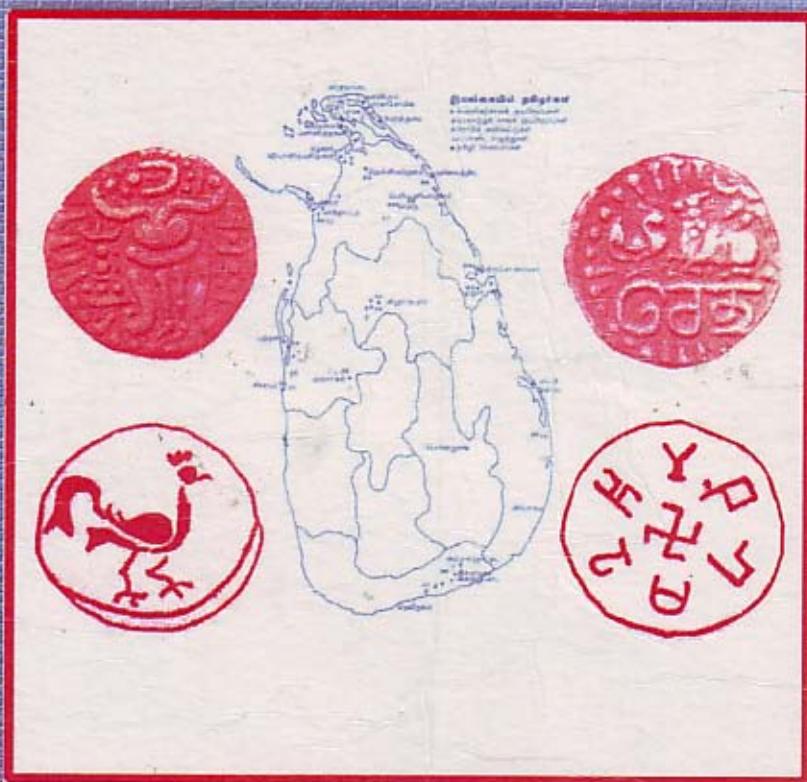

ஓ, வங்காகத் தெரியுள்ள பல்லாடய கால நாணயங்கள்

கலாந்து பரம். புஜ்பரட்டணம்

இலங்கைக் தமிழரின்
பண்டைய கால நாணயங்கள்

கலாநிதி பரமு. புத்பரட்னம்
அதுவிலை விரிவுரையான்
வரலாற்றுத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம். இலங்கை

பவானி பதிப்பகம்
யாழ்ப்பாணம்

2001

முதற்பதிப்பு : சனவரி 2001
பதிப்புறிமை : ஆசிரியருக்கு
விலை : இந்தியா ரூபா. 100
இலங்கை ரூபா. 200

TITLE : Ancient Coins of Sri Lankan Tamils

AUTHOR : **Dr. Paramu. Pushparatnam**
Senior Lecturer, Department of History,
University of Jaffna
SRI LANKA

PUBLISHERS : **Bavani Patippaka**
Puttur East Puttur
Jaffna
SRI LANKA

PRINTED BY : **Thiruvalluvar Computer**
Printers & Book Makers,
141, J.D. Complex, Eswari Nagar,
Medical College Road, THANJAVUR - 7.
Tamil Nadu. S. India.
Hello : (04362) 42764

*Dedicated to the memory of my mother-in-law
Mrs. Annamma Karthikesan retired
Teacher of Atchuvely
South Atchuvely, Jaffna
and
my beloved Senior Entomologist Alakkudi
Arumugham of Thanjavur,
Tamil Nadu.*

பொருளாடக்கம்

வாழ்த்துரை

அணிச்துரை

1. முன்னுரை	-	1-7
2. இந்திய நாணயங்களும் இலங்கைத் தமிழர்களும்	-	8-30
3. பிராமி எழுத்துப் பொறித்த தமிழர் நாணயங்கள்	-	31-73
4. பண்டைய காலத்தில் தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்கள்	-	74-107
5. வடஇலங்கை அரசு கால நாணயங்கள்	-	108-139
6. நல்லூர் இராசதானி கால நாணயங்கள்	-	140-159
7. நாணயங்களும் தமிழர் வரலாறும்	-	160-183
8. பின்னிணைப்பு	-	184-193
9. உசாத்துணை நூல்கள்	-	194-219

வாழ்த்துரை

கலாகிளி புலவர் செ.இராக. எம்.ஏ, பி.எச்.ஏ
சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர்
கல்வெட்டு மற்றும் தொல்லியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

ஸமீத்து தமிழ் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் ஆய்வின் அடிலரும், ஆழமும் தோன்ற முழுமையாக ஆய்வு செய்வதில் வல்லவர்கள் என்பதைக் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக நான் நன்கு அறிவேன். 1974, 1975இல் எனது ஸமீத்துப் பண்யத்தின் போது இதை நேரில் அறிந்து மகிழ்தவன் நான். அவர்களில் பலர் அறிமுகம் எனக்கு உண்டு.

அப்பாரம்பரியப் பண்பாட்டிற்கும், இயல்புக்கும் ஏற்பவே ஸமீத்து இளம் ஆய்வாளர், என் இனிய நண்பர் கலாகிளி பரமு புஷ்பரட்னம் அவர்கள் கள ஆய்வில் ஸடுபூருவதிலும், கள ஆய்வுகளில் கிடைத்த சான்றாதாரங்களாகிய தரவுகளைத் தொகுத்து ஆய்வு செய்வதிலும், அதனை ஏற்ற கட்டுரைகளாக்குவதிலும், பொருத்தமான அறிஞர்கள் பங்கு கொள்ளும் கருத்தரங்குகளில் கலன்து கொண்டு தம் ஆய்வுரைகளை அளிப்பதிலும், ஆக்கழுப்பவான விவாதங்களில் கலன்து கொள்வதிலும், கட்டுரைகள்-நூல்கள் வெளியிட்டிலும் தேர்ந்த திறமையான முறையான ஆய்வு நெறியைப் பயன்படுத்திப் பங்கு கொள்வதில் முன் சிற்பவர். அவர் தஞ்சை வாசத்தின் போது உடனிருந்து நான் இவைகளைக் கவனித்துள்ளேன். பல முறை அவரை வாழ்த்தியுள்ளேன்.

ஸமீத்தில் தக்க அறிவுசான்ற ஆய்வுக ஆசான்களைப் பெற்று வளர்ந்துகொண்டிருந்த அவருக்குத் தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகக்

கல்வெட்டு, தொல்லியல் துறைச்சூழல் வளர்ப்பிருக்கு நல்ல நீரும், உரமும் இட்டது போல் ஆயிற்று. மிகச்சிறந்த தொல்லியல் துறைப் பேரவீனர் ஆகிய முனைவர் எ.கப்பராயலு அவர்கள், பல்துறை ஆய்வில் ஆர்வமுள்ள துறை ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், தஞ்சை நண்பர்கள் ஆகியோர் தொடர்பு நண்பர் புஷ்பரட்னத்தின் ஆய்வுப் பணிக்கட்குப் பக்க பலமாகவும், அறிவு வேட்கைக்கு உதவும் கரங்களாகவும் திகழ்ந்தது. கிடைத்த வாய்ப்பை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டவர் கலாசிதி புஷ்பரட்னம். குறித்த காலத்தில் அனைவரும் போற்றிப் பாராட்டும் வண்ணம் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக கல்வெட்டு-தொல்லியல் துறையில் ஆய்வு செய்து "கலாசிதி" (டாக்டர்) பட்டம் பெற்றார். நாடு- மொழி-சமுதாயம்- குடும்பம் இவைகளால் ஏற்பட்ட இன்னொல்களுக்கு இடைவிடாத-தொய்வில்லாத ஆய்வு அவருக்கு மாமருந்தாகவும்- ஆருதலாகவும் அமைந்தது எனலாம்.

பூங்கரிப் பகுதியில் துணிவிடன் அஞ்சாமல் தன்னாந்தனியாக பூர்ப்பட்டு தன் கள ஆய்வால்-கண்ட முடிவுகளால் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத் துணைவேங்கள்- வாலாற்றுப் பேராசிரியர்கள் ஆகியோரின் கவனத்தை ஈர்த்து புஷ்பரட்னம் வெளியிட்ட "பூங்கரி-தொல்பொருளாய்டு-1993" ஒரு கலைக்களஞ்சியமாகும். "தொல்லியல் ஜோக்கில் இலங்கைத்தமிழர் பண்பாடு" (2000) மிகச் சிறந்த வரலாற்று ஆய்வேரு. அவ்விரு நூல்களும் அவரது புலமைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்களாகும். தொடர்ந்து இப்போது "இலங்கைத் தமிழரின் பண்டைய கால நாணயங்கள்" (2001) என்னும் இந்த அரியதோர் நூலினை ஆய்வு செய்து சிறப்புடன் வெளியிடுகிறார்.

சமூத்து நாணயங்கள் பற்றி இதுவரை ஆய்வு செய்த பெருமக்கள் ஆய்வுகள் அனைத்தையும் தன்னுள் கொண்டு, தம் கள ஆய்வின் மூலமாகவும், தம் ஆய்வின் பட்டறிவின் மூலமும் தாம் கண்டறிந்த புதிய உண்மைகள் மூலமும் அவற்றை அலசி ஆராய்த்து பல புதிய மூடிவுகளை இந்நூலில் புஷ்பரட்னம் அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்கள் சமீ,

தமிழக வரலாற்றிற்கு அடித்தளவிட்டும் நல்ல சான்றாக அமைந்துள்ளன. பல புதிர்களைத் தீர்த்துள்ளார், பல வினாக்களுக்கு இந்நூலில் நல்ல பொருத்தமான விடைகளைக் கண்டுள்ளார். "கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே சமூத்து தமிழ் அரசு அமைந்தது. அப்பொழுதிருந்துதான் அவர்கள் நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டன" என்ற பலருடைய கருத்துக்களை மறுத்து அவை கி.மு.2 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே அமைந்துள்ளன என்பதை இந்நூலில் அசைக்க மூடியாத ஆதாரங்களுடன் ஏற்ற முறையில் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். சமூத்தில் கிடைத்த பல நாணயங்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து "கொண்டவரப்பட்டன" என்ற பலருடைய பழங்கருத்துக்களை வன்மையாக மறுத்து அவை சமூத்திலேயே வெளியிடப்பட்டவை என்பதை ஆய்ந்து நிறுவியுள்ளார். இக் கொள்கைக்கு இவர் காட்டும் ஆதாரங்கள் மறுக்க இயலாதவைகளாக உள்ளன. சமூத்து தமிழர் தம் நாணயங்கள் அவர்களது மொழி, நாடு, சமயம், கலை, அரசு, வணிகம், பொருளாதாரம், வெளி நாட்டுத் தொடர்பு, பண்பாடு ஆகியவைகளை பறைசார்றும் மரசுகளாகத் திகழ்கின்றன என்பதை பக்கத்திற்குப் பக்கம் இந்நூலில் கண்டு மகிழலாம். தமிழக நாணயங்களில் இருந்து மட்டுமன்றி, தென்னிலங்கை நாணயங்களில் இருந்தும் சமூத்து தமிழர் நாணயங்கள் தனித்தன் மைவாய்ந்தவை என்பதை நன்கு ஆய்வு செய்து நிறுவியுள்ளார். இதற்குத் தமிழக, தென்னிலங்கை நாணயங்கள், வரலாறு, இலக்கியப்புலமை, ஆய்வு நூல் தொடர்பு போன்ற அனைத்திலும் தேய்த் பட்டறிவு வேண்டும். அதனை நண்பர் புஷ்பரட்னம் நன்கு பெற்றுள்ளார் என்பதை அவர் செய்யும் விவாதங்களில் நாம் காணுகிறோம்.

பலர் வெளியிட்டுள்ள பல்வேறு நாணயங்களின் உண்மைத் தன்மையை நன்கு விளக்கியுள்ளார். பல ஆய்வாளர் கருத்துக்களுக்கும், வாசகங்களுக்கும் சரியான வாசகங்களைக் கொடுப்பதில் நண்பர் புஷ்பரட்னம் வல்லமை பெற்றிருப்பதைப் பல இடங்களில் காணமுடிகிறது.

தென்-வட்டிலங்கையில் தமிழரசர்கள், அரசுகள், அவர்தம் ஆட்சி, சைவம், வைணவ சமயம், கடவுளரின் பல்வேறு உருவங்கள், கடவுளரின் ஆயுதங்கள், தமிழ் எழுத்துப் பொறிப்பு, சங்க இலக்கியங்களோடு தொடர்புடைய சொற்கள், தமிழ் எழுத்து முறை, தமிழக்கேயரிய தனித்தன்மை வாய்ந்த எழுத்துக்கள் ஆகியவை நாணயங்களில் காணப்படுகின்றன. அவை இன்னும் தமிழ் வரலாற்றில் இடம்பெறவில்லை. இடம்பெற வேண்டியது அவசியம். அவற்றை எடுத்துக் காட்டி நண்பர் புத்தர்ணம் அவர்கள் என்கு விளக்கியுள்ளார்.

ஏதோ நாணயங்கள் பற்றிய ஆய்வாக மட்டும் இந்நாலை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. சமீ நாட்டின் தொன்மை வரலாற்றையும், தொடர் வரலாற்றையும் எடுத்துக் கூறும் கருவுலமாக இந்நாலைக் கொள்ள வேண்டும். நாணயவியல் ஆய்வில் மிகச் சீரிய இடத்தை புத்தர்ணம் அவர்களுக்கு இந்நால் பெற்றுத்தரும். தாம் பிறந்த மண்ணிற்கு, மண்ணின் மைந்தர்களான மக்கள் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதற்கு இந்நால் ஓர் எடுத்துக்காப்பாகத் திகழ்கிறது. மற்றவர்களும் இதனை ஒரளவாவது பின்பற்றவேண்டும்.

சமீமும், தமிழ் கூறும் நல்லுலகமும் கலாநிதி பரம புத்தர்ணம் அவர்களுக்கு என்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளது. இது போன்ற பன்னால்களை ஆய்வு வெளியிட்டு தமிழ்த் தாயின் திருவடியில் தூட்ட வேண்டும் என்று நண்பர் புத்தர்ணத்தை வாழ்த்தி மகிழ்ச்சிரேன்.

வளர்க அவர்தம் ஆய்வு!

தஞ்சாவூர்.
30.12. 2000

அன்புடன் வாழ்த்தி மகிழும்
செ.இராச

அணிக் துரை

கலாநிதி ச.இராசகோபால் முதுவிலைக் கல்வெட்டாய்வாளர் தமிழ் நாடு தொல்லியல் துறை துரை சென்னை.

இலங்கையில் நிலவும் அசாதாரணச் சூழ்நிலையில் தமிழகம் வாது தனது உழைப்புச் சக்தி முழுவதையும் தொய்வின்றிப் பயன்படுத்தித் தனது கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வை நிறைவு செய்து பட்டம் பெற்றுள்ளார், திரு. பாமு.புத்தர்ணம். தனது ஆய்வுக்காகத் தமிழகத்தின் பல்வேறு இடங்களிலும்-நிலைகளிலும் உள்ள ஆய்வாளர்கள் பலரையும் தயக்கமின்றித் தொடர்பு கொண்டு ஆய்வத் தரவுகளைப் பெற்றும் விவாதித்தும் தமிழகத் தொல்லியலாளரிடையே நல்லதொரு அறிமுகத்தையும் இவர் பெற்றுள்ளார். குறுகிய காலத்தில் பயிற்சிகள், தேர்வுகள், கருத்தரங்களுக்கள் என்று தன்னை ஆட்படுத்திக் கொண்டு நல்ல பல கட்டுரைகளும், நால்களும் தமிழ்சார் தொல்லியல் வளம் பெறப்படைத்து வருகிறார். அவற்றில் ஒன்றே இலங்கைத் தமிழர்களின் பண்டைய கால நாணயங்கள் என்னும் இந்நால்.

தான் நடத்தும் வரலாற்றுப் பாடங்களில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டிய அவரது பண்பு, மெல்ல மெல்ல அவரைக் களாஆய்வுகள் மேற்கொள்ளச் செய்து, களாஆய்வில் நிறைய நாணயங்களும் பிற தொல்லியல் தரவுகளும் சேகரிக்கச் செய்துள்ளது. மேலும் அப்பண்பு அத்தரவுகளை வரலாற்றுக்குப் பயன்படுத்தும் சமூல் வட்டத்தையும் அவரிடம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

பெருஷில்பரப்பான இந்தியத் துணைக்கண்டத்தை ஒட்டி அமைந்த ஒரு நிலப்பரப்பு இலங்கை. அதன் மீது இந்திய அரசியல், பண்பாடு மற்றும் வரலாற்றுத் தாக்கங்கள் ஏற்படுவதும் அவற்றின் சாயல் படிவதும் ஒரு தொடர் வரலாற்று நிகழ்வாகும். எனினும் இலங்கை ஒரு தனித் தீவாந்தரமாக அமைந்ததால் தன்னிச்சையாகத் தனக்கெனத் தனிப்பட்ட அரசியல்-கலாசார-பொருளாதாரப் பரிமாணங்களைப் பெற்று வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது. இதனை அங்கு அண்மைக் காலத்தில் கிடைத்துவரும் தொல்லியற்சான்றுகள் விளக்கத் தொடர்க்கியுள்ளன. இப்புதிய தரவுகளைப் பயன்படுத்தும் பாஸ்கு கடங்த 20-30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொடர்க்கியுள்ள போதிலும் இடையில் தொய்வு ஏற்பட்டுள்ளது. இதனை ஈடுசெய்யக் கலாநிதி பரமு புதியரப்பாடும் போன்றோரின் ஆய்வுகள் அண்மையில் முனைந்துள்ளன.

இலங்கையில் கிடைக்கும் தமிழ் நாணயங்கள் அனைத்தும் இந்திய அரசுகளால் வெளியிடப்பட்டவை என்ற கருத்து தவறானது என்பதை இந்நால் வெளிக் காட்டுகிறது. நாணயங்களோடு நாணயம் வார்க்கும் சுமுண் அச்சுக்களும் இலங்கையில் கிடைப்பது நாணயங்கள் அங்கேயே உருவாக்கப்பட்டன என்பதையும் இந்நால் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. வடஅலங்கையில் தனித்தமிழரசு ஒன்றிருந்தது என்பதைக் கல்வெட்டுக்கள் வாயிலாக முன் ஆய்வாளர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். பெருமளவில் கிடைக்கும் சில வகைக்காசுகள் இத்தமிழரசுகளால் வெளியிடப்பட்டவை என்பதை "சேது" "காங்" "ஆ" என்று பொறிக்கப்பட்ட காசுகள் மூலம் இந்நால் எடுத்துக்காட்டித் தமிழரசு இருந்த செய்தியை வலுப்படுத்துகிறது. இலங்கையில் கிடைக்கும் மீன் உருவும் பொறித்த காசுகள் தமிழகப் பாண்டியர்கள் வெளியிட்டு இலங்கை வந்தவை என்று ஆய்வாளர்களிடையே நிலவும் கருத்து, பாண்டியர்கள் மீனவன் என்று அழைத்துக் கொண்டதற்கு ஏற்ப அதேபொருள்பட மஜிமகாராஜர்கள் இலங்கையில் இருந்ததையும் இந்நால் சுட்டுகிறது. முன்று மீன் பொறித்தது போலத் தனித்துவமாகப் பொறிக்கப்பட்ட இலங்கை நாணயச் சின்னங்களும் இந்நாலில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பிராமி பொறித்த காசுகள் தமிழ் மொழியில் இலங்கையில் காணப்படுவதைத் தனியொரு அதிகாரத்தில் இந்நால் விரிவாக விவரிக்கின்றது. அவை தமிழகத்திலிருந்து இலங்கை வரவில்லை இலங்கையிலேயே தமிழர்களால் வெளியிடப்பட்டன என்ற விளக்கம் தான் இலங்கை நாணயவியலுக்கு ஒரு தொல்மரபையும் இந்நால் எடுத்துக்காட்டுகிறது. தமிழக ஆய்வாளர்கள் தமிழகத்தில் கிடைத்துள்ள சில பிராகிருதச் சொற்கள் உள்ள பானையோருகளை ஆய்வுக்குப்படுத்தும் போது அவை சிங்கள பிராமி எழுத்தில் உள்ளதாகக் குறிப்பிடும் வழக்கு தவறு என்று இந்நால் சுட்டுகிறது. கண்ணட்டி மலையாளம், தெலுங்கு ஆகீய மௌழிகளில் கல்வெட்டுக்களும், இலக்கியங்களும் தோன்றியது போலவே சிங்கள மொழிக் கல்வெட்டுக்களும், இலக்கியங்களும் பிற் காலத் திலேயே தோன்றியுள்ளன. இப்பகுதிகளில் தொடக்க காலத்தில் பிராகிருதமும், தமிழும் நிலவின என்றதொரு கருத்தையும் இந்நால் முன்வைக்கிறது.

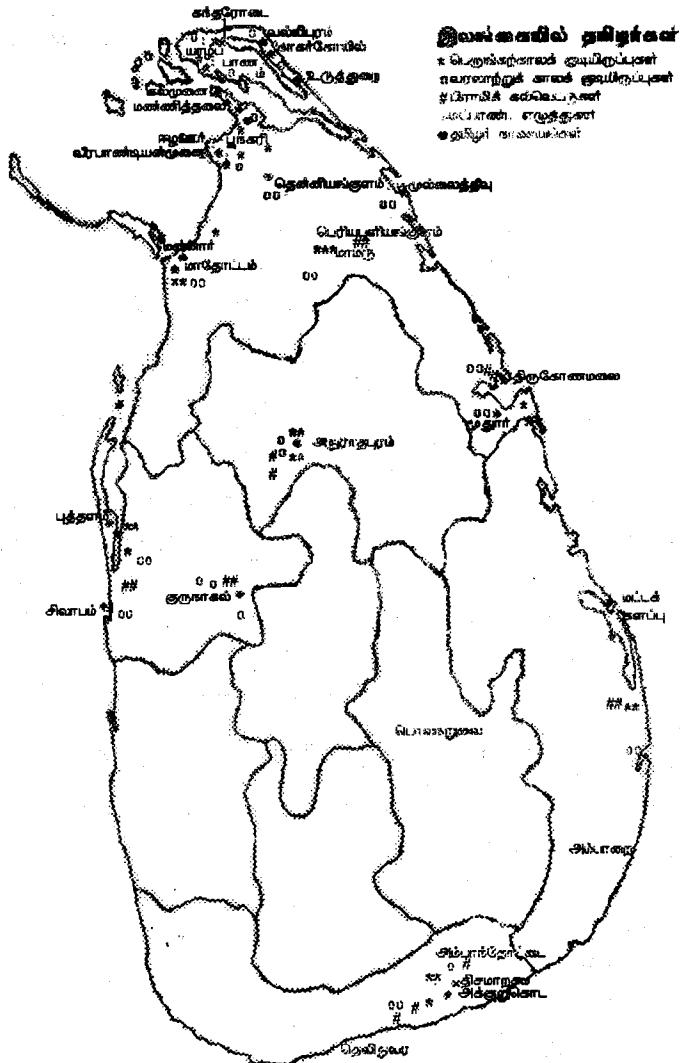
நாகர், நாகாநு பற்றி இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் பிரசான்றுகள் உதவியுடன் விளக்கம் தான் "உரக" என்று பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் பற்றிய ஆய்வை மேற்கொள்ளும் இந்நால் இக்காசுகள் இராசராசசோழனால் வெளியிடப்பட்டவையல்ல, மதிரையும் சமூஹம் கொண்ட பரகேசரியான பராந்தக சோழனால் வெளியிடப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையும் முன்வைக்கிறது. இதன் காரணமாகப் பிற்காலச் சோழர்களது நாணய வரலாற்றுக் காலம் சற்று முன்னோக்கி செல்கிறது. தமிழக நாணயவியலுக்கும் புதிய செய்தி கிட்டுகின்றது. குடுமியான்மலை போன்ற இடங்களில் கிடைத்துள்ள தமிழகக் கல்வெட்டுக்களையும் இந்நாலாசிரியர் பயன்படுத்தத் தவறவில்லை. தமிழக நாணயவியல் நூல்கள் அங்கிலத்தில் வெளிவரும் இக்காலகட்டத்தில் இலங்கை மற்றும் தமிழக நாணயவியலுக்குக் கிடைத்த ஒரு நல்ல தமிழ் மூல நூல் என்று இதனைச் சுருங்கக் கூறலாம்.

சென்னை

21.12.2000

அன்புடன் வாழ்த்தும்

ச.இராசகோபால்

முன்னுரை

உலகின் பல நாடுகளில் இன்று தமிழ் மக்கள் வாழும் துவருகின்றனர். இவர்களில் பெரும்பான்மையோர் பிற்காலத்தில் தமிழகத்தில் இருந்து புலம்பெயர்த்தி சென்று குடியேறியவர்களாவர். ஆனால் இதற்கு விதிவிலக்காக இலங்கை நாட்டு மக்களது முதாதையினர் முன்பொருகாலத்தில் தமிழகத்தில் இருந்து புலம்பெயர்த்தி சென்றாலும், அங்கு வாழும் தமிழர்களுக்கு அங்காட்டு மண்ணோடொட்டிய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத நீண்ட வரலாறு காணப்படுகிறது. இந்த வரலாற்றை இலங்கையின் புத்தசமய வரலாறு கூறும் பாளி இலக்கியங்களைவிட, அண்மைக் காலத் தொல்லியல் ஆய்வுகள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இதை மேலும் வலுப்படுத்துவதாக இலங்கைத் தமிழர்களின் பண்டைய கால நாணயங்கள் என்ற இந்த நூல் அமைகிறது.

இலங்கைத் தமிழரின் அரசும், நாணயங்களும் கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரே தோன்றியதென்ற கருத்து அறிஞர்கள் பலரிடையே நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் இந்நூல் கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.17ஆம் நூற்றாண்டின் மூற்பகுதிவரை தமிழ்ச் சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவினர், பல்வேறு காலகட்டங்களில் நாணயங்களை வெளியிட்டுள்ளனர் என்பதைச் சான்றாதாரங்களுடன் விளக்குவதாக அமைகிறது. முதலாவது அதிகாரத்தில் தென்னாசியாவில் நாணயங்களின் தோற்றம், அதன் பயன்பாடு பற்றி விளக்கப்பட்டிருப்பதுடன், இலங்கையில் கிடைத்த தமிழ் நாணயங்கள் பற்றிய ஆய்வில் பின்பற்றப்பட்ட தவறான அனுகுமரையும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது அதிகாரத்தில் தமிழ்ப் பெயர்களுடன், பிராகிருத மயப்படுத்தப்பட்ட பெயர்களுக்குரிய சிலவகை நாணயங்களையும் தமிழர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களாகக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். அதற்குச் சார்பாக சமகாலப்

2 இலங்கைத் தமிழரின்...

பாளி இலக்கியங்களிலும், பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் வரும் தமிழ்களுக்குரிய பெயர்களையும் நாணயங்களில் வரும் சின்னங்களையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளேன். இவற்றுள் தமிழ் நாணயங்களிலிருந்து சங்க காலத் தமிழகத்தைப் போல், சமகாலத்தில் இலங்கையிலும் தமிழ் மொழியும், தமிழ்ப் பிராமி எழுத்தும் பயன்பாட்டில் இருந்தமை மேலும் தெரியவருகிறது.

மூன்றாவது அதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சிலவகை நாணயங்கள் பண்டைய காலத்தில் இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சார்பாக இவற்றின் வடிவமைப்பு சமகாலத்தில் இலங்கையில் சிங்கள மன்னர்களும், தமிழ் நாட்டில் சங்க கால மன்னர்களும் வெளியிட்டிருக்கும் நாணயங்களை ஒத்திருப்பதை ஆதாரமாகக் காட்டியிருக்கும் அதேவேளை, அவற்றின் தனித்துவமான சின்னங்களும், அவற்றின் பயன்பாடு பெருமளவுக்கு இலங்கைக்குள் மட்டும் இருந்ததையும் முக்கிய சான்றாகக் காட்டியுள்ளேன். இவற்றின் மூலம் பண்டைய இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த தமிழ் மன்னர்களை தமிழகத்துடன் மட்டும் தொடர்புபடுத்தாது, பண்டு தொட்டு இலங்கையில் வாழ்ந்து வரும் தமிழர்களுடன் தொடர்புபடுத்தலாம் என்ற கருத்து மேலும் வழுப்பெற்றுள்ளமை தெரியவந்துள்ளது.

கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஒரு மன்னன் ஆளுகைக்குட்பட்ட அரசுகள் வடிலங்கையில் தோன்றியதையும், அவ்வரசுகளால் நாணயங்கள் வெளியிட்டமையையும் விளக்குவதாக நான்காம் அதிகாரம் அமைத்துள்ளது. அதற்குச் சார்பாக நாணயங்களின் வடிவமைப்பு, அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள தனித்துவமான சின்னங்கள், கண்ணடிக்கப்பட்ட இடங்கள் என்பதை கூட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் இவை வடிலங்கைக்குள் மட்டும் பெரும்பாலும் கிடைத்திருப்பதையும், இவ்வகை நாணயங்கள் தமிழ் நாடு உட்பட பிறநாட்டு வம்சங்களால் வெளியிடப்படவில்லை என்பதையும் உரிய சான்றாதாரங்களுடன் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் சேதுமொழி பொறித்த நாணயங்கள் பெருமளவில்

வடிலங்கைக்குள் கிடைத்தும் நல்லூரைத் தலைகராகக் கொண்ட அரசு இருந்ததற்கு முக்கிய சான்றாகக் காட்டுவது போல், அதற்கு மன்னரே கதிரமலை (கந்தரோடையா? குதிரமலையா?), சிங்கை என்பவற்றைத் தலைகராகக் கொண்ட அரசுகள் வடிலங்கையில் இருந்தன என்பதற்கு இங்காணயங்கள் உறுதியான சான்றாக அமைகின்றன. நூலின் இறுதி அதிகாரம் நாணயங்களை அடிப்படை மூலாதாரமாகக் கொண்டு இலங்கைத் தமிழரின் பண்டைய கால வரலாற்றின் முக்கிய அம்சங்களை ஆராய்வதாக அமைகிறது. தமிழ் நாட்டு நாணயங்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் நாணயங்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பல இடங்களில் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்ட போதிலும் அவை தமிழ் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த வரலாற் ரோடு இணைத்து இதுவரை பார்க்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்த வகையில் இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றுடன், இலங்கைத் தமிழர் நாணயங்களை இணைத்துப் பார்த்துள்ளமை முக்கிய முதல் ஆய்வு எனலாம்.

பேராசிரியர் இராச அவர்கள் வாழ்த் துறையில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல் இந்நூலின் ஓவ்வொரு அதிகாரமும் இலங்கைத் தமிழர் நாணயங்களைச் சரிவர அடையாளம் கண்டு ஆராய்ந்திருக்கும் அதேவேளை, அவற்றின் அடிப்படையில் இலங்கைத் தமிழரின் தொன்மையான, தொடர்ச்சியான வரலாற்றையும் சான்றாதாரங்களுடன் கூட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்குப் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த தமிழர் நாணயங்களுக்கும் சமகாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களுக்கும் இடையிலான ஒப்புமை பற்றிய ஆய்வு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றை ஆராந்த பலரும் தமிழரின் தொன்மையான வரலாற்றிற்கு பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்களுடன் காணப்பட்ட பிராமி எழுத்தையும், அதன் மொழியையும் ஒரு முக்கிய சான்றாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். ஆயினும் தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் பெரிதும் பூர்க்கத்தில் உள்ள "ஞ்", "ந்" போன்ற எழுத்துக்கள் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் பயன் படுத்தப்படவில்லை என்றே இதுவரை காலமும்

கூறிவார்த்துள்ளனர். ஆனால் அவ்விரு எழுத்தும் பல இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதுன், சங்க இலக்கியத்திலும், பிற்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களிலும் பெரிதும் பயன்பாட்டிலிருந்த மருக, மருமகன், மருமான், மருமகன், மகன், மல்லன் போன்ற பெயர்கள் இலங்கையில் கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ்ப் பிராமியில் எழுதப்பட்டிருப்பதை உரிய புகைப்படச் சான்றாதாரங்களுடன் இங்நூலில் முதன் முறையாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பது சிறப்பாகக் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

இலங்கையில் வாழ்த்து வரும் தமிழர்கள் வரலாற்றுத்தியாக இனம், மதம், மொழி, பண்பாடு என்பவற்றால் தமிழகத்துடன் நன்கு பின்னிப்பினைங்களவர்கள். இதனால் இவர்களது வரலாற்றுத் தனித்துவத்தை தனித்தும், தமிழகத்துடன் இணைத்தும் பார்க்கப்பட வேண்டும் என்ற ஸெண்டாள் கருதுகோளுக்கு தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக தொல்லியல் துறை எனக்கு களமமைத்துக் கொடுத்தது எனலாம். அதற்கு ஸெண்டால் ஆய்வுப்புலமையும், வரலாற்றின் பள்ளுக்கப்பார்வையும் உள்ள தெள்ளாசியாவின் தலைசிற்க சாசனவியல் அறிஞர் பேராசிரியர் எ.கப்பராயலு அவர்களின் வழிகாட்டிலின் கீழ் எனது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வை மேற்கொள்ள அரிய வாய்ப்புக் கிடைத்தமையே பெரும்பேறாகும். அத்துடன் கல்வெட்டு யற்றும் தொல்லியல் துறையார்கள் சிறப்பிலைப் பேராசிரியர் புலவர் செ. இராச., இணைப்பேராசிரியர்களான கா. இராஜன், அ.கிருட் ஜன், ந.அதியமான், கலாநிதி பா. செயக்குமார் ஆகியோருடன் ஏற்பட்ட கருத்துப்பரிமாற்கள், தகவல் தேட்டம், என்மீது காட்சிய அக்கறை, உதவிகள், நட்புறவு என்பன பல இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும் இங்நூலை எழுதக் காரணமாக அமைந்தது. எனது ஆய்வு முயற்சிக்குத் துணையாக இருக்கும் தொல்லியல் இணைப்பேராசிரியர் கலாநிதி இராஜன் அவர்களே இங்நூல் முழுமைப்பறப் பல நிலையில் துணையாக இருந்துள்ளார். இலங்கை நாணயங்கள், கல்வெட்டுக்கள் என்பவற்றில் வரும் பெயர்கள், சொற்கள் என்பவற்றின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள உதவியவர்

தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக சிறப்பிலைப் பேராசிரியர் எஸ். என் கந்தசாமி அவர்கள். இங் நூலின் சரிபிழைகளைப் பார்த்து பல திருத்தங்கள் செய்தவர் என் அன்புக்குரிய அரிய கையெழுத்து சுவடித்துறையைச் சார்ந்த கலாநிதி சி.இலட்சுமணன் அவர்கள். தமிழக நாணயங்கள் தொடர்பாக இதுவரை வெளிவந்த மற்றும் வெளிவராத பலவகை நாணயங்களைத் தனது சேகரிப்பில் வைத்திருக்கும் நாணயவியலாளர் அளக்குடி ஆரூபுக சீதாராமனுடன் ஏற்பட்ட கொருங்கிய நட்புறவும், கருத்துப் பரிமாறல்களும் அவரது நாணயங்களையும், தமிழக நாணயங்கள் தொடர்பாக இதுவரை வெளிவந்த அரிய பல நூல்களையும், கட்டுரைகளையும் ஆராய்த்து இலங்கைத் தமிழர் நாணயங்களை அடையாளம் காண ஒரு முக்கிய காரணமாக இருந்தது. இவர்கள் அனைவருக்கும் நூல் வெளிவரும் நிலையில் என்றி கூறக் கடவுப்பட்டிருப்பதுடன், இங் நூலை சென்னை நாணயவியல் கழகக் கண்காட்சியில் வெளியிட முன்வர் திருக்கும் நாணயவியலாளர் சங்கர் இராமன் அவர்களையும் நன்றியுடன் விணைத்துப் பார்க்கிறேன்.

பல்கலைக்கழக இளம் ஆய்வாளர்கள் வெளிகாடுகளில் மேற்படிப்பைத் தொடரவேண்டும் என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாகச் செயல்பட்டுவரும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் பொ.பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் எனது கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வு முடிவுறாத நிலையில் அதற்கு வேண்டிய விடுப்பை வழங்கியென்கும், அதற்குத்துணையாக இருந்த என் ஆசிரியர்களில் ஒருவரான வரலாற்றுத் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ச. சத்தியசீலன் அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள். எனது வளர்ச்சியில் என்றும் அக்கறையுடன் இருந்து பல உதவிகள் செய்து வரும் சம்பந்திருத் சிறப்பிலைப் பேராசிரியர் வி.சிவசாமி அவர்களும், அவ்வப்போது என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு என்னை ஊக்கப்படுத்தி வரும் மொழியியல் சிறப்பிலைப் பேராசிரியர் ச.க.சீ.நிராஜா அவர்களும் என் நன்றிக்குரியவர்கள். தமிழ் நாடு வந்த போது வட்டிலங்கையில்

நாம் சகரித்த நாணயங்களுக்குரிய புகைப்படங்களைப் பார்த்து அவற்றை ஒரு நூலாக வெளியிடலாம் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியவர் எனது ஆசிரியர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர் சி.பத்மாஷன் அவர்கள். அந்த முயற்சியே தமிழ் நாணயங்களைத் தனியொரு நூலாக எழுதுவதற்கு வழிகாட்டியது. பேராசிரியர் அவர்களுக்கும் இவ்விடத்தில் நன்றி கூறக்கடமைப்பட்டுள்ளேன். இங்கூல் குறுகிய காலத்தில் வெளிவரக் காரணமான என் மனைவியினிக்கும், என் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டவரும் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், மௌனப்பர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றிகள்.

இங்கூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய என் மதிப்புக்குரிய ஆசிரியர் பேராசிரியர் செ.இராச அவர்கள் 1974இல் ஈரோடு உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியராக இருந்தபோது யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த உலகத்தமிழராய்ச்சி மகாநாட்டிலும், 1975இல் நடந்த சாசனவியல் கருத்தரஸ்கிலும் கலந்து கொண்டதன் மூலம் யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர்கள் பலருக்கு நன்கு பரிசீசயானவர். யாழ்ப்பாணத்திற்கும் கொங்கு நாட்டிற்கும் இடையிலான பாரம்பரியத் தொடர்பை வரலாற்றுச் செப்பேருகள் மூலம் வெளிப்படுத்திய பெருமைக்குரியவர். அணிச்துறை வழங்கிய என் மதிப்பிற்குரிய கலாநிதி இராசகோபால் பண்டைய கல்வியிட்டு, நாணய எழுத்துக்களை வாசித்தறிவதில் அடக்கமுள்ள தலைசிறந்த சுலமையாளர்களில் ஒருவர். இலங்கைப் பிராமி எழுத்தைப் பலரும் சீங்களைப் பிராமி எனக் கூறிவந்த போது, அதில் தமிழகத்திற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான தொடர்பை சான்றா தாரங்களுடன் வெளிப்படுத்தியவர். இவர்களது வாழ்த்துரையும், அணிச்துறையும் இங்கூலில் இடம்பெற்றிருப்பதைப் பெருமையோடு பார்க்கிறேன்.

எனது ஆய்வு ஒரு நூலாக வெளிவருவதற்கு காரண கர்த்தாவாக இருப்பவர் என் அன்புக்கும், மதிப்புக்கும் உரிய சுரலாற்றினுள் திரு.எஸ்.டி.பால்லை பெருமாறன் அவர்கள். தமிழக வரலாற்றுக்குப் பெருமை தேடிக் கொடுத்த பண்டைய கால

மன்னர்களின் வரலாறு எடுத்திலேயோடு பார்க்கப்பட வேண்டும் என்ற முனைப்போடு பல வரலாற்று ஆய்வரங்குகளில் பாங்கெடுத்து வரும் அவர், ஆய்வுகள் சிற்பதூர் நடைபெற ஆய்வு சிறுவனங்கள் மாற்றிற்கு தனது சொந்தப்பணத்தை நன்கொடையாக அளித்து வருபவர். இன்று எனது நூலுக்கான செலவின் பெரும் பகுதியை அவர் பொறுப்பேற்றிருப்பது ஸழத் தமிழர்கள் தமிழகத்துக்கு அன்னியானவர்கள் அல்ல என்ற பாரம்பரிய வரலாற்று உண்மையை நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளது. அவருக்கு தமிழக வரலாற்று ஆர்வலர்களோடு நாமும் என்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அவருக்கு எனது தனிப்பட்ட நன்றிகள்.

தொல்லியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சாவூர்.

தமிழ் நாடு
30.12.2000

பரம் புத்தரட்சம்

1. இந்திய நாணயங்களும் இலங்கைத் தமிழர்களும்

மனித நாகரிக வரலாற்றில் நாணயங்களின் தோற்றும் புதிய கால கட்டத்தைக் குறித்து நிற்கின்றது. இதன் தோற்றுத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் மிகையான உற்பத்தியும், வணிக வளர்ச்சியும் அடிப்படைக் காரணங்களாக அமைத்தன. மனிதன் தனது தேவை போக மிகுதியை மற்றவனுக்குக் கொடுத்து தனக்குத் தேவையான பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வர்த்தகப் பரிவாற்று முறையால் பண்டமாற்று முறை தோன்றியது (Barter System). இப்பண்ட மாற்று முறை உலகத்தின் பல பாகங்களில் வணிகத்தின் தொடக்க காலத்திலிருந்து ஏற்பட்டன. இலங்கையில் இம்முறை பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுடன் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதை அப் பாண்பாட்டில் பெறப்பட்ட தென்னிந்தியாவுக்குரிய சிலவகை மட்பாண்டங்கள், கல்மணிகள் மற்றும் அவங்காரப் பொருட்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதற்கு மாற்றிடாக இலங்கையில் இருக்கும் மத்து, இரத்தினங்கள் பெறப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை கொட்டியனின் அந்தசாஸ்திரத்தில் வரும் குறிப்புக்கள் நினைவுபடுத்துகின்றன. இப்பண்டமாற்றின் இன்னொரு கட்ட வளர்ச்சியில் ஒவ்வொரு நாட்டிலும், வட்டாரத்திலும் எது மிகுதியாகக் கிடைக்கிறதோ அதை மையப்பொருளாகக் கொண்டு வர்த்தகம் நிகழ்ந்தது.

தென்னாசியாவைப் பொறுத்தவரை வர்த்தகத்தின் மையப் பொருளாகப் பக் விளங்கியது. இதில் பசுவுக்கு ஒரு விலை தீர்மானிக்கப்பட்டு அதன் பெறுமதிக்கு ஈடாக மற்றப் பொருட்கள் பெறப்பட்டன. பசுவுக்கு ஈடாக மற்றப் பொருட்கள் இருக்கும் போது,

இம்முறை இலகுவாக இருக்காலும் மற்றப் பொருட்களின் விலை குறைவாக இருக்கும் போது பண்டமாற்று முறையில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. இதனால் காலப்போக்கில் பசுவுக்குப் பதிலாக வேறு பொருட்களை வணிகத்தின் மையப் பொருளாகப் பயன்படுத்த மக்கள் விரும்பினர். இதன் காரணமாக காலத்திற்கு காலம் சோழிகள் (Cowrie Shells), குன்று மணிகள் என்பன பசுவுக்கு மாற்றிடான் வணிகத்தின் மையப் பொருட்களாக மாறின. இவற்றிலிருந்தே காலப் போக்கில் பொன், வெள்ளி, செப்பு, ஈயம் போன்ற உலோகங்களில் வார்க்கப்பட்ட நாணயங்கள் தோற்றும் பெற்றன(Gupta 1969).

கல்வெட்டு, இலக்கியங்களில் நாணயங்கள்

ஆதிகாலத்தில் பண்டமாற்றமுறையில் எழுந்த சிக்கல் நாணயத்தின் தோற்றுத்திற்குக் காரணமாக அமைத்தது. அன்று தொட்டு பொருட்களின் அளவுகோலாக விளங்கும் நாணயங்கள் இன்று வரலாற்று ஆய்வில் முக்கிய முறைதாரங்களில் ஒன்றாகக் கணிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இங்ஙனையங்கள் தென்னாசியாவில் எங்கே? எப்போது? எவ்வாறு? தோன்றின எப்பதில் அமின்றகளிடையே பொதுப்பட்ட கருத்தொற்றுமை கணப்படவில்லை. தெள்வான எடை, அளவு கொண்ட நாணயங்கள் சிக்குவெளி நாகரிக காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்பதற்கு அங்கு கிடைத்த முக்கிய முறைகளை அமின்றகள் சிலர் சான்றாதாரம் காட்டு கின்றனர் (Devendra Handa 1985). ஆனால் சிக்குவெளி நாகரிக வீழ்ச்சிக்கும், பிர்கால நாகரிகத்தின் தோற்றுத்திற்கும் இடையிலை தொடர்புப் பூர்திப்படுத்த சான்றுகள் உறுதியாகக் கிடைக்கவில்லை. ஆகையிலேயில் சிக்கு வெளி நாகரிக காலத்தில் நாணயங்கள் இருந்ததா? என்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாதிருக்கிறது. ஆனால் கி.மு. ६-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இந்தியாவில் பொதுவாக தென்னாசியாவில் பரவலாக நாணயம் பூக்கத்தில் இருக்கிறக்கலாம் என்பதற்கு வடமாழி, பாளி, சிங்கள, தமிழ் இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் பல சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் பெயர்கள் மொழிக்கும், இடத்திற்கும் ஏற்ப பல பெயர்கள் கொண்டு

அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பாணினியின் அஷ்டயாயி என்னும் இலக்கண நூலில் கார்ஷாபணம், நிய்கா, சதமானம், பாதம், விம்சதிக, தரிம்சதிக, கானா ஆகிய நாணயங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன (Gupta 1969:6). இதில் கார்ஷாபணம் என்பது பொன், வெள்ளி, செப்பு போன்ற உலோகங்களால் ஆக்கப்பட்டன. அத்துடன் இங்ஙனயங்களின் பின்னாங்களைக் குறிக்க கார்ஷாபண, அர்த்த கார்ஷாபண, பாதகார்ஷாபண என்ற சொற்றொடர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நிய்கா என்பது உருவம் பொறித்த நாணயமாகும். இது ரூபா என்னும் சொல்லின் மூலம் சட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இந்நூலுக்குரிய பாணினியின் காலம் கிழு. 6 -ஆம் நூற்றாண்டெனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளதால் இக்காலத்தில் நாணயத்தின் வெளியீடு இந்தியாவில் இருந்ததெனக் கூறலாம் (Gupta 1969:6).

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை நாணயங்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி இந்திய நாணயங்களின் வரலாற்றோடு இணைந்த ஒன்றாகும். இலங்கையின் ஆரம்பகால நாணயங்கள் (முத்திரை நாணயங்கள்) இந்தியாவிலிருந்தே கொண்டுவரப்பட்டவையாகும். காலப்போக்கில் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள்கூட்ப பெரும் அளவுக்கு இந்திய நாணய மரபை அடியொற்றித் தோன்றியவையாகும். இதனால் இலங்கை வரலாற்று மூலங்களில் நாணயத்தைச் சுட்டும் பெயர்கள் பலவும் இந்தியாவின் பெயர்களோடு பெருமளவு ஒற்றுமை கொண்டு காணப்படுகின்றன. வடமொழியில் கார்ஷாபண என்ற சொல் இலங்கைப் பாளி நூல்களில் கஹுவன எனவும் (M.V.XX:3), கல்வெட்டுக்களில் கஹுபன எனவும் (I.C. 1970:No.791), சிங்களத்தில் கஹுவனு எனவும் (Codrington 1924:13) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிழு.2-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன் அந்தாதபுரத்தில் ஆட்சிபூரித் தல்லாளர் என்ற தமிழ் மன்னன் இடிந்துபோன தாது கோபுரத்தைத் திருத்தியமைக்க 1500 நாணயங்களைக் (கஹுபன) கொடுத்தான் என மகாவம்சம் கூறுகிறது (M.V.XXI:11-13). இக்காலத்திலிருந்துதான் நாணயப் பழக்கம்

இலங்கையில் ஏற்பட்டதற்கான செய்தி பெருமளவுக்கு இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்படுகின்றன.

மேற்குறிப்பிட்ட சொற்களோடு இலங்கையில் காலகஹுபன (Kahapana), சிசகஹுபன (Sisakahapana), பத (pada), மசக (Masaha), ககனிக (Kakanika) போன்ற சொற்களும் நாணயத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் நாணயத்தின் உலோகத்தைக் குறிக்க அடக (adaha)-(வெள்ளி), ஜதருபா (Jatarupa)-(பொன்) போன்ற சொற்களும், நிறத்தை குறிக்க கரிசம் (Karisam) என்ற சொல்லும், எடைப் பெறுமதியைக் குறிக்க பத (Pada) என்ற சொல்லும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன (Codrington 1924:13). கொட்றிஸ்ரன் என்ற நாணயவியலாளர் இந்திய இலங்கையங்களில் நாணயத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தாத சில சொற்கள் இலங்கை வரலாற்று மூலங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைச் சட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் காச என்ற சொல்லால் நாணயம் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் பல இடங்களில் இச்சொல் பிறபொருள் குறித்த சொல்லாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் வரும் பொன்செய்காச (நற் 274:4), பொலங்காச (குறுங் 67:4), மணிக்காச (நற் 66:9) என்ற சொற்றொடர்கள் அணிகலன்களைக் குறிக்கின்றன. சில இடங்களில் உவமைப் பொருளாகவும், குற்றம் என்ற பொருளிலும் கையாளப்பட்டுள்ளது. காச என்ற சொல்லோடு காணம், பொன், மணி போன்ற சொற்களும் தமிழ் இலக்கியத்தில் நாணயத்தைக் குறிக்கின்றன. அவற்றுள் காணம் என்பது பிற்காலத்தில் வழங்கப்பட சொல்லாகும். இடைக்காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களில் அங்கம், அங்க, காச, அங்காடு நற்காச, ஸழக்காச, ஸழக்கருங்காச, காணம், குளிகை, சின்னம், திரம், பணம், பழங்காச, பொன், ஈடை, வராகன் போன்ற சொற்கள் நாணயத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன (பவானி 2000: 133).

நான்யங்கள் வரலாற்றாய்வில் இலங்கை நாணயங்கள்

சிருநாட்டின் வரலாற்றை ஆராய இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், வெளிநாட்டார் குறிப்புக்கள், நாணயங்கள், தொல்பொருள் சின்னங்கள் போன்றவை முக்கிய சான்றுகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதில் பண்டைய கால வரலாற்றை அறிய உதவும் நம்பகரமான வரலாற்று ஆதாரங்கள் என்ற வகையில் கல்வெட்டுக்களைப் போன்ற முக்கியத்துவத்தை நாணயங்களும் பெறுகின்றன. இவை இலக்கியங்கள் ஏற்றும் கல்வெட்டுக்களைப் போன்ற தொடர்ச்சியான, நேண்ட வரலாற்றைக் கூற உதவாவிட்டாலும் இவற்றிலிருந்து நாணயங்களை வெளியிட்ட மன்னனின் பெயர், வய்சம், காலம், அவர்கள் பின்பற்றிய மதம், வணங்கிய தெய்வம், தெய்வ வடிவங்கள், கலை, ஆட்சிமொழி, மொழிவளர்ச்சி, எழுத்து, எழுத்துவடிவம், பொருளாதாரம், ஆட்சிப் பரப்பு, உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டு வாத்தகம் ஆகிய அம்சங்களை அறிந்து கொள்ளப் பெறிதும் உதவுகின்றன.

தென்னாசியாவில் நாணயங்களை வரலாற்றாய்வில் பயன்படுத்தும் கலையானது கிபி.12-ஆம் நூற்றாண்டில் காஷ்மீரில் வாழ்ந்த கல்கணர் என்ற வரலாற்று ஆகிரியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆயினும் நவீன வரலாற்றாய்வில் அதன் உபயோகம் மிக அண்மைக்காலத்திலேயே உணரப்பட்டது. மறுமலர்ச்சிக் கால ஜேரோப்பாவில் அழகியலை அடிப்படையாகக்கொண்டு நாணயங்கள் சேகரிக்கும் ஆர்வம் தோற்றும் பெற்றாலும் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தான் அதன் முக்கியத்துவம் வரலாற்றாய்வில் உணரப்பட்டது. இம்முறை இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிரபகுதியில் பிரித்தானியரால் கைக்கொள்ளப்பட்டது. இந்தியாவின் பண்டைய கால வரலாறு பற்றிய ஆய்வில் இன்று நாணயங்கள் தனியொரு துறையாக வளரும் நிலை பட்டியுள்ளது. அங்கிலை இலங்கையில் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வில்லை.

19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து இலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்கள் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. இதைத் தொடக்கி வைத்தவர்களில் ஜேரோப்பியர் ஆட்சிக்காலத்தில் இலங்கை அரசு கேவையில் உயர் பதவி வகித்த ஆங்லேயர்களுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. முதன் முதலில் பிரிந்செப் (Prensep 1858) என்ற அறிஞர்தான் 1858 இல் இந்தியத் தொல்பொருள் பற்றிய தொகுப்பில் இலங்கையில் கிடைத்த பல்வேறு காலப்பகுதிக்குரிய நாணயங்கள் பற்றி ஆராய்த்துள்ளார். இதில் யாழ்ப்பாண அரசு கால நாணயங்கள் உட்பட சில தமிழ் நாணயங்களுக்குரிய புகைப்படங்களை கட்டுரையில் பிரசரித்துள்ள போதிலும் தமிழ் மொழியில் பயிற்சீசியில்லாத காரணத்தால் அவற்றை அவரால் அடையாளப்படுத்த முடியவில்லை. ஏறத்தாழ இதே காலப்பகுதியில் தான் ராய்டேவிட் (Rays Danids 1877), பெல் (Bell), வில்லியம் கைகர் (Wilhem Geiger) ஸ்டில் (Still) போன்ற அறிஞர்கள் இலங்கையின் பல வட்டாரங்களில் கிடைத்த பலவகை நாணயங்களை ஆராய்து பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டனர். இவற்றைத் தொடக்க காலத்தில் ஆராய்த் தலரும் ஜேரோப்பியராக இருந்ததால் இவர்கள் இலங்கையில் கிடைத்த விரேக்க, ரோம மற்றும் ஜேரோப்பியர் கால நாணயங்களை ஆராய்வதில் கூடிய கவனம் செலுத்தினர்.

கி.பி.1885-இல் வடஇலங்கையில் மூல்வைத்தீவில் கிடைத்த நாணயங்கள் பற்றி பாக்கரும் (Parkar 1981:461), கி.பி.1917-இல் கந்தரோடையில் கிடைத்த நாணயங்கள் பற்றி பீரிஸ்சும் (Pieris 1919:45-60) ஆராய்ந்ததைத் தொடர்ந்து இலங்கை நாணயங்கள் பற்றிய ஆய்வில் வடஇலங்கை நாணயங்களும் முக்கிய இடம்பெற்றன. இதற்கு கி.பி. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வெளிவந்த Journal of Royal Asiatic Society, The Literary Register போன்ற சஞ்சிகைகள் களமமைத்துக் கொடுத்தன. கி.பி.1924-இல் கொட்டிங்ரனால் பிரசரிக்கப்பட்ட The ceylon coins and currency என்ற நூல் இலங்கை நாணய வரலாறு பற்றிக் கூறும் முதல் நூலாகும் (Codrington 1924). இதுபோன்ற ஒருநூல் இதுவரை இலங்கை

நாணயங்கள்பற்றி வெளிவரவில்லை. காலங்கடங்க இந்நாலில் பல குறைபாடுகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள போதிலும் பிற்காலத்தில் நாணயங்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளுக்கெல்லாம் இந்நாலே அடிப்படை மூலாதாரமாக விளங்கியது என்பதில் சுதேக யில்லை. இந்நாலில் சிங்கள மன்னர்கள் மற்றும் வடதிலங்கையில் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் ஆட்சிபுரிந்த தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் உட்பட நாணயங்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி, வரலாறு, உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு நாணயங்கள், அவை காணப்பட்ட இடங்கள், அவற்றின் காலம், வம்சம், நாடு போன்ற அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு விரிவாக ஆராயப் பட்டுள்ளன.

(ஏ) அண்மைக் காலங்களில் பெருமளவு நாணயங்கள் அகழ்வாய்வின் போதும், மேற்படை ஆய்வின்போதும் பெறப்பட்டன. இந்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பரணவிதானா, பூசோமா, அமரசிங்கா, வேல்புறி (Wolbury), சிறிப் (Cripe) குண்சேகர, குலத்துங்கா போன்ற அறிஞர்கள் ஆய்வை மேற்கொண்டனர் (Bopearachchi 1998:12-XIII). இவ்வாய்வுகள் பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட இடத்தின் அல்லது குறிப்பிட்ட ஒருகாலத்திற்குரிய நாணயங்கள் பற்றிய ஆய்வாகவே இருந்தன. அண்மையில் வீரக்கொடி, பொபிஆராய்ச்சி பதிப்பில் வெளியான நூலும் (Bopearachchi and weerkody 1998), பொபிஆராய்ச்சி, ராஜவிக் கிராஸ்சிங்கே இணைக்கு எழுதிய நூலும் (Bopearachchi and wickremaesinha, Rajah 1999) கொட்டிங்ரன் நூலுக்குப்பின் இலங்கை நாணய வரலாற்றைக் கூற எழுந்த முக்கிய நூல்களாகக் கூறப்படுகின்றன. இவ்விற்கில் நாணயங்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி இலங்கையில் கிடைத்த உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு நாணயங்கள் என்பன பற்றிக் குறிப்பி பட்டுள்ளன. அத்துடன் அண்மைக்கால அகழ்வாய்வில் பெறப்பட்ட நாணயங்களைக் கொண்டு புதிய காலக் கணிப்பும் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. ஆயினும் கொட்டிங்ரன் நூலோடு ஒப்பிடுகையில் இந்நால்கள் இலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்கள் பற்றி விரிவான

தரவுகளையோ அல்லது அவற்றின் வரலாற்றையோ முழுமையாகத் தருவதாகக் கூறமுடியாதிருக்கிறது.

வரலாற்றாய்வில் வடதிலங்கை நாணயங்கள்

பொதுப்பட இலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்கள் குறித்து ஆராயப்பட்ட அதேவேளையில் தமிழ் அறிஞர்கள் மற்றும் வரலாற்று ஆர்வலர்கள் வட்டார அடிப்படையில் வடதிலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களை ஆராயும் மரபு நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. இதற்குத் தமிழர்கள் பண்டு தொட்டு இங்கு வாழ்ந்து வருவதும், 13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ் அரசால் இவ்வட்டாரம் ஆட்சி செய்யப்பட்டதும் காரணமாக இருக்கலாம். 1971இல் பேராசிரியர் இந்திரபாலா, பேராசிரியர் சிவசாமி, இன்றைய தினக்குரல் பத்திரிகையின் பிரதம பதிப்பாசிரியர் சிவநோசச்செல்வன் மற்றும் வரலாற்று ஆர்வலர்கள் முயற்சியால் தோற்றுவிக் கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத் தொல்லியல் கழகம் நாணயங்களைக் கண்டுபிடிக்கவும் அவற்றை இக்கழகத்தின் வெளியிடான பூர்வகலா என்ற சஞ்சிகையில் வெளியிடவும் களைமைத்துக் கொடுத்தது. இதற்கு பேராசிரியர் சிவசாமியால் வெளியிடப்பட யாழ்ப்பாணத்தில் கிடைத்த நாணயங்கள் தொடர்பாக இச்சஞ்சிகையில் வெளிவந்த கட்டுரைகளைக் குறிப்பிடலாம். ஆயினும் அதன் குறுகிய கால தீவிர வளர்ச்சி மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே மறைந்து விட்டது.

இவ்வட்டாரத்தில் தென்னாசியாவில் பயன்படுத்தப்பட்ட முத்திரை நாணயங்கள் (Punch Marks Coins) தொட்டு ஜரோப்பியர் ஆட்சிக் காலம் வரையிலான பல வகை நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை வல்லிபுரம், நாகர்கோயில், புலோலி, மட்டுவில், மானிப்பாய், பண்டத்தரிப்பு, தெல்லிப்பளை, தொல்புரம், வட்டுக்கோட்டை, அல்லைப்பிட்டி, மண்சும்பான், நாரங்தனை, புங்குதீவு, ஆனைக்கோட்டை, கல்லூர், பூநகரி, மாதோட்டம், வரணி, கச்சாய், உடுத்துறை, மூலைத்தீவு போன்ற இடங்களிலிருந்து பெறப்பட்டன (சிவசாமி 1974:26-36, புஷ்பரட்னம்

2000). இவற்றுள் கந்தரோடை, வல்லிபுரம், பூநகரி, மாதோட்டம் ஆகிய இடங்களில் ஆதிகால, இடைக்கால நாணயங்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாகப் பெறப்பட்டன.

வட்டிலங்கையில் தமிழ் அரசுகள் தோன்றுவதற்கு சாதகமாக இருந்த காரணங்களை ஆராய்ந்த முதலியார் இராசநாயகம் (Rasanayagam 1926), சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் (Gnana prakasar 1930), பேராசிரியர் இந்திரபாலா (1972), பேராசிரியர் பத்மநாதன் (Pathmanathan 1978, 1980) போன்றோர் அதற்கு வட்டிலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களையும் ஒரு சான்றாதாரமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஆயினும் இந்த ஆய்வில் மத்தியகால நாணயங்கள் கூடிய அளவுக்கு முதன்மைப்படுத்தி ஆராய்ந்த அளவுக்கு முற்பட்ட கால நாணயங்கள் ஆராயப்படவில்லை. மாதோட்டத்தில் கிடைத்த முன்று வகை நாணயங்களை ஆராய்ந்த சாசனவியல் அறிஞர் மகாதேவன் அவற்றை அரிய நாணயங்கள் எனக் குறிப்பிட்டு யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் சேது மொழி பொறித்த நாணயங்களுடன் வேறு பல நாணயங்களையும் வெளியிட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்தை ஏற்படுத்தினார் (Mahadevan 1970). பேராசிரியர் சிவசாமியின் (1974) யாழ்ப்பாணக்காசகள், திரு.கிருஷ்ணராஜாவின் (1983:71-83) யாழ்ப்பாணக் குடாகாட்டில் கிடைத்த நாணயங்கள் என்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், திரு. சேயோனின் (Seyone 1998) இலங்கையில் கிடைத்த பண்டைய கால நாணயங்கள் என்ற நூலும் வட்டிலங்கையின் பண்டைய கால நாணயப் பயன்பாட்டை வட்டார அடிப்படையில் கூற எழுந்த ஆய்வுகள் எனக் குறிப்பிடலாம். அவற்றில் ஆதிகாலம் தொடக்கம் ஜீரோப்பியர்காலம் வரையுள்ள நாணயங்கள் நாடு, வம்சம், மன்னன், காலம் என்ற அடிப்படையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கலாசிதி இருகுபதியின் (Ragupathy 1997) புராதன யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றம் பற்றிய தொல்லியல் நூலில் ஆசிரியர் தான் மேற்கொண்ட அகழ்வாய்விலும், களதுய்விலும் கண்டெடுத்த நாணயங்களைக் குறிப்பிட்டு அவற்றின் காலம், வரலாற்று முக்கியத்துவத்துவம் போன்றவற்றை விளக்கியுள்ளார்.

போராசிரியர் சிற்றம்பலம் எழுதிய யாழ்ப்பாணத்தின் தொன்மை வரலாறு என்ற நூல் வட்டிலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களை அரசியல், பொருளாதாரம், பண்பாடு ஆகிய அம்சங்களோடு தொடர்புபடுத்தி ஆராய்வதாக உள்ளது (1993).

மேற்கூறப்பட ஆய்வுகள் வட்டிலங்கை வரலாறு பொறுத்து பலவகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இலங்கை வரலாற்று ஆய்வில் வட்டிலங்கையின் வரலாறு நீண்ட காலமாகப் பூர்க்கணிக்கப்பட்டு வர்த்துள்ளது. இங்கிலையில் இங்கு முத்திரை நாணயங்கள் தொட்டு ஜீரோப்பியர் காலம் வரையான நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பது இவ்வட்டாரத்தின் ஆதிகால, இடைக்கால வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள ஒரளவு உதவுகின்றது. இங்கு கல்வெட்டுக்களைப்போல் அல்லாது நாணயங்கள் பராந்துபட்ட இடங்களில் பல்வேறு காலப்பகுதிக்குரியனவாகக் கிடைத்துள்ளன. நாணயங்களிலிருந்து காலம், வம்சம், நாடு போன்ற அம்சங்களை அறிய முடிவதால் இவற்றின்றும் இவ்வட்டாரத்தின் தொடர்ச்சியான வரலாற்றை மதிப்பிடுமுடிகிறது. வரலாற்றிலக்கியங்களில் வட்டிலங்கை வரலாறு பற்றி குறைந்தளவு தகவல்கள்கூடக் காணப்படவில்லை. இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளும் (Excavations), மேற்படை ஆய்வுகளும் (Explorations) ஒருசில ஆதிக்குடியிருப்பு மையங்களை அடையாளம் காண உதவியபோதிலும் அவை இப்பிரதேச மக்களது பாரம்பரிய வரலாற்றை காலாநிரைப்படுத்திக் கூற உதவவில்லை. இத்தகைய வரலாற்று இடைவெளியை நிரப்ப இங்கு கிடைத்த நாணயங்கள் பெருமளவுக்கு உதவாவிட்டாலும் நாணயங்களின் காலத்தைக் கொண்டு மக்கள் வாழ்ந்த கால வரலாற்றைத் தொடர்ச்சியாக இணங்காண முடிகிறது. நாணயங்கள் கண்டெடுக்கப்பட இடங்களைக் கொண்டு இவ்விடங்களுக்கும் பிற நாடுகளுக்கும் இடையே இருந்திருக்கக் கூடிய அரசியல், பொருளாதார, வர்த்தக பண்பாட்டு உறவுகளைப் பெறுமளவு இணங்காண முடிகிறது. வட்டிலங்கையில் கிடைத்த ஆதிகால நாணயங்களில் தொகையிலும், வகையிலும் வெளியிட்டு நாணயங்கள்

அதிகமாகும். இவற்றின் மூலம் வடஇலங்கையின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் பெற்ற முக்கியத்துவத்தை உணரமுடிகிறது.

அண்மைக் காலங்களில் இந்நாலாசிரியர் வடஇலங்கையில் மேற்கொண்ட களதீயவின் போது கண்ணிடத்துடன் உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டு நாணயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதிய கட்டுரைகளும் (1998, 1999ஆ, 1999ஆ, 1999இ, 2000), ஆய்வு நூலும் (2000) தென்னிட்தியத் தமிழர்கள் போல் இலங்கைத் தமிழர்களும் பண்டு தொட்டு நாணயங்களை வெளியிட்டு வந்துள்ளனர் என்ற புதிய கருத்தைச் சான்றாதாரங்களுடன் கூறுவதாக அமைத்துள்ளன. ஆயினும் நாரும், பிறரும் இதுவரை ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய நாணயங்களை விட எண்ணிக்கையில் அதிகமான பலவகை நாணயங்கள் தமிழ் வரலாற்று ஆர்வலரான திரு. கலைஞரி, ஆசிரியர்களான திருவள்ளுவர், பொன்னம்பலம் மற்றும் சிலரால் களதீயவின் மூலம் வடஇலங்கையில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாணயங்கள் இதுவரை முழுமையாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டாகத் தெரியவில்லை. வடஇலங்கையில் அரசுஅதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய திரு. சேயோன் அரிய பல நாணயங்களைக் கண்டுபிடித்து அவற்றுள் சிலவற்றை கட்டுரைகளாகவும், நாலாகவும் வெளியிட்டுள்ளார். ஆனால் அவர் இங்கு கிடைத்த நாணயங்களில் பெரும்பாலானவை சிங்கள மன்னர்களும், தமிழ் நாட்டு வம்சங்களும் வெளியிட்டவை என்ற ஆழமான கருத்தைக் கொண்டிருந்ததால் அரிய பல நாணயங்களை அடையாளம் காண்பதிலும், வகைப்படுத்துவதிலும் சில தவறுகள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதை அண்மையில் அவர் வெளியிட்ட நூலில் அவதானிக்க முடிகிறது (Seyon 1998). இந்நாணயங்களின் தனித் தன்மை வ்டார் அடிப்படையில் அல்லது கால அடிப்படையில் சரிவர ஆராய்ப்புமானால் வடஇலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றோடு அங்கு வாழ்ந்த, வாழ்ந்து வருகின்ற மக்களுக்குள்ள உறவும், தொடர்பும் மேலும் துவக்கம் பெறும்.

வரலாற்றாய்வில் தமிழர் நாணயங்கள்

இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றை தென்னிடநியாவின் தென்பகுதியிடன் சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டுடன் தொடர்பு படுத்தி ஆராயும் யருபு நேண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. இதற்கு இனம், மொழி, எழுத்து, மதம், கலை, பண்பாடு போன்ற அம்சங்களில் இரு நாட்டு மக்களிடையேயும் காலத்துடும் பொதுவான ஒற்றுமைத் தன்மை காரணமாகும். இந்த ஒற்றுமைக்கு இலங்கை மீதான தமிழகத்தின் செல்வாக்கும் ஒருகாரணம் என்பதை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு குறையாத இலங்கை தமிழக உறவின் பின்னணியில் கண்டு கொள்ளலாம். இலங்கைத் தமிழரைப் போல் கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ் நாட்டுக்கென ஒரு வரலாற்று யருபு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அங்கு பிற்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள், களதீயவுகள் மூலம் கண்டியப்பட்ட தொல்லியல் சின்னங்கள், கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள், கட்டிட சிற்பங்கள் தமிழ் நாட்டு மக்களின் தொன்மையையும், பெருமையையும் வெளிப்படுத்த உதவின. இது போன்ற ஆய்வுகள் இலங்கைத் தமிழரை மைமாகக் கொண்டு இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்டதெனப் பெருமைப்பட வாய்ப்பில்லை. ஆனால் இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பாக ஆய்வுகளைக் கிடைத்த சான்றுகளை தமிழகத் தொல்லியல் சான்றுகளுடன் தொடர்பு படுத்தி இலங்கைத் தமிழரின் பூர்வீக வரலாற்றை அறிய தமிழர் ஆய்வுகள் காரணமாக இருந்தன எனக் கூறிக்கொள் வதில் பெருமையுண்டு. இதன் அடிப்படையிலேயே இலங்கையின் ஆதிக்குடையேற்றம் தொடர்பான தொல்லியல் சின்னங்கள், கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் பண்பாடு தொடர்பான சான்றுகள் ஆராயப்பட்டு வந்துள்ளன.

தமிழ் நாட்டு மக்களின் பண்பாட்டில் பொதுப்பட்ட ஒற்றுமைத் தன்மை காணப்பட்டாலும் காலம், வம்சம், வ்டாரம், பிரதேசம் என்ற அடிப்படையில் சில தனித்துவமான அம்சங்கள் தோன்றி வளர்க்கத்தக் காணமுடிகிறது. ஆனால் இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றை ஆராய்ந்த பலரும் தமிழகத்தைப் போல் இலங்கையில் பண்டு தொட்டு வாழ்ந்து

வரும் தமிழகுக்கு பிரதோஶத்தியான கடைச வரலாற்று மாடு, தனித்துவம் இருந்திருக்கும் என்பதை மனக்கருத்தில் கொள்ளாது பாளி இலக்கியங்கள் ஒப்புத்த இரண்பாயிற் ஆண்டு கால வரலாற்றுப் பாரம்பியத்தின் நாட்டத்துறை போலும் தமிழகத்துறை முறை சொங்கும் நாட்டத்துறை போலும் தமிழகத்துறை அமைச்சராக இருப்பது போதிருந்துவர்கள். ஆனால் இந்த வரலாற்றுமொத்தம் ஏது ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை இல்லை, நமிடக இயங்க உடல் தொடர்பாக அமையவேண்டும் அமைப்பில் போதிருந்து செய்யவேண்டும் செய்யவேண்டும் என்ற விசாரணை நிறுத்தியிருக்கிறது. நாணயங்கள் நிறுத்த ஏடுத்துவிடப்படும்.

இலங்கையில் விவரத்த நாணயங்களை உண்டாடு, வெளிண்டு நாணயங்கள் என இருவகையைப் பிரிக்கவாம். இதில் இத்திய, கிரீக்க, சோம, அப்ரீய, சௌ எற்றும் போத்துக்கேய, டச் எற்றும் ஆய்வியே நாணயங்கள் வெளிண்டவிருந்து இலங்கைக்கு வந்தவை இல்லறுவிட இத்திய சிற்பாக தமிழக நாணயங்கள் வைக விடும் தொகையிலும் அதிகமாகக் கிடைத்துவதால் உண்டாடில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி. 1619 க்கும் இடையில் வட இலங்கையில் ஆட்சி பூர்த்தி நிறுத்துவதற்கு விவரியிடப்பட்டு வரும் எந்த பொறித்த நாணயங்களையேற் தமிழர்கள் விவரியிடப் போதிருந்து ஆய்வியேயே ஆட்சிக்காலம் தொட்டு தந்தையை வரை சிலவுமிகுந்து. இதற்கு பொதுத் தொடர்பாகக் காலமாக இருப்பதையே பெயர்கள், குலச்சுழிமிகுங்கள், சின்னங்கள் போன்றவை சாச்சராகக் காட்பப்படுகின்றன. இவற்றின் ஆய்வுபையில் கொட்டிந்து கி.பி 2-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சின்னா மன்னங்கள் நாணயங்களை வெளியிடத் தொடர்பியிருக்கவாம் எனக் கருதுவியார் (1924:24). அண்ணைக்காலத்தில் இதன் காலம் வேறும் குறிப்பதாக இருக்கவாம் என்ற கருத்து முன்னால்க்கப்படுவதாகு (Bopearachchi 1999).

சில நாணயங்களில் இடம் பெற்றுள்ள சின்னங்கள், குறியீடுகள் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் இற்றைக்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பாக்கர் என்ற ஆங்கிலேய நாட்டவர் சிலவகை நாணயங்களை தமிழகத்திலிருந்து வந்து இலங்கையில் ஆட்சி ஏடத்திய எல்லாளன் போன்ற தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்டிருக்கலாம் எனக் கூசுகமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார் (Parkar;1981). ஆனால் அவர் கருத்தை யாரும் இதுவரை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டாகத் தெரியவில்லை. மாராக இலங்கையில் கிடைத்த கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழ் நாணயங்கள் அனைத்தும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்ததென்ற கருத்தையே வலியுறுத்தினார். இங்கிலையில் சிங்கள மொழியில் அல்லது சமஸ்கிருத மொழியில் சிங்கள மன்னர்கள் நாணயங்களை வெளியிடுவதற்குப் பல நூற் றாண்டுகளுக்கு முன்னரே இலங்கைத் தமிழ் தமிழ் மொழியில் நாணயங்களை வெளியிட்டனர் எனக் கூறமுடிகிறது (புஷ்பரட்னம் 2000). இதற்கு நாணயங்களின் வடிவமைப்பு, அவற்றின் இம்பெர்ருள்ள பெயர்கள், சின்னங்கள், பயன்பாட்டிலிருந்து இப்பக்கள் என்பவற்றை தமிழ் நாட்டில் கிடைத்த நாணயங்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்வது அவசியமாகும். அதற்கு தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் கிடைத்த தமிழ் நாணயங்கள் தொடர்பாகத் தமிழகப் பாண்ணியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளையும், கருத்துக்களையும் கட்டிக் காட்டுவது இலங்கையில் கிடைத்த சிலவகை நாணயங்களின் தோற்றத்தை அடையாளம் காண இலகுவாக இருக்கும்.

பண்டமாற்று முறை நிலவிய பண்டைய தமிழகத்தில் நாணயங்கள் பழக்கத்தில் இருக்கவில்லை என்ற கருத்து ரீண்ட காலமாக இருந்து வந்த அதேகாலகட்டத்தில் சங்க காலம் தொட்டு முவேந்தர்களும், குறுவில் மன்னர்களும் நாணயங்களை வெளியிட்டு வந்துள்ளனர் என்ற கருத்து கேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் மன்றவைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இக்கருத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக அண்மைக் காலக் கண்டுபிடிப்புகள் விளங்குகின்றன. இதற்கு முன்னோடியாகத் தமிழக நாணயங்கள் தொடர்பான முக்கிய ஆய்வுகளைக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழக நாணயங்கள் பற்றி விரிவாக ஆராய்த் துதல் ஆய்வு என்ற வகையில் 1858இல் *Madras Journal of Literature and Science* என்ற சஞ்சிகையில் ஆங்கிலேய நாட்டவரான வால்டர் எவியட் என்பவர் (Elliot 1858:220-249,74-99) எழுதி வெளியிட்ட *Numismatic Gleaning* என்ற விரிவான இரு தொடர் கட்டுரைகளும், 149 நாணயங்களுக்குரிய புகைப்படங்களும் விளங்குகின்றன. இக்கட்டுரைகளில் பல்வேறு காலப்பகுதிக்குரிய தமிழ் நாணயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சங்க காலப் பாண்டியர், சேரர், சோழர், மலையான் மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றைச் சங்கால நாணயங்கள் என ஆசிரியர் குறிப்பிட்டாலும் தமிழகத்தின் தொன்மையான பெளத்த நாணயங்கள் எனக் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. இதே ஆசிரியர் 1886இல் வெளியிட்ட தென்னிட்டிய நாணயங்கள் என்ற நூல் தமிழ் நாணயங்கள் பற்றிய ஆய்வில் புதிய காலகட்டத்தின் தொடக்கத்தை குறித்து நிற்பதாகக் கூறினால் மிகையாகாது. இந்நூலில் பல்லவ, சோழ, பாண்டிய நாணயங்களுக்குரிய புகைப் படங்களைப் பிரசரித்ததுடன் அவை பற்றியும் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். அத்துடன் இலங்கையில் கிடைத்த சில தமிழ் நாணயங்களுக்குரிய புகைப்படங்களைப் பிரசரித்திருப்பதுடன் அவை பற்றியும் ஆராய்ந்துள்ளார். தமிழ் நாணயங்களை அடையாளம் காண்பதில் இவர் விட்ட தவறுகளைப் பிர்கால நாணயவியலாளர்கள் கட்டிக் காட்டிய போதிலும் அவரது ஆய்வுகளே பிர்கால ஆய்வுகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக அமைத்த தென்பதில் சங்கேதமில்லை.

வால்டர் எவியட்டின் ஆய்வைத் தொடர்ந்து தமிழக நாணயங்கள் தொடர்பாக வெளிவந்த முக்கிய ஆய்வாக டுபினல் என்ற ஆங்கில நாட்டவரது ஆய்வைக் குறிப்பிடலாம். இவர் 1886-87 காலப்பகுதியில் *Madras Journal of Literature and Science* என்ற சஞ்சிகையில் *Hints to Coins- Collectors in South India* என்ற விரிவான இரு கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். முதலாவது கட்டுரைத் தொகுப்பில் தென்னிட்டியாவில் கிடைத்த தமிழக யற்றும் இலங்கை மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்கள் பற்றிப் பொதுப்படக்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மதுரையில் கிடைத்த சங்க காலப் பாண்டிய நாணயங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இவரும் வால்டர் எவியட்டைப் போல் இவற்றைச் சங்க கால நாணயங்கள் எனக் குறிப்பிடாது மிகத் தொன்மையான பெளத்த நாணயங்கள் என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார் (Tufnell 1886-1887:33-137). இதே சஞ்சிகையில் ஜேம்ஸ் எழுதிய பாண்டிய நாணயங்கள் என்ற கட்டுரை பல வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது (James 1887-88:138-144). இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்படும் நாணயங்களில் பெரும்பாலானவை இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் கிடைக்கப்பெற்ற பிர்காலத்திற்குரிய நாணயங்களாகும் (கி.பி.1.0ஆம் 2ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட தை). இலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்கள் தமிழகத்தில் கிடைத்த நாணயங்களிலிருந்து வேறுபடுவதால் அவற்றை இலங்கைக்குரிய நாணயங்கள் எனக் குறிப்பிடாது இலங்கை நாணய வகையைச் சேர்ந்த (Ceylon type coins) பாண்டிய நாணயங்கள் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1888இல் லோவன்தால் பாதிரியர் வெளியிட்ட தின்னாலை நாணயங்கள் என்ற நூலும் (Loventhan 1888), 1933இல் திருச்சியைச் சேர்ந்த சர்.டி. தேசிகாச்சாரியார் வெளியிட்ட தென்னிட்டிய நாணயங்கள் என்ற நூலும் தமிழ் நாணயங்கள் பற்றிய ஆய்வில் இன்னொரு படிமுறை வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றன (Desikachary 1933). இந்நூல்களில் சங்க காலம் தொட்டு பிர்கால தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களுக்குரிய புகைப்படங்கள் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் தமிழகத்தின் தொடக்க கால நாணயங்கள் சங்க கால நாணயங்கள் எனக் குறிப்பிடாது பாண்டியரின் தொன்மையான நாணயங்கள் என முதன் முதலில் அழைக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசவம்சங்களின் அடிப்படையில் தமிழக நாணயங்களை ஆராய்ந்தவர்களுள் பிடில்ப் (Biddulph) என்ற ஆங்கிலேய நாட்டு அறிஞர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர். 1966இல் இந்திய

நாணயவியல் சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்ட பாண்டியரது நாணயங்கள் என்ற இவரது நூலில்தான் சங்க காலம் தொட்டு பிற்காலம் வரையிலான பாண்டியர் கால நாணயங்களின் புகைப்பங்கள் பிரசரிக்கப்பட்டு, சங்க காலம் தொட்டு பாண்டிய மன்னர்கள் நாணயங்களை வெளியிட்டு வந்துள்ளனர் என்ற கருத்து மேலும் வலியுறுத்தப்பட்டது. இந்நூலில் வடத்திலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களின் தனித்துவம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அவை தனியாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் அவற்றை இலங்கைத் தமிழருடன் தொடர்புடூத்தாது ஏனைய நாணயவியலாளர்கள் போல் இவரும் பாண்டிய மன்னர்கள் இலங்கையில் அல்லது தமிழகத்தில் இவ்வகை நாணயங்களை வெளியிட்டிருக்கலாம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் இலங்கையில் கிடைத்தது போன்ற தனித்துவமான நாணயங்கள் தமிழகத்திலும் கிடைத்ததாக அவர் தனது நூலில் குறிப்பிடவில்லை.

1977இல் சட்டோபாத்தியா எழுதிய தென்னிந்திய நாணயங்கள் பற்றிய நூல் தமிழகத்திலும், இலங்கையிலும் கிடைத்த பல்லவ, பாண்டிய சோழ நாணயங்கள் பற்றி விரிவான தகவல்களைத் தருகின்றது (Chittopadhyaya 1977). 1981 இல் வெளிவந்த முன்னாள் தமிழக தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை இயக்குனர் நாகசாமியின் தமிழ் நாணயங்கள் என்ற நூல் தமிழ் நாட்டு மன்னர்கள் காலத்திற்கு காலம் வெளியிட்ட நாணயங்களை மட்டும் விரிவாக ஆராய்து எழுதப்பட்ட முதல் நூல் என்ற வகையில் முக்கியத்துவம் கூறுகிறது (Nagaswamy 1981). இந்நூலில் சங்கால நாணயங்கள் தொடர்பாக அவர் கூறிய கருத்துக்கள் சங்க கால நாணயங்கள் தொடர்பாகக் கிடைத்த புதிய சில சான்றுகளின் அடிப்படையில் பிற்காலத்தில் மறு ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் நாணயங்கள் அதிலும் குறிப்பாக சங்க கால நாணயங்கள் பற்றி ஆராய்த்தவர்களுள் தினமலர் பத்திரிகையின் பிரதம பதிப்பாசிரியர் இரா. கிருஷ்ணரூர்த்தி சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர். ஆரம்பகாலங்களில் சங்க கால மூவேந்தர்கள்

மற்றும் மலையான் போன்ற குறுஞில் மன்னர்களின் நாணயங்களைத் தனி நூலாகத் தமிழில் எழுதிய இவர் (கிருஷ்ணரூர்த்தி 1986, 1987, 1990) 1997இல் சங்க காலத் தமிழ் நாணயங்கள் என்ற தலைப்பில் விரிவான நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார். சங்க கால நாணயங்கள் தொடர்பாக வெளிவந்த அரிய முதலாவது தனி நூல் என்ற வகையில் இதற்குச் தனிச் சிறப்புண்டு. இந்நூலில் சங்காலத்தில் மூவேந்தர்கள் மட்டுமன்றி குறுஞில் மன்னர்களும் பெயர் பொறித்த நாணயங்களை வெளியிட்டுள்ளனர் என்பதற்குப் பல சான்றுகளைக் காட்டுகிறார். இந்நூலாசிரியரே வடத்திலங்கை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு சரிவப ஆராயப்படாதிருந்த நாணயங்கள் சிலவற்றைச் சங்க காலப் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயங்கள் என முதன்முதலாக அடையாளம் காட்டியுள்ளமை இங்கு சிறப்பாக சுட்டிக் காட்டத்தக்கதாகும் (Krishnamurthy 1997).

முன்னாள் தமிழக தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை இயக்குனர் நடந்காசினாதன் 1995 எழுதிவெளியிட்ட தமிழர் காச இயல் என்ற நூல் தமிழகத்திலும், இலங்கையிலும் கிடைத்த ஒட்டு மொத்த தமிழ் நாட்டு நாணயங்களை ஆராய முற்படுவதாக உள்ளது. நூலின் தலைப்பு தமிழர் காசுகள் என இருப்பினும் அதில் உள்ளாட்டு, வெளினாட்டு நாணயங்கள் எனத் தமிழகத்தில் கிடைத்த நாணயங்கள் பிரிக்கப்பட்டு அவை வண்டம், நாடு, காலம் என்ற அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நூலாசிரியர் இயக்குனராக இருந்து மேற்கொண்ட அகழ்வாய்வின் போது கிடைத்த நாணயங்கள் சிலவற்றை இந்நூலில் ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளமை பண்டைய கால நாணயங்களின் காலத்தைக் கணிக்க உதவியாக உள்ளது (காசினாதன் 1995).

இலங்கை, தென்னிந்திய நாணயங்கள் பற்றி ரீண்ட்காலமாக ஆராய்த்து பல நூல்களையும், கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டு வந்த மிற்கனர் அவற்றின் ஒட்டுமொத்த ஆய்வு நூலாக 1998இல் தென்னிந்திய நாணயங்களின் காலமும் வரலாறும் என்ற அரிய

நூலை வெளியிட்டுள்ளார் (Mictchiner 1998). இந்த நூலில் காணக் கூடிய சிறப்பு இலங்கையில் குறிப்பாக வடஇலங்கையில் கிடைத்த தமிழ் நாணயங்கள் காலம், வம்சம் என்ற அடிப்படையில் சேர, சோழ, பாண்டிய, பல்லவ நாணயங்கள் எனப் பிரிக்கப்பட்டு அவற்றிற்குரிய புகைப்படங்களுடன் ஆராயப்பட்டிருப்பதாகும். வடஇலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்கள் சிலவற்றின் வடிவமைப்பு, சின்னங்கள், குறியீடுகள் சமகாலத்தில் தமிழ் நாட்டு வம்சங்களால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களிலிருந்து வேறுபடுவதை அவர் உணர்த்துவதோன்றும் போதிலும் ஒட்டுப் போல் இவரும் இங்ஙனையங்களைத் தமிழ் நாட்டு வம்சங்களுடன் தொடர்பு படுத்துகிறார். அவ்வாறு தொடர்புடூத்தும் போது ஒருவித தயக்கம் இருப்பதை இவர் இங்ஙனையங்களுக்கு கொடுக்கின்ற வேறுபட்ட காலக் கணிப்பும், இலங்கை மீதான தமிழ் நாட்டு வம்சங்களின் மேலாதிக்கம் பற்றிய தெளிவற்ற வரலாற்றுத் தரவுகளும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஆயினும் இவரது ஆய்வு வடஇலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களை தனித்துப் பார்ப்பதற்கு மறைமுகமாக உதவுகிறது எனக் கூறலாம்.

அன்மைக் காலங்களில் தமிழ் நாணயங்கள் பற்றி ஆராய்வர்களில், ஆராய்வு வருவார்களில் இளம் நாணயவியலாளர் அளக்குடி ஆறுமுக சீதாராமன் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர். இருப்பது வயதிலிருந்து நாணயவியல் ஆய்வில் தன்னை முழுமையாக சடுபடுத்திக் கொண்ட இவர் தமிழ் நாட்டில் நாணயங்கள் காணப்படும் இடங்களில் நேரில் களைஆய்வை மேற்கொண்டு மிகக் குறுகிய காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான நாணயங்களைச் சேகரித்துள்ளார். அவற்றுள் பல்வேறு காலப்பகுதிக்குரிய தமிழ் நாணயங்களை மட்டும் தனது ஆய்வுக்குரிய களமாக எடுத்துக் கொண்ட இவர் ஆரம்ப காலங்களில் திணையினி என்ற தேசிய நாளிதழ்களில் அவற்றைப் பிரசரித்து இன்று இருநூற்றியம்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும், செய்திக்கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். தென்னாசியாவின் முதன்மைச் சாசனவியலாளர்களில் ஒருவரான ஜிராவதம்

மகாதேவனுடன் இவருக்கு ஏற்பட்ட நெருக்கமான ஆசிரிய மாணவ உறவு பண்டைய எழுத்துக்களில் இவர் பயிற்சி பெறக் காரணமாக இருங்ததுடன், எழுத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாணயங்களை அடையாளம் காணும் புலமையாளர்களில் ஒருவராக இவரும் உயர்ந்து செல்லக் காரணமாக இருக்கின்றது. நாணயங்களின் அடிப்படையில் பண்டைய ஊர்ப்பெயர்கள், தெய்வப்பெயர்கள், கடற்கலன்கள் பற்றிய இவரது ஆய்வுகள், வரலாற்றாய்வில் நாணயங்களின் பரங்குப்பட்ட பரிணாமத்தைச் சுட்டுகிறது. இந்திய நாணய மரபை ஒட்டி இலங்கை நாணயங்கள் தொன்றியதென்ற பாரம்பரிய கருத்துக்கு முன்னால் இவர் வடஇலங்கைத் தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்ட சேது நாணயமரபைப் பிற்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட தமிழக மறவ நாணயங்களுடன் தொடர்புடூத்தி ஆராய்ந்துள்ளமை கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது (1989). தமிழகத் தொல்லியல் சான்றூகள், தொகுதி - ஒன்று (1994) என்ற நூலைத் தொடர்ந்து வெளிவர உள்ள தொகுதி இரண்டும், சங்கர் இராமநுடன் இணைந்து எழுதியுள்ள பல்லவர் காசகள் என்ற நூலும் தமிழ் நாணயங்கள் பற்றிய ஆய்வுக்கு மேலும் புதிய உத்வேகத்தைக் கொடுக்கலாம். இருப்பினும் அவரும், அவரிடம் இருந்து பிற அறிஞர்களும் பெற்று இதுவரை ஆய்வுக்குப் பயன் படுத்திய நாணயங்களைவிட ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டிய பல வகை நாணயங்கள் அவரிடம் இருப்பதை நான் அறிவேன். அவையனைத்தும் ஆய்வுக்கு உப்படுத்தப்படுமானால் தமிழ் நாணய வரலாற்றிற்குப் மேலும் புதிய வெளிச்சம் உண்டாகலாம்.

சமீப காலங்களில் அகழ்வாய்வுகளிலும், களைஆய்விலும் மற்றும் அயல் நாடுகளிலிருந்தும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பண்டைய தமிழ் நாணயங்கள் தொடர்பாக சில ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வெளிவர்ந்துள்ளன. அவற்றுள் பேராசிரியர். சண்முகம், பேராசிரியர். புலவர் இராச, பேராசிரியர். இராஜன், பேராசிரியர். திருநூனசம்பந்தம், குடவாசல் பாலசப்பிரமணியம், இளம் நாணயவியலாளர் சங்கர இராமன், செல்வி பவானி போன்றோரது ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இக்கட்டுரைகள் சில தமிழக நாணயங்களின் தோற்றும், பரவல், பயன்பாடு பொறுத்து முன்னெய கருத்துக்களில் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தக் காரணமாக உள்ளன (Shanmugam 1994:95-100, Rajan 2000:114-118). அவற்றை, செல்வி, மா. பவானி எழுதியுள்ள கல்வெட்டுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தமிழக நாணயங்களைப் பிற வரலாற்று மூலாதாரங்களுடன் தொடர்புடூத்தி ஆராய்வதன் மூலம் குறிப்பிட கால சமூக அமைவாக்கத்தை அடையாளம் காணலாம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதாக உள்ளன (பவானி 1999, 1999அ, 2000). இவர்களைத் தவிர தமிழக நாணயங்களை ஆராய்க்கோரில் எம்.எச்.கிருஷ்ணன், கே.எ.நீலகண்டசால்தீரி, என்.சங்கர நாராயணன், வி.செய்யராஜ், அ.இராகவன், வித்தியப்பிரதாஸ், ஜி.இராமசாமி, ஆர்.வண்டு ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்களார்.

இதுவரை குறிப்பிடப்பட்ட ஆய்வு நூல்கள், கட்டுரைகள் போன்றவற்றிலிருந்து தமிழ் நாட்டில் சர்க்காலம் தொட்டு தமிழ் நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டதென்ற கருத்தை அறிஞர்களில் பெரும்பாலுமே கொண்டிருந்தனர் என்பது தெளிவாகிறது. பல்லவர் காலம் தொட்டு பெரும்பாலும் நாணயங்களில் அரசு இலட்சங்களோடு, பெயரிடும் முறை இருந்து வந்ததால் பல்லவருக்குப் பிற்பட்ட கால நாணயங்களைப் பெருமளவுக்கு இனங்காணமுடிகிறது. ஆனால் பல்லவருக்கு மற்பட்ட கால நாணயங்களில் கூடிய அளவுக்குச் சின்னங்களையே பயன்படுத்தியதால் அவற்றை இனங்காணப்பதில் பல குறைபாடுகள் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்தன. ஆனால் அண்மைக் காலங்களில் கருர், காவிரியும்ப்பினம், மதுரை, உறையூர், செகாற்கை, அரிக்கமேறு, திருக்கோவலூர், அழகன்குளம் போன்ற இடங்களிலிருந்து பெருமளவு நாணயங்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலிருந்து சர்க்காலத்தில் மத்திரை நாணயங்களும், வார்ப்பு நாணயங்களும் வெளியிடப்பட்டன உறுதியாகத் தெரியவாதுள்ளது. வார்ப்பு நாணயங்களை முடிவெந்தார் மட்டுமன்றி குறுநில மன்னர்களும் வெளியிட்டுள்ளனர். இங்காணயங்களின் பின்புறத்தில் அதை

வெளியிட்ட வர்த்தனைகள் குலச் சின்னங்கள் இடம் பெற்றுள்ளதை நிற்பான அம்சங்களும், அதில் பாண்டியருக்கு மீன் கோட்டுருவமும், சோழருக்கு புவியும், சோகருக்கு அங்கு வில்லும், மலையான மன்றங்களுக்கு ஆற்றுச் சின்னமும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சில சமயங்களில் கூட வெளியிட்ட வகைகள் பெருமளவில் பெற்றுள்ளது. அதிலுள்ள ஒத்துப்படி, அதிகாலையிலிருந்தும், மூன்றிலையும், ஒன்றிலையும் பொது வகையிலிருந்தும் குறைவாக குறைந்த நிலைமை. வேறுமிகு சுற்றுப்பங்களில் கூடுதல் பொருளாகு அதை 2 குறைக் கொடிமீட்டர்களுக்கு. இதே நிலைமை குடும்பங்களுக்கு வேறு வகைகளை வெளியிட்ட சுற்றுப்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கதா (Krishnamurthy 1994: 1-15, Krishnamurthy 1997:97-105). மேலும் இந்தசுற்பங்கள் விழுத்தில் ஏற்றுள்ள வந்து வோக்கில் பிற நாடுகளுக்கும் உத்திரவுத் துறையங்களில் விடைத்த இடு சோழ நாடுகளங்களும் (Shanmugam 1994:95-100), இங்கையில் விடைத்த சோழ, பாண்டிய நாடுகளங்களும் 2 முதிப்படுத்துகின்றன (பும்பா ஜெம் 1998:114-119).

பொதுவாகத் தமிழர் நாளையங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாளையங்கள் சமகாலத்தில் இவ்வகையுள்ளன அரசியல், வர்த்தகம், மண்பாட்டுத் தொடர்பால் இவ்வகைக்கும் சொந்ததைச் சுட்டுக் காட்டுவதாகவே உள்ளன. ஆனால் இவ்வகையில் கிடைத்த தமிழ் நாளையங்கள் அனைத்தும் தமிழ் நாட்டிலிருந்துமான் சென்றதனாலோ? என்பதற்கு ஒரு காரணம் ஆய்வுகள் அனைத்தும் குறிப்பிட்டன என்றே கூறுகின்றன. தமிழ் நாட்டு நாளையங்கள் பழங்கு ஆராய்ந்தவர்களில் பெரும்பால்கூடியோர் இவ்வகையில் கிடைத்த தமிழ் நாளையங்களை கீழெல் பார்த்து ஆராயாத சிலையில் அங்கு கிடைத்த தமிழ் நாளையங்கள் தொடர்பாக ஜிரோப்பிய, ஏடுசை வரலாற்றிலிருந்துகொண்டத் தரவுகள் ஏற்றும் வரலாற்றுச் செய்திகளையும், இவ்வகையுள்ள தமிழகத்திற்குள்ள பாரங்பரிய உறவையும் கவனத்தில் கொண்டு இக்கருத்தைக் கூறியுள்ளனர். இங்கிலையில் இவ்வகையில் கிடைத்த தமிழ் நாளையங்கள் பழங்கு ஆராய்ந்த ஜிரோப்பிய அறிஞர்களும், பிற்கால

கடைச வரலாற்றுறிஞர் களும் அங்நாணயங்களில் உள்ள தளித்துவத்தைக் கவனத்தில் கொள்ளாது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகால வரலாற்றுப் பாரம்பரிய நம்பிக்கையில் கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழ் நாணயங்கள் அனைத்தும் தமிழகத்திலிருங்கே இலங்கைக்கு வாங்ததாகச் சூறியுள்ளனர். இங்கிலையில் இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் தமிழ் நாணயங்கள் காணப்பட்ட இடங்கள், இவற்றின் எண்ணிக்கை, பரவல், நாணயங்களின் வடிவமைப்பு, சின்னங்கள், குறியீடுகள், பெயர்கள் என்பற்றிர்கிடையிலான ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை ஆராய்வதன் மூலம் இலங்கையில் கிடைத்த தமிழ் நாணயங்கள் அனைத்தும் தமிழ் நாட்டிலிருங்கு வந்தவேயா? அல்லது இலங்கைத் தமிழர்களும் நாணயங்களை வெளியிட்டார்களா? என்ற கேள்விக்கு உறுதியான பதில் காண முடியும். அதை அடுத்து வரும் அதிகாரங்களில் காணலாம்.

2.பிராமி எழுத்துப் பொறித்த தமிழர் நாணயங்கள்

வரலாற்றுயவில் தென்னாசியாவில் கிடைத்த நாணயங்களை முத்திரை நாணயங்கள், வார்ப்பு நாணயங்கள், எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்கள் என முன்றாக வகுத்துக் கொள்ளலாம். இந்தியாவைப் போல் இலங்கையில் கிடைத்த காலத்தால் முந்திய நாணயங்கள் முத்திரை நாணயங்களாகும் (Punch-Marked Coins). இதன் தோற்ற காலம் இந்தியாவில் கி.மு.6ஆம் நூற்றாண்டெனக் கூறப்பட்டாலும் இலங்கையில் கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டெனக் கணிக்கக் கூடிய சான்றுகளே இதுவரை கிடைத்துள்ளன (Bopearachchi 1999) தொடக்க காலத் தில் இவை வடஇந்தியாவிலிருந்து தென்னிட்டியாவுக்கும், இலங்கைக்கும் பரவியிருந்தாலும் காலப் போக்கில் இங்கேயே வெளியிடப்பட்டிருக்கலாம் எனப் பலராலும் கூறப்பட்டு வருகிறது (Codrington 1924:16-17). இக்கூற்றை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் இந்நாணயங்களை வடிவமைப்பதற்குரிய சமூහன் அச்சக்கள் (Terracotta Moulds) இலங்கையில் அநூராதபுரம், அக்குறுகொட ஆகிய இடங்களிலும் (Deraniyagala 1972:150. Bopearachchi 1999:plate25), ஆந்திராவில் அமராவதி, தமிழ் நாட்டில் காஞ்சிபுரம் மற்றும் தென்மாவட்டங்களிலும் கிடைத்துள்ளன (Raman and Shanmugam 1991:23-29). மேலும் இச்சடு மண் அச்சக்களுடன் தமிழ் நாட்டில் சௌரின் தலைக்கரான கருரில் உலோக அச்சு ஓன்றும் கிடைத்துள்ளது (சீதாராமன் 1994:14). தமிழ் நாட்டில் இம்முத்திரை நாணயங்களை முலேந்தர்கள் வெளியிட்டுள்ளனர் என்பதை நாணயங்களில் வரும் அவர்களது குவர்புச் சின்னங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அடையாளம் காணப்பட்டிருள்ளது.

(Krishnamurthy 1997:plate.1). அத்துடன் இவர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் வட்டிந்திய நாணயங்களில் வரும் 16 கதிர் கொண்ட தூரியனுக்குப்பதிலாக 12 கதிர் கொண்ட தூரியன் காணப்படுகின்றது (Gupta 1969:43). இதனால் இலங்கை முத்திரை நாணயங்கள் வட்டிந்தியாவைப் போல் தென்னிட்டியா குறிப்பாக தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கவும், இம்மரபைப் பின்பற்றி இலங்கைத் தமிழர் முத்திரை நாணயங்களை வெளியிட்டிருக்கவும் வாய்ப்புண்டு. ஆனால் அந்த ணோக்கில் யாரும் இலங்கையில் கிடைத்த முத்திரை நாணயங்களை இதுவரை ஆராய்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

அன்றையில் கஞ்சோடையில் கண்டுபிடித்த நான்கு வெள்ளி முத்திரை நாணயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்த யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வீரியுரையாளர் கிருஷ்ணராஜா அவற்றில் உள்ள நாகச் சின்னத்தை நாகதீபம் என அழைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண அரசு காலத்திற்குரிய தனித்துவமான அம்சம் எனக் குறிப்பிட்டு, அதனைக் கஞ்சோடையைத் தலைநகராகக் கொண்ட நாக அரசு வெளியிட்டிருக்கலாம் எனக் கூறியுள்ளார் (1998:65-72). இலங்கையில் முத்திரை நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டது என்பதற்கு காட்டப்படும் முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள சின்னங்கள் வட்டிந்திய, தென்னிட்டிய மற்றும் தமிழக முத்திரை நாணயங்களில் வரும் சின்னங்களிலிருந்து வேறுபட்டிருப்பதாகும். இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட முத்திரை நாணயங்களில் ஒருசில சின்னங்களுடன், பலவற்றில் சின்னங்கள் அற்றும் காணப்படுகின்றன (Codrington 1924). அதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அதற்குரிய கருமண் அச்சக்களும் கிடைத்துள்ளன. மேலும் இவ்வகை முத்திரை நாணயங்கள் பெரும்பாலும் செப்பில் வடிவமைக்கப்பட்டவையாக உள்ளன. ஆனால் ஆசிரியர் கூறுபவை வெள்ளி நாணயங்கள். இவ்வகை வெள்ளி நாணயங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி, இலங்கையின் ஏனைய வட்டாரங்களிலும், இந்தியாவின் பல இந்களிலும் கிடைத்துள்ளன. அத்துடன் அதில் நாக உருவங்களாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள சின்னங்கள் இலங்கை, இந்திய

மற்றும் மெளரிய ஜனபத அரசு கால நாணயங்களில் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன (Parkar 1981:471-72, Devendra Handa 1985:9-38, Gupta 1969:8, Sharma, 1990: Plate.52,Nos. A-C., புத்தாண்டம் 2000:172-182). இங்கிலையில் இவ்வகை நாணயங்களை நாகதீப அரசுக்குரிய தனித்துவமான நாணயங்கள் எனக்கூறும் போது அவற்றைச் சமகாலத்தில் வழக்கிலிருந்த இலங்கை, இந்திய நாணயங்களோடும் தொடர்பு படுத்திப் பார்ப்பது பொருத்தமாகத் தெரிகிறது.

முத்திரை நாணயங்களைத் தொடர்ந்து இந்தியாவைப் போல் இலங்கையிலும் எழுத்து மற்றும் எழுத்தற்ற சிலையில் சீன்னங்களுடன் கூடிய வார்ப்பு நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டன. இவற்றைச் சிங்கள மன்னர்களே முதலில் வெளியிட்டார்கள் என்பது சீண்டகாலக் கருத்தாகும். ஆனால் அன்றைக் கால அகழுாய்வு மற்றும் கௌஆய்வுகளில் இருந்து கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டமை தெரியவான்துள்ளது (Bopearachchi 1999:15-64). தமிழ் நாட்டில் இதுவரை கிடைத்த சில பண்டைய கால முத்திரைகளில் பிராகிருத, வடபிராமி எழுத்துக்களின் செல்வாக்குக் காணப்பட்டாலும், நாணயங்கள் அனைத்தும் தமிழ்ப் பிராமியில் எழுதப்பட்டுள்ளன (Krishnamurthy 1997, சீதாராமன் 1994). ஆனால் எமது ஆய்வில் தமிழ்ப் பெயர் கொண்ட நாணயங்களுடன், பிராகிருத மொழிக்குரிய ஒரு சில நாணயங்களையும் இலங்கைத் தமிழர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களாக எடுத்துள்ளன. இலங்கையின் ஆதிகால வரலாற்றை அறிய உதவும் முக்கிய மூலாதாரங்களாகப் பாளி இலக்கியங்கள், பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் விளங்குகின்றன. இவை பெளத்த மத வரலாற்றைக் கூறுவதை ணோக்காகக் கொண்டு அம்மதத்திற்குரிய பாளி, பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவ்வரலாற்று மூலங்களில்தான் தொடக்க கால இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த தமிழ் மன்னர்கள், வர்த்தகர்கள், படைவீரர்கள் சமூகத்தில் உயர் நிலையில் இருந்த தமிழ் மக்கள் பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. இவர்களைத்

தமிழர்களாகக் குறிப்பிட்ட போதிலும் அவர்களுக்குரிய பெயர்கள் பெரும்பாலும் பிராகிருதமாக, பிராகிருதமயப்பட தமிழ்ப் பெயர்களாக உள்ளன. இதையொத்த பெயர்கள் தமிழர்கள் என்று குறிப்பிடப்பாத ஏனைய மக்களுக்கும் உரிய பெயர்களாக வருகின்றன. இங்கே நாணயங்கள் சிலவற்றிலும் இதே பெயர்கள் வருகின்றன. ஆனால் அப்பெயர்கள் சிலவற்றைத் தமிழர்களோடு தொடர்படுத்த இலங்கை வரலாற்று மூலங்களில் தமிழர்கள் பற்றி வரும் குறிப்புக்களைச் சான்றாக எடுத்துள்ளேன்.

முதன் முதலில் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த தமிழ் நாணயங்கள் காந்தரோடையிலும் (Seyone 1998), அதைத் தொடர்ந்து அநூராதபுரம் (Conningham1999:73-97), தென்னிலங்கையில் அக்குறு கொட போன்ற இடங்களிலும் கிடைத்துள்ளன (Bopearachchi 1999). காந்தரோடையில் இவ்வரிய நாணயங்களைக் கண்டுபிடித்த சேயோன் (Seyone) என்ற நாணயவியலாளர் அவற்றில் உள்ளவை எழுத்துக்களா என்ற கேள்வியை எழுப்பி அவற்றைச் சங்காலச் சோழ மன்னர்கள் வெளியிட்டிருக்கலாம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அண்மையில் இங்கு களைஆய்வை மேற்கொண்ட கிருஷ்ணராஜா சிவ என்ற பெயர் பொறித்த நாணயம் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (1998:51-52). அநூராதபுந்தில் பிரித்தானிய ஜேர்மன் ஆய்வுக்குழுவினர் இணைந்து மேற்கொண்ட அகழ்வாய்வின் போது சங்க காலப் பாண்டியரின் குலச்சின்னமான மீன் பொறித்த நாணயங்களுடன் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்களுக்குரிய சுமுண் அச்சுக்கள் சிலவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அதில் ஒன்றில் பருமக என்ற பெயர் காணப்படுகிறது (Conningham1999: 84-85). இப்பெயர் இலங்கைப்பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் 375 இடங்களில் வருகின்றது(Paranavithana 1970:IXXIV-LXXXVI). இது பெருமகன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் பிராகிருத வடிவமாகும். இது ஒரு தமிழ்ச் சொல் என்பதற்கு சில கல்வெட்டுகளில் இதன் பெண்பால்வடிவம் பெருமகள் எனவும் (I.C.Nos.148, 200.331.610,910,1096), சில கல்வெட்டுக்களில் பருமக என்ற பெயர்

தமிழ்ப் பிராமிக்கே உரிய "று" என்ற எழுத்துப் பயன்படுத்தி பறுமக (I.C.No148) எனவும் எழுதப்படிருப்பதிலிருந்து அறியலாம். ஆனால் நாணயங்கள் என்ற நிலையில் வகையிலும், தொடையிலும் அதிகமானவை தென்னிலங்கையில் அக்குறுகொட என்ற இடத்திலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

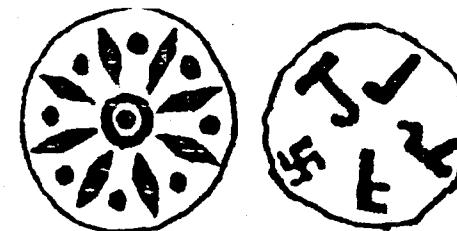
இவ்விடம் தென்னிலங்கையில் பண்டைய இராசதானி இருந்த உருகணப் பிராதேசத்தில் உள்ளது. பண்டைய நாளில் அநூராதபுரம் சிங்கள மன்னர்களின் மைய அரசாக இருந்தபோது இப்பிராந்தியம் சிறு இராசதானியாக மட்டுமன்றி ஒரு முக்கிய வர்த்தக மையமாக இருந்ததற்குப் பாளி நூல்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும், வெளின்பார் நிறிபுக்களிலும் பல சான்றுகள் உண்டு. இங்கு சிற்றரசர்களாக இருந்து ஆட்சி புரிந்தவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பின்னர் இலங்கை மன்னர்களாக வந்ததற்கும் பல சான்றுகள் உண்டு. அண்மையில் இங்குள்ள அக்குறுகொட என்ற இடத்தில் வீடு கட்டுவதற்கான அத்திவாரம் வெட்டும் போது பல அரிய தொல்லியல் சின்னங்கள் வெளிவாங்கி தன் அவற்றுள் பெருங்கர்காலப் பண்பாட்டிற்குரிய அரிய கல்மணிகள், மட்பாண்டங்கள், சுடுமண் உருவங்கள், அச்சுக்கள், அலங்கார மனித, மிகுக மற்றும் தாவர வடிவங்களுடன் கூடிய கல்மணிகள், பல்வேறு காலப்பகுதிக்குரிய உள்ளாட்டு வெளினாட்டு நாணயங்கள் போன்றன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கன. இவற்றைக் கண்டெடுத்த மக்கள் கடைகளில் விற்ற போது அதைக் கேள்வியற்ற நாணயவியலாளர் விக்கிரமசிங்கா கடும் முயற்சி செய்து பலவகை நாணயங்களையும், பிற தொல்பொருள் சின்னங்களையும் ஆராய்ந்து தற்போது பிரான்ஸ் நாட்டில் வசிக்கும் இலங்கை நாட்டவரான ஒஸ்மன் பொபிஆராச்சியுடன் இணைந்து ஒரு அரிய நூலை வெளியிட்டுள்ளார். அந்த நூலில்தான் பிராமி எழுத்துக்களுடன் கூடிய நாணயங்கள் புகைப்படங்களுடன் ஆராயப்பட்டுள்ளன (Bopearachchi 1999). அதில் நூற்றுக்கணக்கான நாணயங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதிலும் அவையனைத்தும் சுய நாணயங்களாக இருப்பதால் பெரும்பாலான எழுத்துக்கள்

தேவ்வட்டு விட்டன. அவற்றுள் நாற்பது நாணயங்களின் பெயர்களை ஒருவாறு வாசிக்க முடிகிறது. அவையனைத்தும் கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்டவை. இவையே இலங்கையில் கிடைத்த காலத்தால் முந்திய நாணயங்களாகும். இவை சங்காலப் பாண்டிய பெருவழுதி நாணயங்களுக்குப்பின் கிடைத்த பழைய நாணயங்களாகக் கருதப்படுகின்றன (மகாதேவன் 2000). இந்நாணயங்களில் வரும் பெயர்கள் இலங்கையின் தொடக்கால எழுத்து, மொழி, இனம், பண்பாடு போன்ற அம்சங்களை இனங்காண்பதற்கு முக்கிய சான்றுகளாக அமையும் என்பதில் ஜயமில்லை. இந்நாணயங்கள் இரண்டில் தமிழ் பிராமி எழுத்திருப்பதாக இந்நூலாசிரியர்களில் ஒருவரான பொபிசூராச்சி குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் அவர் தமிழில் தேர்ச்சியில்லாத காரணத்தால் அவ்விரு நாணயங்களைத் தவிர நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பிற தமிழ் நாணயங்களையும் அவரால் சரிவர வாசிக்க முடியவில்லை.

1999இல் கொழும்பில் நடந்த நாணயவியல் கருத்தராஸ்கில் கலங்கு கொண்ட தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் தொல்லியல் இணைப்போசிரியர் கா.இராஜன் அவர்கள் இந்நூலை வாஸ்கி வாங்கு இந்நூலில் உள்ள நாணயங்களின் முக்கியத்துவத்தைச் சப்டிக் காப்டி அவற்றை ஆராய்மாறு என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டார். அதன் அடிப்படையில் முதன் முதலில் இந்நூலில் உள்ள தமிழ் நாணயங்களை மட்டும் வாசித்து அதுபற்றி தொல்லியல் போசிரியர் எ.சுப்பராயலு அவர்கள் தலைமையில் கல்வெட்டுத் துறையில் கருத்தராஸ்கு ஓன்றை நடத்தியதுடன், அதைக் கட்டுரையாகப் போசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் ஆராய்ச்சி என்ற இதழில் பிரசரிக்கக் கூடியதார் (புஷ்பரட்னம் 1999:55-70). பின்னர் இந்நூலில் உள்ள மேலும் இருநாணயங்களை நாணயவியலாளர் ஆறுமுக சீதாராமனுடன் இணைங்கு வாசித்து அவற்றைத் தமிழிலும் (2000:30-40) ஆங்கிலத்திலும் (2000அ) வெளியிட்டுள்ளன. அண்மையில் இந்நாணயங்களை ஆராய்ந்த சாசனவியல் அறிஞர் மகாதேவன்

அவர்கள் அவற்றை ஆராய்ந்து அரிய இருக்ட்டுரைகளை ஆங்கிலத்திலும் (Mahadevan 2000), தமிழிலும் (மகாதேவன் 2000:116-120) வெளியிட்டுள்ளார். ஆனால் நாணயங்களின் வாசிப்பிலும், இங்நாணயங்களை வெளியிட்ட மக்கள் யார் என்பதிலும் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. அவை பற்றி இந்நாவில் விரிவாக நோக்கலாம். இங் ஆய்வுக்கான வரைபடங்களும், ஏனைய விபரங்களும் பொடி ஆராச்சியின் நாவில் இருந்து பெறப்பட்டவை.

நானேயும் 1 (நூல் இலக்கம் A 21)

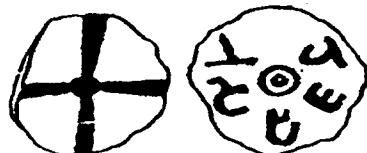

இங்காணம் 2.03 கிராம் நிறையும் ,15மில்லி மீட்டர் விட்டமும் உடையது. இதன் முன்புறத்தில் மலர்வடிவிலான அலங்காரமும், பின்புறத்தில் விளிம்பை ஒட்டி சுவச்சித்திகா சின்னமும், அதைத் தொடர்ந்து நாணயத்தின் விளிம்பைச் சுற்றி நான்கு பிராமி எழுத்துக்களும் உள்ளன. இதிலுள்ள எழுத்துக்களைப் பொபிஆராச்சி ஊதிரன் (Utiiran) என வாசித்துள்ளார் (Bopearachchi 1999-56). இப்பெயாரின் இறுதியில் வரும் "ன்" என்ற எழுத்து தமிழ் மொழிக்கேயுரிய சிறப்பெழுத்தாகும். இது தமிழில் "என்" என்ற விகுதியில் முடியும் ஆண்மகளின் பெயரைக் குறிக்க ஏற்கும்பாலும் தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும், மட்பாண்டங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ப் பிராமில் உயிர் மெய், அகர-ஆகாரக் குறியீடுகள் ஒரேமாதிரியானவை (மகாதேவன் 2000:1.17). இதனால் ஊதிரன் என வாசிக்கப்பட்ட நாணயத்தில் உள்ள பெயரை ஊதிரன் (Utiiran) என வாசிப்பதே பொருத்தமாகும். இப்பெயர் உத்திர

நடசத்திரத்தில் இருந்து வந்தாகக் கூறப்படுகிறது (இராசகோபால் 1991). இலங்கைப்பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பலவற்றில் உத(தி)ர, உதிய, உதி போன்ற பெயர்களும் (Paranavithana 1970:Nos 202, 349, 538,958). தமிழ் நாட்டில் அரிக்கமேட்டில் கிடைத்த மட்பாண்ட ஓட்டில் உதிரன் என்ற பெயரும் (Mahadevan 1996, இராசகோபால் 1991) பெறப்பட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

உதிரன் என்ற பெயரின் இறுதியில் வரும் "ன்" என்ற தமிழ்ப் பிராமி எழுத்து தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும், மட்பாண்டங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டதே தவிர இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்று இதுவரையிலும் கூறப்பட்டு வந்துள்ளது. அதன் அடிப்படையில் இப்பெயர் கொண்ட நாணயத்தை தமிழ் நாட்டு வணிகக் குழு இலங்கையில் வெளியிடத்தாக மகாதேவன் அவர்கள் கருத ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் வடதிலங்கையில் பூநகரியில் கிடைத்த மட்பாண்டங்களில் இப்பெயரை பெறப்பட்டுள்ளதுடன், சித்துள்பவ, அநூராதபும் போன்ற இடங்களில் கிடைத்த கல்வெட்டுக்களில் பேராசிரியர் பரணவிதானாவால் வாசிக்கப்பட்ட மருமகன, மருமகளே என்ற பெயர்களின் இறுதியில் வரும் (Paranavithana 1970:Nos.643, 1161) "ன்" என்ற எழுத்தை தமிழ் மொழிக்குரியதாகக் கொண்டு இதனை மருமகன் என வாசிக்கலாம். இதைத் தவிர மல்லன், மருமான் போன்ற உறவுப்பெயர்களிலும் இந்த "ன்" என்ற எழுத்துப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளதைக் காணலாம் (புதிப்ரட்டணம் 2000இ:1-10). இப்பின் னணியில் உதிரன் பெயர் கொண்ட இங்காணயத்தை இலங்கைத் தமிழர்களுடன் தொடர்புபடுத்தலாம்.

நாணயம் 2(நூால் இலக்கம் A 37)

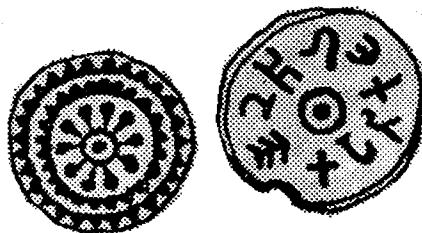

இங்காணயம் 2.14 கிராம் நிறையும், 14மில்லி மீட்டர் விட்டமும் உடையது. இதன் முன்புறத்தில் சக்கரம் போன்ற வடிவமும், பின்புறத்தில் நாணயத்தின் மத்தியில் சிறுவட்டமும் அதன் நடுவில் சிறு புள்ளியும், நாணயத்தின் விளிம்பை ஒட்டி வட்டமாக ஜங்கு பிராமி எழுத்துக்களும் உள்ளன. இதிலுள்ள எழுத்துக்களுக்கு (த)ஸபிஜனா ((ta)Sapijanā) என்ற வாசகம் கொடுக்கலாம் எனக் கூறியுள்ளார் (Boppearachchi 1999:59). ஆனால் இப்பெயரின் இறுதியிலுள்ள எழுத்தும் மூல குறிப்பிட்ட நாணயத்தில் உள்ளது போல் "அன்" என்ற விகுதியுள்ள மூடிவதால் இப்பெயரை தஸபிஜன் என வாசிக்க முடியும். மகாதேவன் அவர்கள் முதலுள்ள இகர உயிர்மெய் குறியீடு தேவ்து அல்லது அழிச்திருக்கலாம் எனக் கூறி அதை "தி" எனவும், ஜந்தாவது எழுத்தை "ட்" எனவும் எடுத்து நாணயத்தின் வாசகம் (தி)ஸபிரான் எனவும், இது இலக்கிய நடையில் திஸ பிட்டன் எனவும் கூறியுள்ளார் (2000:119). இதற்குச் சான்றாக இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் திஸ என்ற பெயர்களோடு தமிழ் நாட்டில் அழகன் குளத்தில் கிடைத்த மட்பாண்ட ஓட்டில் திசசன், அழகர்மலைக் குகைக் கல்வெட்டில் தியன், கொங் கர்புளியங்குளக் கல்வெட்டில் பிட்டன் (பிடான்) போன்ற பெயர்கள் வருவதையும் கட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

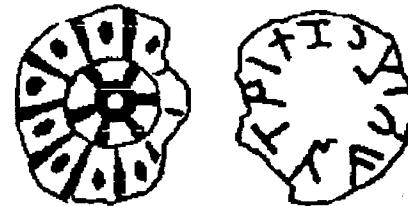
பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் "ங்" "ட்" "ஜ்" போன்ற எழுத்துக்கள் வடிவமைப்பில் ஒருவித ஒற்றுமைத்தன்மை கொண்டுள்ளன: "ங்" எழுத்து அரைவட்ட வடிவிலும், அதன் வடிவம் சதுரம் அல்லது கடுவில் சர்று மடிந்து உள்ளோக்கி ஒரு கோடு நீண்டிருக்கும் வடிவம் "ஜ்" எனவும், அரை வட்டம் சதுரமாக அமைக்கிறது "ங்" எனவும் அழைக்கப்படும். தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் "ங்" "ட்" என்ற எழுத்துக்கள் மூடுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் இம்மூன்று எழுத்துக்களும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதன் அடிப்படையில் நாணயத்தில் வரும் பெயரைக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் "ஜ்" என்ற எழுத்துடன் ஒப்பிட்டு

பார்க்கும் போது பிட்டன் என வாசிக்கப்பட்டதை பிஜன் என வாசிப்பதே பொருத்தமாக உள்ளது. மகாதேவன் அவர்கள் நாணயத்தில் உள்ள தஸ என்ற சொல்லின் முதலெழுத்தை "தி" என எடுத்து திலை என வாசித்தாலும், இலங்கைப்பிராமிக் கல்வெட்டில் தஸ என்ற சொல்லும் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது (Paranavithana 1970:No.389). இது வடமொழியில் அவனுடைய என்ற கருத்தைக் கொடுக்கிறது. இதனால் நாணயத்தில் வரும் தஸ என்ற சொல் பிஜனுடைய நாணயம் என்பதைக் குறிப்பதற்காக இருக்கலாம்.

நாணயம் 3(நூல் இலக்கம் A 20)

இங்நாணயம் 2.56 கிராம் சிறையும், 1 மில்லி மீட்டர் விட்டமும் உடையது. இதன் மூன்புறத்தில் அலங்காரமான மலர் வடிவமும், பின்புறத்தில் நாணயத்தின் மத்தியில் சிறுவட்டமும் அதன் நடுவில் சிறு புள்ளியும், நாணயத்தின் விளிம்பை ஒட்டி வட்டமாக எட்டு பிராமி எழுத்துக்களும் உள்ளன. இதிலுள்ள எழுத்துக்களுக்கு கபதிகஜகஅபோ (kapatikajaapo) என்ற வாசகம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (Bopea rachchi1999:54-55). ஆனால் இவற்றின் வாசிப்புக்கு சரியான பொருளை ஆசிரியரால் கொடுக்க முடியவில்லை. இதில் வரும் இறுதி எழுத்தான் "பொ" என்ற வரிவடிவத்தை "ன்" எனக் கொண்டு இதனை "அன்" விகுதியில் முடியும் ஆண் பெயராகக் கொள்ளலாம். இதனால் இங்நாணயத்தில் வரும் பெயரையும் முதலிரு நாணயங்களைப் போல் தமிழ்ப் பெயராக எடுக்கலாம். இதைக் கபதி கஜபஅன் என வாசிக்கலாம். இதில்

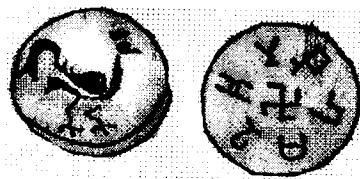
படம் - 11

கபதி என்பது பட்டப் பெயராகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது குடும்பத் தலைவன் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. அநூராதபுரத்தில் உள்ள கல்வெட்டான்று தமிழ்க் கபதி பற்றிக் கூறுகிறது (Paranavithana 1970:No94). இது குடும்பிகள் என்ற பட்டத் திற்கு சமமான கருத்துடையது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள நிருப்பரங்குனர்க் கல்வெட்டான்று ஈழத்தைச் சேர்ந்த குடும்பிகள் பற்றிக் கூறுகிறது (Mahadevan1966:No 51). "கஜபஅன்" என்பது கபதி என்ற பட்டத்திற்குரியவரின் பெயராகும். "கஜப" என்பதற்கு யானை என்ற கருத்துண்டு. இதன் மூலம் இவனை யானைப்படையின் தலைவன் எனக்கொள்ளலாம். இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வுத் துறை முதுகிலைக் கல்வெட்டாய்வாளர் ராஜவேலு நாணயத்தில் வரும் "ஐ" என்ற எழுத்தை "ட" எனக் கூறி கஜபஅன் என்ற பெயரைக் "கடல அன்" என வாசிக்கலாம் எனக் கூறுகிறார்⁽¹⁾. இதற்கு தமிழ் நாட்டிலுள்ள மாங்களுக்க் கல்வெட்டில் வரும் "காடாலஅன்" என்ற பெயரைச் சான்று காட்டுகிறார். இதே கருத்துடைய மகாதேவன் அவர்கள் நாணயத்தில் வரும் பெயரும் மாங்களுக்க் கல்வெட்டில் வரும் பெயரும் ஏற்தாழ ஒன்று என்கிறார் (2000:117).

இலங்கை வரலாற்றில் கஸப என்ற பிராகிருதப் பெயரை பலதாப்பட்ட மக்களும், ஆட்சியாளரும் பயன்படுத்தியதைக் கல்வெட்டுக்களிலும், பாளி இலக்கியங்களிலும் காணலாம். இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் கஸப (kasaba), கசுப (kasapa) என

வரும் பெயர்கள் தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் தமிழ் மயப்பறுத்தப்பட்டு கஸபன் (காசபான்), காசிபன் என எழுதப்பட்டுள்ளன (Mahadevan 1966:Nos 29,41). ஒரே பெயர் இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் வேறுபட்ட எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டுள்ளதைக் கிடை காட்டுகிறது. நாணயத்தில் வரும் "ஜ" என்ற எழுத்து வடிவம் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் ராஜா, மகாராஜா என்ற பெயர்களிலும் வருகின்றன (Paranavithana 1970:11 Nos20, 1207). இதேவடிவம் மாங்களக்கல்வெட்டில் வரும் கடலான் என்ற பெயரில் வரும் "ட" என்ற எழுத்தை ஓரளவு ஒத்திருந்தாலும் கல்வெட்டில் வரும் "ல" என்ற எழுத்தின் வலப்பக்கக் கோடு பதின்தும் இடப்பக்க கோடு உயர்ந்தும் காணப்படுகிறது. இது பிராமி எழுத்தில் "ல"வைக் குறிக்கும் பொதுவான அம்சங்களும். இதையொத்த எழுத்தே நாணயத்திலும் இருப்பதாகக் கூறும் போது நாணயத்தில் உள்ள எழுத்தின் வலது பக்க கோடு உயர்ந்தும், இடது பக்க கோடு பதின்தும் காணப்படுகின்றன⁽¹⁾. இது பிராமியில் "ஹ" என்ற எழுத்தைக் குறிப்பதை இலங்கை ஏற்றும் இந்தியக் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து கண்டு கொள்ளலாம். ஆனால் இங்கெழுத்து தமிழகத்தில் அழகன்கள் அகழ்வாய்வில் மட்பாண்டத்தில் பெறப்பட்டதைத் தவிர தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை (இராசகோபால் 1991). எனவே இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டு எழுத்துக்களின் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்கும் போது நாணயத்தில் வரும் எழுத்துக்களை கடந்த கழப்பான் என வாசிப்பது பொருத்தாகத் தெரிகிறது.

நாணயம் 4(நூல் இலக்கம் A 17)

இங்காணயம் 2.19 கிராம் நிறையும், 17மில்லி மீட்டர் விட்டமும் உடையது. இதன் முன்புத்தில் வலப்பறம் ஜோக்கிய நிலையில் சேவல் உருவமும்⁽²⁾, பின்புத்தில் நாணயத்தின் மத்தியில் சுவஷ்டிகா சின்னமும், நாணயத்தின் விளிம்பை ஒட்டி ஓட்டாக ஆறு பிராமி எழுத்துக்களும் உள்ளன. இதிலுள்ள எழுத்துக்கள் மஹசிதாபொ (Mahacita apo) எனப் படிக்கப்பட்டுள்ளது (Bopearachchi 1999:54-55), ஆனால் இவற்றின் வாசிப்புக்கும் சரியான பொருளை ஆசிரியரால் கொடுக்கமுடியவில்லை. முந்தைய நாணயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது போலவே இங்நாணயத்தின் இறுதியில் வரும் பெயர் "அன்" என முடிவதால் இதை மஹாசாத் அன் என வாசிக்கலாம். சாத்தன் என்ற பெயர் சங்க இலக்கியத்திலும் (பறம் 227, அகம் 50, குறு 349), தமிழகப் பிராமிக்கல்வெட்டுக்களில் பல இடங்களிலும் வாட்டுள்ளன (Mahadevan 1966:69). இதற்கு வணிகன் அல்லது வணிகக் குழு, வணிகக்கூட்டத் தலைவன், தனிச்சபுரக்குரிய பெயர் எனப் பல கருத்துக்கள் உண்டு (T.L.:III:1360). மகாவம்சம் என்ற பாளி நூல் கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டில் அநுராதபுரத்தில் ஆட்சிபூரிந்த எல்லாளன் என்ற தமிழ் மன்னனை துட்டகாமினி என்ற மன்னன் வெற்றி கொள்ளமுன்றார் தென்னிலங்கையில் ஆட்சி பூரிந்த சாத்தன் என்ற தமிழ் படைத்தளபதியை வெற்றி கொண்டதாகக் கூறுகிறது (M.V.XXV:7). இதிலிருந்து சாத்தன் என்ற பெயர் இலங்கைத் தமிழரிடையேயும் வழக்கிலிருந்தும் தெரிகிறது. நாணயத்தில் வரும் "மஹா" என்ற சொல் இலங்கைப்பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் "மஹா" "மகா" எனப் பல இடங்களில் தனிச்சப மற்றும் அரச பெயர்களுக்கு முன்னால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (Paranavithana 1970:117-118), இதற்கு பெரிய, பெருமை, மிகுஞ்ச, அளவற்ற அல்லது உயர்ந்த எனப் பல கருத்துக்கள் உள்ளன (T.L.V:7). இதை குறுந்தொகை போன்ற சங்க நூல்களில் வரும் பெருஞ்சாத்தனார் போன்ற பெயர்களுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கலாம் (குறும் 263). தென்னிலங்கையில் எல்லாள மன்னனுக்குச் சார்பாகப் போரிட்ட மகா கொத்தன் என்ற தமிழ்ப் படைத் தளபதியை வெற்றி கொண்டதாக மகாவம்சம் கூறுகிறது (M.V.XXV:11). மகா

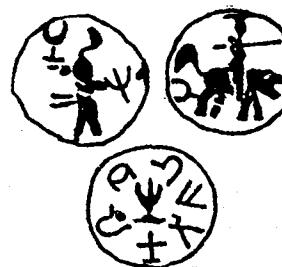
கொத்தன் என்ற பெயரின் முன்னொட்டுச் சொல்லான் "மகா" என்பது சிறந்த அல்லது கீக்கப் பெரிய வீரன் என்ற பொருளில் வருவதாக எடுத்துக் கொள்ள இடமுண்டு. இவற்றிலிருந்து பண்டைய இலங்கையில் "கா" என்ற அடைமொழியோடு தமிழ்ப் பெயர்கள் இருந்தமை தெரிகிறது. இதனால் நாணயத்தில் வரும் "மஹாசாத்தன்" என்ற பெயர் பெரும்வணிகன், பெரும்வணிகரும், பெரும் வீரனுக்கு அல்லது பெரும்குருயி தனிச்பருக் குரிய பெயரைச் சுட்டி நிற்பதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இங்ஙனயத்தை வாசித்த மகாதேவன் அவர்கள் நாணயத்தின் அச்சு, பிழையாக நேரடியாக எழுதப்பட்டிருப்பதால் கண்ணாடியில் காண்பது போன்று மாறியமெந்துள்ளது என்றும், "ஊ" என்று எழுத்து மட்டும் அச்சில் மாற்றிச் செதுக்கப்பட்டிருப்பதால் அது நாணயத்தின் "செ" போன்று தோன்றுகிறது எனவும் கூறி நாணயத்தின் திருந்திய வடிவம் மலச(ஏ)தசீன எனவும், இலக்கிய வடிவில் அது மல்ல சாத்தன் எனவும் கூறுகிறார். இதற்குச் சான்றாக ம(ல்)லன் என்ற பெயர் அழகர் மலையிலும், சா(த)தன் என்ற பெயர் திருப்பார்ஸ்குன்றம் மற்றும் சில கல்வெட்டுக்களிலும் வருவதை உதாரணமாகக் கூறுகிறார் (மகாதேவன் 2000:117).

பண்டைய காலத்தில் சில வகை நாணயங்கள், முத்திரைகள் என்பவற்றின் அச்சுக்கள் நேரிடையாக எழுதப்பட்டதால் அவை கண்ணாடியில் பார்த்து வாசிப்பது போன்று அமைந்துள்ளன. இம்முறை தமிழகத்தில் மட்டுமன்றி இலங்கையிலும் இருந்ததற்கு ஆனைக்கோட்டையில் கிடைத்த ஈரெழுத்து முத்திரையும் (Ragupathy 1987:118-119), அக்குறுகொட என்ற இடத்தில் கிடைத்த சில நாணயங்களும் சான்றாகும் (Bopearachchi 1999:59). ஆனால் மேற்குறிப்பிட்ட நாணயத்தில் உள்ள எழுத்துக்களைக் கண்ணாடியில் பார்த்தாலும், நேரில் பார்த்தாலும் அவற்றில் உள்ள எழுத்துக்களில் சில தவறுகள் இருப்பது இங்கு குறிப்பிட்டத்தக்கது. ஆனால் ஒரே

பெயரில் உள்ள எழுத்துக்களில் சில எழுத்துக்கள் கண்ணாடியில் பார்ப்பது போலவும், இனாலும் சில எழுத்துக்கள் ("செ" என்பதைச் சா என மகாதேவன் எடுத்திருப்பது) நேரடியாக வாசிப்பது போலவும் எழுத்துக்கள் அமைந்திருப்பதாகக் கூறுதை இதுவரை கிடைத்துள்ள சான்றுகளின் அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்வது கடினமாக உள்ளது. ஆனால் நாணயத்தில் உள்ள எழுத்துக்களை நேரில் வாசிக்கும் போது மஹா மற்றும் சாத்த என்ற பெயர் தெளிவாக உள்ளன. அத் துடன் இவ்விரு பெயர் களும் இலங்கைக் கல்வெட்டுக்களிலும் வருகின்றன (Paranavithana 1970:Nos 117, 896b). மஹா என்ற பிராகிருத சொல் சில கல்வெட்டுக்களில் வடமொழிக் "ஹ" வகுக்கப் பதிலாக தமிழ் "க" பயன்படுத்தப்பட்டு மகா எனவும் எழுதப்பட்டுள்ளது (Paranavithana 1970: No 1117). ஆனால் தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் மஹா அல்லது மகா என்ற சொல் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே இலங்கையின் இக்காலக் கல்வெட்டு மொழி, எழுத்து என்பவற்றின் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்கும் போது நாணயத்தில் வரும் பெயரை மல்லசாத்தன் என வாசிப்பதை விட மஹாசாத்தன் என வாசிப்பது பொருத்தமாக உள்ளது. மல்ல என்பதற்கு வீரம் என்ற கருத்தும், மஹா என்பதற்கு பெரிய என்ற கருத்தும் உண்டு. இங்கே சாத்தன் என்ற பெயர் வணிகனைக் குறிப்பதாக எடுத்துக் கொண்டால் வீரவணிகன் என்பதை விடப் பெரியவணிகன் எனக் கூறுவதுதே பொருத்தமாக உள்ளது.

நாணயம் 5(நூல் இலக்கம் A 11)

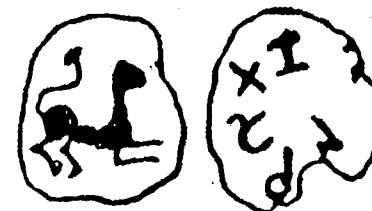

இங்கணம் 2.41 கிராம் நிறையும், 17மில்லி மீட்டர் விட்டமும் உடையது. இதன் முன்புறத்தில் நிற்கும் நிலையில் மனித உருவும் உள்ளது. அதன் கையில் வேல், அம்பு இருப்பதாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. ஆனால் அதில் ஒன்று திரிசூலம் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இங்கணம் தொகையில் இப்பழுவாகச் சுற்றி பார்க்கும் பொழுது வேலுடன் கூடிய ஒரு மிருகத்தின் உருவாக இருக்கலாம் எனக் கரிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாணயத்தின் பின்புறத்தில் திரிசூலம் போன்ற அறியீட்டைச் சுற்றி ஆறு எழுத்துக்களில் மலக திசூல என்ற பெயர் உள்ளது. இதை மல்லக திசூல (mallaha tissaha) என வாசிக்கப்பட்டுள்ளது (Bopearachchi 1999:53). இலக்கிய நடையில் இரட்டிக்கும் ஒற்றுக்கள் தமிழ்ப் பிராமி வாசகங்களில் ஒன்றாக வருவதால் கல்வெட்டில் மல என எழுதப்பட்டிருப் பதை மல்ல என வாசிக்கலாம். அநூராதபுரத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டொன்றில் மலா(ன்?) என்ற பெயர் காணப்படுகிறது (I.C.No202). இதை மல்லா(ன்) என வாசிக்கலாம். பேராசிரியர் பரணவிதானா இதை மாலிவ என வாசித்துள்ளார் (1970:17). ஆனால் கல்வெட்டிலூள்ள எழுத்துக்களை ணோக்கும் போது பெயரின் இறுதியில் தமிழுக்கே உரிய "ன்" என்ற எழுத்துக் காணப்படுவதால் இதை மல்லன் என வாசிப்பது பொருத்தமாகும். பொபிஅராச்சி மல, மல்ல என்ற சொல் வடமொழிக்குரியதெனவும், இவை ஒரு இனத்தின் தலைவன் அல்லது வீரனைக் குறிப்பதாகவும் கூறுகிறார். ஆனால் பாரோ இவற்றை மூலத்திராவிட மொழிக்குரியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Burrow 1961:3871). இதற்கு வீரன் என்பது பொருளாகும். இதை நாணயத்தில் காணப்படும் ஆயுதங்களும் உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளன.

இலங்கைப் பிராகிருத மொழிக் கல்வெட்டுக்களில் மல்லூ, மல்லை, மல்லா என வரும் இப்பெயர் (Paranavithana 1970:Nos 1148,1183,202), நாணயத்தில் தமிழில் மல்லக என எழுதப்பட்டுள்ளமை ஒரு முக்கிய வேறுபாடாக உள்ளது. அத் துடன் நாணயத்தின் பின்புறத்திலும், முன்புறத்திலும் திரிசூலமும்

இப்பெற்றுள்ளது. இச்சின்னம் இந்தியா குறிப்பாக சம்க்கால தமிழக நாணயங்களிலும் காணப்படுகின்றன (Krishnaswamy 1997:80-90). இதில் வரும் திசூல என்ற பெயர் பிராகிருத மொழிக்குரியதாக இருப்பினும் இப்பெயரில் தமிழர்களும் இருந்ததற்குச் சான்றுகள் உண்டு. இதற்கு தமிழ் நாட்டில் அழகன் குளத்தில் கிடைத்த ம்பாண்டத்தில் வரும் திசூல் என்ற பெயர் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். இலங்கையில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் குடுவில் என்ற இடத்தில் கிடைத்த கி.மு.2 ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய கல்வெட்டொன்று தீவாபி என்ற இடத்தில் வாழ்ந்த திசூல் என்ற தமிழன் பற்றிக் கூறுகிறது (Paranavithana 1970 :No 480). அநூராதபுரத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டொன்று தமிழர்கள் ஒன்றுகூடி வணிகம் தொடர்பான ஆலோசனை நடத்த மண்டபம் ஒன்றை அமைத்ததாகவும், அவ்வணிக முழுவில் திசூல என்ற பெயருக்குரிய தமிழனும் சட்டுப்பட்டதாகவும் கூறுகிறது (Parana vithana 1970: 94). கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டில் அநூராதபுரத்தில் ஆட்சி புரிந்த இளாகனின் பட்டத்தரசியாக இருந்த தமிழுதேவியின் (தமிழ்த் தேவி) புதல்வன் பிற்காலத்தில் தீஸை என்ற பெயருடன் அநூராதபுரத்தில் ஏழு வருடம் எட்டு மாதம் ஆட்சிபுந்ததாகப் பாளி நூல்கள் கூறுகின்றன (M.V.XX XV:48-50). இதன் மூலம் இங்கணம் இலங்கையில் வெளியிட்டிருக்கலாம் எனக் கூறலாம்.

நாணயம் 6(நூல் இலக்கம் A25)

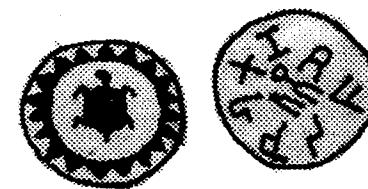
இங்கணம் 2.03 கிராம் நிறையும், 17மில்லி மீட்டர் விட்டமும் உடையது. இதன் முன்புறத்தில் புலி போன்ற உருவமும், பின்புறத்தில் ஜங்கு பிராமி எழுத்தில் சட ணாகஸ என்ற பெயரும் காணப்படுகிறது.

இலங்கையிலுள்ள 40 பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் சட, சள போன்ற சொற்கள் வம்சம், பட்டம், தனிச்சப் சார்ந்த பெயர்களாக வருகின்றன. தமிழில் "ழு" க்குப் பதிலாக "ட்" பயன்படுத்தும் மறபு பெள்த நூலாகிய வீரசோழியத்தில் காணப்படுவதால் தமிழில் இச்சொல் சோழரைக் குறித்ததென்ற கருத்துமுண்டு (Ragupathy 1991). இதற்கு அசோகனது 2வது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் சோழ அரசு சோட எனக் கூறப்பட்டுள்ளதை இரங்கு சட்டிக்காட்டலாம் (Hultzsch 1969 XXX IX). இலங்கையில் செருவல் என்ற இடத்தில் கிடைத்த கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டில் சட என்பது தமிழனுக்குரிய பெயராகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Seneviratne 1985 :52). மேலும் இதே கால கட்டத்திற்குரிய சில கல்வெட்டுக்களில் சட என்ற பெயர் ஆய்வு மாற போன்ற தமிழ்ப் பெயர்களுடன் பட்டப்பெயராக இணைந்து வருகின்றன (Paranavithana 1970 :No 968).

இப்பின்னணியில் நாணயத்தின் பெயரை ணோக்கும் போது சில சிறப்பியல்புகளைக் காணமுடிகிறது. பெரும்பாலான சமகாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் சட, சள போன்றவை வம்சம் அல்லது பட்டம் சார்ந்த பெயராகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதே போல் நாணயத்தில் வரும் சட என்ற பெயரும் ஒரு பட்டத்தை அல்லது வம்சத்தைக் குறிப்பதாக உள்ளது. இன்னொன்று பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பலவற்றில் நாஹு என்ற பெயரில் வடமொழிக் "ஹு" பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நாணயத்தில் வடமொழிக் "ஹு" வகுக்குப் பதிலாக தமிழ்க் "க" பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நாணயத்தில் நாக என்பது ணாக என எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு எழுதும் மறபு சமகாலத்தில் இருந்ததற்கு தமிழ் நாட்டில் அழகர்மலைக் கல்வெட்டில் வரும் ணாகன் என்ற பெயரைக் குறிப்பிடலாம் (Mahadevan 1966:No33). பண்டைய காலத்தில் நாக என்ற பெயரில் தமிழர்கள் இருந்தற்குப் பாளி நூல்களில் சான்றுகள் உண்டு. மகாவம்சம் கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டில் அநூராதபுரத்தில் ஆட்சி பூரிந்த இளங்க மன்னன் மனைவியை தமிழாதேவி (தமிழ்த் தேவி) எனக் கூறுவதை இங்கு விணைவுடுத்தலாம் (M.V.XXXV:46-48). இச்சான்றுகள் சேர்ந்த

இங்காணயத்தை தமிழர் கள் வெளியிட்டார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றன. நாணயத்தின் முன்புறத்தில் உள்ள உருவத்தை பொபிஆராச்சி சிங்கமாகவே எடுத்துள்ளார் (1999:57). ஆனால் பிற நாணயங்களில் சிங்க உருவத்தின் வால்பகுதியில் உள்ள குஞ்சம் இல்லாவத்தில் காணப்படவில்லை. சங்ககாலச் சோழமன்னர் தமிழகத்தில் வெளியிட்ட நாணயங்களில் புலியிருவம் அவர்களின் அரசு இலட்சனையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (சீதாராமன் 1994:13). மேற்குறித்த நாணயத்தில் வரும் உருவத்தைப் புலியென எடுத்துக் கொண்டால் சிங்க காலச் சோழரைப் போல் இரங்கு வாழ்ந்த தமிழர்களும் புலியைப் பயன்படுத்தினர் என எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

நாணயம் 7(நூல் இலக்கம் A 19)

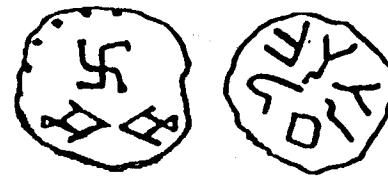
இங்காணயம் 2.21 கிராம் நிறையும், 14மில்லி மீட்டர் விட்டமும் உடையது. இதன் முன்புறத்தில் ஆமைச் சின்னமும் அதைச் சுற்றி வட்டமும், வட்டத்திற்கும், விளிம்புக்கும் இடையில் மூக்கோண வடிவிலான அலங்காரமும் காணப்படுகின்றன. பின்புறத்தில் நாணயத்தின் மத்தியில் "ப" வடிவிலமைந்த இரு சின்னங்களும், விளிம்பை ஒட்டி சட சூழனை (Cuda Samanaha) என்ற பெயரும் காணப்படுகிறது (Boppearachchi 1999:5). இதில் வரும் சட என்ற பட்டம் அல்லது வம்சப் பெயர் பற்றி வெது கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பட்டத்திற்குரிய ஏழைக என்ற பெயர் பிராகிருத மொழிக்குரியதாகும். ஆனால் இப்பெயரில் தமிழர்களும் இருந்ததற்கு சான்றுகள் உண்டு. அநூராதபுரத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டான்றில் சளபாரதஹி தமிட ஸமண்செ கரிதே தமிட கபதிகந பசுதே என்ற குறிப்பு வருகிறது (Paranavithana1970:No 94). இதில் சமூத்தைச்

சமண என்ற தமிழனும், தமிழ் குழுப்பத்தலைவனும் சேர்ந்து மண்டபம் அமைத்த செய்தி கூறுப்பட்டுள்ளது. இதில் கபதிகார என வாசிக்கப்பட்டதை கபதிகள் எனவும் படிக்கலாம். தொடக்க காலத் தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் "ன்" என்ற எழுத்துக்குப் பதிலாக "ங்" என்ற எழுத்து எழுதப்பதற்கும் அது "ன்" என வாசிக்கப்பட்டதற்கும் கான்றுகள் உண்டு. உதாரணமாக தமிழ் நாட்டில் ஜம்பையில் கிடைத்த அதியமான் பற்றிய கல்வெட்டில் அதியன் என்ற பெயர் அதியன் என எழுதப்பட்டதையும், அதை அதியன் என வாசித்ததையும் இங்கு குறிப்பிலாம் (சீனி வேங்கடசாமி 1981:145-148). அதன் அடிப்படையில் கபதி என்ற பிராகிருதப் பெயர் கபதிகன் எனத் தமிழ் மய்ப்புத்தப்பத்தாகக் கூறலாம். மேலும் இக்கல்வெட்டிலிருந்து தமிழ் வணிகர்கள் வார்த்தகம் தொடர்பான ஆலோசனையை நடத்த இம்மண்டபத்தைப் பயன்படுத்தியதையும், இம்மண்டபத்தில் அமர்வேண்டிய உருப்பினர்களின் இருக்கைகள் அவரவர் தகுதிக் குரியவாறு அமைக்கப்பட்டதையும் இருக்கைகளில் எழுதப்பட்டுள்ள பெயர்களிலிருந்தும் தெரிகிறது. அதில் கப்பல் தலைவன் கரவ (நாவிக கரவ) என்பதுடைய இருக்கை யிக உயரத்தில் இருப்பதால் அவனே வணிகக்குழுவின் தலைவனாக இருந்திருக்க வேண்டும். அத்துடன் இக்கல்வெட்டின் மூலம் சமூத்தில் பரதவ சமூகம் இருந்தமையும், அச்சமூகத்தை சேர்ந்த தமிழனுக்கு சமண என்ற பெயர் இருந்தமையும் (இதை மேலும் சில கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன (Paranavithana 1970:Nos392, 392,321). தமிழர்களும் குழுப்பத் தலைவனைக் குறிக்கும் கபதி என்ற பட்டப் பெயரைப் பயன்படுத்தியதையும், தமிழர்கள் ஒரு குழுவாக வெளிநாட்டு வார்த்தகத்தில் சமூத்தையும் அறியமுடிகிறது.

ஆனால் சமண என்ற பெயர் பலதரப்பட்ட மக்களுக்குரிய பெயராக கல்வெட்டில் காணப்படுவதால் நாணயத்தில் வரும் பெயருக்குரியவனை பெயரடிப்படையில் வைத்து தமிழன் என அடையாளம் காணமுடியாது. இருப்பினும் சட என்ற பெயர் ஒரு கல்வெட்டில் தமிழ் சட எனக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதுடன் இப்பெயர்

ஆய், மாற போன்ற தமிழுக்குரிய தனிநபர் பெயர்களில் பட்டம், வம்சம் சார்ந்த பெயராகவும் வருகிறது (Paranavithana1970:No968). அதே போல் சமண என்ற தனிநபர் பெயரும் சட என்ற பெயரைப் பட்டமாக அல்லது வம்சப் பெயராகக் கொண்டு கல்வெட்டுக்களில் வருகின்றது (Paranavithana1970:Nos 376. 203). நாணயத்தில் வரும் ஆமைச் சின்னம் சமகாலத்தில் தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்ட சங்க கால நாணயங்களிலும் வருகின்றது (Krishnasmurthy 1997-32-33). இவ்வாறு வருவதை நாணயத்தை வெளியிடவன் கடல் வாணிபத்துடன் தொடர்புள்ளவன் என்பதைக் காட்டுவதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். சோழரைக் குறிக்கும் சட என்ற பெயருக்குரியவர்கள் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் சமூபத்தையும், வர்த்தக மேற்பார்வையாளராக இருந்ததையும் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன (Paranavithana 1970). இதனால் சட சமூணகஹ என்ற பெயருடைய நாணயத்தைச் சோழவம்சத்தில் அல்லது சோழாட்டில் இருந்து இங்கு குடியேறிய தமிழன் வெளியிட்ட நாணயமாக எடுத்துச் கொள்ளலாம்.

நாணயம் 8(நூல் இலக்கம் A 12)

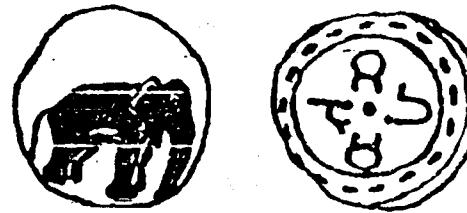

இங்காணயம் 1.93 கிராம் நிறையும், 15மில்லி மீட்டர் விட்டமும் உடையது. இதன் மூன்புறத்தில் சவஷ்டிகா சின்னமும், அதன் கீழ் இரு கோட்டுருவ மீன் சின்னங்களும், பின்புறத்தில் நாணயத்தின் விலிம்பை ஓட்டி வட்டமாக ஆறு பிராமி எழுத்துக்களும் உள்ளன. இவ்வெழுத்துக்களை பரத திசூல (barata tiSaha) எனவும் பாசிக்க முடிகிறது. இதில் வரும் பரத என்ற பெயர் 21 இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வருகின்றது. இப்பரத என்ற பெயரும் சங்க

இலக்கியத்தில் பரதவ சமூகத்தைக் குறிக்கும் பரதவர், பரவர், பரதர் என்ற பெயரும் ஒன்றாகும். சங்க இலக்கியத்தில் இச்சமூகம் வர்த்தகம், மீன்பிடித்தல், முத்து, சங்கு குளித்தலில் ஈடுபட்டதற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு. இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் இப்பெயருக்குரியவர்கள் வர்த்தகர்களாக, கப்பல் தலைவர்களாக, கப்பல் ஓட்டிகளாக, அரசு தூதுவர்களாக செயல்பட்டும் தெரிகிறது (புஷ்பரட்னம் 2000:59-76). பரத பெயர் கொண்ட இங்காணயத்தின் முன்புறத்தில் மீன் சின்னம் இடம்பெற்றிருப்பது பரதவ சமூகம் மீன்பிடித்தொழில் ஈடுபட்டதாகச் சங்க இலக்கியம் கூறுவதை நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளது. இப்பாத என்ற பெயர் பெரும்பாலும் இலங்கையில் வாழும் தமிழர்களைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். அநூராதபுரத்தில் கிண்டத்த கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டு சமூகத்தைச் சேர்ந்த பரத என்பவன் தமிழ் நாட்டு வணிகர்களுடன் ஒன்றிணைந்து வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டாகக் கூறுகிறது (Paranavithana 1970:94). கல்வெட்டுக்களில் பரத என்ற பெயருடன் ஆய், மாற போன்ற பெயர் கரும் இணைந்து வருவது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கன.

நாணயத்தில் வரும் திசுவூ என்ற பெயர் அவனைப் பரதவ சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதைக் காட்டுகிறது. திசு திசுவூ என்ற பெயர் 12 பிராமிக் கல்வெட்டில் பரத என்ற பெயருடன் இணைந்து (பரத திசு, திசுவூ) வருகின்றுமை இதற்குச் சான்றாகக் காட்டலாம் (புஷ்பரட்னம் 2000:65-6). திசு என்ற பெயர் இலங்கையில் தமிழர்களுக்கும் இருந்ததற்கான சான்றுகள் பற்றி ஏற்கனவே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் பின்னணியில் பரத திசுவூ என்ற பெயர் பொறித்த நாணயத்தை இலங்கையில் வாழும் தமிழர்கள் வெளியிட்டார்கள் என எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

நாணயம் 9(நூல் இலக்கம் A 5)

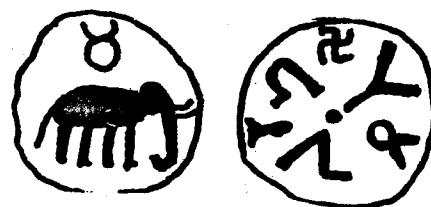

இங்காணயம் 3.65 கிராம் விரையும், 19மில்லி மீட்டர் விட்டமும் உடையது. இதன் முன்புறத்தில் இடப்படும் கோக்கிய நிலையில் யானை உருவமும், பின்புறத்தில் நாணயத்தின் மத்தியில் சிறுஉள்ளியும் அதைச் சுற்றி மஜிமஹ (majhimaha) என்ற பெயரும் காணப்படுகின்றது (Bopearachchi 1999:52). இங்காணயம் கண் டெட்டுக்கப்பட்ட வட்டாரத்தில் உள்ள கி.மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு மற்பட்ட பத்துக் கல்வெட்டுக்கள் மஜிமகாராஜா வழிவந்த பத்து சகோதரர்களின் ஆட்சிப்பறிக் கூறுகின்றன (Paranavithana 1970 : Nos 556-569). பேராசிரியர் பரணவிதானா மஜி என்பது இக்காலத்தில் இலங்கையில் வாழும் மக்களின் பெயரெனக் கூறுகிறார் (Paranavithana 1970 :117). ஆனால் இதற்கு மீன் என்ற பொருளும் உண்டு. இதை உறுதிப்படுத் துய் வகையில் இக் கல் வெட்டுக்களில் மீன்கோட்டுருவங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. பாண்டியர் தமது குலச்சின்னமான மீனை நாணயங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஆனால் இலங்கையில் மீன்சின்னத்திற்குப் பதிலாக அதைக்குறிக்கும் பெயரையும் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. இதற்கு பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயங்களைப் போல் இங்காணயங்களின் முன்புறத்தில் யானை இப்பெற்றிருப்பதைச் சான்றாகக் காட்டலாம்.

மெண்டிய் என்ற வரலாற்றினுர் மீன் கோட்டுருவங்களுடன் கூடிய இக்கல்வெட்டுக்கள் ஆதிகாலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து குடியேறிய தமிழர்களின் வழி வந்தவர்களைக் குறிக்கின்றன என்றும்,

இவர்கள் சிங்கள மன்னர்களுக்கு கட்டுப்பால் கத்திரமாக ஆட்சிபுரிந்தனர் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார் (பார்க்க: வேங்கடசாமி 1963: 610). தமிழ் நாட்டின் பெரும்பாலான பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் ராண்டி நாட்டில் கண்ணுபிடிக்கப்பட போதிலும், அக்கல்வெட்டுக்கள் எதிலும் இப்பொது மீண்டும் இவங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் இப்பெற்றிருப்பது ஒரு காலத்தில் பாண்டி நாட்டிலிருந்து குடியேறிய தமிழ் மக்கள் தமது குவரைப் பிளைவுபடுத்தும் வகையில் தாம் வெளியிட்ட கல்வெட்டுக்களில் மீண்பு பயன்படுத்தினர் எனக் கூறுவாம். இதையே நாணயத்தில் மீணக் குறிக்கும் மழி என்ற பெயர் பொறிக்க காரணம் எனலாம்.

நாணயம் 10(நூல் இலக்கம் A3)

தென்விலங்கையில் குதலு என்ற பெயரில் நாணயம்களும், நாணய அச்சக்களும் ஏனைய நாணயம்களைவி ஏன்விக்கையில் சுற்றுக் கூடுதலாகக் கிடைத்துள்ளன (Bopearachchi 1999:Nos 2.3.4). இலக்கிய எடையில் இப்படிக்கும் குற்றுக்கள் தமிழ்ப் பிராமி வாசகங்களில் பெரும்பாலும் நேற்றொகைவே வரும் (மகாதேவன் 2000:117). இதனால் நாணயத்தில் வரும் குதலு என்ற பெயரைப் பொப்பியாராச்சி குத்தலு என எடுத்துக் கொள்வது பொருத்தமானும். இப்பெயர் முதன்முதலாகப் பாளி இலக்கியங்களில் தமிழ் மன்னாக்குரிய பெராகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இவங்கையின் முதல் வரலாற்று இலக்கியமான மகாவம்சம் என்ற நூல் வெளிநாட்டிலிருந்து குதிரைகளைக் கொண்டு வந்து விற்பனை

செய்யும் கட்டல் தலைவனின்(நாவாய்) பிள்ளைகளான சேன, சுத்தப் பாண்டி தமிழர்கள் அநூராதபுரத்தில் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த சூரதீசனன் வெற்றி கொண்டு 22வகுப்புகள் (கி.மு.177-155) சிதீ தவறாது ஆட்சி புரிந்தான் எனக் கூறுகிறது (XXI:10-11). இதில் வரும் குதக என்ற பெயர் சமகாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பலவற்றில் வருகின்றது (Paramanavi thana 1970:Nos 43. 143.177.617.646. 828.842). இவற்றில் பெரும் பாலான கல்வெட்டுக் களில் இப்பெயருக்குரிவின் குறுப்பத் தலைவனாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் இருந்து இப்பெயர் மண்ணை இவங்கையில் பராஞ் அளவில் புழக்கத்தில் இருந்தமை தெரிகிறது. இப்பின்னணியில் ஒரு நாணயத்தில் காணப்படும் பெயர் தமிழரோடு தொடர்புடைத்திப் பார்க்கலாம்.

இங்காணயம் 3.85 கிராம் நிறையும், 18 மில்லி மீட்டர் விட்டமும் உடையது. இதன் முன்புறத்தில் இப்படிம் ஜோக்கிய சிலையில் யானை உருவமும், பின்புறத்தில் மேலே விளிம்பையொட்டி சுவஷ்டிகா சின்னமும். கீழே விளிம்போடு ஒரு சின்னமும் உள்ளது. இது பிறைச் சங்கிரன் என எடுக்கப்பட்டுள்ளது (Bopearachchi 1999:51). ஆனால் இதை சங்கி பாதமாக அல்லது "ம" என்ற பிராமி எழுத்தை ஒத்த குறியீடாகக் கருதலாம். இவ்விரு சின்னங்களையும் அடுத்து என்கு பிராமி எழுத்துக்கள் உள்ளன. அவ்வெழுத்துக்கள் குதலு என வாசிக்கப்பட்டு "ஹ"வுக்கு அருகில் உள்ள எழுத்தை மீன் சின்னமாக எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்காணயத்தில் காணக்கூடிய சிற்பு இதன் முன்புறத்தில் யானையும், பின்புறத்தில் மீன் சின்னமும் இப்பெற்றிருப்பதாகும். இச்சின்னங்கள் பெரும்பாலும் சாங்க காலப் பாண்டிய நாணயங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. பொபிஆராச்சி இதில் உள்ள யானையின் வடிவம் சாங்க காலப் பூண்டிய நாணயங்களை ஒத்த தென் பதற்கு இரா.கிருஷ்ணராம் த் தீயின் நூலைச் சான்றாதாரமாகக் காட்டுகிறார் (Bopearachchi 1999:51). இங்கு ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் இங்காணயத்தை இங்கு வாழும் தமிழர்கள் பாண்டி நாட்டுடனான பூர்வீகத் தொடர்புகாரணமாக

இச்சின்னங்கள் பொறித்த நாணயத்தை வெளியிட்டனர் எனக் கூறலாம்.

நாணயம் 11(நூல் இலக்கம் A26)

இங்ளாணயம் 1.93 கிராம் விறையும், 18 மில்லி மீட்டர் விட்டமும் உடையது. இதன் முன்பூத்தில் வண்டிச் சக்கரம் போன்ற அலங்கார வடிவமும், பின்புறத்தில் விளிம்பையொட்டி வட்டமாகப் பிராமி எழுத்துக்களும் உள்ளன. இதிலூள்ள எழுத்துக்களைப் பொபிஆராச்சி திசு, புத வ ணகர சா (tiSa puta - - va nakara cana) எனவாசித்துள்ளார். இதில் முதலிரு எழுத்துக்களையும் திசு, எனவும் அடுத்த இரு எழுத்துக்களையும் புத எனவும் வாசிக்க முடிகிறது. ஆனால் அடுத்து "வ" என வாசிக்கப்பட்ட எழுத்தை "சா" அல்லது "தா" எனவும் அடுத்த எழுத்தை "ட" என வாசித்து இதைச் சாட அல்லது தாட என எடுக்கலாம். அடுத்து ணகர ரசா என வாசிக்கப்பட்ட எழுத்துக்களை ணாகா(ர)ச(ங)ன் வாசிக்கலாம். இதில் ணாக என்ற பெயர் அப்படியே தமிழுகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் வருகின்றது. ரசா என வாசிக்கப்பட்டதை ரசன் என எடுக்கலாம். இதில் "ன்" என்ற எழுத்திற்குப் பதிலாக "ந்" என்ற எழுத்து தொடக்க காலப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் பயன்படுத்தப்பட்டதையும், அவற்றை "ஞ்" என வாசிப்பட்டதையும் ஏற்கனவே கூறியுள்ளோம். இதில் ரா(ா)சன் என்பது ராஜ என்ற வடமொழிச் சொல்லின் தமிழ் வடிவமாகும், இவற்றிலிருந்து இங்ளாணய எழுத்துக்களை திலைபுர சடணாக ராசன் அல்லது திலைபுரதணாகராசன் என என எடுக்க இடமுண்டு. இதற்கு சிவபுர அதாவது திசு, புத்தைச் சேர்ந்த சட அல்லது தட ணாகராசனின் நாணயம் என்பது பொருளாகும். இலங்கைப் பிராமிக்கல்வெட்டுக்களில் ஈடாக என்ற பெயர் பல இடங்களில் வருகின்றது (Paranavithana 1970:108). அப்பெயரின் இன்னொருவடிவமாக நாணயத்தில் வரும் இப்பெயரைக் குறிப்பிடலாம். இங்ளாணயத்தில் பிராகிருதமும் தமிழும் கலங்கிருப்பதால் இதை இரு மொழிக் கலப்புள்ள நாணயம் எனக் கூறலாம். இதில் ராசன் என

எடுக்கப்பட்ட சொல் ஈங்க இலக்கியத்தில் காணப்பட்டாலும் (ஆரிய அரசன் யாழ்ப்பிரமதத்தன், புறம் 227), தமிழுகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வழக்கில் இருந்ததற்கு இதுவரை சான்றுகள் இல்லை. ஆனால் சமகாலத்தில் ஆந்திராவில் வெளியிட்ட ஒரே நாணயங்களில் மன்னனின் பெயர் தமிழ் மற்றும் பிராகிருத மொழிகளில் வெளியிடப்பட்டிருப்பதுடன், அரசனைக் குறிக்கும் ராஜோ என்ற பிராகிருதச் சொல்லுக்கு அரசன் என்ற தமிழ்ச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டதையும் அதில் காணமுடிகிறது (Panneerselvam 1969:286). இவற்றின் அடிப்படையில் மேற்குறித்த நாணயத்தில் வரும் பெயரை திசுபுரத்தைச் சேர்ந்த சடணாகராசன் என்பவன் வெளியிட்டது எனக் கூறலாம். (பட்ட-11 பார்க்க பக்.41) சமகாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் ரகர, புத என்ற பின்னொட்டுச் சொற்கள் ஆப்பெயர்களுடன் இணைந்து இப்பெயராக இருந்ததற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு (Paranavi thana 1970:112-115). இதில் திசுபு என்ற இடம் இலங்கையில் எங்கிருந்தது என்பது தெரியவில்லை.

நாணயம் 12

தென்னிலங்கையில் கிடைத்தது போன்ற பிராமி எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்கள் வடிலங்கையில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கண்டுபிடிக் கப்பட்ட போதிலும் அவற்றைக் கண்டுபிடித்த நாணயவியலாளர் அதிலூள்ள எழுத்துக்கள் பற்றி எதுவுமே தனது நூலில் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் அதற்குரிய புகைப்பாங்களை

நூலில் பிரசுரித்துவாளார் (Savarni 1998: 81). ஆனால் புகைப்படங்கள் தெளிவற்றிருப்பதுடன் புகைப்படத்தில் உள்ள உருவங்கள் தொடரிவு பெறுவதற்காக ஜோட்டுப் பிள்ளை பிரசுரிக்கப்பட்டிருப்பதால் நூலில் உள்ள எழுத்துக்களின் மரியாட உருவங்கள் மாறியுள்ளன. இருப்பினும் ஒரு புகைப்படத்தில் உள்ள எழுத்துக்கள் தெளிவாக இருப்பதால் அதை மட்டும் இங்கு மரிப்பிடிலாம்.

இது 32கிராமங்கிறையுடைய சுய நான்யமாகும். இதன் எழுத்துமைதி கொண்டு இங்காணையம் கி.மு.2.1 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததெனக் கூறலாம். நான்யத்தின் முன்புற்றத்தில் சிவவிங்கம் இருப்பதாக இங்காணையத்தைக் கண்டுபிடித்த ஆசிரியர் கேமோன் குறிப்பிருகிறார் (1998: 84). ஆனால் அதை பூரிவத்தான் எனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும். இவ்வடிவத்தை சங்ககாலப் பாண்டியர் வெளியிட்ட நான்யங்களில் சிறப்பாகக் காணமுடிகிறது. இதற்கு இடப்புறத்தில் வலப்புறம் கோக்கிய நிலையில் மயில் ஒன்று காணப்படுகிறது. வலப்புறத்தில் மனிதன் போன்ற உருவும் இருப்பதாக ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். நான்யத்தின் பின்புறத்தில் விளிம்பை ஓட்டி ஒரு மிருகத்தின் தலை காணப்படுகிறது. இதன் இடது, வலது பூர்மாக ஏழ பிராமி எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அதில் மூன்று எழுத்துக்கள் தெளிவற்றுள்ளன. ஏனைய எழுத்துக்களை உதிதிருபான் என வாசிக்கலாம். ஆனால் ஆறுமுக சீதாராமன் இதை உதிப்பின் என வாசிக்கிறார். வாசிப்பில் வேறுபாடுகள் காணப்படாலும் நான்யத்தில் வரும் பெயரின் இறுதி "அன்" என்ற விகுதியோடு முடிவதால் இது ஒரு தமிழ்ப் பெயர் என்பது தெளிவாகிறது. அண்மையில் இதே வட்டாரத்தில் களவாய்வை மேற்கொண்ட கிருஷ்ணராஜா பிராமி எழுத்தில் சிவ என்ற பெயர் மொறித்த நான்யம் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்ததாக தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (1998:51-2). நான்யத்தின் புகைப்படமோ பீற விராஸ்களோ நூலில் கொடுக்கப்படாதால் ஜேலூப் விராஸ்களைக் கொடுக்க முடியவில்லை. சிவ என்ற பெயரில் சில நான்யங்கள் தென்னிலங்களையில் விடைத் துள்ளன (Bopearachchi 1999: Nos A13, A14). இப்பிபூரில் பக்கடைய

கால இலங்கையில் தமிழர்கள் வழித்ததற்குச் சில சான்றுகள் பாளி இலக்கியங்களில் உண்டு (M.V.XXXV:40-48). சிவ என்ற பெயர் சிவ வழிபாட்டுடன் அப்பெயருக்குள்ளவனுக்குரிய தொடர்பைக் காட்டுவதாகக் கூறப்படுகிறது. இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் தென்னிலங்கையில் கிடைத்த விவ என்ற பெயர் கொண்ட நான்யத்தின் முன்புற்றத்தில் சீவுஞக்குரிய ஈந்தி பாதும் காணப்படுகிறது (Bopearachchi 1999: Nos A13).

நான்யங்களும் மக்களும்

இதுவரை கூறப்படவற்றிலிருந்து கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டு மதல் தமிழ் எழுத்துப் பொறிப்புள்ள நான்யங்கள் இலங்கையில் யண்பாட்டிலிருந்தும் தெரிகிறது. ஆனால் இவற்றை வெளியிடவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களா? அல்லது தமிழகத்தைச் சேர்ந்த தமிழர்களா? என்பதில் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் உள்ளன. இவற்றை இலங்கையில் மண்டு தொட்டு வாழ்ந்து வந்த தமிழர்களோ வெளியிட்டார்கள் என்பதற்கு நான்யங்களில் உள்ள எழுத்துக்களுக்குரிய ஒலிப்பெறுமானத்தை அட்டியே கொடுத்து சமகாலத்தில் இலங்கையில் யண்பாட்டிலிருந்து கல்வெட்டுக்களோடு தொட்பு படுத்துகிறேன். ஆனால் மகாதேவன் அவர்கள் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த தமிழர்களே வெளியிட்டார்கள் என்பதற்குத் தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும், சாங்க இலக்கியத்திலும் வரும் பெயர்களை நான்யங்களில் வரும் எழுத்துக்களுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கிறார். இங்கே எழுத்துக்களைக் கொண்டு பெயர்களை வாசிப்பதா? அல்லது ஏற்கனவே அறியப்பட்ட பெயர்களைக் கொண்டு நான்யங்களில் உள்ள எழுத்துக்களை வாசிப்பதா? என்ற கேள்வியும் தொக்கி விற்கின்றது.

இந்த இடத்தில் அக்குறுக்கை என்ற இடத்தில் கிடைத்த நான்கு தமிழ் நான்யங்கள் தொடர்பாக மகாதேவன் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளில் கூறிய முக்கிய கருத்துக்கள் கோக்கத்தக்கள்.

நாணயங்களில் உள்ள பெயர்கள் "அன்" என்ற விருதியில் முடிவதால் இவை அனைத்தும் தமிழ்ப் பெயர்களாகும். அத்துடன் தமிழ்ப் பிராமிக்கே சிறப்பான "ஙகரம்" நான்கு நாணயங்களிலும் காணப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் இதுவரை கிடைத்த இரு பாண்டியப் பெருவழுதி நாணயங்களைப் போல் இவையும் கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்சௌத் சேர்ந்த தொடக்க கால நாணயங்களாகக் கூறுமுடியும் இங்காணயங்களிலிருந்து தென்விலங்கையில் குடியேறிய தமிழ் வணிகக் குழுக்கள் இலங்கையின் பிறவட்டாரங்களுக்கும், வெளிநாடுகளுக்கும் இங்கு கிடைத்த நவரத்தினக் கர்களையும், அபுற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட பாசி மனிகளையும் ஏற்றுமதி செய்தனர் என்பதையும், தமிழ் மொழியில் தங்கள் பெயரில் நாணயங்கள் வெளியிரும் உரிமையைத் தென்விலங்கையில் குடியேறியிருந்த வணிகக் குழுக்களின் தலைவர்கள் பெற்றிருந்தனர் என்பதும் ஒரு சிறப்பான செய்தியாலும் (மகாதேவன் 2000).

ஆனால் இங்காணயங்களை தமிழ் நாட்டிலிருந்து குடியேறிய வணிகக் குழுக்கள் வெளியிட்டவை எனக் கூறும் போது சில ஜய்ப்பாகுகள் எழுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் இதுவரை கிடைத்த காலத்தால் முந்திய தமிழ் நாணயங்கள் சாப்க கால முடிவேந்தராலும், மலையான் போன்ற குறுவில் மன்னர்களாலும் வெளியிடப்பட்டவை. அவற்றுள் எழுத்துப் பொறிப்புள்ள தமிழ் நாணயங்களை பாண்டிய, சேர மன்னர்கள் மட்டுமன்றி மலையான் போன்ற குறுவில் மன்னர்களும் வெளியிட்டுள்ளனர் என்ற கருத்துக் கூறப்படுகிறது (Krishnamurthy 1997). ஆனால் எந்த இடத்திலும் வணிகக் குழுக்கள் அல்லது பிற தலைவர்கள் தமிழ் நாட்டில் நாணயங்களை வெளியிட்டதற்கு இது வரை சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. அப்படியிருக்கும் போது இலங்கையில் குடியேறிய தமிழ் நாட்டு வணிகக் குழுக்கள் நாணயங்களை வெளியிட்டார்கள் எனக் கூறுவது தமிழகப் பின்னணியில் பொருத்தப்பாடாக இல்லை. இவர்களே நாணயங்களை வெளியிட்டிருந்தால் சமகாலத்தில் தமிழகத்தில் வழக்கிலிருந்த சங்க கால நாணய மரபின் செல்வாக்கு இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட

நாணயங்களிலும் இருந்திருக்கும். ஆனால் அப்படிக் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடிய அங்கத்தை சிறப்பாக வடிவமைப்பில் காணமுடிய வில்லை. மாறக இத்தமிழ் நாணயங்களுக்கும் பிராகிருத மொழிப் பெயர்கள் கொண்ட நாணயங்களுக்கும் இடையே ஓரே நாணய மரபு எனக் கூறக்கூடிய வகையில் ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. குறிப்பாக நாணயங்களில் சுவட்டிகா சின்னத்தைப் பொறிக்கும் மரபு இந்தியாவின் பண்டைய நாணயங்கள் பலவற்றில் காணப்படுகிறது. ஆனால் பீடத்துடன் கூடிய சுவட்டிகாவை இலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களில் மட்டுமே காணமுடிகிறது. இது இலங்கைக்கே உரிய தனித்துவமான அம்சம் என்று கூறலாம். இதன் தொடக்கம் இலங்கையின் பெருங்கற்கால மட்பாண்டங்களிலும், பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்படுகின்றது. சமகால தமிழக மற்றும் இந்தியப் பெருங்கற்கால மட்பாண்டங்கள், கல்வெட்டுக்களில் இவற்றைக் காணமுடியவில்லை. இவற்றிலிருந்து மேற்குறிப்பிட்ட தமிழ் நாணயங்கள் இலங்கைக்குரிய நாணய மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்டவை என்பதை உறுதிபடக் கூறமுடிகிறது.

இலங்கையின் ஆரம்ப கால வெளிநாட்டு வர்த்தகம் தமிழகத்துடன் இணைத் திடையிலேயே வளர்ச்சியடைந்தன என்பதற்குப் பாளி இலக்கியங்களிலும், பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் பல சான்றுகள் உள்ளன. தொலியி என்ற வெளிநாட்டு யாத்திரிகள் தனது நூலில் கி.பி.1ஆம் நூற்றாண்டு வரை ரோம் இலங்கை செல்லாமலே இலங்கைப் பொருட்களைத் தென்னிடத்திற்குத் துறைமுகங்களில் பெற்றதாகவும், அதே போல் இலங்கைக்குத் தேவையான ரோம் பொருட்களை வர்த்தகர்கள் தென்னிடத்திற்குத் துறைமுகங்களில் பெற்றுத் திருப்பதியடைந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Warmington 1928:63). இவ்வர்த்தகத்தில் இலங்கை, ஆங்கிர வணிகர்களுடன் தமிழ் நாட்டு வணிகர்களும் இடைத் தரகர்களாகச் செயல்பட்டதற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு. தமிழகத்தை அடுத்து கூடுதலான சங்க கால நாணயங்கள் இலங்கையில் கிடைத்து வருவதற்கு இவ்வர்த்தகத் தொடர்புதான் முக்கிய காரணம் எனக்

கூறலாம். ரோம நாட்டுடன் தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்ட செருக்கமான வணிகத் தொடர்பால் ரோம நாணயகள் தமிழ் நாட்டு அக்கசாலையில் வெளியிடப்பட்டன. இலங்கையில் கிடைத்த காலத்தால் முந்திய ரோம நாணயங்கள் தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்டனவ. இவை தமிழ் நாட்டு வணிகர்களால் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டவையாக இருக்கலாம். இதற்கு ரோம நாட்டுடனான இலங்கையின் ஆரம்ப கால வர்த்தகம் தமிழகத்துடன் இணைந்து வளர்ச்சியடைந்ததே காரணமாகும். இவ்வாறு தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் சமகாலத்தில் இலங்கையில் கிடைக்கும் போது, வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் சுடுப்பது தமிழ் நாட்டு வணிகக் குழுக்களே மேற்கூறப்பட்ட தமிழ் நாணயங்களை இலங்கையில் வெளியிட்டிருந்தால் அவை தமிழகத்திலும் கிடைத்திருக்க வாய்ப்புண்டு. ஆனால் இதுவரை இவ்வகையைச் சேர்ந்த ஒரு நாணயமாவது தமிழகத்தில் கிடைத்ததற்குச் சான்றில்லை. அப்படியிருக்கும் போது எப்படி இங்காணயங்களை தமிழ் நாட்டு வணிகக் குழுக்களுடன் தொடர்புடூத்தலாம் என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே இவற்றை இலங்கைத் தமிழர்களே வெளியிட்டிருக்கலாம் என்பதற்கும், அவை ஏன் இலங்கைக்குள் மட்டும் பெரும்பாலும் பழக்கத்தில் இருந்தன என்பதையும் கண்டறிய வேண்டியுள்ளது. அதற்கு முன் னோடியாக அவற்றைத் தமிழகத் துடன் தொடர்புடூத்துவதற்கான வரலாற்றுப் பின்புலத்தையும் நோக்க வேண்டியுள்ளது.

இலங்கைப் பிராமி எழுத்து, மொழி பற்றி தமிழ் நாட்டு அறிஞர்களிடையே வேறுபட்ட வரலாற்று அனுங்கு முறைகள் காணப்படுகின்றன. அன்மைக் காலத்தில் தமிழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளின் போது பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்ட ஒருக்களில் பிராகிருதம் மற்றும் தமிழ் பெயர்கள், சொற்கள் பெறப்படுள்ளன. இவற்றில் உள்ள பிராகிருதப் பெயர்கள் சொற்களை இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களுடன் தொடர்புடூத்த சிங்களப் பிராமி எனப் பெயரிடப்படுள்ளது (Mahadevan 1994:1-19 1996:287-315, 2000:116-120, இராஜவேலு 1994:154). ஆனால்

அதோலகப்பட்டத்திருக்கும் மட்பாண்டங்களில் வரும் தமிழப் பெயர்களை இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களுடன் தொடர்புடூத்தி இலங்கைக்குரிய தமிழப் பெயர்களாகக் கூறுவதில்லை. மாறாகத் தமிழகத்தில் வழக்கிலுள்ள பெயராகப் பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கு அறிக்கேட்டில் பெறப்பட்ட மட்பாண்ட எழுத்துக்களைக் குறிப்பிடலாம் (Mahadevan 1996:287-315). ஆனால் தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் பிராகிருதப் பெயர்கள், சொற்கள் வரும் போது அவற்றைச் சிங்கள பிராமி எனவோ அல்லது தமிழ் மய்ப்படுத்தப்பட்ட சிங்களப் பெயராகவோ கூறுவதில்லை. மாறாக தமிழ் மய்ப்படுத்தப்பட்ட பிராகிருதமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. குறிப்பாக இலங்கையில் பெரிதும் வழக்கிலிருந்த கஸப என்ற பெயர் தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் கசபன், காசிபன் என வருவதை இங்குகுறிப்பிடலாம் (Mahadevan 1996:Nos.40, 29). இங்கிலையில் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் தமிழருக்குரிய பெயராகக் கூறப்படும் பிராகிருதப் பெயர்களை ஒத்த சில பெயர்கள் தமிழக மட்பாண்டங்களில் கிடைத்த போது அப்பெயர்கள் இலங்கைத் தமிழரைக் குறிக்கிறதா? அல்லது தமிழ் நாட்டுத் தமிழரைக் குறிக்கிறதா? என்பதைக் கண்டிவிடுவில் மௌனம் சாதிக்கப்படுகிறது. மாறாக இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் தமிழரோடு தொடர்புடைய செய்திகளைத் தமிழ் நாட்டுக்குரிய சான்றுகளாக நோக்கப்படுகிறது. இவ்வாறாற்றுப் பார்க்கவே இலங்கை மண்ணோடு ஒட்டிய இலங்கைத் தமிழின் பூர்வீக வரலாற்று உண்மைகள் மேலும் தொடர்த்து போவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றன. இங்கிலையில் மேற்கூறப்பட்ட நாணயங்களை இலங்கைத் தமிழர் களே வெளியிடார்கள் என்பதற்கு இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பான சில சான்றுகளைக் குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது.

இலங்கையில் வாழ்ந்து வரும் சிங்கள மக்களின் முதாகையினர் கி.மு.6ஆம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவிலிருந்து வந்து குடியேறியவர்களின் வழித்தோன்றல் கள் எனவும், தமிழர்கள் பிற்காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வர்த்தகாரர்களாக,

படையெடுப்பாளர்களாக வாந்து குடியேறிய சிறுபிரிவினர் எனவும் கட்டிக் காக்கப்பட்ட இரண்டாயிரம் ஆண்டுகாலப் பாரம்பரிய வரலாற்று நம்பிக்கை அண்மைக்காலத் தொல்லியல் ஆய்வுகளின் மூலம் சிங்கள அறிஞர்களே மறு ஆய்வு செய்ய முற்பட்டுள்ளனர். இதுவரை கிடைத்த நுண்கற்கால (Mesolithic Culture), பெருங்கற்காலச் (Megalithic Culture) சான்றுகள் கி.மு.28000 ஆண்டுகளில் இருந்து தென்னிட்டியா மூட்பாக தமிழகத்தில் இருந்து மக்கள் காலத்திற்கு காலம் புலம்பெயர்ந்திருக்கலாம் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன (Goonetilleke 1980:22-29, Sitrampalam 1980, Seneviratne 1984:237-307, Ragupathy 1987). இப்பண்பாட்டு வழிவாந்த மக்களில் ஒரு பிரிவினர் கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவிலிருந்து பொத்த மதம் அறிமுகாகிய போது அம்மதத்திற்கு மாறினர் மற்றும் ஆதரித்தனர் என்பதை இப்பண்பாட்டுமையங்களை அண்டிக் காணப்பட்ட 2000ற்கு மேற்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன (Paranavithana 1970, 1983). இம்மதத்துடன் வடபிராமி எழுத்தும், பாளி, பிராகிருத மொழியும் அறிமுகமாகியதை இக்கல்வெட்டுக்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இம்மொழிகள் ஏற்கனவே பழக்கத்தில் இருந்த மொழிகளுடன் கலங்கே பிரகாலத்தில் சிங்கள மொழி தோன்றியதென்பது அறிஞர்களின் கருத்தாகும்.

ஆனால் பொத்த மதத்துடன் வடபிராமி அறிமுகப்படுத்தப் படுவதற்கு மன்னரே தமிழ்ப் பிராமி பழக்கத்தில் இருந்ததற்குச் சான்றுகள் உண்டு (Karunaratne 1960). இதன் பயன்பாடு வடபிராமியின் செல்வாக்கால் படிப்படியாக குறைவுடையது சென்றாலும் அது முற்றாக மறையவில்லை என்பதை இலங்கை, தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களினாலே காணப்படும் ஒற்றுமைகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இந்தியாவில் வடபிராமி எழுத்துக்கள் கல்தூண்களிலும், பாறைகளிலும் பல வரிவடிவங்கள் கொண்டதாக எழுதப்பட்டன. ஆனால் இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் ஒரே பிராங்தியத் திற்குரியதெனக் கருதும் அளவிற்கு சமயத் துறவிகளின் குகைகளில் ஓரிரு வரிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன. வடபிராமியில்

கூட்டெழுத் துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் இம்மரபு இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் பின்பற்றப்படவில்லை. தமிழ்ப் பிராமியில் பயன்படுத்தப்பட்ட அ, இ, க, ம, ர, ப, ல, வ, போன்ற எழுத்துக்களின் வடிவமைப்பு இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டு எழுத்துக்களுடன் பொதுத் தன்மை கொண்டு காணப்படுகின்றன (Pernando 1949:282-301). இவற்றைவிட தமிழ் மொழிக்கே உரிய ள, ழ, ற, ன போன்ற எழுத்துக்கள் சமகாலத்தில் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளதை சிறப்பாகக் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

கல்வெட்டு மொழியைப் பொறுத்தவரை பெளத்த மதம் பரவிய இடங்களிலெல்லாம் பிராகிருதமே கல்வெட்டு மொழியாக இருந்துள்ளது. ஆனால் இலங்கையின் கல்வெட்டு மொழியாகப் பிராகிருதம் இருந்த போதிலும் அதில் தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கை ஊன்கு அம்சங்களில் காணமுடிகிறது. 1) தமிழ்ச் சொற்கள் அப்படியே கல்வெட்டுக்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதற்கு குடா, குடி, வேள், ஆய், பரத, மகள், மருகன், மருமான், மருக போன்றனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். 2) சில தமிழ்ப் பெயர்கள் பிராகிருதப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இதற்கு பருமக (பெருமகன்), பெருமகள் (பருமகள்) உதிய (உதியன்), சட, சள (சோழ) போன்றனவற்றை உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம். 3) பிராகிருத மற்றும் வடமொழிச் சொற்கள் தமிழ்மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக நகர் (நஹர்), நாக(நாலு), விகார (விஹர), பூசிய (பூஜிய) என்பவை குறிப்பிடத்தக்கன (புத்தரட்டணம் 2000:1-41). தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் சில பிராகிருத சொற்களுக்குரிய எழுத்துக்கள் வடபிராமியில் எழுதப்பட்டிருக்கும் போது இலங்கையில் அவை தமிழ் மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணாக தமிழ் நாட்டில் ஆளிரிய என்ற பெயரில் வடபிராமி "ஸி" பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் (Mahadevan 1966:No.1) போது இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டில் இப்பெயரில் தமிழுக்குரிய "சி" பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதை குறிப்பிடலாம் (I.C.1970No.75).

தமிழ் மொழியின் தொடக்க காலக் கல்வெட்டுச் சான்றாக தமிழ் நாட்டில் உள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் கூறப்படுகின்றன. இவற்றின் தொடக்க காலம் கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டெனக் கணிப்பி பட்டுள்ளது. இஸ்கே எழுத்தும், மொழியும் சமகாலத்தில் தோன்றியிருக்க முடியாது. இதனால் எழுத்துக்கள் தோன்றுவதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ் மொழியிருந்ததெனக் கூறலாம். குறிப்பிட்ட எழுத்தும், மொழியும் கல்வெட்டுக்களில் இடம்பெறுவதற்கு அம்மொழி பேசிய மக்கள் வாழ்ந்ததே காரணமாகும். இலங்கையில் தமிழ்ப் பிராமியும், தமிழ் மொழியும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வாச்துள்ளமை இங்கு கல்வெட்டுக்கள் தோன்றும் முன்னரே தமிழ் மொழி பேசிய மக்கள் வாழ்ந்ததைக் காட்டுகின்றன. இவற்றிலிருந்து அணையங்கள் தோன்றும் முன்னரே தமிழர்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்து வாச்துள்ளனர் எனக் கூறலாம்.

இந்த இத்தில் இலங்கை அணையங்களிலும் கல்வெட்டுக்களிலும் வரும் பிராமி எழுத்தை இலங்கை அறிஞர்கள் சிலரைப் போல் தமிழ் நாட்டு அறிஞர்களும் சிங்களப் பிராமி எனக் கூறுவது எந்தளவுக்குப் பொருத்தம் என்பதும் ஆராய்ந்து பார்க்கப்பட வேண்டியுள்ளது. முன்னர் குறிப்பிட்டது போல் பெளத்த மத்த பரவிய வட்டாரங்களில் எல்லாம் பிராகிருதமே கல்வெட்டு மொழியாக இருந்துள்ளது. இதற்கு தமிழ் நாடு விதிவிலக்காக இருந்த போதிலும் அங்கும் பல பிராகிருதச் சொற்களைக் காணலாம். ஆங்கிராவிலும், கர்நாடகத்திலும் சுதேச மொழிகள் இருந்தும் அங்கு கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டு வரை பிராகிருதமே கல்வெட்டு மொழியாக இருந்துள்ளது (Ragupathy 1991). ஆனால் அரிதாகச் சில சுதேச மொழிச் சொற்களைக் காணமுடிகிறது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை பராகிருதம் கல்வெட்டு மொழியாக இருந்தும் ஜம்பது விழுக்காட்டிற்கு மேல் தமிழ் மொழிப் பெயர்கள், சொற்கள் கல்வெட்டுக்களில் ஏன்பட்டிருப்பதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் தமிழ்ப் பிராமி என அழைக்கப்பட அவை தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்டமை காரணமாகும்.

இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் தமிழ் மொழியின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட நிலையில் பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டவை. இப்பிராகிருதமொழி சமகாலத்தில் ஆங்கிரம் மற்றும் வடஇங்கிய வட்டாரத்தில் வழக்கில் இருந்த மொழிகளுடன் பொதுத்தன்மை கொண்டவை (Karunaratne 1984). அவற்றுள் இருபத்தொக்கு மேற்பட்ட பெயர்கள், சொற்கள் சமகாலத் தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் பயன்படுத்தப்படவற்றைப் பெருமளவு ஒத்துள்ளன (புத்தாண்ம 2000:16-24). இலங்கைக்கேயுரிய தனித் துவமான ஒரு சில பெயர்கள், சொற்கள் பிராகிருதமயப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன. இவை ஏற்கனவே இங்கு வழக்கிலிருந்து ஒவ்விக், திராவிட மொழிக்குரியவை என்பது அன்றைக்கால மொழியியல் ஆய்வுகளால் தெரியவான் துள்ளன (Gunawardhana 1973). இலங்கையில் சிங்கள மொழிக்கல்வெட்டுக்கள் கி.பி.8, 9ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரும், சிங்கள இலங்கி யங்கள் 12ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னருமே தோன்றியவை என்பது பொதுவான கருத்து. இங்கிலையில் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை எவ்வாறு சிங்களப் பிராமி என அழைக்கலாம் என்பது தெரியவில்லை.

பிராமிக் கல்வெட்டு எழுத்திலிருந்தும், பாளி, பிராகிருத மொழிகளிலிருந்தும் பிற்காலத்தில் இலங்கையில் சிங்கள எழுத்தும், மொழியும் தோன்றி வளர்ந்தன என்பதில் சங்கேதமில்லை. ஆனால் அவை தமிழ் மொழிவளர்ச்சிக்கும் காரணமாக இருந்துள்ளது என்பதையும் மனக்கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக இன்று சிங்கள மொழி இப்பெயர்களில் கணிசமானவை கு, குவ, ககர, புர போன்ற பின்னொட்டுச் சொற்களோடு வருகின்றன. இவை தமிழ் இப்பெயர்களில் கும், கும்ம, குகர், புரம் என வருகின்றன. ஆனால் தமிழர்கள் பிற்காலத்தில் வாச்து இலங்கையில் குடியேறிய வெள்கள் என்ற கருத்துணர்யோர் முன்பு சிங்கள மக்கள் வர்த்த இடங்களே பின்னர் தமிழ் மயப்படுத்தப்பட்டதென்பதற்கு இப்பெயர்களையும் சான்று காட்டி வாதிகுகின்றனர் (Kannangara 1984).

ஆனால் இப்பெயர்களின் வரலாற்றைப் பின்னோக்கி ஆராய்ந்தால் அவை பிராகிருத மொழியில், சூரி, சகர, சம என இலங்கையின் பண்டையசால இடப்பெயர்களின் பின்னொட்டுச் சொற்களாக கல்வெட்டுக்களில் வருவதனைக் காணலாம் (Paranavithana 1970:CXXIV-CXXVIII). இப்பெயர்கள் இலங்கையில் மட்டுமன்றி பிராகிருதமொழி பரவிய ஆந்திரம், கர்ணாடகம் போன்ற இடங்களிலும் இருந்துள்ளன. இப்பெயர்கள் அங்கும் பிற்காலத்தில் புறக்கத்தி விருந்ததை கி.பி.10ஆம், 11ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டுக்களில் வரும் சு, கா, சூரி, சகரு போன்ற இப்பெயர்களிலிருந்து கண்டு கொள்ளலாம் (Ramachandramurthy 1985:323, 283-84,224-5).

எனவே மேற்கூறப்பட ஆதாரங்களிலிருந்து இலங்கையில் கிடைத்த பண்டைய தமிழ் நாணயங்களை இலங்கையில் பண்டு தொட்டு வாழ்ந்து வரும் தமிழ் மக்கள் தமிழ், பிராகிருத மொழியிலும், தமிழ்- பிராகிருத மொழிகள் கலங்க நிலையிலும் வெளியிட்டிருப்பார்கள் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன எனலாம். ஆனால் சங்க காலத் தமிழகத்தைப் போல் தமிழ் மொழியில் நாணயங்களை வெளியிட்ட மக்கள் ஏன் பிராகிருதம் மற்றும் பிராகிருதம் தமிழ் மொழி கலங்க நிலையில் நாணயங்களை வெளிப்பார்கள் என்பதும், அவ்வகை நாணயங்கள் ஏன் தமிழகம் போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்றடையவில்லை என்பதும் முக்கிய கேள்வியாக எழுகின்றன.

இலங்கை கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இந்திய, ஷைலத்தேய நாடுகளுடனும், பிற்காலத்தில் அரேபிய, கீழைத்தேய நாடுகளுடனும் கடல் சார் வர்த்தகத்தில் ஈருப்பதற்கு உறுதியான பல சான்றுகள் உண்டு. இதற்கு இலங்கையின் பல வட்டாரங்களில் கிடைத்த அயல்நாட்டு நாணயங்களே சிறந்த சான்றாகும் (Codrington 1924, Bopearachchi 1998,1999). இதே காலப்பகுதியில் இலங்கையில் பல வகையான நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டதற்கு

உறுதியான சான்றுகள் உண்டு (Bopearachchi 1998,1999). ஆனால் கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவை எனக் கூறக் கூடிய நாணயங்களில் வாழும் உருவம் பொறித்த ஒருசில நாணயங்கள் கருரிலும் (Nagaswamy199537-39), சிங்க உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் தமிழ் ஈட்டில் அரிதாகவும் (Elliott1970:153c) கிடைத்ததைத் தவிர பிற நாணயங்கள் எவ்வயும் இலங்கைக்கு வெளியே கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. இவற்றை நோக்கும் போது வெளினாட்டு வர்த்தகத்தில் இலங்கை நாணயங்கள் அதிகம் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்றே கருதவேண்டியுள்ளது.

ஆனால் பாளி இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் நாணயத்தின் பயன்பாடு இருந்ததற்கான சான்றுகள் தொடர்ச்சியாக உள்ளன. இச்சான்றுகள் பெரும்பாலும் வர்த்தகம் தொடர்பான நடவடிக்கைகளோடு தொடர்புபடுத்தப்பாது, பெளத்தமத நடவடிக்கைகளுடன் சிறப்பாக விகாரைகள் கட்டுவது, திருத்தி அமைப்பது, குருமாருக்கு தாஸம எிப்பது போன்றவற்றிற்காகச் சமூகத்தில் உயர் நிலையில் இருந்த மக்கள் அளித்த நன்கொடை பற்றிய செய்திகளோடு தொடர்புடையவொகவே வருகின்றன. உதாரணமாக கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் ஆட்சி பூரித்த எல்லாளன் என்ற தமிழ் மன்னன் இடிச்சு போன விகாரையைப் பழுப்பிக்க தநினையாயிரம் நாணயங்களைக் கொடுத்தான் என்ற செய்தியையும் (M.V.XXVI:39), கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி பூரித்த பூர்ணாக என்பவன் முந்நூறாயிரம் நாணயங்களைப் பெளத்த பிக்குகளுக்கு கொடுத்தான் என்ற செய்தியையும் (M.V.XXI:26) எடுத்துக்காட்டலாம். அத்துடன் இக்காலப்பகுதியில் வெளியிடப்பட்ட ஏனைய சிலவகை நாணயங்களை நோக்கும் போது அவற்றின் அமைப்பு, எடை, சின்னங்கள் போன்றவை இந்திய நாணயமரபில் இருந்து பெருமளவு வேறுபட்டு ஒரு பெளத்தமதத்திற்குரிய சின்னமாகவே காணப்படுகின்றன. இதற்கு தீவி, சுவட்டிகா-வேவியிடப்பட்ட மராம், சுவட்டிகா-யானை, சுவட்டிகா-சிங்கம் போன்ற சின்னங்களின் அடிப்படையில்

பெயிடப்பட்ட நாணயங்களைக் குறிப்பிடலாம் (Codrington 1924:20.22-23). இந்த அம்சத்தை நாம் ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய நாணயங்களிலும் காணமுடிகிறது. இந்த இடத்தில் சமகாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை ணோக்கும் போது அவை அனைத்தும் பொத்த மதத்திற்கு சமூகத்தின் பலதரப்பட்ட மக்கள் அளித்த தாணங்களையே மதன்மைப்படுத்திக் கூறுகின்றன. அதில் வரும் பெயர்களில் தொண்ணாறு விழுக்காரு நாணயங்களில் வரும் பெயர்களை ஒத்துள்ளன. இவற்றின் அடிப்படையில் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்கள் பெருமளவுக்கு பொத்த மதத்திற்கு கொடையளிப்பதையும், உள்ளாட்டு வாத்தகத்திற்குப் பயன்படுத்துவதையும் ணோக்காகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்டதெனக் கூறலாம்.

இதில் தமிழர்கள் தமிழ் மொழியுண், பிராகிருத மொழியிலும் நாணயங்களை வெளியிட்டுமைக்கான காரணத்தை அதன் யண்பாட்டு ணோக்கத்தின் பின்னணியில் பார்க்க வேண்டும். இன்று சிங்கள மக்களில் பெரும்பான்மையோர் பொத்தர்களாகவும், தமிழர்கள் இந்துக்களாகவும் இருப்பதைக் கொண்டு பண்டைய காலத்திலும் அவ்வாறே இருந்ததெனக் கூறமுடியாது. பொத்த மதம் பரவ வடிவுநியத் தொடர்பு ஒரு காரணமாக இருப்பினும் அது வளர தென்னிட்தியாவின் பங்களிப்பே அடிப்படையாக இருந்தது. அதிலும் மகாயான பொத்தம் பரவ தமிழ் நாட்டுத் தொடர்பே முக்கிய காரணமாக இருந்தது. இதனால் தமிழ் நாட்டைப்போல் இங்கு வாழுக்க தமிழர்களில் ஒரு பிரிவினர் பொத்த மதத்தைப் பின்பற்றவும், ஆதரிக்கவும் வாய்ப்பிரிஞ்சிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் தமிழர்கள் பொத்தர்களாகவும், அம்மதத்தை ஆதரித்தவர்களாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். பாளி இலக்கியங்கள் இலங்கையில் கி.மு.2ஆம்,1 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி பூரித தமிழ்மன்னர்கள் சிலர் தமது மதங்மிக்கையைக் கைவிடாத போதிலும் பொத்த மதத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்ததாகக் கூறுகின்றன (M.V.XXI:1-34). கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டில் அனுராதபுரத்தில் பாண்டு (கி.பி.436-441), அவன் மகன் பரித் (441-444), இவனின் தமிழ்

குப்பரித் (444-460), திரிதரன், தாடிகன் (460-463), பிட்டியன் (463) ஆகிய தமிழர்கள் மாறிமாறி இருபத்தியேழு ஆண்டுகள் ஆட்சி பூரித போது அவர்களில் சிலர் பொத்தர்களாகவும், பொத்த மதத் தை ஆதரித் தவர் களாகவும் இருந்தனர். இதைத் தென்னிலங்கையில் அறகம் என்ற இடத்தில் கிடைத்த பரித்தனின் கல்வெட்டும், கதிர்காமத்தில் கிடைத்த தாடிகனின் கல்வெட்டும் கூறுகின்றன. அதேபோல் 16ஆண்டுகள் ஆட்சி பூரித குப்பரித்தனின் அனுராதபுரக் கல்வெட்டு இம்மன்னாறும், மனைவியும் பொத்த மதத்திற்கு ஆற்றிய பணிகளைக் கூறுவதுடன் இவனைப் பரிதேவன் எனவும், புத்ததாசன் எனவும் வர்ணிக் கின்றது (E.Z.IV:111-115).

இம்மன்னர்கள் தமிழராக இருந்தும் பிராகிருதத்தையே கல்வெட்டு மொழியாகப் பயன்படுத்தியை மொழிக்கும் மதத்திற்கும் இடையேயுள்ள பின்னைப்பைக் காட்டுவதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். சாங்க காலத்தில் கல்வெட்டு மொழியாக தமிழ் இருந்தும் சமண மதம் பற்றிக் கூறப்படும் இடங்களில் அம்மத மொழியான பிராகிருதமும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆந்திராவில் சுதேச மொழியிருந்தும் இங்ஙாட்டையாண்ட் சாதவாகனர் தமது நாணயங்களில் தமிழையும், பிராகிருதத்தையும் பயன்படுத்தினர் (Nagaswamy 1981). பல்லவர் தமிழோடு பிராகிதத்தையும், சமஸ்கிருதத்தையும் கல்வெட்டுக்களிலும், நாணயங்களிலும் பயன்படுத்தியதற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு (Mahalingam 1988). பிற்காலத் தமிழகத்தில் இரண்டு, முன்று மொழிக்குரிய எழுத்துக்களைக் கொண்டு நாணயம் வெளியிடப்பட்டமை தெரிகிறது(சீதாராமன் 1996 : 89-97). இவை நாணயங்கள் வெளியிட்டன் வர்த்தக ணோக்கத்தையும், நாணயம் வெளியிடவரின் மதத்திற்கும் மொழிக்கும் இடையிலான தொடர்பைப் பொறுத்தும் அமைகின்றது. மிகச் சிறிய நாடான இலங்கையில் பொத்த மதமும், அம்மத மொழிகளும் குறுகிய காலத்தில் பரவியபோது அம்மதத்திற்கு மாறிய தமிழர்களும், ஆதரித்தவர்களும் பொத்த மதத்திற்கு கொடை கொடுப்பதையே முக்கிய ணோக்கங்களில் ஒன்றாகக் கொண்டு

நாணயங்களை வெளியிட்டனர். அதனால் தாம் வெளியிட்ட நாணயங்களில் தமது யெறைப் பிராகிருத மொழியில் வெளியிட்டிருப் பார்கள் எனக் கூறுவது சமகால இந்திய வரலாற்றில் நடந்த பொதுவான சம்பவத்தை நினைவுபடுத்துவதாகும். இதனால் பிராகிருத மொழிக்குரிய நாணயங்களை வெளியிட்ட அனைவரும் பெளத்தர்களாக இருந்தனர் எனக் கூறமுடியாது. சமகாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை ஆராய்தால் பொத்த மதம் சாராத ஏனையவர்களும் பொத்த மதத்திற்கு கொடையளித்தது பற்றிக் கூறுகின்றன. அவற்றுள் 21 கல்வெட்டுக்கள் பிராமண சமூகத்தவர் பற்றிக் கூறுகின்றன (Paranavithana 1970:LLXVIII-LXIX). இதனால் பொத்தமதம் சாராத தமிழர்களும் அங்கத்திற்கு கொடையளிக்க நாணயங்களை வெளியிட்டிருக்கலாம். இதைப் பெயரடிப்படையிலும், நாணயங்களில் வரும் சின்னங்களின் அடிப்படையிலும் அடையாளம் காணமுடிகிறது.

அடிக் குறிப்புகள்

- 1) இச்சின்னத்தை போவிசூராச்சி சேவல் எனக் கூறினாலும் அதன் கொண்டை, பாஸ்ப்ளதி மரிச்சின்னாவிலே கருத இருக்கிறது.
- 2) 24.3.2000 அன்று தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் தொல்லியல் துறையில் ஈடுபட தென்னிலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்கள் தொப்பான கருத்தரங்கில் கூறப்பட்ட கருத்து.
- 3) நாணயத்தில் கேரில் பார்க்கும் "ஹ" என்ற எழுத்தைக் கண்ணாடியில் பார்ப்பது போல் "ல" என வாசிக்க வேண்டும் என மகாதேவன் அவர்கள் கூறினாலும் அதை "ல" என எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. தமிழகத்தில் இதுவரை கிடைத்த கல்வெட்டுக்களிலும் சரி நாணயங்களிலும் சரி "ல" என்ற எழுத்து அனைவட்ட வடிவில் அதன் கீழ்ப்பாகம் வளைங்கே இருக்கும்.

அதன் கீழ்ப் பாகம் சதுரமாக அமையும் போது "ஹ" என்ற ஒவிப்பெறுமானத்தைப் பெறும். இதன் அடிப்படையிலேயே அழகன் குளத்தில் கிடைத்த ம்ப்பாண்டத்தில் வரும் எழுத்து "ஹ" என எடுத்துக் கொள் எப் பட்டுள் எமையும் இங் கு நினைவுபடுத் தலாம் (Mahadevan 1994c:1-19). இந்த வேறுபாட்டை இலங்கைப்பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் மட்டுமன்றி இங்கு கிடைத்த நாணயங்களிலும் காணலாம் மஹா என்ற முதல் எழுத்துக்களையும் மல்ல என எடுப்பதற்கு அழகர்மலைக் கல்வெட்டில் வரும் மல்ல என்ற பெயர் ஆதாரம் காட்டப்பட்டிருள்ளது. ஆனால் இலங்கையில் மஹ என்ற சொல்லுடன் மல்ல என்ற சொல் கல்வெட்டுக்களில் மட்டுமன்றி நாணயங்களிலும் காணப்படுகின்றன (இதுபற்றி ஜாதாவது நாணயத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது). இவற்றில் "ல" அட்கும் "ஹ"க்கும் இலைபிளான எழுத்து வடிவ வேறுபாடு தெளிவாகத் தெரிகிறது. எனவே நாணயத்தில் வரும் முதலிரு எழுத்துக்களை மல்ல என வாசிப்பதைவிட மஹா என வாசிப்பதே பொருத்தமாகும். நாணயத்தின் இறுதியில் வரும் "அன்" என்ற விகுதி சேர்வடியாகப் பார்த்தால் மாறியே எழுதப்பட்டிருப்பதால் கண்ணாடியில் பார்ப்பது போல் வாசிக்க வேண்டும் எனக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் அதை "அன்" விகுதி கடவுள் என வாசிக்கப்பட்ட நாணயத்திலும் மாறியே எழுதப்பட்டு இருந்தும், அதைக் கண்ணாடியில் பார்ப்பது போல் வாசிக்காது சேரிடையாக வாசித்து "அன்" எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருள்ளமை வாசிக்கும் முறையில் வேறுபாடாக உள்ளது. ஆயினும் அதை "அன்" என எடுப்பதில் தவறில்லை. ஏனெனில் இவ்வாறு மாறி எழுதியதற்கு தமிழக இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் சிலவற்றில் சான்றுகள் உண்டு. இதற்கு எழுத்துக்கள் புதிதாக வழக்கத்திற்கு வரும் போது அதை எழுதியவர்கள் ஆரம்ப காலங்களில் விட்ட தவறுகள்தான் காரணம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டிய தமிழக தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை முதுகிலைக் கல்வெட்டாய்வாளர் இராசகோபால் தமிழகத்தில் கீளைவளவு, குன்றக்குடி போன்ற இடங்களிலும், இலங்கையில் பத்துக்கு மேற்பட்ட கல்வெட் கூக்களிலும் இவ்வாறு எழுதப்பட்டிருப்பதை ஆதாரம் காட்டியள்ளார் (இராசகோபால் 1991).

தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்ட பண்டைய நாணயங்கள்

இலங்கையில் பூக்கத்திலிருந்த தொடக்கால நாணயங்கள் இங் தியாவடனான வணிகத் தொடர்பால் அங் கிருந் து கொண்டுவரப்பட்டவையாகும். இதற்கு களஅழியும், அகழ்வாய்வுகளிலும் கிடைத்த மௌரிய, குசான், குப்த சாதவான, சங்க கால நாணயங்கள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இவற்றுள் பெரும்பாலான நாணயங்கள் அநூராதபூரி, மாதோட்டம், கந்தரோடை, வல்விடும், பூங்கரி, அண்மையில் தென்விலங்கையில் அக்குறுகொட போன்ற பூராதான தலைநகரங்களிலும், வர்த்தக மையங்களிலும் கிடைத்துள்ளன (Codrington 1924, Bopearachchi 1998.1999, சிவசாமி 1974, Seyone 1198, புத்தரட்டணம் 1991). இங்காணய மரபுகளைப் பின்பற்றியே காலப்போக்கில் இலங்கையிலும் நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டன (Parkar 1981). இதில் சின்னங்களுடன் கூடிய வார்ப்பு நாணயங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. அவற்றை வெளியிட ஆந்திர, சங்க கால நாணயமரபு கூடிய அளவுக்கு செல்வாக்குச் செலுத்தின எனக் கூறலாம். இதற்கு காலத்தால் முந்திய தில, யானை -சுவல்திகா, குதிரை- சுவல்திகா, சிங்கம்-சுவல்திகா, வெளியிடப்பட்ட- மரம் சுவல்திகா, எனப் பெயரிடப்பட்ட நாணயங்களைக் குறிப்பிடலாம் (Codrington 1924:22).

இங்காணயங்களை ஆராய்ந்த எம். மிற்சினர் போன்ற நாணயவியலாளர் இவை சங்க காலப் பாண்டிய நாணயங்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டவை எனக் கூறுகிறார் (Mitchiner 1998:629). ஆனால் இவற்றில் சங்க கால நாணயங்களின் செல்வாக்கு மட்டுமன்றி, சாதவாகன நாணயங்களின் செல்வாக்கையும் காணமுடிகிறது.

இலங்கை நாணயங்களில் பொதுவாகக் காணப்படும் யானை உருவம், முன்று முகருள்ள மலைக்கு மேல் உள்ள வேலியிடப்பட்ட மரம், மத்தளம் போன்ற வடிவம் பாண்டியப் பெருவழுதி நாணயங்களில் வரும் (Krishnamurthy 1997:47) சின்னங்களைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளன. திலை நாணயங்களில் வட்டமும் அதன்மேல் பிறைபோன்ற அரைவட்டமும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வடிவத்தைச் சிலர் ஈந்திபாதமாகவும், வேறு சிலர் கொம்புஞ்கூடிய ஏருதின் தலையாகவும் கருதுகின்றனர். இவ்வடிவம் பாண்டிய, சாதவாகன வார்ப்பு நாணயங்களில் மட்டுமன்றி முத்திரை நாணயங்களிலும் காணப்படுகின்றன (Gupta 1965:15). வேலியிடப்பட்ட மரம் இந்திய நாணயங்களில் காணப்படும் பொதுவான அம்சம். ஆனால் அதன் கிளைகள், இலைகள் என்பவற்றில் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஆந்திராவில் கிடைத்த முத்திரை நாணயங்களில் அதன் இலைகள் ஒடுக்கிய ரூன்று இதழ்களைக் கொண்டுள்ளன. சாதவாகன நாணயங்களில் அவை சுற்று திரட்சியாக உள்ளன (Samra 1980:Fig.VI). இலங்கையில் உள்ள நாணயங்களில் முத்திரை நாணயங்களின் சாயல் கூடுதலாகக் காணப்படுகிறது. இலங்கை நாணயங்களில் வரும் சிங்க உருவத்தைப் பொறுத்தவரை அவை பெரிதும் ஆந்திர நாணயங்களையே ஒத்துள்ளன. அத்துடன் நாணயங்களின் தோற்று அமைப்பு பாண்டிய நாணயங்களை விட ஆந்திர நாணயங்களை அப்படியே ஒத்துள்ளன. ஆனால் இலங்கை நாணயங்களில் வரும் பீத்துடன் சுடிய சுவல்திகா சின்னம் இலங்கையைத் தவிர தென்னிந்திய நாணயங்களிலோ, இந்திய நாணயங்களிலோ எதிலும் காணப்படவில்லை. இதன் மூலம் இந்திய நாணய மரபு இலங்கையில் நாணயங்கள் வெளியிடக் காரணமாக இருப்பினும் காலப் போக்கில் இலங்கைக்கு என்று தனித்துவமான நாணயமரபும் தோன்றியமை தெரிகிறது.

இந்திய நாணயங்களில் அதிலும் சிறப்பாக தமிழக நாணயங்களில் அதை வெளியிட்ட மன்னன் அல்லது வம்சத்தைக் குறிக்கும் பெயர் அல்லது குலக்குறியீருகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

அவற்றில் இருந்து அங்காணயத்தை வெளியிட்ட மன்னன் போன்ற சமச்சீலனம், காலம் போன்றவற்றை இலங்கைக் கிழானாலும் காணமுடிருது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் மன்னன் போன்ற அல்லது பட்டமோ இடம்பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. பிராமி எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்களில் அதை வெளியிடவர்களின் பெயர்கள் இருப்பினும் அதைச் சம்காலத்தில் இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர்கள்தான் வெளியிட்டார்கள் எனக் கூறுவதற்குரிய உறுதியான சான்றுகள் எவையும் இதுவரை கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. இங்கிலையில் நாணயங்களில் உள்ள சின்னங்கள், குறியீடுகள் என்பவற்றை வைத்து அதை வெளியிட்ட மன்னன், வம்சம், காலம் போன்றவற்றை உறுதியாகக் கூறுமுடியாது. ஆனால் இங்காணயங்கள் இலங்கைக்குள் மட்டும் பரந்துபட்ட அளவில் பூர்க்கத்தில் இருந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைத்திருப்பதைக் கொண்டும், வடிவமைப்பில் சம்கால இந்திய மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களை ஒத்திருப்பதாலும் இவற்றை இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த மன்னர்கள் வெளியிடதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். கொட்டின்ஸர் போன்ற நாணயவியலாளர்கள் நாணயங்களில் வரும் சின்னங்களைப் பொத்த சிங்களப் பண்பாட்டுடன் தொடர்புடூத்தி இவற்றைச் சிங்கள மன்னர்களே வெளியிடதாக எடுத்துக் கூறினார். குறிப்பாக சிங்க உருவும் பொறித்த நாணயத்தை வசபன், மகாசேனன் போன்ற மன்னர்களுடன் தொடர்பு படுத்துகிறார் (Codrington 1924:24-25). அதேவேளை ஏனைய நாணயங்களைக் குறிப்பாகத் தமிழ் நாணயங்களை இலங்கைக்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையிலான வரலாற்றுறையான அரசியல், வர்த்தக, பண்பாட்டு உறவுகளின் அடிப்படையில் தமிழகத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பண்டைய காலத்தில் அநூராதபுரம் பலம்மிக்க அரசாக இருந்தபோது இதற்கு வடக்கிலும் தெற்கிலும் பல சிற்றாசகள் இருந்ததற்கான சான்றுகள் பாளி இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்

குக்களிலும் காணப்படுகின்றன. இச்சிற்றாசகளில் ஆட்சி புரிந்த சிலர் காலப்போக்கில் அநூராதபுர மன்னர்களாக வந்ததற்கும் சான்றுகள் உண்டு. ஆனால் அநூராதபுர அரசையே மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட பாளி நூல்களில் அநூராதபுர அரசின் அரசியல் வரலாறே இலங்கை வரலாறாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இவ் அரசின் வரலாற்றைத் தொடர்ச்சியாகக் கூறும் தீவெங்கி, மகாவம்சம், ஜளவம்சம் முதலான பாளி நூல்கள் இவ்வரசைத் தமிழ் மன்னர்களும், சிங்கள மன்னர்களும் (தொடக்க காலப் பாளி நூல்கள் இவர்களைச் சிங்கள மன்னர் எனக் கூறாவிட்டாலும் வரலாற்றினர்கள் சிங்கள மன்னர்கள் என்றே எடுத்துள்ளனர்) மாறி மாறி ஆட்சி புரிந்ததாகக் கூறுகின்றன. இதில் கி.மு.1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட முதல் 250ஆண்டு காலத்தில் ஆட்சி புரிந்த 22மன்னர்களில் 10தமிழ் மன்னர்கள் 80ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆட்சி புரிந்தனர். இங்கிலை பிற்காலத்திலும் தொடர்ந்த அதே வேளை, சிங்கள மன்னர்களில் ஆட்சியிழந்தவர்கள், ஆட்சியிலிருந்தவர்கள் தமது ஆட்சியை நிலைநாட்ட அடிக்கடி அயல் நாடு சென்று தமிழர் படையுடன் வந்த வரலாற்றை இங்நூல்கள் கூறுகின்றன. இவர்களில் தமிழ் மன்னர்களை வர்த்தகர், படையெடுப்பாளர் என அக்கரையிலிருந்து வந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய அன்னியர் எனக் கூறும் பாளி நூல்கள் இலங்கை வரலாற்றில் அவர்களுக்கிருந்த பங்களிப்புப் பற்றி ஏதுவுமே கூறவில்லை. இங்நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிற்காலத்தில் வரலாற்றை எழுதிய வரலாற்றினர்கள் பலரும் இத்தகைய ணோக்குடன் இலங்கை வரலாற்றைப் பார்த்ததால் சம்காலத்திற்குரிய பிற வரலாற்று மூலங்களை இங்கு ஆட்சி புரிந்த தமிழ் மன்னர்களுடன் தொடர்புடூத்திப் பார்க்கத் தவறிவிட்டனர். இங்கிலையே இலங்கையில் கிடைத்த தமிழ் நாணயங்களைப் பொறுத்தும் காணப்பட்டது.

இலங்கையின் பல வட்டாரங்களில் அதிலும் சிறப்பாக வடிலங்கையில் பலவகை நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றை இதுவரை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் பலரும் அதற்குப் பல்லவ, சோழ,

பாண்டிய, விஜயகர, நாயக்கர் கால நாணயங்கள் எனப் பெயரிட்டு அவை அவ்வப்போது தமிழகத் திலிருந்து வந்ததாகக் கூறியுள்ளனர். இதற்கு கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன் இலங்கையில் தமிழ் அரசு தோண்றவில்லை என்ற நம்பிக்கையும், பண்டைய காலத்தில் ஆட்சிப்பிரிந்த தமிழ் மன்னர்கள் அனைவரும் தமிழகத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்ற எண்ணரும், அவர்கள் சீங்கள் மன்னர்களைப் போல் இலங்கையில் நாணயங்களை வெளியிடவில்லை என்ற ஆழமான கருத்தும் அடிப்படைக் காரணங்களாக இருந்தன. ஆனால் இலங்கையில் கிடைத்த தமிழ் நாட்டுக்குரிய நாணயங்களுடன், பிற தமிழ் நாணயங்களை ஒப்பிடுகின்ற போது அவற்றிடையே ஒருவித ஒற்றுமையும், வேறுபாடும் இருப்பதைக் காணலாம். இந்த வேறுபாட்டைத் தமிழக நாணயங்கள் தொடர்பாக இதுவரை வெளிவந்த ஆய்வுகளுடனும், தமிழகத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தற்போது தமிழக நூதன சாலைகளிலும், தனிப்பட்டவர்களிடமும் உள்ள நாணயங்களுடனும் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதன் மூலம் கண்டு கொள்ளலாம். அதன் அடிப்படையிலேயே இந்த ஆய்வு அமைந்துள்ளது. ஆயினும் இவற்றின் காலத்தையோ, வெளியிட்ட மன்னர்களையோ எழுத் தாதாரங்கள் அற்ற நிலையில் திட்டவட்டமாகக் கூறுமுடியாதுள்ளது. இருப்பினும் நாணயங்களின் வழவுமைப்பு, அவற்றில் உள்ள சின்னங்கள், இலங்கைத் தமிழ் மன்னர்களின் வரலாறு என்பவற்றின் பின்னணியில் சில முடிவுகளை முன்வைக்க முடிகிறது.

மீன் சின்ன நாணயங்கள்

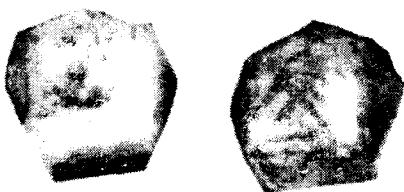
இலங்கையில் கிடைத்த பண்டைய தமிழ் நாணயங்களில் மீன் சின்னம் பொறித்த நாணயங்கள் சிறுப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றில் ஜார்து வகையான நாணயங்கள் இலங்கையில் கிடைத்த துள்ளன (Codrington 1924, Seydne 1998:40-41, Bopearachchi 1998:156,1999). இவை சதுரவடிவில் அமைந்திருப்பதுடன், அதன் பின்புறத்தில் உள்ள மீன் சின்னம் கோட்டுருவிலும் காணப்படுகின்றது. மீன் பாண்டியரின் குலச்சின்னமாக இருந்ததைத் தமிழ்னாட்டில் கிடைத்த

பெருவழுதி என்ற பெயர் பொறித்த சங்க கால நாணயங்களில் வரும் கோட்டுருவ மீன் சின்னம் உறுதிப்படுத்துகிறது. தமிழகத்தில் கிடைத்த சங்க காலப் பாண்டிய நாணயங்கள் பற்றி ஆராய்க்கிறார். கிருஷ்ணமூர்த்தி 1917 இல் வடஅலங்கையில் கந்தரோடை என்ற இடத்தில் போல்பீரில் என்பவரால் கண்டுபிடித்த நாணயங்களை ஆராய்க்கு அவற்றில் சங்க காலப் பாண்டியரால் வெளியிடப்பட்ட பெருவழுதி வகையைச் சேர்க்க நாணயங்களும் இருப்பதை முன்முதலில் தெரியப்படுத்தினார் (Krishnamurthy 1997:36). இவ்வகை நாணயங்களுடன் மேலும் மூன்று வகையான சங்க காலப் பாண்டிய நாணயங்கள் அண்மையில் பூநகரியில் கிடைத்துள்ளன (புஷ்பாணம் 1999). இவை தமிழகத்திற்கும் இலங்கைக்கும் இப்பொன்ன பலதரப்பட்ட உறவுகளுக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். ஆனால் வடஅலங்கையில் மேலும் கோட்டுருவத்துடன் கூடிய இருவகை நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வகை நாணயங்கள் தமிழகத்தில் இதுவரை கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை.

இந்நாணயங்கள் வடஅலங்கையில் பூநகரி வட்டாரத்தில் உள்ள பள்ளிக்குடா, மண்ணித்தலை, வீச்பாண்டியர்முனை ஆகிய இடங்களிலும், யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தரோடையிலும் கிடைத்துள்ளன. இவை அனைத்தும் சதுர வடிவில் அமைந்த செப்பு நாணயங்களாகும். இவற்றுள் பூநகரி வட்டாரத்தூதில் கிடைத்த மூன்று நாணயங்களின் முன்புறத்தில் கவிழ்ந்த பிறைவடிவுள்ள கூடரைக்கோயிலும், இரண்டு நாணயங்களின் முன் புறத்தில் பூர்வத்தோடு உருவரும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வகை நாணயங்கள் வடஅலங்கையைத் தவிர இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களில் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. இவற்றின் அமைப்பும், மீன் குறியீட்டுச் சின்னமும் சங்ககால நாணயங்களுடன் தொடர்படுத்தக் கூடியவை. ஆனால் மூன்புறத்தில் உள்ள சின்னங்கள் சங்ககால நாணயங்களிலிருந்து வேறுபடு கின்றன (புஷ்பாணம் 1998:114-119). அவற்றின் பொதுவான விபரம் வருமாறு

1.இடம் :	பள்ளிக்குடா.
உலோகம் :	செப்பு.
அளவு :	1,5 x 1,3 செ.மீ.
எடை :	2.3 கிராம்.
முன்புறம் :	ஐஞ்சு தூண்கள் தாங்கி நிற்கும் கவிழ்ந்த பிறை வடிவுள்ள கூரைக் கோயில்.
பின்புறம் :	மீன் குறியீட்டுச் சின்னம்.

2.இடம் :	வீரபாண்டியன்றுணை
உலோகம் :	செப்பு
அளவு :	1.6 x 1.4 செ.மீ.
எடை :	2.0 கிராம்.
முன்புறம் :	பூவுத்தா சின்னம்.
பின்புறம் :	மீன் குறியீட்டுச் சின்னம்.

இங்காண்யங்களின் பின்புறத்தில் மீன் கோட்டுருவும் இருப்பதனால் இவற்றைச் சுங்ககாலப் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாண்யங்கள் என்ற கருத்து விலையை ஏற்படுத்தலாம். ஆனால் முன்புறத்தில் உள்ள சின்னங்கள் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாண்யங்களில் இருஞ்சு இவற்றை வேறுபடுத்துகின்றன (படம்-1). கவிழ்ந்த பிறைவடிவுள்ள கூரைக்கோயிலும், பூவுத்தாவும் சுங்க கால நாண்யங்களில் சிறப்பாகப் பாண்டிய நாண்யங்களில் பிற சின்னங்களுடன் சேர்க்கு வருகின்றனவே தவிர தனித்து இப்பெற்றி

ருங்ததற்கு இதுவரை சான்றில் வை (படம்-2). இதனால் வடத்திலங்கையில் கிடைத்த நாண்யங்களைத் தனித்துவமானவை எனக்கூறலாம். சுங்க காலத்தில் பாண்டியரால் வெளியிடப்பட்ட இங்காண்யங்கள் தமிழகத்தில் கிடைக்காமல் இலங்கையில் கிடைத்திருக்கலாம் என வாதிடவும் இடமுண்டு. ஆனால் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாண்யங்கள் தமிழகத்தில் பரவலாக கிடைக்கும்போது, அவை இலங்கையில் இதுவரை அரிதாகவே கிடைத்துள்ளன. இங்கிலையில் வடத்திலங்கையில் கிடைத்த நாண்யங்கள் தமிழகத்தில் கிடைக்காமல் இருப்பது வியப்புக்குரிய ஒன்றாகும். இதனால் இங்காண்யங்களை இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் வெளியிடார்கள் எனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும்.

நாண்யத்தில் வரும் மீன் கோட்டுருவும் இங்கு வாழ்ந்த தமிழர்களுக்கும் பாண்டி நாட்டிற்கும் இடையிலான பூர்விகத் தொடர்பு அல்லது சமகாலத்தில் பாண்டிய மன்னர்களுக்கும் இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களுக்கும் இடையிலான உறவு காரணமாக இருஞ்சிருக்கலாம். பண்ணைய காலத்தில் இலங்கை, தமிழ்நாட்டில் ஏனைய பிராந்தியங்களை விட அருகிலுள்ள பாண்டினாட்டுதனும், பாண்டிய வம்சத்துடனும் செருக்கமான தொடர்பு கொண்டிருந்ததற்குப் போதிய சான்றுகள் உண்டு. கி.மு.5,4-ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட தென்னிச்சியக் குடியேற்றம், அரச தோற்றம், ஆரம்பகால மன்னர்கள் என்பன பாண்டினாட்டுத் தொடர்பால் ஏற்பட்டதைப் பாளி இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிகிறோம் (M.V.VIII). இலங்கையிலுள்ள கி.மு.3,2-ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டுக்கள் பாண்டிய வம்சம் பற்றியும், பாண்டியக் கிராமம் பற்றியும் கூறுகின்றன. சில கல்வெட்டுக்களில் பாண்டிய வம்சத்துடன் தொடர்புடைய பழைய, மாற போன்ற பெயர்கள் காணப்படுகின்றன (I.C.1970: Nos. 58, 159, 610, 968, 1097). ஏற்ததாழ இதே காலமளவில் பழைய மாறன், பிழையமாறன் போன்ற தமிழ் மன்னர்கள் இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்ததைப் பாளி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன (M.V.V-61).

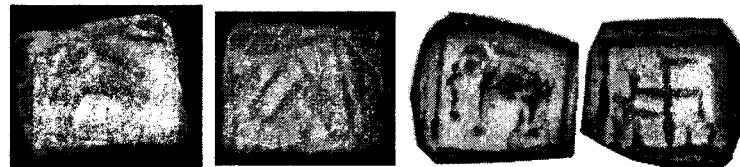
தென்னிலங்கையில் உள்ள கி.மு.3-2-ஆம் நூற்றாண்டுக்

குரிய 16 கல்வெட்டுக்கள் மீன் அரசன் பற்றியும், அவன் வழிவந்த பத்து சகோதரர் ஆட்சிபற்றியும் கூறுகின்றன(பாளிமொழியில் மஜிமகாராஜா என்றால் மீன் அரசன் என்பது பொருள்). இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் இக் கல்வெட்டுக்களில் மீன் கோட்டுருவச் சின்னம் காணப்படுகின்றது (I.C.1970:556-568). இச்சின்னம் ஆதிகாலத்தில் இலங்கையில் குடியேறிய தமிழர் களின் வழிவந்தவர்களைக் குறிக்கிறது எனவும், இவர்கள் சிங்கள மன்னர்களுக்கு கட்டுப்படாமல் சுதந்திரமாக ஆட்சிபுரிந்ததைக் காட்டுவதாகவும் கூறப்படுகிறது (வேங்கடசாமி 1983:610). சிற்றரசர்களாக இருந்தவர்களே பின்னர் இலங்கை மன்னர்களாக வந்ததைப் பாளி இலக்கியங்கள் வாயிலாக வரலாற்றில் காண்கின்றோம். இதனால் வடஇலங்கையில் கிடைத்த மீன் கோட்டுருவச் சின்னங்களுடன் கூடிய நாணயங்களை இலங்கையில் தமிழரச மரபை உருவாக்கிய தமிழர்கள் சிற்றரசர்களாக அல்லது இலங்கை மன்னர்களாக இருந்து வெளியிட்டனர் எனக் கூறலாம். நாணயத்தின் முன்புறத்திலுள்ள கூரைக்கோயில், பூவுத்துவா என்பவை தமிழ்மன்னர்களின் சமய நம்பிக்கையைப் பிரதிபலிக்கலாம். பாளி இலக்கியங்கள் தமிழ்மன்னர்கள் பெளத்த மதத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்து ஆட்சிபுரிந்தபோதிலும் தமது பகுதியை மத நம்பிக்கையைக் கைவிடவில்லை எனக் கூறியிருப்பதை இங்கு நினைவுபடுத்திப் பார்க்க இடமுண்டு.

யானையும் மீன் சின்ன நாணயங்களும்

சங்க கால நாணய மரபைப் பின்பற்றி சமகாலத்தில் இலங்கையில் தமிழ், சிங்கள மன்னர்கள் நாணயங்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள் என்பதற்கு முன்பும் யானையும் பின்பும் சுவகஷ்திகா அல்லது கோட்டுருவில் அமைந்த மீன் சின்னங்கள் கொண்ட நாணயங்கள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இவை காங்கரோடை, பூங்கரி, வல்லிபுரம், இராணுமூடு, அநூராதபுரம், அக்குறுக்காட் போன்ற இடங்களில் கிடைத்துள்ளன (Codingington 1924:20; Bopearachchi 1999:68, புஷ்பரட்னம் 1999). இதில் மீன்

சின்னத் தீர்க்குரிய நாணயங்கள் இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த தமிழர்களால் வெளியிடப்பட்டதெனக் கூறலாம். அவற்றின் பொதுவான விபரங்கள் வருமாறு (படம்-3).

(படம்-4)

இடம் : மண்ணித்தலை

உலோம் : நிக்கலும் செம்பும்

அளவு : 1.1 x 0.9 செ.மீ.

எடை : 1.4 கிராம்.

முன்புறம் : இடப்புறம் நோக்கி நிற்கும் யானை.

பின்புறம் : மீன் கோட்டுருவம்

இதில் நாணயத்தின் முன்புறத்தில் வரும் யானையையும், பின்புறத்தில் வரும் மீனையும் ஒத்த நாணயங்களைச் சங்க காலப்பாண்டியர் வெளியிட்டதற்குத் தமிழ் நாட்டில் பல சான்றுகள் உள்ளன (கிருஷ்ணமூர்த்தி 1977). அவை தமிழகத்துடனான தொடர்பால் சமகாலத்தில் இலங்கைக்கும் வந்துள்ளன (புஷ்பரட்னம் 1998:114-119). ஆனால் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட நிக்கலும், செம்பும் கலந்த நாணயங்களின் அளவும், யானையின் உருவமைப்பும் மிகச் சிறியவை. இந்த அளவுகளில் சங்க கால மன்னர்கள் நாணயங்கள் வெளியிட்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்துடன் இவ்வகை நாணயங்கள் எவையும் இதுவரை தமிழகத்தில் கிடைத்ததற்குச் சான்றுகள் இல்லை. ஆனால் இதேவடிவதைய நாணயங்களின் பின்புறத்தில் மீனுக்குப் பதிலாக சுவகஷ்திகாவுடன் கூடிய நாணயங்கள் இலங்கையில் பல இடங்களில் கிடைத்துள்ளன(படம்-4). இதில் வரும் பீத்துடன் கூடிய சுவகஷ்திகா இலங்கையில் மட்டும் காணப்படும் சிறப்பம்சமாகும். இவற்றின் அடிப்படையில் யானையும், மீன் சின்னமூம் கொண்ட மேற்கூறப்பட்ட

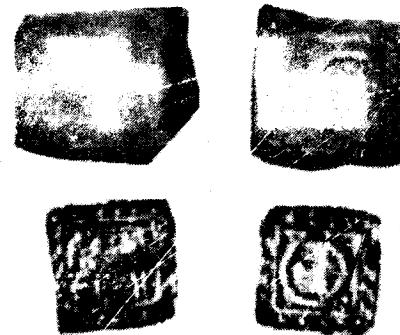
நாணயங்கள் சங்க கால, இலங்கை நாணயமாடு கல்த நிலையில் இலங்கைத் தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்டனர் எனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும்.

காளையுருவம் பொறித்த நாணயங்கள்

இலங்கையில் கிடைத்த பண்டைய தமிழ் நாணயங்களில் காளையுருவம் பொறித்த நாணயங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இவை கந்தரோடை, யாழ்ப்பாணம், மாதோட்டம் (Seyone 1998:26-30), வல்லிபுரம், அநூராதபுரம் (Codrington 1924:24), பூங்கரி (புஷ்டர்ணம் 1998:114-119), தென்னிலங்கையில் அக்கறுகொட (Bopearachchi 1999:90-91) போன்ற இடங்களில் கிடைத்துள்ளன. இவற்றிலிருந்து இரண்ஞாணயங்கள் பர்துப்பட அளவில் பழக்கத்திலிருந்த மையை உணரமுடிகிறது. ஆயினும் எண்ணிக்கையில் அதிகமானவை வட்டிலங்கையில் கிடைத்திருப்பதை பூங்கரி வட்டாரத்தில் உள்ள பள்ளிக்குடா, வீரபாண்டியன்முனை, ஈழூர் ஆகிய இடங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட நாணயங்கள் உறுதிப்பகுத்துகின்றன.

இவை அனைத்தும் சதுரவடிவில் அமைந்த செப்பு மற்றும் ஈய நாணயங்களாகும். ஆயினும் வடிவமைப்பு, நீள அகலம், எடை, அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள சின்னங்கள் என்பவற்றில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. மிகச்சிறிய நாணயங்களின் முன்புறத்தில் இடம் அல்லது வலப்புறம் நோக்கி நிற்கும் காளையுருவம் காணப்படுகிறது. காளை உருவத்தின் முகத்திற்கு கீழே பூரணகும்பம் போன்ற பொருள் உள்ளது. காளைக்கு வெளியே ஒன்று அல்லது இரண்டு சதுரக் கோடுகள் காணப்படுகின்றன. நாணயத்தின் பின்புறத்தில் வட்டமும் வட்டத்திற்குள் மூன்று அல்லது நான்கு புள்ளிகளும் வட்டத்திற்கு வெளியே நான்கூகளாலான சதுரமும் உள்ளது. சில நாணயங்களின் பின்புறத்தில் வட்டத்திற்குப் பதிலாக முக்கோணமும் அதன் மத்தியில் சிறுபுள்ளியும் காணப்படுகிறது. பெரிய நாணயங்களின் முன்புறத்தில் இடப்புறம் நோக்கி நிற்கும் காளை

உருவத்திற்கு வெளியே இரு சதுரக் கோடுகள் உள்ளன. இக்கோடுகளுக்கு இடையிலும், வெளியிலும் சில புள்ளிகள் காணப்படுகின்றன. காளையின் பாதத்திற்கு மூன்னால் பலிபீடமும், காளைக்கு மேலே மூன்பக்கமாக சுவல்திகா உட்பட நான்கு சின்னங்களும் காணப்படுகின்றன. பின்புறத்தில் மூன்று அல்லது நான்கு புள்ளிகளும், அதைச் சுற்றி வட்டமும், வட்டத்திற்கு வெளியே இரு சதுரக் கோடுகளும் உள்ளன. இவற்றை நாணயத்தின் பின்புறத்தில் உள்ள சின்னங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருபிரிவாகப் பிரிக்கலாம். அவற்றின் பொதுவான விபரம் வருமாறு (படம்-5,6).

1) இடம் :	வீரபாண்டியன்முனை.
உலோகம் :	செம்பு.
அளவு :	1.6 x 1.3 செ.மீ.
எடை :	2.3 கிராம்.
மூன்புறம் :	வலப்புறம் நோக்கி நிற்கும் காளை.
	முகத்திற்குக் கீழே பூரணகும்பம், வெளியே இரு சதுரக்கோடுகள்
பின்புறம் :	நான்கு புள்ளிகள் அதைச் சுற்றி வட்டம். வட்டத்திற்கு வெளியே இரு சதுரக் கோடுகள். கோடுகளுள் சில புள்ளிகள்.

1) இடம் :	அக்குறுகொடு.
உலோகம் :	சுயம்
அளவு :	10x10 மி.மீ.
எடை :	.24 கிராம்.
முன்புறம் :	இடப்புறம் னோக்கி சிற்கும் காளை. முகத்திற்குக் கீழே பூரணங்கும்பம், வெளியே இரு சதுரக்கோடுகள்.
பின்புறம் :	முக்கோணம், அதன்மத்தியில் சிறுபுள்ளி. வெளியே இரு சதுரக் கோடுகள்.

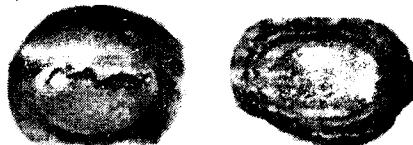
இங் நாணயத் தில் காளை முக்கிய சின்னமாக இடம்பெற்றுள்ளது. காளையை நாணயங்களில் பயன்படுத்தும் மரபு இங்தியாவில் மிகத் தொன்மையானது. இதன் தொடக்கத்தை சிந்துவெளியின் நாகரிக கால முத்திரைகளில் காணலாம். பிற்கால முத்திரை நாணயங்களிலும், வார்ப்பு நாணயங்களிலும் காளை முக்கிய சின்னங்களில் ஓன்றாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது (Mansukhai, N. 1988). சங்க கால முவேங்கார்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் காளையும் இடம்பெற்றது (Krishnamurthy 1997). குறிப்பாகச் சங்க காலப் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயங்களில் காளை முக்கிய சின்னங்கள் இடம்பெற்றிருந்தது. பிற்காலத்தில் பல்லவரும், பாண்டியரும், சேரரும் காளையைப் பயன்படுத்தத் தவறவில்லை. இதனால் காளை உருவத் தை மட்டும் வைத்து ஒரு நாணயத் தை யார் வெளியிட்டிருப்பார்கள் என அடையாளம் காண்பது கடினமாகும்.

பல்லவர் காளையை அரச முத்திரையாகப் பயன்படுத்தியதுன், அதை நாணயங்களிலும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதனால் இலங்கையில் கிடைத்த மேற்கூறிப்பிட்ட வகை நாணயத்தைப் பல்லவரே வெளியிட்டு துவியகத்துனான தொப்பால் இங்கு வந்ததன்று கருத்து நீண்டகாலமாக இருங்கு வருகிறது (Codrington 1924:24, Seyone 1998:27, Mitchiner 1997:135, சிற்றம்பலம் 1993:501). ஆனால் பல்லவர் வெளியிட்ட நாணயங்கள் பெரும்பாலும் வட்ட வடிவங்களை.

சதுர வடிவில் நாணயங்கள் கெவளியிலும் மரபு பல்லவர் காலத்திற்கு முன் சங்க காலத்தில் பெரிதும் வழக்கிலிருந்து ஒன்றாகும். மேலும் பல்லவ நாணயங்களில் முன்புறத்தில் பெரும்பாலும் காளை அல்லது பிற சின்னங்களுடன் வக்கிதா, அலரி, தண்டிக்கலா, பூர்வம்பு, வடு, பகாபிடு, கரும்பிடு, காடவ, தந்தியி, பூர்விதி, பரம போன்ற பட்டம் அல்லது விருதுப் பெயர்களுடன் பின்புறத்தில் சங்கு, சக்கரம், கூட்டல்குறி, நண்கு, கட்பல், மீன், சைத்தியம், விளக்கு போன்ற உருவங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன (Elliot 1970, Nagaswamy 1981, சீதாராமன் 1994, 2000, காசினாதன் 1995:52-58). இவ்வகை நாணயங்கள் சில வட்டிலங்கையில் மாதோட்டத்திலும் கிடைத்துள்ளன (Seyone 1998:37-38). ஆனால் இலங்கையில் கிடைத்த காளையுருவ நாணயத்தின் பின்புறத்தில் வரும் சின்னங்கள் பல்லவ நாணயங்கள் எதிலுமே காணப்படவில்லை. ஆயினும் இலங்கை நாணயத்தில் வரும் காளை உருவத்திற்கும் சங்க காலத்தில் பாண்டியர், சோழர் வெளியிட்ட நாணயங்களில் வரும் காளை உருவத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அண்மையில் அழகன்குளம் அகழாய்வில் கிடைத்த பாண்டிய நாணயம் ஒன்றில் இடப்புறம் னோக்கி சிற்கும் காளையும், அதன் முகத்திற்கு கீழே பூரண கும்பம் காணப்படுகிறது (காசினாதன் 1995:21). இவை அப்படியே இலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களை குத்துள்ளன. ஆனால் அழகன்குள நாணயத்தின் பின்புறத்தில் மீதும், இலங்கை நாணயங்களில் புள்ளிகளுடன் கூடிய வட்டம் அல்லது சதுரமும் காணப்படுவது முக்கிய வேறுபாடாகும். இச்சின்னங்கள் தமிழக நாணயங்களில் மட்டுமன்றி இந்திய நாணயங்கள் எதிலும் காணப்படவில்லை. வட்டிலங்கையில் காளை உருவத்துடன், சில நாணயங்களில் பிராமி எழுத்துக்களுடன் கூடிய நாணயங்கள் மற்றும் நாணயங்களுக்குரிய அச்சினால் பதிக்கப்பட்ட களிமண் தட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன (Thaplyal 1972:418-419, plats.II-III). ஆனால் இவற்றின் உருவ அமைப்புக்கள் வேறுபட்டிருப்பதுடன் காலரீதியில் பிற்பட்டவேயாகவும் உள்ளன. ஆந்திர நாணயங்களில் இதன் ஆயல் தென்பட்டாலும் பல்வேறு அம்சங்களில் அவற்றிடையே வேறுபாடு காணப்படுகின்றன. ஆனால் இலங்கையில் வசபன் அல்லது

மகாசேனன் போன்ற சிங்கள மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்டதாகி கருதப்படும் சிங்க உருவம் பொறித்த நாணயங்களின் பின்புறத்தில் காளை உருவ நாணயத்தில் வரும் வட்டமும், அதற்குள் நான்கு புள்ளிகளும் கொண்ட சின்னமும் அப்படியே வருகின்றது(பட்ட-7). அண்மையில் தென்னிலங்கையில் காளையுருவம் கொண்ட நாணயத்திற்குரிய அச்சால் பதிக்கப்பட்ட களிமன் நாணய வடவங்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன (Bopearachchi 1999:90-91,plates22-24,Nos.J22-K32).

(பட்ட-8)

இவ்வகை நாணயங்கள் துநிழகத்தில் வெளியிடப்பட்டு இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால் அதற்குரிய அச்சுக்கள் இங்கு கிடைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை. இவற்றின் அடிப்படையில் இவ்வகை நாணயங்கள் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டவை எனக் கூறுவதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

(பட்ட-7)

இலங்கை வரலாற்றில் சிங்கத்தை அரச சின்னமாக, முத்திரையாகப் பயன்படுத்தும் மரபு சிங்கள மன்னர்களிடையே கீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. இடைக்காலத்தில் சிங்கள மன்னர்கள் தாம் வெளியிட்ட நாணயங்களில் தமது பெயரோடு, சிங்கத்தையும் பொறித்தனர் (Seyone 1998:39). இதற்கு சிங்கள மக்களின் பூர்விக வரலாறு சிங்கத்துடன் தொடர்புடூத்திப் பாளி இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டிருப்பது காரணமாக இருக்கலாம். சிங்கம் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தைப் பெளத்த சிங்களப் பண்பாடில் காளை பெற்றிருஞ்

தது எனக் கூறுமுடியாது. ஆனால் தமிழர் பண்பாடில் காளை அவர்களது வழிபாட்டிற்குரிய மங்களச் சின்னமாக இருந்த துடன் அவற்றை நாணயங்களில் பொறிக்கும் மரபையும் கொண்டிருந்தனர். வட்டிலங்கையில் அரசமைத்த தமிழ் மன்னர்கள் நாணயங்களில் மட்டு மன்றி அரச கொடிகளிலும், அரச முத்திரைகளிலும் காளை யையே அரச வட்சனையாகப் பயன்படுத்தினர்.

மேற்கூறப்பட்ட காளை உருவம் கொண்ட நாணயங்கள் இலங்கையின் பல வட்டாரங்களில் கிடைத்திருப்பதைக் கொண்டும், அவற்றின் வடிவமைப்புச் சமகாலத்தில் சங்க கால நாணயங்களின் வடிவ மைப்பை ஒத்திருப்பதைக் கொண்டும் இவற்றை சமகாலத்தில் இலங்கையில் ஆட்சி பூரித்த தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்டிருக்கலாம் எனக் கூறலாம். இக்காலத்தில் இலங்கையில் பல தமிழ் மன்னர்கள் ஆட்சி பூரித்துள்ளனர். ஆனால் மன்னர்களைக் குறிக்கும் எநதுப் பெயரும் இங்காணயங்களில் இல்லை. இங்கிலையில் இங்காணயங்களை எந்த மன்னர்கள் வெளியிட்டிருப்பார்கள் எனத் திட்டவட்டமாகக் கூறுமுடியாது. பாளி நூல்கள் கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டில் எல்லாளன் என்ற தமிழ் மன்னன் 44ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக ஆட்சி பூரித்தான் எனக் கூறுகின்றன. இவனே பண்டைய காலத்தில் கீண்ட காலம் ஆட்சி பூரித்த முதல் மன்னனாவான். இவன் ஆட்சியில் இருந்துதான் முதன்முதலாக இலங்கை மன்னர்கள் நாணயங்கள் பயன்படுத்த தொடங்கிய வரலாறு பாளி இலக்கியங்களில் காணப்படுகின் றன. இவன் இடிந்து போன பெளத்த விகாரையைப் புதிப்பிக்க 15000 கலுபணா கொடுத்தான் என மகாவம்சம் கூறுகிறது (XXI:26). பாளியில் கலுபணா எப்பது சதுரவடிவிலமைந்த செப்பு நாணயங்களைக் குறிப்பதாகும் (Geiger1950:144). எல்லாளன் ஆட்சிக் காலமான கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டில் சதுரவடிவில் அமைந்த செப்பு நாணயங்கள் பூர்க்கத்தில் இருந்ததற்கு போதிய சான்றுகள் உண்டு. இவற்றின் அடிப்படையில் இலங்கையில் கிடைத்த காளை உருவம் கொண்ட சதுர நாணயங்களை எல்லாளன் ஆட்சியோடு தொடர்புடூத்திப் பார்ப்பது பெருமளவுக்குப் பொருத்தமாகும்.

லக்ஷ்மி நாணயங்கள்

வகையிலும், தொகையிலும் இலங்கையில் கிடைத்த பண்டைய நாணயங்களில் லக்ஷ்மி உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இவை பண்டைய காலக் குடியிருப்புக்களுக்குரிய கலாசாரச் சின்னங்கள் தொட்டு கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய ரோம நாணயங்கள் காணப்படும் கலாசாரப் படைகளுடனும் சேர்த்து கிடைத்திருப்பதால் ஏனைய நாணயங்களைவிட இவற்றின் வெளிபீடும், இதன் பயன்பாடும் ரேண்ட் காலத்திற்கு இருந்ததெனக் கூறலாம். இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் இவற்றின் வடிவமைப்புக்களும் பல வடிவங்களில் அமைக்குவினான. இவை பரந்தபட்ட அளவில் பல வட்டாரங்களில் கிடைக்கப்படாலும் எண்ணிக்கையில் அதிகமான நாணயங்கள் தென் னிலங்கையிலும், வடதிலங்கையிலும் கிடைத்துவினான. கி.பி.1885-இல் மூல்லைத்தீவில் மட்குடம் ஒன்றி விருந்து 51 நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன (Parkar 1981:463-82). அதையடுத்து கி.பி.1917இல் காந்தரோடையில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாணயங்கள் பெறப்பட்டன. இவற்றைத் தொடர்ந்து எல்லூர், மாதோட்டம், வல்லிபுறம், ஆனைக்கோட்டை, பூங்குளி, உடுத்துறை ஆகிய இடங்களிலும், வடதிலங்கைக்கு வெளியே அநூராதபுரம், திலைமாறகம், சிவசாமி, புத்தளம், நிச்தவூர் அண்மையில் அக்குறுகொட ஆகிய இடங்களிலும் இங்காணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன (Peris 1917, Codrington, 1924, சிவசாமி, 1974, கிருஷ்ணராஜா 1983, புஷ்பரட்னம் 1998, Bopannaachchi 1998, 1999). இவை செம்பிலும், செம்பு, செய், பிக்சஸ்ரிய சீளாவில் சிலிக்கா, இரும்பு, நிக்கல் போன்ற உலோகக் கலப்பாலும் ஆனவை. காந்தரோடையில் கிடைத்த நாணயங்களை ஆராய்த் தீவிள் இதில் உள்ள பெண் வடிவங்களுக்கு லக்ஷ்மி எனப் பெயரிட்டார். அப்பெயரே இங்காணயத்திற்குரிய பெயராக இன்றும் வழங்கி வருகிறது.

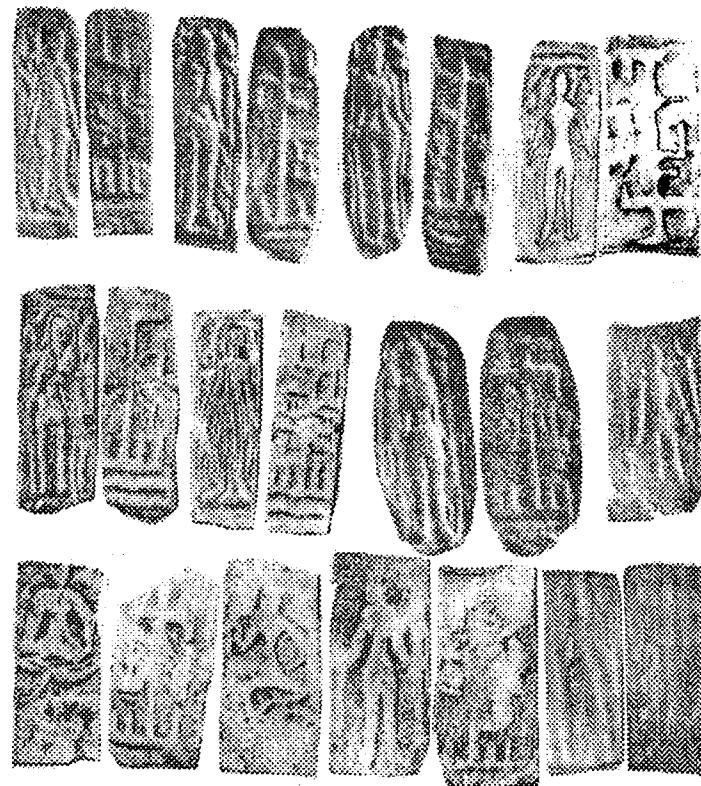
இங்காணயங்கள் அனைத்தும் நீள்சதுர வடிவில் உள்ளன. இது சமகாலத்தில் தென்னாசியாவில் வெளியிப்பட்ட வட்டம், சதுரம்

போன்ற வடிவமைப்பிலிருந்தும் வேறுபட்டவை. இந்தியாவில் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டில் வெளியிப்பட்டதாகக் கருதப்படும் நாணயம் ஒன்று இதேவடிவமைப்புடன் கூடியது. ஆனால் அதன் ஒருபக்கத்தில் மட்டும் கற்பகதரு எனப்படும் விருட்சம் பல இலைகளுடன் கூடியதாகக் காணப்படுகிறது (Mansukhlal 1998). ஏனைய அம்சங்களில் இருங்காணயங்கள் இடையேயும் பல வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றைத் தவிர இதே வடிவமைப்புடன் கூடிய நாணயம் எதுவும் இக்காலத்தில் இந்தியாவில் வெளியிப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இவங்கையில் தொட்க்க காலத்தில் இங்காணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட போது இவற்றை நாணயமாக எடுக்காது சமயச் சின்னாமாக் கருதப்பட்டது. ஆனால் காலப்போக்கில் இவை பூராதன நகரங்களிலும், வர்த்தக மையங்களிலும் ஏனைய நாணயங்களுடனும் கிடைத்ததால் இவை பண்டைய காலத்தில் பழக்கத்திலிருந்த நாணயங்கள் என்பது தெரியவெந்தது. அண்மையில் தமிழ் நாட்டில் சங்க காலச் சேரரின் தலைகராக இருந்த கருரிலும் ரோம், சங்க கால நாணயங்களுடன் இவை கிடைத்துவினான (Nagaswamy 1995:37-39). இவற்றிலிருந்து இவை உள்ளட்டு வர்த்தகத்தில் மட்டுமன்றி வெளிசாட்டு வர்த்தகத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டுமை தெரிகிறது (Krishnamurthy Vol.LI:59-61).

இங்காணயத்தின் முன்புறத்தில் சிற்கும் நிலையில் பெண் வடிவமை, பின்புறத்தில் பிடத்துடன் கூடிய சுவல்திகாவும் முக்கிய சின்னங்களாக இடம் பெற்றுவினான. ஆனால் நாணயத்திற்கு நாணயம் வடிவமைப்பு, அளவு, எடை, சின்னங்கள் என்பவற்றால் வேறுபடுகின்றது. அண்மையில் பூங்குளி வட்டாரத்திலிருந்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாணயங்கள் பெறப்பட்டன. இவற்றின் வடிவமைப்பு, சின்னங்கள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பதினொரு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன (புஷ்பரட்னம் 1998 அ 1-13). அவை பின்வருமாறு.

(படம்-9)

நாணய வகை	அளவு (அங்குலம்)	எடை (கிராம)
1	1.2 x 0.1	1.4
2	1.4 x 0.1	1.5
3	1.6 x 0.4	2.0
4	1.7 x 0.4	2.4
5	2.5 x 1.6	2.5
6	2.6 x 1.5	3.0
7	3.2 x 2.4	3.2
8	3.4 x 2.4	3.9
9	3.4 x 2.5	5.8
10	3.4 x 2.6	5.6
11	3.7 x 2.8	5.3

நாணயத்தின் முன்புறத்தில் உள்ள பெண் வகுக்கி வடவம் எனக் கூறப்பட்டாலும் எல்லா நாணயங்களிலும் அவை ஒரேளாதிரியாக இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. சில நாணயங்களில் இவ்வருவம் அதிகம் வளர்ச்சியடையாது ஆரம்ப நிலையில் காணப்படுகிறது. பெரும்பாலான நாணயங்களில் தாமரை மலரில் நிற்கும் பெண்ணின் இரு கரங்கள் பாதத்திலிருந்து தோள்வரை செல்லும் தாமரைத் தண்டனைப் பிடித்தவாறு உள்ளது. சில நாணயங்களில் தாமரைத் தண்டிற்குப் பதிலாக வேல், சூலம், குத்துவிளக்குப் போன்ற உருவங்கள் காணப்படுகின்றது. பெரும்பாலான நாணயங்களில் பெண் ஆடையற்ற நிலையில் சித்தரிக்கப்பட்டாலும், சில நாணயங்களில் ஆடையுடன் காணப்படுகிறார்கள். சில நாணயங்களில் திரண்ட மார்பும், ஒடுங்கிய இடையும், வேறு சில நாணயங்களில் தட்டையான மார்பும், அகன்ற இடையும் கொண்டு காணப்படுகின்றது. பல நாணயங்களில் நேராக நிற்கும் பெண் உருவம் சில நாணயங்களில் இடம் அல்லது வலப்பக்கம் திரும்பி இடது கையால் முகத்தைத் தாங்கியவாறு காணப்படுகின்றது. சில பெண் உருவங்கள் காதனி, கைவளையல், காற்சலங்கை முதலான ஆபரணங்களுடன் காணப்பட, சில பெண் உருவங்கள் குறைந்த அல்லது ஆபரணமற்ற தன்மை கொண்டதாக உள்ளன. பல செப்பு நாணயங்களில் தாமரை மலரில் நிற்கும் பெண் உருவம் காணப்படுகிறது. தாமரை மலரிலிருந்து இரு தண்டுகள் பெண்ணின் இரு பக்கங்களிலும் மேலெழுந்து தோள் வரை சென்று பூத்துக் காணப்படுகின்றன (புஷ்பரட்னம் 1998). பூவின் மேல் உள்ள இரு யானைகள் துழிக்கையால் பெண்ணின் மேல் சீர் தெளிந்து அபிவேகம் செய்யும் காட்சி இடம் பெற்றுள்ளது. இது டீசூக்கமத்தில் கஜல்சுமி பற்றி வரும் வர்ணனையைப் பெருமளவு தீத்துள்ளது (சிவசாமி 1974:29). கந்தரோடை, மாதோட்டம், அநூராதபுரம் போன்ற இடங்களில் கிடைத்த சில நாணயங்களில் தலைவிரி கோலமாகக் குங்தியிருக்கும் நிலையில் பெண் உருவம் காணப்படுகிறது (Seyone 1998:47, Parkar 1981:463-82). இதில் இடதுகால் தொங்கவிடப்பட்டு வலதுகால் மடிக்கப்பட்டுக் காணப்படுகிறது. இடதுகை தோள்வரை உயர்ந்து தாமரை மலரைத் தாங்கியவாறு உள்ளது. வலதுகை

மடிக்கப்பட்ட வலதுகாலைத் தொட்டு நிற்கிறது. தலைக்குப் பின்னால் திருவாசி போன்ற உருவம் காணப்படுகிறது. இந்த வேறுபாடுகளை நோக்கும் போது இவற்றில் உள்ள பெண்வடிவங்கள் கஜல்சுமியை மட்டும் ஆறிக்காது தூர்க்கை, காளி போன்ற பிற பெண் தெய்வங்களையும் குறித்ததெனக் கருதலாம் (Sitrampalam 1992:51-58).

நாணயத்தின் பின்புறத்தில் சுவல்திகா முக்கிய சின்னமாக இடம் பெற்றிருந்தபோதிலும் எல்லா நாணயங்களிலும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்ததாகக் கூறமுடியாது. மண்ணினித்தலையில் கிடைத்த நாணயம் ஒன்றில் சுவல்திகாவுக்குப் பதிலாக ஈங்க காலப் பாண்டிய நாணயங்களில் வருவது போன்ற வேவியிடப்பட்ட மரம் காணப்படுகிறது. சித்தவூரில் கிடைத்த இதே பெண் வடிவமுள்ள நாணயத்தின் பின்புறத்தில் சுவல்திகாவுடன் வேறு எட்டுச் சின்னங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன (புஷ்பரட்னம் 1998:அ5). அவற்றுள் முக்கோண வடிவில் அமைத்த கொடுக்கம்பம், மத்தளம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. ஈறுவர், மண்ணினித்தலை ஆகிய இப்பக்களில் கிடைத்த ஏனைய சில நாணயங்களில் சுவல்திகாவுடன் பூரணகும்பம், சிவவிஸ்கம், சக்கரம், விளக்கு போன்ற சின்னங்களும், சில குறியிருக்கும் உள்ளன. கந்தரோடை, மல்லைத்தீவு ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த நாணயங்களில் சேவல், வேல், மயில், நங்திபாதம் போன்ற சின்னங்களும் காணப்படுகின்றன. கந்தரோடையில் கிடைத்த நாணயம் ஒன்றின் பின்புறத்தில் பீடத்துடன் கூடிய சுவக்கிதிகாவுக்கு வலப்பூர்ணாக டீவத்தாவும், இடப்பூர்ணாக காளையும் காணப்படுவது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது (Seyone 1998:) (படம்-9). அண்மையில் அக்குறுகொட என்ற இடத்தில் கிடைத்த செய், செப்பு நாணயங்களின் பின்புறத்தில் கப்பல் உருவங்களும் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது (Bopearachchi 1999:95-96).

இங்நாணயங்கள் எங்கே, எப்போது தோன்றியதென்பதில் அறிஞர்கள் இடையே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உண்டு. ஒருசில அறிஞர்கள் இவற்றை இவங்கைக்கு உரிய சதேச நாணயங்களாகக்

கருதுகின்றனர். பாக்கர் என்ற அறிஞர் இந்நாணயங்களை தென்னிடியாவிலிருந்து வாச்சு ஆட்சி செய்த தமிழ்மன்னர்கள் வெளியிட்டாகக் கூறுகிறார் (Parkar 1981:94). பல அறிஞர்கள் இந்தியாவுக்கான வணிகத் தொடர்பால் இந்நாணயங்கள் வங்கிருக்கலாம் என நம்புகின்றனர். வடஇந்திய நாணயங்களில் கஜலசுஷ்மி உருவங்கள் பொறிக் கப்பட்ட நாணயங்கள் கிடைத்திருப்பதால் அவற்றின் அடிப்படையில் காலப்போக்கில் இங்கும் வெளியிடப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்துண்டு. அண்மையில் தமிழ்நாட்டில் கருரை என்ற இடத்தில் இவ்வகை நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவைபற்றி ஆராய்த் திருாகிருஷ்ணராமத்தி தமிழ்நாட்டிற்கும் இலங்கைக்குமிடையிலான வணிகத் தொடர்பால் இவை இலங்கை சென்றதாகக் குறிப்பிட்டார் (Krishnamurthy 1991:59-61). ஆனால் இக்கூற்று பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. தமிழ்நாட்டில் ரூவேந்தரும், குறுஷில் மன்னரும் வெளியிட்ட நாணயங்கள் பரவலாகக் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவ்வகை நாணயங்கள் ஒப்பிடளவில் சிக அரிதாகவே இலங்கையில் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. இலங்கையில் எண்ணிக்கையில் அதிகமாகக் கிடைத்துவாரும் லக்ஷ்மி நாணயங்கள் தமிழ்நாட்டில் அரிதாக கருவுரைத் தவிர பிற இடங்களில் இதுவரை கிடைத்தாகத் தெரியவில்லை. தமிழ்நாட்டில் அவ்வது இந்தியாவில் இவை வெளியிடப்பட்டிருக்குமாயின் அங்கு கூடுதலாகக் கிடைத்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

அதேவேளை இவற்றை வடஇந்தியாவில் இருந்து கொண்டுவேப்பட்டாகவோ அல்லது வடஇந்திய நாணயங்களைப் பார்த்து காலப்போக்கில் அதே வடிவத்தில் வெளியிடப்பட்டதாகவோ கூறுவதும் பொருந்துமாறில்லை. நாணயத்தில் பீடத்துடன் குழிய சுவல்திகா காணப்படுகிறது. இந்த அம்சத்தை இந்திய நாணயங்கள் எதிலும் காணமுடியவில்லை. இது இலங்கைக்கு உரிய மரபு என்பதை ஏற்கனவே விளக்கியுள்ளோம். நாணயங்களில் லக்ஷ்மியின் உருவத்தைப் பொறிக்கும் மரபு இந்தியாவில் தொன்மையானது. இதன் ஆரங்கத்தை குழரி, குழ்த நாணயங்களில் தொன்மையானது. இதன் ஆரங்கத்தை குழரி, குழ்த நாணயங்களில்

காணலாம். ஆனால் இந்நாணயங்களில் வரும் லக்ஷ்மியின் தோற்றுத்திற்கும், இலங்கையில் உள்ள லக்ஷ்மி நாணயத்தின் தோற்றுத்திற்கும் எந்தவித தொடர்பும் காணப்படவில்லை. இலங்கை நாணயங்களில் உள்ள லக்ஷ்மியின் வடிவத்தை தொகுத்து ஞோக்கினால் அதில் பல படிமுறை வளர்ச்சி இருப்பதனைக் காணலாம். சில நாணயங்கள் புள்ளி கொண்டு வார்க்கப்பட்டுள்ளது. சில நாணயங்களில் வழக்கத்திற்கு மாறாக தட்டையான மார்பும், அகன்ற இடையும் காணப்படுகிறது. பூங்களியில் கிடைத்த சில நாணயங்களில் இவ்வருவம் பூவுத்தா நிலையிலிருந்து சற்று வளர்ச்சி அடைந்து காணப்படுகிறது. இன்னும் சில நாணயங்களின் முன்புத்தில் லக்ஷ்மி வடிவமும், அதேநாணயத்தின் பின்புறத்தில் பூவுக்கூடு வடிவமும் காணப்படுகின்றன. அதேவேளை பல நாணயங்களில் பூ தூக்கத்தில் வரும் வர்ணனைபோல் லக்ஷ்மியின் தோற்றம் காணப்படுகிறது. வேறுபட்ட இந்த வடிவங்களை ஞோக்கும்போது பீடத்துடன் கூடிய சுவல்திகாபோல், நாணயங்களில் இடம் பெற்றுள்ள லக்ஷ்மியின் வடிவமும் இலங்கைக்குரிய மரபினாக கருத இடமுண்டு.

இந்நாணயங்களை ஆராய்த் திருச்சாரார் இவற்றில் உள்ள சின்னங்கள் பெளத்த மதம் சார்ந்தவை எனவும், இன்னொரு சாரார் இந்து மதம் சார்ந்தவை எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இந்தியாவின் பண்ணையை கால நாணயங்களை ஆராய்த்தால் அவற்றில் உள்ள சின்னங்கள் பலமதங்களுடன் தொடர்புடையதாக இருப்பதைக் காணலாம். தமிழகத்திலும், இலங்கையிலும் கிடைத்த சங்க கால நாணயங்கள் பற்றித் தொடக்க காலத்தில் ஆராய்த் திருச்சாரார் அவற்றைச் சங்க கால மன்னர் வெளியிட்ட நாணயங்கள் எனக் குறிப்பிடாது, பெளத்த நாணயங்கள் என்றே குறிப்பிட்டனர். இதற்கு இந்நாணயங்களில் பெளத்த மதத்திற்கும் பொதுவான சின்னங்கள் இப்பெற்றிருந்ததே காரணமாகும் இந்கே லக்ஷ்மி உருவும் பொறித்த நாணயங்களில் வரும் பூணங்கும், சுவல்திகா, தாமரை, யானை போன்ற சின்னங்கள் பெளத்த மதத்தோடும் தொப்பு உடையதால் முன்புத்தில் வரும்

சில பெண் உருவங்களுக்கும் பெளத்த விகாரையில் வரும் யக்கவிள் உருவங்களுக்கும் இடையே தொடர்பிருக்கலாம் என்ற கருத்துண்டு (Hettiaratchi 1950:104-122). ஆனால் இச்சின்னாங்கள் பெளத்த மத்திற்கு மட்டுமன்றி இந்து மதத்திற்கும் பொதுவானது. அதேவேளை இங்காணயங்களில் வரும் நந்திபாதம், ஏருது, மயில், சேவல், வேல், குத்துவிளக்கு, சிவலிங்கம் போன்ற சின்னங்கள் சைவமதத்துடன் குத்துவிளக்கு, சிவலிங்கம் போன்ற சின்னங்கள் சைவமதத்துடன் தொடர்புடையவை. சமகாலத்தில் வடத்திய நாணயங்கள் பலவற்றில் புத்தரது உருவத்துடன் கூடிய நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டிருந்தும் அவற்றின் செல்வாக்கை இலங்கையில் காணமுடியவில்லை. அதேவேளை பெளத்தமதச் சின்னங்களைப் பெரிதும் பிரதிபலிக்கின்ற இலங்கைக்குரிய திலை, யானை-சுவஸ்திகா, சிங்கம்-சுவஸ்திகா, மரம்-சுவஸ்திகா போன்ற நாணயங்களில் வரும் சின்னங்களை லக்ஷ்மி உருவும் பொறித்த நாணயங்களில் அதிகம் காணமுடியவில்லை. குறிப்பாக பெளத்த சிங்கள் பண்பாட்டில் முதன்மைப்படுத்தப்படும் சிங்கம் இங்காணயத்தில் இருந்ததற்கு இதுவரை சான்றுகள் இல்லை. இதனால் இவற்றை வெளியிட்டவர்கள் பெரும்பாலும் பிற்கால இந்துமதத்துடன் தொடர்புடையவர்கள் என்றே கூறலாம்.

இங்காணயங்கள் எப்போது பழக்கத்திற்கு வந்தன என்பது குறித்து வேறுபட்ட கருத்துக்கள் உண்டு. அறிஞர்களில் ஒருசாரார் இவை கிறிஸ்துவக்குப் பிறப்பட்ட காலத்தில் பழக்கத்திற்கு வந்ததாகக் கருதுகின்றனர். மூல்லைத்தீவில் கிடைத்த நாணயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்த பாக்கர் நாணயங்களில் வரும் சின்னங்களையும், பாளி இலக்கியங்கள் கூறும் அரசியல் வரலாற்றையும் தொடர்புடைத்தி இவை தோன்றிய காலம் கி.மு.2-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறப்பதாக இருக்கலாம் எனக் கணித்துள்ளார் (Parkar 1981:94). அண்மையில் அநூராதபுர அகழாய்வில் பெறப்பட்ட கலாசாரச் சின்னங்களுடன் இவ்வகை நாணயங்களும் கிடைத்துள்ளன (Bopearachchi 1998:154). இக்கலாசாரப்படை கி.மு.2-ஆம் நூற்றாண்டெனக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கோட்டையில் பெருங்கற்காலப் புதைகுழியிலிருந்து ஒரு நாணயம் பெறப்பட்டது (Ragupathy 1987:124). இப்புதை

குழியில் கிடைத்த சாசன முத்திரையொன்றின் காலம் கி.மு.3,2-ஆம் நூற்றாண்டெனக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக்காலக்கணிப்புகளை வைத்து நோக்கும்போது லக்ஷ்மி நாணயத்தின் தோற்றுகாலம் கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதென எடுத்துக் கொள்ள இடமிருந்து. ஆயினும் பல இடங்களில் பிறப்பட்ட உரோம் கால நாணயங்களுடனும் இவை கிடைத்து இருப்பதால் இதன் பழக்கம் கி.பி.4,5-ஆம் நூற்றாண்டு வரை இருந்ததெனக் கூற முடியும்.

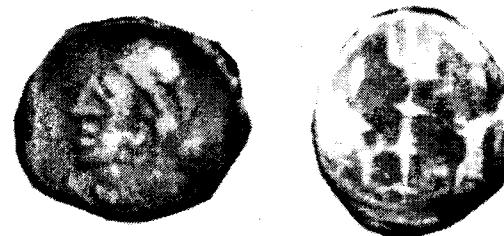
இந்றைக்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இங்காணயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்த பாக்கர் இவற்றை வெளியிட்டவர்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்து ஆட்சி புரிந்த எல்லாளன் போன்ற தமிழ் மன்னர்களாக இருக்கலாம் என்றார். அவரின் கூற்று இன்று பல நிலையிலும் ஏற்கக் கூடியதாகவே உள்ளது. ஆனால் இக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட பிற நாணயங்களின் பயன்பாடு பெரும்பாலும் குறிப்பிட காலப்பகுதிக்குரியதாக இருக்கும் போது இங்காணயங்கள் 700 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழக்கத்தில் இருந்தன எனக் கூறக்கூடிய சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. அத்துடன் நாணயங்களின் வடிவமைப்பு சின்னங்கள் என்பவற்றிலும் பல மாறுபாடுகள் உள்ளன. இதற்கு இங்காணயங்கள் வெளியிடப்பட்ட காலங்கள் அல்லது வட்டாரங்கள் வேறுபட்டதாக இருக்கலாம். இந்நிலையில் இவற்றைக் குறிப்பிட்ட மன்னன் அல்லது குறிப்பிட்ட வம்சம் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குள் வெளியிட்டதெனக் கூறுவது மேலும் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று. நாணயத்தில் வரும் லக்ஷ்மி, பூவுக்ஷா, சுவஸ்திகா என்பன செல்வச் செழிப்பைக் காட்டுபவை. நாணயத்தில் கப்பல் உருவும் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை இவற்றை வெளியிட்டவர்களுக்கு கடல் வாணிபத்துடன் தொடர்பு இருக்கலாம் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது. தென்னிலங்கையில் கிடைத்த சாத்தன் என்ற தமிழ் வணிகன் பெயர் கொண்ட நாணயத்தில் வரும் மயில் சின்னம் லக்ஷ்மி உருவும் பொறித்த நாணயங்களிலும் காணப்படுகிறது. பண்ணைய காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் பலவும் இலங்கைக்குள் கிடைத்திருக்கும் போது இங்காணயங்கள் மட்டும் சங்க காலச் சேரரின் முக்கிய

வர்த்தக மையமாக இருந்த கருரில் கிடைத்துள்ளன. சமகாலக் கல்வெட்டுக்களிலும், பாளி இலக்கியங்களிலும் தமிழ் வணிகர்கள் பற்றியும், அவர்கள் ஒரு குழுவாக வணிகத்தில் ஈடுபட்டமை பற்றிய செய்திகளும் காணப்படுகின்றன. இப்பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்கும் போது இந்நாணயங்களை அநூராதபுரத்தில் ஆட்சிபுரிந்த தமிழ் மன்னர்களுடன் தொடர்புபடுத்துவதைவிட தமிழ் வணிகர்களுடன் அல்லது வட்டார அடிப்படையில் அதிகாரம் செலுத்திய தமிழ்த் தலைவர்களுடன் தொடர்புபடுத்துவதே பொருத்தமாகத் தெரிகிறது.

தலையுருவம் பொறித்த நாணயம்

இலங்கையில் மன்னன் உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் பிற்காலத்திலேயே வெளியிடப்பட்ட தென்ற கருத்து நீண்டகாலமாக இருந்து வங்குள்ளது. அதிலும் மார்புடன் கூடிய மனித தலையுருவம் (Portrait) இலங்கையில் வெளியிடப்படவில்லை என்பது பலரு கருத்தாகும். அவ்வாறு வெளியிடப்பட்டவை கிரேக்க, ரோம நாணயங்கள் எனக் கூறப்பட்டன. இந்தியாவில் இம்மரபு பண்டு தொட்டு இருந்து வங்குள்ளது. சங்க காலத்தில் மன்னனின் மார்பளவு உருத்துடன் அவன் பெயரும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு மாக்கோதை, குட்டுவன் கோதை, கொல்லிப்புறை, கொல் இரும்புறை போன்ற சேரமன் னர்களின் நாணயங்களைக் குறிப்பிடலாம் (கிருஷ்ணமூர்த்தி 1986, 1987, 1990, சீதாராமன் 1994). இலங்கையின் பண்டைய நாணயங்கள் பெரும்பாலும் இந்திய நாணய மரபின் சிறப்பாக ஆங்கிர நாணய மரபின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டதினால் இம்மரபு இலங்கையிலும் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதில் சங்கேதமில்லை. இதையுறுதிப்படுத்தும் வகையில் தென்னிலங்கையில் முழுமனித வடிவங்கள் பொறிக்கப்பட்ட பண்டைய கால நாணயங்கள் சில கிடைத்துள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றில் பிராமி எழுத்தில் மல்லக திலை, நாஹ போன்ற பெயர்களும் இடம்பெற்றுள்ளன (Bopearachchi 1999:53,57). அத்துடன் மார்பளவு உருவம் கொண்ட நாணயங்களும் வெளியிடப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை இங்கு கிடைத்த களிமண் நாணயம்

ஒன்று உருதிப்படுத்துகிறது (Bopearachchi 1999:105). இது நாணயத்திற்குரிய அச்சால் களிமண்ணில் பதிக்கப்பட்டதைக் (Seal impression on clay) காட்டுகிறது. இயற்றில் இருந்து சங்க காலத்தைப் போல் இலங்கையிலும் மன்னன் அல்லது மனிதனின் மார்பளவு உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டன எனக் கூறலாம். அவற்றை உருதிப்படுத்துவதாக வடிலங்கையில் கிடைத்த நாணயம் ஒன்று விளங்குகின்றது. அதன் விபரம் வருமாறு (பட்ட-10).

இடம்	:	கல்முனை(பூங்கரி)
உலோகம்	:	செப்பு
விட்டம்	:	0.8ச.மீ.
எடை	:	1.8 கிராம்.
மூன்புறம்	:	இடப்பூறும் நோக்கிய மன்னன் உருவம்.
பின்புறம்	:	இடப்பூறும் நிற்கும் உருவம், மத்தியில் கைப்பிடியுடன் கூடிய சூலம். வலப்புறம் நிற்கும் நிலையில் மனித உருவம்.

இங்காணயத்தில் உள்ள மனிதனின் முகம் அகன்றும், உதகு தூத்தும் மூக்கு நீண்டும், கண் புடைப்பு நிலையிலும் காணப்படுகின்றது. கொற்றியில் சாதவாகன நாணயங்களில் வகுவது போன்ற கொற்றிப் பட்டயும், தலையின் பின்புறத்தில் குஞ்சமும் காணப்படுகின்றது. நாணயத்தின் பின்புறத்தில் இடது, வலது பக்கமாக நிற்கும் நிலையில் இரு மனித உருவங்கள் உள்ளன. அதன் தலைமேல் உயரமான தலைக்கவசம் காணப்படுகின்றது.

இரு மனித உருவங்களுக்கிடையில் கைப்பிடியுடன்கூடிய சூலம் உள்ளது. இந்னொண்டில் வரும் உருவங்களுக்கும், கிரேக்க, உரோம நாணயங்களுக்கும் இடையே எந்தவித ஒற்றுமையும் காணப்படவில்லை. சங்க காலத்தில் சேரமன்னர் இவ்வகை நாணயங்களை வெளியிட்டிருந்த போதிலும் இவற்றிற்கும் வட்டிலுங்கையில் கிடைத்த நாணயத்தில் உள்ள மனித முகபாவங்களிடையேயும் எந்தவித ஒற்றுமையும் காணப்படவில்லை. மேலும் நாணயத்தின் பின்புறத்தில் இடம் பெற்றுள்ள கைப்பிடியுடன் கூடிய சூலத்தை சங்ககால நாணயங்களில் மட்டுமன்றி இந்திய நாணயங்களிலும் காணமுடியவில்லை. ஆனால் தென்னிலங்கையில் கிடைத்த மல்லக திலையூ என்ற பெயர் பொறித்த நாணயத்தில் வரும் சூலத்திற்கும் இந்னொண்டில் வரும் சூலத்திற்கும் இடையில் வெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது. இவற்றின் அடிப்படையில் வட்டிலங்கையில் கிடைத்த நாணயத்தை இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த தமிழ் மன்னர்களுடன் தொடர்புபடுத்த இடமுண்டு.

உரோம நாட்டிற்கும், தமிழ் நாட்டிற்கும் இடையிலான வணிகத் தொடர்பால் தமிழ்நாட்டிலேயே உரோம நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டன. இது சங்ககால மன்னர் தலை உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் வெளியிடக் காரணமாக அமைந்தது (Krishnamurthy 1997). இம்மரபு இலங்கையில் இருந்ததா? என் பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாதுள்ளது. ஆனால் உரோம மன்னன் உருவம் பொறித்த சூமண் நாணய அச்சு ஒன்று வட்டிலங்கையில் பூங்கரி மண்ணித்தலை என்ற இடத்திலிருந்து எமக்கு கிடைத்துள்ளது. இது 1.2 செ.மீ., விட்டமும், 3.9 கிராம் நிறையும் உடையது (பட்ட-11).

இதுபோன்ற சமூண் அச்சு கஷ்டஞ்சோடையிலும் கிடைத்தாகப் போராசிரியர் இந்திரபாலா அவர்கள் ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை உரோம நாணய முறையைப் பின்பற்றி அல்லது அவற்றில் சில மாற்றங்களைச் செய்து தலை உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் இலங்கையில் வெளியிட்டிருக்கலாம் என்பதைக் காட்டுகின்றன. இதுபோன்ற நாணயங்கள், நாணய அச்சுக்கள் எதிர்காலத்தில் கிடைக்கும் பட்சத்தில் இக்கருத்து மேலும் உறுதிபெறலாம்.

மேற்கூறப்பட்டவற்றில் இருந்து பண்ணிடய காலத்தில் தமிழகத்தைபோல் இலங்கையிலும் தமிழ் மன்னர்கள் நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டன தெரிகிறது. இவற்றை இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த தமிழ் மன்னர்கள், வாத்தகர்கள் மற்றும் வட்டார அடிப்படையில் அதிகாரம் செலுத்திய தலைவர்கள் வெளியிட்டிருக்கலாம். இலங்கையின் அரசியல் வரலாறு பற்றிக் கூறும் பாளி நூல்களில்

அக்காலத்தில் ஆட்சி புரிந்த தமிழ் மன்னர்களின் வரலாறு சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவர்களுள் இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த முதல் தமிழ்மன்னர்களாக சேன (Sena) குத்தக (Guttaka) என்போர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் அநூராதபுரத்தில் கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த சூரதில்ல (Suratissa) என்ற மன்னனைப் பெரும் பண்டியன் வாசு வெற்றி கொண்டு 22 வருடங்கள் (கி.மு.177-155) நீதிவறாது ஆட்சிபுரிந்தனர் (M.V.XXI :10-11). இவர்கள் குதிரை வர்த்தகம் செய்தவனின் பிள்ளைகள் எனப் பாளி நூல்கள் கூறுவதால் இவர்கள் அரசனார்பின்றிப் படையெடுத்தவர்கள் எனக் கூறப்படுகிறது. இம்மன்னர்களைத் தொப்பாது மீண்டும் ஒரு தமிழர் படையெடுப்பு கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டில் அசேலா மன்னன் ஆட்சியில் ஏற்பட்டது. சோழ உயர்குடியிற் பிறந்த எல்லாளன் (Elara-எல்லார) என்ற தமிழன் ஆட்சியிலிருந்த மன்னனை வெற்றி கொண்டு 44 ஆண்டுகள்(கி.மு. 145-101) தொப்பச்சியாக ஆட்சி புரிந்தான். இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் ஸெண்டகாலம் ஆட்சிபுரிந்த முதல் மன்னன் என்ற பெருமை இவனுக்குரியது. இவனது செறிதவறாத, தீவிராத ஆட்சி பற்றிப் பல கதைகள் கூறப்பட்டுள்ளன (M.V. XXI :15-34). இவன் தனது ஆட்சியில் பெள்த்த மதத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்த போதிலும் பழைய மதங்பிக்கையைக் கைவிடவில்லையென மகாவம்சம் கூறுகிறது (XXI :34). இம்மன்னன் துட்காமினி (Duttagamini) மன்னால் தோற்கட்க்கப்பட்ட ஏழாவது நாள் இவனின் மருமகன் பல்லுக (Balluka) தலைமையில் 6000 வீரர்களைக் கொண்ட படையொன்று மாதோட்டத்தில் வாந்திரங்கி அநூராதபுரம் நோக்கி முன்னேறிய போது அப்படையைத் துட்காமினியின் படைத் தளபதி புஸ்ஸதேவ (Phussadeva) என்பவன் கொலம்பகலா (Kolambahala) என்ற இடத்தில் தோற்கடித்தான் (M.V. XXV :76- 87).

கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டின் பிறபகுதியில் குறிப்பாக வட்காமினி மன்னன் ஆட்சி செய்த காலத்தில் (கி.மு.104) ஏழு தமிழர்கள் தமது படையுடன் மாதோட்டத்தில் வாந்திரங்கினர். அப்போது

தென்னிலங்கையிலிருந்து தனக்கு எதிராகப் போராடிய திலை என்ற பிராமணனுடன் வட்காமினி சமாதானம் செய்து திலைனை தமிழருக்கு எதிராகப் போராடுமாறு தூண்டிளான் (M.V. XXXIII :37-41). ஆயினும் படையெடுத்து வாந்த தமிழர்கள் கொலம்பகலா என்ற இடத்தில் திலைனுடைய படைகளை வெற்றி கொண்டு அநூராதபுர அரசை வெற்றி கொண்டனர். இத் தமிழர் களில் ஒருவன் வட்காமினியின் மனைவியுடனும், இன்னொருவன் புத்தராது பிச்சாபாத்திரத்துடனும் மறுகரைக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். ஏனைய ஜங்கு தமிழர்களான புலகத்தா (Pulahaththa), பாகியா (Bahiya), பணயமாற (Pana ya mara), பிளையமாற (Pilayamara), தாடிக (Dathiika) என்போர் மாறி மாறி 14 வருடம் 7 மாதங்கள் (கி.மு.102-87) ஆட்சி புரிந்தனர் (XXXIII :55-61). இத்தமிழ் மன்னர்களைத் தொப்பாது ஆட்சிக்கு வாந்த மகாதிலைன் ஆட்சியில் பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அரசமரபைச் சாராத சோராக தனக்கு புகவிடம் அளிக்காத விகாரைகளைத் தரைமட்டாக்கினான். இதனால் இவன் ஆட்சியை முடிவுக்கு கொண்டு வாந்த இவன் மனைவி அனுலாதேவி வருக (யெவரமய) என்ற தமிழனை அரசனாக்கினாள். இவன் 1 வருடம் 2மாதங்கள் (கி.மு. 47) ஆட்சி புரிந்தான். பின் இவனைக் கொன்றுவிட்டு அரண்மனைப் புரோகிதனாகவிருந்த நீலிய (Niliya) என்ற தமிழனை அரசனாக்கினாள். இவன் மொதங்கள் (கி.மு.47) ஆட்சி புரிந்தான். இவர்கள் இருவரும் படையெடுப்பின்றியே ஆட்சிக்கு வாந்துள்ளனர்.

கி.பி. 1ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னர் இலங்கை - தமிழக அரசியல் உறவில் சிறிய மாறுதல் ஏற்பட்டதைப் பாளி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இக்காலத்திலிருந்து முன்னரைப் போல் தமிழர் படையெடுத்து வாந்து இலங்கையில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய அதேவேளை இலங்கையில் அரசரிமையை இழுக்க மன்னர்கள் மற்றும் அரசவம்சத்தினர் சிலர் தமிழ்நாடு சென்று தமிழர் படையுடன் வாந்து மீண்டும் ஆட்சியைக்கைப்பற்றும் நிலை காணப்படுகிறது. இலம்பகர்ன மன்னனால் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட இளாகாக என்பவன் அங்கிருந்து தப்பி மறுகரைக்குச் சென்று 3ஆண்டுகளின் பின்னர் பெரும் படையுடன்

வந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றி வெருடங்கள் (கி.பி. 38-44) ஆட்சிடிரிதான் (M.V.XXXV:45). இவனுடைய மனைவி தமிழாதேவி (Damadevi) எனக் குறிப்பிடுவதிலிருஞ்து இவள் ஒரு தமிழ்ப் பெண் என்பது தெரியவருகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் நாகன் என்ற பெயருடன் இளாகன் (இளாகனார்) என்ற பெயரும் சீல இடங்களில் வருகின்றன (நற் 151, 205, 231). வங்காகத்திலே மன்னன் ஆண்ட காலத்தில் (கி.பி.110-112) சங்ககால மன்னர்களில் ஒருவனாகிய கரிகார் சோழன் இலங்கை மீது படையெடுத்து 12000 பேரைச் சிறை பிடித்து காவேரிக்கு அணைக்ட்ருவித்தான் எனக் கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய இராசவளிய என்ற சிங்கள நூல் கூறுகிறது. இதற்குப் பதிலாக கஜபாகு மன்னன் தமிழாட்சின் மீது படையெடுத்து இரண்டு மடங்கு தமிழ்களை இலங்கைக்கு கொண்டு வந்ததாக இருந்நால் மேலும் கூறுகிறது.

கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டின் முப்பகுதியில் பண்டு என்பதைச் தலைமையில் படையெடுத்து வந்த தமிழர்களில் பண்டு, அவன் மகன் பரிசு, குட்டபரிசு, திரிசுர, தாட்சி, பிட்டிய ஆகிய தமிழ் மன்னர்கள் மாறிமாறி 27 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிசுதனர் (C.V.38:29-34). இப்படையெடுப்புக்கு தலைமைவகித்தவன் பண்டு என இருப்பதால் இவர்களைப் பாண்டிய வம்சத்தவர் எனக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் இராஜவளிய என்ற நூல் இவர்களைச் சோழ நாட்சிலிருஞ்து வந்தவர்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறது (Pillai 1975:49). இவர்கள் ஆட்சி தென்னிலங்கை வரை பரவியிருந்ததை அறகம, கதிர்காமம் போன்ற இடங்களில் கிடைத்த கல்வெட்டுக்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன (E.Z.III:111-115).

இத்தமிழ் மன்னர்களுடன் மேற்குறிப்பிட்ட சில வகை நாணயங்களைத் தொடர்பு படுத்தினால் இவற்றை வெளியிட்ட தமிழர்கள் இலங்கைக்குரியவர்களா? அல்லது அவ்வப்போது தமிழ் நாட்சிலிருஞ்து வந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய தமிழர்களா? என்ற கேள்வி ஏழுகின்றது. பாளி நூல்கள் வடுகன், வீலியன் தவிர்க்க ஏனைய தமிழ் மன்னர்கள் படையெடுப்பாளர், வர்த்தகர் என

அக்கரையில் இருஞ்து வந்த அன்னியர் எனக் கூறுகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில் இவர்கள் தமிழகத்தில் இருஞ்து வந்தவர்கள் என வரலாற்றறிஞர்கள் பலரும் கூறுகின்றனர். பண்டு தொட்டு தமிழகத்துண் இருஞ்து வரும் உறவு இக்காலத்திலும் இருஞ்திருக்கும் என்பதில் சுந்தேகமில்லை. இதனால் இக்காலத்தில் ஆட்சியில் இருஞ்த தமிழர்கள் அனைவரும் அவ்வப்போது தமிழகத்தில் இருஞ்து வந்தவர்கள் என்ற முடிவுக்கு வருவதில் பல மரணப்பட்ட நிலைகள் காணப்படுகின்றன. பாளி இலக்கியங்கள் தமிழ் மன்னர்களைத் தமிழகத்துண் தொடர்பு படுத்திக் கூறினாலும், இலங்கையுடனான வர்த்தகப், பண்பாட்டுத் தொடர்புகளைக் கூறும் சங்க இலக்கியத்தில் இலங்கையுடனான அரசியல் உறவு பற்றி எந்தக் குறிப்பும் காணப்படவில்லை. அத்துடன் இக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டின் இயற்கை எல்லையைத் தாண்டி இன்னொரு நாட்டின் மீது படையெடுக்கும் அளவிற்கு தமிழ் நாட்டில் பலமான அரசு தோன்றியதாகவும் தெரியவில்லை. இலங்கைத் தமிழ் மன்னர் தொடர்பான பெயர்களையும், சங்க இலக்கியத்தில் வரும் தமிழ் நாட்டு மன்னர்கள் தொடர்பான பெயர்களையும் ஒப்பிடுகின்ற போது அவற்றிடையே பல வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இலங்கைத் தமிழ் மன்னர்களை சோழர், பாண்டியர் போன்ற வம்சங்களுடன் தொடர்புபடுத்திப் பாளி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் இவ்வம்சங்கள் வெளியிட்ட நாணயங்கள் அனைத்திலும் அவர்களின் குலச் சின்னங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் இலங்கையில் கிடைத்த தமிழ் நாணயங்களில் இக்கு அங்கத்தை காணாமுடியவில்லை. ஒரு சில நாணயங்களில் பாண்டிய வம்சத்துடன் தொடர்புடைய மீன் சின்னம் காணப்பட்டாலும், ஏனைய அம்சங்கள் சங்க காலப் பாண்டிய நாணயங்களில் இருஞ்து வேறுபடுகின்றன. ஆகவே இலங்கையில் பண்டு தொட்டு வாழ்ந்து வரும் தமிழர் தொடர்பாகக் கிடைத்த நாட்சிகளை சான்றுகளின் அடிப்படையில் வைத்து கோக்கும் போது மேற்குறிப்பிட்ட நாணயங்களை இலங்கைத் தமிழர்களே வெளியிட்டார்கள் எனக் கூறுவது மற்றிலும் பொருத்தமாகும்.

வடஇலங்கை அரசு கால நாணயங்கள்

இலங்கையில் ஒரு மன்னன் ஆளுகைக்குப்பட்ட தமிழரசு எப்போது தோன்றியதென்பதில் அறிஞர்களிடையே வேறுபட்ட கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாண அரசு தொடர்பாகத் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்கள் கதிரைமலையைத் தலைகராகக் கொண்ட அரசு சோழர் வகுகையுடன் சிங்கை நகருக்கு இடம் மாறியதாகவும், பின்னர் அது நஷ்டாகுக்கு இடம் மாற்றப்பட்டதாகவும் கூறுகின்றன (இராகுநாததெய் 1942, சபாநாதன் 1953). சிங்கள இலக்கியங்கள் இவ்வரசின் தலைகராக யாழ்ப்பாணத்தைக் கூறுகின்றன (Gunawardene 1924:246). இச்சான்றுகள் வேறுபட்ட தலைகரங்களின் கீழ் தமிழரசு இருந்திருக்கலாம் என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஆனால் 13ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்தான் முதன்முதலில் ஒரு மன்னன் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட அரசு நல்லூரைத் தலைகராகக் கொண்டு தோன்றியதென்ற கருத்துடைய அறிஞர்களில் ஒருசாரார் சிங்கையும், யாழ்ப்பாணமும் நல்லூருக்கு உட்பட்ட இடம் எனவும், தமிழ் இலக்கியத்தில் வரும் கதிரைமலை அரசு கற்பனைப்படுத்தப்பட்டதெனவும் கூறுகின்றனர்.

ஆதிகாரம் தொட்டு இலங்கை வரலாறு கூறும் பாளி இலக்கியங்களில் வடஇலங்கை நாகதீபம் என்ற பெயரால் தனித்து இனங்காணப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டுவரை இவ்வட்டாரத்துடன் அநூராதபுர அரசிற்கிருந்த அரசியல் உறவு பற்றி எதுவுமே கூறப்படவில்லை. கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சில சம்பவங்கள் கூறப்படாலும் அவை அநூராதபுர அரசிற்கெதிராக

மேற்கொள்ளப்பட்ட கிளர்ச்சிகள், படையெடுப்புக்கள் பற்றியதாகவே உள்ளன (C.V44:70-73, 47:2-750:12-42). தமிழ் நாட்டில் பத்தியியக்கத்தின் தோற்றமும், வணிக கணங்களின் எழுச்சியும், பல்லவ அரசின் வளர்ச்சியும் சமகாலத்தில் இலங்கையில் பல பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தின. இக்காலத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டு வம்சங்கள் இலங்கை மீது படையெடுத் தோது வடஇலங்கை அதற்கு முக்கிய களமாக அமைந்தது (Silva 1981:20-21). அத்துடன் இங்கிருந்த தமிழர்களும் தமிழகப் படையெடுப்பாளருடன் இணைந்து சிங்கள மன்னர்களைத் தோற்கடிக்கக் காரணமாக அமைந்தது (C.V.49:84). மேற்கூறப்பட்ட ஒருசில வரலாற்றுச் சம்பவங்களுடன், அண்மைக் காலத்தில் கிடைத்த தொல்லியல் சான்றுகளையும் ஒப்பிடுகின்றபோது தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் வேறுபட்ட தலைக்கராங்களை கொண்ட தமிழ் அரசுகளை முற்றாகக் கற்பனைப்படுத்தப்பட்டவை எனக் கூறமுடியாதிருக்கிறது.

நாணயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கதிரைமலை அரசு காலத்திலும், சிங்கை நகரைத் தலைகராகக் கொண்ட அரசு காலத்திலும் பல வகை நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டதெனக் கூறமுடிகிறது. இதில் கதிரைமலை எனத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் தலைகராக காந்தரோடை என்பது வரலாற்றறிஞர்கள் பலரது கருத்தாகும் (Rasanayagam 1926, சுவாமி ஞானப்பிரகாவர் 1928). இதற்கு பண்டைய காலத் தொல்லியற் சின்னங்கள் பலவும் இவ்வட்டாரத்தில் கிடைத்திருப்பதை முக்கிய சான்றுகளில் ஒன்றாகக் காட்டியுள்ளனர். சிங்கை நகரை சிலர் வல்லிபுரமாகவும் (சுவாமி ஞானப்பிரகாவர் 1928), இன்னும் சிலர் நல்லூருக்கு உட்பட்ட இடமாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர் (இந்திரபாலா 1972, Pathmanathan 1978). ஆனால் சமகால பாளி, தமிழ் இலக்கியங்களில் வரும் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள், இடப்பெயர்கள், தொல்லியல் சான்றுகள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் இதை வன்னிப்பிராந்தியத்தில் இருந்த தலைகராக எடுக்கலாம் (புஷ்பரட்னம் 2000:108-196) இதற்கு வடஇலங்கையில் சிறப்பாக வன்னிப்பிராந்தியத்தில் பெறப்பட்ட நாணயங்கள் மேலும் ஒரு முக்கிய சான்றாகக் காணப்படுகின்றன.

கதிரைமலை அரசு கால நாணயங்கள்?

வடஇலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கள் ஆய்வின் போது காலத்திற்கு காலம் பல வகை நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் சில சாங்க கால நாணயங்களை ஒத்த வடிவிலும் ஆனால் அவற்றின் சின்னங்கள் சுற்றுப்பிற்பட்ட கால நாணயங்களில் வருவதனையும் ஒத்துக் காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் கிடைத்த பாண்டிய நாணயங்கள் பற்றி 1966இல் பிரூப் எழுதிய நூல் ஒன்றில் வடஇலங்கையில் கிடைத்த பாண்டிய நாணயங்களை அவற்றின் அமைப்பு, சின்னங்கள் என்ற அடிப்படையில் மூன்று வகையாகப் பிரித்து ஆராய்ந்துள்ளார் (Biddulph 1966:32-5, 54-55, Plate.III, Nos 51-65). இது போன்ற ஒரு ஆய்வையே அண்மையில் மைக்கல் மிச்சினரும் மேற்கொண்டுள்ளார் (Michtchiner 1999:134-137). இவர்கள் இருவரும் இங்நாணயங்களில் காணப்படும் சில தனித்துவமான அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ள போதிலும், இவற்றில் மீன் சின்னம் இடம்பெற்றிருப்பதால் இவற்றைத் தமிழகத்தில் ஆட்சிப்பிடித்த பாண்டிய மன்னர்களே வெளியிட்டனர் என்ற கருத்தை மூன்றைத்துள்ளனர். இவர்கள் இங்நாணயங்களை வடஇலங்கையில் கிடைத்ததாகப் பொதுவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளபோதிலும் அவை எந்த இடத்தில் கிடைத்ததென்பதைக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் இவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள மூன்றுவகை நாணயங்களில் பெரும்பாலானவை வடஇலங்கையில் சிறப்பாக வன்னிப்பிராந்தியத்தில் குறிப்பிட்ட சில மையங்களில் மைக்கும் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் மதலாவது வகை நாணயங்களை நோக்கலாம்(படம்-1).

இங்நாணயங்கள் பூங்கரி வட்டாரத்திலுள்ள கல்முனை, மட்டுவில் நாடு, பாலாவி போன்ற இடங்களில் கிடைத்தவை. இவையனைத்தும் சதுரவடிவில் அமைந்த செப்பு நாணயங்களாகும். இவற்றின் நீள அகலம் எடை என்பவற்றில் பல வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் இவை சராசரி 1. 8x1. 6 செ.மீ நீள அகலமும், 2. 8 கிராம் எடையும் உடையன. இவற்றின் முன்பூற்றில் விளிம்பைச்

சுற்றி சிறு புள்ளிகளாலான வட்டமும் வட்டத்திற்குள் இரு குத்து விளக்கும், அதன் நடுவில் கிடையான அமைப்பில் மீன் சின்னமும் காணப்படுகிறது. இந்த அம்சமே நாணயத்தின் பின்பற்றத்திலும் காணப்படுகிறது. இதே சின்னங்கள் வடஇலங்கையில் கிடைத்த வட்டவடிவில் உள்ள நாணயங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

பிரூப்பே இங்நாணயங்களை இலங்கையை வெற்றி கொண்ட ஸ்ரீமாற்றீபல்வன் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் வெளியிட்டிருக்கலாம் எனக் கூறுகிறார் (1966:32). ஆனால் தமிழகத்தில் இவன் வெளியிட்ட நாணயங்கள் வட்டவடிவில் இருப்பதுடன் முன்பூற்றில் இரு மீன் சின்னங்களுடன் பின்பற்றத்தில் தமிழில் "ஸ்ரீஅபனிபசேகர கோளக" என்ற பெயரும் காணப்படுகிறது (Nagaswamy 1981:83). இந்த அம்சம் வடஇலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களில் இருங்கும் வேறுபட்டது. வடஇலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களில் பெரும்பாலானவை சதுரவடிவில் உள்ளன. இவ்வடிவ நாணயங்கள்

தமிழ் நாட்டில் பெரும்பாலும் சங்ககாலத்திலேயே வெளியிடப்பட்டன. ஆனால் சங்க கால நாணயங்களுக்கும் வடதிலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களுக்கும் அடிப்படையில் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. சங்ககால நாணயங்களில் கோட்டுருவில் காட்ப்பட்டுள்ள மீன் சின்னம் இங்கே உருவாக வார்க்கப்பட்டுள்ளது. சங்ககால நாணயங்களின் பின்பற்றில் தனியொரு சின்னமாக இடம்பெற்றுள்ள மீன் சின்னம் இங்கே குத்து விளக்குகளுடன் நாணயத்தின் இருப்பறமும் இடம்பெற்றுள்ளது. இதில் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய அம்சம் இலங்கை நாணயங்கள் வடதிலங்கைக்கு வெளியே குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் இதுவரை கிடைத்தாகத் தெரியவில்லை. அத்துடன் இதில் காணப்படும் மீன் சின்ன அமைப்பு பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயங்களில் வரும் மீன் சின்ன அமைப்புக்கு அன்னியானதாகத் தெரிகிறது. இதனால் இவை வடதிலங்கையில் வெளியிடப்பட்டதென்பது தெளிவாகிறது. இதற்கு இங்காணயங்கள் இதுவரை வடதிலங்கையில் மட்டும் கிடைத்திருப்பதை இங்கு சிறப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

சிங்கள மன்னர்கள் தாம் வெளியிட்ட நாணயங்களில் மீனையோ அல்லது குத்துவிளக்கையோ முக்கிய சின்னமாகப் பயன் படுத்தியதற்கு இதுவரை சான்றுகள் இல்லை. மேலும் அவர்களது அரசு தலைங்கள் இருந்த அநூராதபுரத்திலும், தென்னாலங்கையிலும் இவை கிடைக்காது வடதிலங்கையிலேயே என்னிக்கையில் அதிகமாகக் கிடைத்துள்ளன. இதனால் இவை வடதிலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த தமிழ் மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்டதெனக் கூறலாம். இங்காணயங்கள் சங்க காலத்திற்குப் பின் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முன் வெளியிடப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை அவற்றின் வடிவமைப்பிலும், இங்கு பயன்பாட்டிலிருந்த பிற நாணயங்களைக் கொண்டும் ஒரளவு கணிக்க முடிகிறது. மிற்கினர் இவை கி.பி 7 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வெளியிடப்பட்டவை எனக் கூறுகிறார் (1998:137). அவரது காலக் கணிப்பு பெருமளவு பொருத்தமாகவே உள்ளது. இதையொத்த சின்னங்களுடன் கூடிய வட்ட நாணயங்கள்

சதுரவடிவிலிருந்து வட்ட நாணயங்களை வெளியிடும் நிலைமாறும் காலத் தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இவை காலத் தால் சற்றுப்பிற்பட்டதுடன் அதை வெளியிட்ட மன்னர்களும் வேறாக இருக்கலாம் என எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

பராந்தகளின் நாக நாட்டு வெற்றியும் உரக நாணயமும்.

வடதிலங்கை அரசு தொடர்பாகத் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒன்றான யாழ்ப்பாணவைபவமாலை கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டில் கதிரமலையிலிருந்து அரசாண்ட உக்கிர சிங்கன் சோழ இளவரசியான மாருதப்பூவல்லியைத் திருமணம் செய்து சில ஆண்டுகள் இங்கு ஆட்சிபூரிந்ததன் பின்னர் தலைங்கரைச் சிங்கைகருக்கு (சௌகடங்கரிக்கு) மாற்றியதாகக் கூறுகின்றது (டராசா 1980:56-57).

இத்தலைகள் மாற்றத்திற்கும் முதலாம் பராந்தக சோழ மன்னனது இலங்கை மீதான படையெடுப்புகளுக்கும் இடையில் ஒருவித தொடர்பு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. முதலாம் பராந்தக சோழன் மதுரையைக் கைப்பற்றிய போது தோல்வியடைந்த பாண்டிய மன்னன் இராசசிம்மன் தன் முடியையும், செல்வத்தையும் இலங்கை மன்னனிடம் அடைக்கலமாக வைத்து விட்டுத் தன் தாய் நாடான கேரளத்திற்குச் சென்றான் (C.V. 50:40-5). இதைப் பெறுவதற்காக பராந்தகன் இலங்கை மன்னனிடம் தூதனுப்பிய போது அதை ஆட்சியிலிருந்த நான்காம் மகிஞ்தன் கொடுக்க மறுத்ததும் பராந்தகன் இலங்கை மீது படையெடுத்து அநூராதபுர அரசை வெற்றிகொண்டான் (S.I.I. II:35). இலங்கைப் பாளி நூலான சூளவம்சம் நான்காம் மகிஞ்தன் ஆட்சி செய்த காலத்தில் (கி.பி.956-972) தென்னிட்டிய மன்னன் வல்லபன் நாகத்திட்டின் மீது படையெடுத்து தோல்வியடைந்தான் எனக் கூறுகிறது (53:12-16). இச்சம்பவத்தை வெச்கிரியில் கிடைத்த கல்வெட்டும் உறுதிப்படுத்துகிறது (E.Z. I:35-51). இப்போர் நாகதீபத்தைக் கைப்பற்ற நடந்தா அல்லது நாகதீபத்திலிருந்து அநூராதபுர அரசைக்

கைப்பற்ற ஸடாந்தா என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் பாளி இலக்கியத்தில் வழக்கத்திற்கு மாறாக தென்னிட்டியப்படையெடுப்போடு நாகதீபம் தனித்து இனங்காணப்பட்டிருப்பது இங்கு சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. அத்துடன் இவ்வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் கால அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் கதிரமலை மாற்றத்தோடு தொடர்புடூத்திப் பார்க்கக் கூடியவையாகவும் உள்ளன.

முதலாம் பராந்தக சோழனின் இலங்கை மீதான வெற்றியைப் பற்றிச் சூளவும்சம் எதுவுமே கூறாத நிலையில் அவனது 38வது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு "மதுரையும் சமுகம் கொண்ட கோப்பரகேசரி வர்மன்" எனக் கிறப்பித்துக் கூறுகிறது (S.I.I.I:35). இவ்வெற்றியை கலிங்கத் துப் பரணியும் (பாட்டு 200), இராஜராஜன்டலாவும் (வரி 39-40) கூறுகின்றன. இவற்றில் இராஜராஜன்டலாவும் (வரி 39-40) கூறுகின்றன. இவற்றில் மிகைப்படுத்தப்பட்ட செய்திகளும் இருக்கலாம். ஆனால் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே பூகரி மண்ணிட்டலை என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆலயமும், பல்லவராயன் கட்டுப்பகுதியில் கிடைத்த ஆரிய சிற்பமும் இங்கு பழக்கத்தில் - இருந்து வரும் குடமுழுடியாறு, மண்ணியாறு, நல்லூர், சோழியகுளம் போன்ற குடமுழுடியாறு, மண்ணியாறு, நல்லூர், சோழியகுளம் போன்ற இடபொய்களும் பராந்தகன் காலத்துடன் தொடர்புடூத்தக் கூடியவை இடபொய்களும் பராந்தகன் காலத்துடன் தொடர்புடூத்தக் கூடியவை (புத்திரம் 2000:108-196). தமிழ் நாட்டு வம்சங்கள் அநுராதபுர (புத்திரம் 2000:108-196). தமிழ் நாட்டு வம்சங்கள் அநுராதபுர அரசை வெற்றி கொள்ள முன்னர் வடஇலங்கையில் தமது அதிகக்தைத் தீவை நாட்டியிருக்கலாம். அவ்வாறு கருதுவதற்குப் பாளி இலக்கியங்களிலும் சில சான்றுகள் உண்டு. பேராசிரியர் பாளி இலக்கியங்களிலும் சில சான்றுகள் உண்டு. பேராசிரியர் கே.எம்.டி. சில்வா இக்காலத்தில் தமிழகப் படையெடுப்பாளர்களுக்கு வடஇலங்கையே தளமாக இருந்ததென்பதை சான்றாதாரங்களுடன் குறிப்பிட்டுள்ளார் (1981:21). இவற்றின் பின்னணியில் வைத்து நோக்கும் போது முதலாம் பராந்தகன் அநுராதபுரத்தின் மீது படையெடுக்க முன்னர் வடஇலங்கையை வெற்றி கொண்டிருக்கலாம். இவ்வெற்றியையே அவனது கல்வெட்டுக்கள் முக்கியப்படுத்திக் கூறியிருக்கலாம். இதற்குச் சார்பாக உரக என்ற பெயர் பொறித்த நாணயத்தை எடுத்து ஆராயலாம்.

இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் உரக என்ற பெயர் பொறித்த பொன், செப்பு நாணயங்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்காணயத்தின் ஏ.வண்டு, உலோகம், அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள சின்னங்கள் தமிழ் நாட்டில் வெளியிடப்பட்ட சோழர் கால நாணயங்களில் இருந்து பெரிதும் வேறுபடுவதால் இவற்றை சோழர்கள் இலங்கையில் உள்ள அக்கசாலையில் வெளியிட்டான் என்பது பலரது கருத்தாகும். தமிழ் நாட்டில் இலங்கை மனித உருவம் (Ceylon Man Type Coins) பொறித்த நாணயங்கள் முதலாம் இராஜராஜசோழன் காலத்திலிருந்து கிடைப்பதால் அவனே உரக என்ற பெயர் பொறித்த நாணயங்களை வெளியிட்டான் என்ற கருத்து நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது (Srinivasan 1969:171-175, சீதாராமன் 1986:1-10). ஆனால் இதை இலங்கை வெற்றிக்காக இராஜராஜ சோழன் வெளியிட்டான் எனக் கூறுவதைவிட நாகளாட்டு வெற்றிக்காக முதலாம் பராந்தக சோழன் வெளியிட்டான் எனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும்(படம்-2).

உரக என்ற வடமொழிச் சொல்லிற்கு பாம்பு, நாகம், நாகர்(உரகர்) எனப் பல பொருளுண்டு. சிலப்பதிகாரத்திலும், மணிமேகலையிலும் நாகம் என்பதைக் குறிக்க உரக என்றும், நாகரைக் குறிக்க உரகர் என்ற சொல்லும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இங்கிலிம் மூவர் தேவாரத்தில் நாகம் என்பதைக் குறிக்க உரகம் என்னும் சொல்லும், பின்னர் ஜெயங்கொண்டார் கலிங்கத்துக் குணியில் நாகர் என்பதைக் குறிக்க உரகர் என்ற சொல்லலாட்சியும் கையாளப் பட்டுள்ளது (பாலசுப்பிரமணியம் 1988). கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டில் சோழ நாட்டின் காவிரியின் தென்கரையில் உள்ள பாம்புர் உடக்புறம்

என அழைக்கப்பட்டதை பல்வர் கால கூரம் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன (பல்வ செப்பேடுகள் மூப்பு 44,65). இவ்வாக்குரத்தை அறிஞர்கள் சிலர் உறையூர் எனவும் கருதுகின்றன (வேங்கடசாமி1983:251).

ஆதியில் இலங்கையில் வாழ்ந்த மக்களில் ஒரு பிரிவினரை நாகர் எனப் பாளி நூல்கள் கூறுகின்றன. கிபி. 7 ஆம் நூற்றாண்துக்கு முற்பட்ட 80கல்வெட்டுக்கள் நாக மக்கள் பற்றியும், நாக என்ற பெயரிலுள்ள சிற்றாசர்கள் பற்றியும் கூறுகின்றன. பாளி நூல்கள் அநூராதபுரத்தில் ஆட்சியின்த நாக என்ற பெயரிலுள்ள பல மன்னர்களைப்பறிக் கூறுகின்றன. வடஇலங்கையில் கிடைத்த அன்கு பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் நாகச் சிற்றாசர்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன (Paranavithana 1970:Nos.1-375). கிபி.7 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழர் படையுள் வாது பூரிசாக என்பவன் வடஇலங்கையைத்தாதேசம்) கைப்பற்ற முற்ப்டான் எனச் சூலவம்சம் கூறுகிறது (C.V. 44:703). பண்டைய கல்வெட்டுக்களிலும், ம்பாண்டுகளிலும் வரும் "ம" என்ற ஒலிப்பெறுமானத்தைக் கொடுக்கும் பிராமி எழுத்தையொத்த குறியீட்டை நாகர்களின் குலச்சின்னாகக் கூறும் பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை அக்குறியிரு இலங்கையின் ஏனைய வட்டாரங்களை விட வடஇலங்கையில் கூடுதலாகக் காணப்படுவதற்கு இங்கு நாக இன மக்கள் வாழ்ந்தே காரணம் என்றார் (Veluppillai 1980A:54). ஆதியில் நாக என்ற பெயர் இலங்கையில் பரந்துபட்ட மக்களோடு தொடர்புடைதாக இருந்தாலும் காலப்போக்கில் அப்பெயர் பெரும்பாலும் தமிழ் மக்களுடைும், அவர்கள் வாழும் இடங்களுடைும் தொடர்புடையதாக இருப்பதை இன்றும் நடைமுறையில் காணலாம்.

நாக இனமக்கள் பற்றிக் கூறும் பாளி நூல்கள் அநூராதபுரத்திற்கு வடக்கிலுள்ள பிராங்கியத்தை நாகதீபம்(ம)எனவும், இங்கு இரு நாக மன்னர்களினடையே நடந்த சிம்மரசனப் போட்டியை புத்தர் தீர்த்து வைத்ததாகவும் கூறுகின்றன (M.V. VIII:54-3). இங்கிகழ் ச்சியை மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரத்தில் வரும்

சம்பவங்களுடன் தொடர்புடைத்தி அவற்றில் வரும் நாக நாடு இலங்கையில் உள்ள நாகதீப்புத்தைக் குறிப்புகள் சப்தக்காட்ப்படுகிறது (சிற்றம்பலம் 1993:67-80). யாழ்ப்பாணத்தில் வல்லிபுரம் என்ற இடத்தில் கிடைத்த கிபி.3ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய பொற்சாசனத்தில் நாகதீவ(ப) என்ற பெயர் வருவதைக் கொண்டு இக்கருத்து மேலும் உறுதியாகிறது (Paranavithana 1932:220-237). வழத்தியாகாணத்தில் கிடைத்த பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்று நாகங்கள் பற்றிக் கூறுகிறது. கலாசிதி இராகுபதி இவ்விடம் காந்தரோடையைக் குறித் திருக்கலாம் எனக் கருதுகிறார் (Ragupathy 1991). கலிங்கத்துப்பாணியில் ஜெயங்கொண்டார் இராஜபாரம்பரியம் பற்றிக் கூறும் போது சோழவம்சத்து கிளிவிளாவன் நாகங்களுடு இளவரசியை மண்டத கதையைக் கூறுகிறார். இதேபோல் பல்லவர்கால வேலூர்ப் பாளையச் செப்பேடு பல்வ மன்னன் ஒருவன் நாகர் குலமகளை மண்டத செய்தியைக் கூறுகிறது (பாலசுப்பிரமணியம் 1988). முதலாம் பராந்தக சோழன் காலத்தில் வடஇலங்கை நாக என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டற்குச் சில சான்றுகள் உண்டு. திருகோணமலை மாவட்டத்தில் சிலாவெளி என்ற இடத்தில் கிடைத்த 10ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டு அங்குள்ள மச்சகேஷ் வர ஆலயத்திற்கு தேவதானம் வழங்கிய ஊர்களில் ஒன்றாக "உராகிரிகாம" என்றும் இடத்தைக் கூறுகிறது (பந்தாந் 1998:17-18). உராகிரிகம் என்பது நாகங்காட்டில் உள்ள ஒரு இடத்தைக் குறிப்பதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். யாழ்ப்பாண அரசு கால இலக்கியங்களில் வெளிநாடு எனக் குறிப்பிடப்படும் பூங்கரிப் பிராங்கியம் போத்துக்கேய ஆவணங்களில் "உராகில் பூங்கரிம்" எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Ray 1960:552-553). இங்குள்ள வரலாற்றுப்பழக்கமொய்க்க சில இடங்கள் நாகமுனை, நாகதாழ்வு, நாகபடுவான் என அழைக்கப்படுவதை கிணைவுபடுத்தலாம். கிபி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் வடஇலங்கையில் அடைந்த வெற்றியை நாகங்களுடு வெற்றியாக பாண்டியாது குழுமியாமலைக் கஸ்வெட்டுக் கூறுகிறது. இவற்றிலிருந்து வடஇலங்கை நாகங்களுடு, உரக என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டமை தெரிகிறது.

உரக பெயர் பொறித்த நாணயத்தை முதலாம் இராஜராஜ சோழன் வெளியிட்டான் எனக் கூறும் போது பல ஜயப்பாகுள் எழுகின்றன. தமிழ் நாட்டு மன்னர்கள் இன்னொரு நாட்டை வெற்றி கொண்டதன் நினைவாக அங் நாட்டுப் பெயரில் நாணயங்கள் வெளியிட்டதற்குப் போதிய சான்றுகள் உண்டு. மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் சோழநாட்டை வென்றதற்காக "சொனாகாடு கொண்டான்" என்ற பெயரிலும், முதலாம் இராஜராஜசோழன் சேரநாட்டை வெற்றி கொண்டதன் நினைவாக "மலைநாடுகொண்ட சோளர்" என்ற பெயரிலும், இராஜேந்திரசோழன் கங்கை வெற்றிக்காக "கங்கை கொண்ட சோழன்" என்ற பெயரிலும் நாணயங்களை வெளியிட்டுள்ளனர் (Nagashwamy 1981). ஆனால் ஒரு நாட்டு வெற்றிக்காக இரு பெயரில் தமிழ்நாட்டு மன்னர்கள் நாணயங்கள் வெளியிட்டதற்கு இதுவரை சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. இராஜராஜசோழனின் இலங்கை வெற்றிக்காக "பூலங்கவீர" என்ற பெயரில் நாணயம் வெளியிட்டான் என்பதைப் பல வேறு சான்றாதாரங்களின் அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அப்படியிருக்கும் போது இங்காணயத்துடன் ஏன் "உரக" என்ற பெயரில் இன்னொரு நாணயத்தை வெளியிட்டான் என்பது புரியவில்லை. மேலும் இவன் கால நாணயங்கள் இவனது பட்டம் அல்லது விருதுப்பெய்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. உரக என்பது பட்டப் பெயராக அமையாது நாக நாட்டை அல்லது நாக இனமக்களைக் குறிக்கின்றது. இராஜராஜசோழனது இலங்கை வெற்றி நாக நாட்டை மட்டும் உள்ளடக்கவில்லை. அது சிங்கள இராசதானியிட்டப் பெயராக இராஜரட்டைப்பிரதேசம் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. இதனால் இவன் சிங்களாந்தன் என்ற பட்டத்தையும் பெற்றான். இராஜரட்டை வெற்றியின் பின்னர் பொலாறுவையைத் தனது தலைநகராகத் தெரிவு செய்த இராஜராஜசோழன் அதற்கு தனது விருதுப்பெய்களில் தலைநகருக்கு ஜனநாதமங்கலம் எனவும், இலங்கைக்கு மும்முடிச்சோழ மண்டலம் எனவும் பெயரிட்டான். இவ்வாறான நிலையில் இவன் நாக சூட்டுமோ, நாக மக்களையோ

தனித்து இனம் காப்டி அதன் வெற்றிக்காக நாணயம் வெளியிட்டிருப்பான் எனக் கூறுவதற்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை. ஆனால் பாளி இலக்கியங்களில் கூறப்படாத பராங்தகணின் வெற்றி அவனது கல்வெட்டுகளில் முக்கியப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளமைக்கு நாக நாப்டில் அவன் அடைந்த வெற்றியே காரணம் என எடுத்துக்கொள்ள இடமிருண்டு.

பராங்த சோழனது 38வது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு மதுரை வெற்றியோடு சமூ வெற்றியையும் சேர்த்துக் கூறுகிறது. சமூம் என்பது வரலாற்று மூலங்களில் சில சந்தர்ப்பங்களில் முழுஇலங்கையைக் குறித்தாலும், பல இடங்களில் நாக நாட்டிற்குரிய (வடஇலங்கை) பெயராகவே இருந்துள்ளது. கி.பி.9ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய உதயணன் பெருங்கதையும், பிற்பட்ட மயிலநாதர் உரையும் இலங்கையைச் சிங்களம், சமூம் எனத் தனித்தனியாகக் கூறுகின்றன (வேலுப்பிள்ளை 1986:10). பாண்டியர் காலக் கல்வெட்டில் நாகநாட்டைக் குறித்த சமூம் (A.R.E1917:No588of 1916), விஜயநகரக்கல்வெட்டில் நாக நாட்டில் உள்ள யாழ்ப்பாணத்தைக் குறிக்கிறது (S.I.I.:No778). நாக நாட்டுக்குள்ளேயே இந்த வேறுபாடு ஆஸ்திரல்தைக் குறிக்காது அரச தலைநகரத்தைக் குறிக்கின்றது. ஏனெனில் விஜயநகர காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த தலைநகர் பாண்டியர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்ததற்குச் சான்றில்லை. இவ்வாதாரங்களிலிருந்து பராங்தகன் காலத்தில் வடஇலங்கை நாக நாடு, சமூம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டமை தெரிகிறது. இந்த இடத்தில் நாக நாடு அல்லது சமூ வெற்றிக்காக உரக என்ற பெயரில் முதலாம் பராங்தகனே நாணயம் வெளியிட்டான் என்பதற்கு அவன் காலக் கல்வெட்டில் வரும் நாணயங்கள் பற்றிய குறிப்பை எடுத்துக் காட்டலாம்.

இவன்காலத்தில் இருந்துதான் இலங்கையோடு தொப்புத்தய சமூக்காச, சமூக்கருங்காச என்ற செய்தி கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன. இதுவரை தமிழகத் தில் கிடைத் த

கல்வெட்டுக்களில் 17 கல்வெட்டுக்கள் ஈழக்காச, ஈழக்கருங்காச பற்றிக் கூறுகின்றன. இதில் 15 கல்வெட்டுக்கள் முதலாம் பராந்தக சோழன் காலத்திற்குரியவை. இவற்றுள் 12 கல்வெட்டுக்கள் தஞ்சாவூரில் கிடைத்தவை (பவானி 2000: 130-134). இப்பள்ளிவிபரம் பராந்தகனுக்குப் பின்னர் ஈழக் காச பற்றிய செய்தி தமிழ் நாட்டில் படிப்படியாக மறைந்து போவதைக் காட்டுகின்றன. இத்தனைக்கும் பரந்தகனால் வெளியிடப்பட்டவை எனக் கூறக்கூடிய எந்தவொரு நாணயமும் தமிழ் நாட்டில் இதுவரை அடையாளம் காணப்படவில்லை. சிலர் "மதிராந்தன்" என்ற பெயர்பொறித்த நாணயத்தை மதுரை வெற்றிக்காக பராந்தகன் வெளியிட்டிருக்கலாம் என்பதற்கு மதுரை வெற்றிபற்றிய கல்வெட்டை ஆதாரமாகக் காட்டுகின்றனர் (நடன காசிநாதன் 1995: 59-60). ஆனால் முன்னாள் தமிழ்நாடு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை இயக்குநர் நாகசுவாமி அதை உத்தம சோழன் வெளியிட்ட நாணயமாகக் கூறுகின்றார் (Nagawamy 1981:36). "மதிராந்தகன்" என்ற பெயர் பொறித்த நாணயத்தை வெளியிட்ட மன்னன் யாராக இருப்பினும் ஈழ வெற்றிக்காக பராந்தகன் நாணயங்களை வெளியிடான் என்பதையே அவன் கல்வெட்டுக்களில் வரும் ஈழக் காச, ஈழக்கருங்காச என்ற குறிப்பு தெளிவுபடுத்துகிறது. அப்படியானால் அவன் வெளியிட்ட ஈழக்காச எது என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

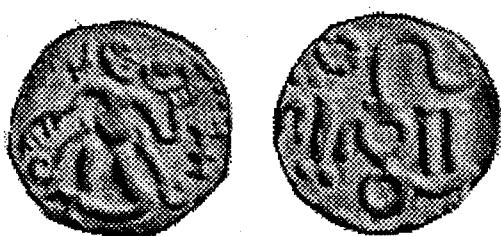
இங்கே உரக, நாகநாடு என்பது ஒரே பிராந்தியத்தைக் குறிப்பதால் அதன் வெற்றிக்காகவே முதலாம் பராந்தகன் உரக என்ற பெயர் பொறித்த நாணயத்தை வெளியிடான் எனக் கூறுவதில் எந்த தவறும் இல்லை. கல்வெட்டில் ஈழம் எனத் தமிழில் குறிப்பிட்டு நாணயத்தில் உரக என வடமொழியில் எழுதியமைக்கு அயல் நாடுகளுடனான் வாத்தக ஞோக்கம் முக்கிய காரணமாக இருக்கலாம். ஏனெனில் இக்காலத்தில் சோழ மன்னர்கள் மட்டுமன்றிச் சிங்கள மன்னர்கள் கூட கல்வெட்டுக்களைத் தமிழிலும், சிங்கள மொழியிலும் பொறிப்பித்த அதேவேளை நாணயங்களை வடமொழியில் வெளியிட்டுள்ளனர். இங்கே ஈழமும், நாகநாடும் ஒன்றாக

இருப்பதினால் கல்வெட்டுக்களில் ஈழம் என்ற பெயரையும், நாணயங்களில் உரக என்ற பெயரையும் பயன்படுத்தினான் எனக் கூறலாம்.

நாக நாட்டு வெற்றியையும் உரக நாணயத்தையும் பராந்தகனுடன் தொடர்பு படுத்தும் போது சோழர் வருகையுடன் தலைங்கர் கதிரமலை சிங்கை நகருக்கு மாறியதாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுவது பராந்தகன் வெற்றியோடு ஏற்பட்ட சம்பவம் எனக் கூறலாம். அவ்வாறு கூறுவதற்கு இவன் காலத் தலைங்கரங்கள் இரண்டு தமிழ் நாட்டில் சிங்கபுரம் என்ற பெயரைப் பெற்றதுடன் இவன் படையில் கொங்கு நாட்டுச் சிங்கை நகரைச் சேர்ந்த படைவீரர்களும் பங்கெடுத்ததைக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுவதும் சான்றாக அமைகின்றன (புலவர் குழந்தை 1953:40). உரக நாணயம் இலங்கை அக்கசாலையில் வெளியிடப்பட்டதென்பதே நாணயவியலாளர் பலரின் கருத்தாகும். அப்படியானால் நாக நாட்டில் இவன் ஆட்சி நிலவியதாலேயே இங்காணயங்கள் வெளியிடப்பட்டதெனக் கூறலாம். அவ்வாறு கருதுவதற்கு இங்காணயங்கள் பெரும் பாலும் வடிலிங்கையில் கிடைத்திருப்பதும் சான்றாக உள்ளன. இதற்குச் சான்றாக இன்னொரு நாணயத்தையும் குறிப்பிடலாம்.

வட்டிலங்கையில் உரக நாணயங்களுடன் ஏறத்தாழ அதே காலத்திற்குரிய லக்ஷ்மி என்ற பெயர் பொறித்த பொன், செப்பு நாணயங்கள் பற்றி கொட்டினர்கள் (1924:60-2), மிற்சினர் (1998:137) போன்ற நாணயவியலாளர் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இங்காணயத்தின் முன்புத்தில் தலையை இப்பூறும் திருப்பிய நிலையில் ஒரு மனித உருவம் காணப்படுகிறது. இதன் வலது கை மேலே உயாத்தியவாறு பூரணங்கும் போன்ற ஒரு பொருளைத்தாங்கியுள்ளது. இதற்கு கீழே குத்துவிளக்கும், சூலமும் காணப்படுகிறது. தலைக்கு வலப்புறமாக சங்கு போன்ற உருவம் உள்ளது. இதன் வலது கை கீழ்ஞோக்கியவாறு வச்சிராயதும் போன்ற பொருளைப் பிடித்துள்ளது.

இதன் பின்பற்றில் வசந்தி என்ற பெயரும், மேற்புற விளிம்பையொட்டி கூரியனும் காணப்படுகின்றன. நாணயத்தின் முன்புறத்தில் உள்ள உருவம் ரீற்கும்னிலையிலுள்ள மன்னன் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது (Mitchiner1998:137). ஆனால் இடது கால் அடிக்கப்பட்டு வலது காலைத் தொடுவதுடன் அமர்ந்த நிலையில் இருப்பது போன்ற தோற்றத்தில் உள்ளது. இதனால் இவ்வருவத்தை அமர்ந்த நிலையில் உள்ள வசந்தியாகக் கூறலாம். இதை நாணயத்தில் வரும் வசந்தி என்ற பெயரும் உறுதிப்படுத்துகிறது(படம்-3).

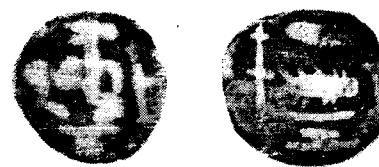

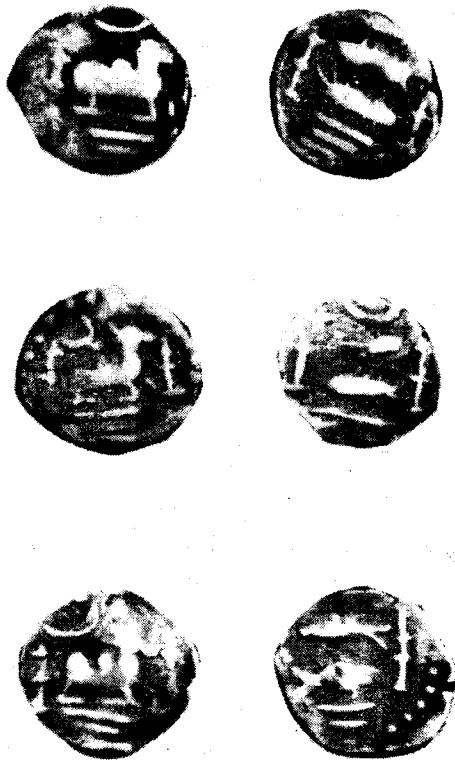
இவ்வகை நாணயங்கள் பெருமளவுக்கு வடதிலங்கையில் மாதோட்டம், அச்சவேலி (Seyone 1998:32-4), பூங்கரி, கந்தரோடை போன்ற இடங்களில் கிடைத்துவதன். இவற்றைத்தவிர கொழும்பு, சென்னை அரூஸ்காட்சியகங்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் இவை தமிழ் நாட்டு மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்டதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. மேலும் வடதிலங்கையில் பரவலாகக் கிடைத்துவரும் இன்நாணயங்கள் தமிழகத்தில் இதுவரை கிடைத்தாகவும் தெரியவில்லை. இதனால் இன்நாணயங்கள் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டதென்பதில் சங்கேதமில்லை. இலங்கையில் இவை கிடைத்து வருவதால் இவற்றைச் சிங்கள மன்னர்களால் கி.பி 7 ஆம், 8 ஆம் நூற்றாண்டில் வெளியிடப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது (Seyone 1998:14-1). ஆனால் நாணயத்தில் வரும் எழுத்தமைத்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவை கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி அல்லது 11 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைக் கணிப்பிடமுடிகிறது (Mitchiner1998:137). நாணயத்தில்

இடம்பெற்றுள்ள சின்னங்கள் இங்கு மதத்தோடு இங்காணயங்களை வெளியிட்ட மன்னர்களுக்குள்ள தொடர்பைக்காட்டுகிறது. இவற்றின் வடிவமைப்பு, சின்னங்கள் என்பன ஏற்கனவே வடதிலங்கை அரசால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களுடன் ஒர் ரூபம் கொண்டு காணப்படுகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில் இங்காணயங்கள் பராந்தகளைத் தொடர்த்து வடதிலங்கையில் ஆட்சி பூர்த்த மன்னனால் வெளியிடப்பட்டதெனக் கூறலாம்.

சிங்கைகால் கால நாணயங்கள்

அண்மைக்கால களதீய்வின் போது வடதிலங்கையில் கி.பி.11 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடப்பட்ட காலத்தில் வெளியிடப்பட்டதாகக் கணிக்கக் கூடிய பல வகை நாணயங்கள் கிடைத்துவதன். இவ்வகை நாணயங்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டதை பலர் தமது நூல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர் (Perinsep 1858:419-423, Codrington 1924:89, Mahadevan 1970:111-120). 1966இல் குல்பேயும், அண்மைகில் மிக்களுக்கு தமிழகத்தில் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயங்கள் பந்தி ஆராய்ந்த போது வடதிலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்கள் பற்றியும் சிறப்பாக ஆராய்ந்துள்ளனர். இவற்றைச் சின்னங்களின் அடிப்படையில் இருபெரும் பிரிவாக வரையறை செய்துள்ளனர். முதலாவது பிரிவில் இம் அல்லது வலப்பறம் பார்த்த நிலையில் பீடத்தின் மேல் அமர்ந்த காளை உள்ளது. இதற்கு இரண்டாவது குத்துவிளக்கும், மேலே பிறைச் சங்திரனும் காணப்படுகின்றன. நாணயத்தின் பின்பற்றத்தில் கிடையாக அல்லது பக்கவாட்டில் இரு மீண்டும் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன(படம்-4).

எம்குகுக் கிடைத்த சில நாணயங்களில் நடுவில் செண்டும் அதன் இருபக்கத்தில் மீன் சின்னமும் காணப்படுகின்றன(படம்-5).

வேறுசிலவற்றில் நாணயத்தின் முன்புறத்தில் மத்தியில் மிகப் பெரிய மீன் சின்னமும் இருபுறமும் குத்துவிளக்கும் பின்புறத்தில் பீடத்துடன் கூடிய செண்டுக்கு இருபுறமும் மீன் சின்னங்களும் காணப்படுகின்றன (படம்-6).

இரண்டாவது பிரிவில் இப்புறம் பார்த்த நிலையில் சிற்கும் குதிரை. இதன்முகத்திற்கு கீழே பலிபீடம் காணப்படுகிறது. விளிம்பையொட்டி மேல்புறமாக இப்புறத்தில் சந்திரனும், மத்தியில் சங்கும் காணப்படுகின்றன. பின்புறத்தில் பீடத்தின் மேல் கிடையாகவுள்ள முன்று மீன் சின்னங்களும், இதன் இருபுறமும் குத்துவிளக்கும் உள்ளன. இவ்வகை நாணயங்கள் சிலவற்றின் பின்புறத்தில் வரும் பீடத்துடன் காணப்படும் மீன்சின்னங்கள் சில நாணயங்களில் கடலினுள் இருக்கும் தாவரப்பினை உண்பது போல வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன (Seyone 1998:54-55). சில நாணயங்களில் முன்புறம் முன்று மீன் சின்னங்களும், பின்புறம் இரு மீன்சின்னங்களும் உள்ளன.

மேற்கூறப்பட நாணயங்களில் முன்புறம் காளையும் பின்புறம் இரு மீன் சின்னமும் கொண்ட நாணயங்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும், அண்மைக்கால அகழ்வாய்வின்போது மிக அரிதாக அநூராதபுரத்திலும் கிடைத்துள்ளன (Bopearacgchi 1998:157). அதேபோல சமிக்காட்டில் தென்மாவட்டங்களில் இருந்து தனிப்பட்ட ஒருவரால் முன்று நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் இதுவரை வெளிவந்த சாங்குத் தெரிச்த நூல்களில் மேற்கூறப்பட நாணயங்கள் வடிவிலங்கையில் கிடைத்ததாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் வடிவிலங்கையில் என்னெந்த இடங்களில் இவை கிடைத்தன என்பதைப் பெரும்பாலானோர் குறிப்பிடத்தவறிவிட்டனர்.

கொட்டிந்றன, சேயோன் போன்ற நாணயங்களைகள் தமக்கு கிடைத்த இவ்வகை நாணயங்கள் மன்னார், மாதோட்டம், யாழ்ப்பா ணம், அநூராதபூரம், யட்கல போன்ற இடங்களில் கிடைத்ததாகத் தமது நூல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர் (Codrington 1924:87, Seyone 1998:54-7). எமக்குக் கிடைத்தவற்றில் 600 நாணயங்கள் ஸமூஹரைச் சேர்ந்த குமாரசாமி உடையார் என்பவரால் மாதோட்டத்தில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்டவை மேலும் பல நாணயங்கள் அவரிடம் உண்டு. 302 நாணயங்கள் பூகரி வட்பாத்தில் வசிக்கும் வடிஷீஸூ என்பவரால் சேகரிக்கப்பட்டவை. ஏனையவை கள் ஆய்வின் போது இருங்குள் தென்னியங்குளம், புலச்சேரி, மட்டுவில் நாடு, பள்ளிக்குடா, மண்ணித்தலை, கல்முனை, நல்லுவார் ஆகிய இடங்களிலும், யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தரோடை, உடுத்துஞை போன்ற இடங்களிலும் கிடைத்தவையாகும்.

பிருப்பேயும் (1966:32-33), மிச்சினரும் முதலிருவகை நாணயங்களையும் பாண்டிய மன்னங்கள் முதலாம் பராக்கிரம்பாகுவின் பாண்டி சாட்டின் மீதான படையெடுப்புக்கு முன்னர் (கி.பி,1153-186) அதாவது பதினொராம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வெளியிட்டுக்கலாம் என்ற காலக்கணிப்பை மேலோட்டாகக் கொடுத்துள்ளனர். ஆனால் இவற்றின் காலத்தை ஒரளவுக்கு வரையறை செய்யக்கூடிய வகையில் அண்மைக் காலத்தில் எழுத்துப் பொறிப்புக்களுடன் இவ்வகையை சார்ந்த நாணயங்கள் பல கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் எண்ணிக்கையில் கூடுதலான நாணயங்கள் மாதோட்டத்தில் கிடைத்துள்ளன. அண்மையில் கந்தரோடையிலும் இவ்வகை நாணயம் ஒன்று கிடைத்துள்ளது (கிருஷ்ணராஜா 1998). 1970இல் மாதோட்டத்தில் கிடைத்த இரு நாணயங்களை ஆய்வு செய்த மகாதேவன் அவற்றை அரிய நாணயங்கள் எனக் குறிப்பிட்டு அதில் உள்ள எழுத்துக்களை "பூராஜசேகர" என வாசித்தார் (Mahadevan 1970:111-20). அதேவகை நாணயத்தை 1858இல் பிறின்செப் தனது இவங்கை நாணயங்கள் என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிட்டு அதனை "பூவிக்கூ--கச"

எனவாசித்தார் (1858:424). மிக்கினர் இங்ஙாணயங்களைச் சேர்மன்னர் வெளியிட்டதாகக் கூறி இதில் "பூரைப்பராக்ரம" என்ற பெயர் இருப்பதாகக் கூறுகிறார் (1998:136).

1999இல் பாண்டிச்சேரியில் நடந்த தமிழகத் தொல்லியல் கழகக் கருத்தராஸ்கில் எம்மிடமுள்ள நாணயங்களை ஆய்வு செய்த சாசனவியல் அறிஞர்கள் பலரும் இவற்றில் வேறுபட்ட மன்னர்களுக்குரிய பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதையும், எழுத்தமைதி கொண்டு டிடாவ கி.பி. 12, ஆம் 3ஆம் நூற்றாண்டில் வெளியிடப்பட்டதென்பதையும் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் அவற்றில் உள்ள பெயர்களை ஒரே கருத்துப்பட பலரும் வாசிக்கவில்லை. இதற்கு நாணயங்களில் உள்ள எழுத்துக்கள் தெளிவற்றதாக இருப்பது ஒரு காரணமாக இருப்பினும், அதில் இம்பெற்றிருக்கக் கூடிய பெயர் தமிழ் நாட்டு வரலாற்றில் அறியப்பாத ஒன்றாக இருப்பதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இவ்வெழுத்துப் பொறிப்புள்ள நாணயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கேலே குறிப்பிட்ட முதலிருவகை நாணயங்களும் கி.பி.11 ஆம், 12ஆம் நூற்றாண்டிற்கு உரியவை எனக் கூறலாம். ஏறத்தாழ இதே கருத்தையே கொட்டிந்றாலும் கொடுத்துள்ளார் (1924:86).

இங்ஙாணயங்களைப் பொறுத்து எழுப்பப்படும் முக்கிய கேள்வி இங்ஙாணயங்கள் யாரால்? எங்கே? வெளியிடப்பட்டது என்பதாகும். இங்ஙாணயங்களை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் பலரும் பாண்டியரின் குலமரபுச்சின்னமான மீன் முக்கிய சின்னமாக இம்பெற்றிருப்பதால் தமிழ் நாட்டில் ஆட்சி புரிந்த பாண்டிய மன்னர்களே வெளியிடனர் என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் மேற்கூடிக்காட்டப்பட்ட நாணயங்களில் முன்பும் காளையும் பின்பும் இரு மீன் சின்னங்களையும் கொண்ட நாணயங்கள் மிகஅரிதாகத் தமிழ் நாட்டில் தனிப்பட்டவரிடம் இருப்பதைத் தவிர தமிழகத்தில் இவை கிடைத்ததாக இதுவரை வெளியிட்டுள்ளமையும் ஒரு சான்றாகக் காட்டப்படுகிறது. ஆனால் பாண்டிய நாணயங்களில் பெரும்பாலும் மன்னன் உருவத்துடன் தமிழில்

வெளிப்பத் நாணயங்கள் பற்றிய நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மாறாக வடஅலங்கையிலேயே இவை பரவலாகக் கிடைத்து வருகின்றன. இதுவரை வடஅலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் வெளியிட்ட சேது நாணயங்களை விட எண்ணிக்கையில் இவை அதிகமாகும். வடஅலங்கையில் எமக்குக் கிடைத்த 1200 நாணயங்கள் எடை, அளவு, அமைப்பு, சின்னங்கள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் 30 வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது (புஸ்பாட்னம் 1999இ: 6-9). இவை தமிழகத்தில் பாண்டிய மன்னரால் வெளியிடப்பட்டிருந்தால் இலங்கையைக் காட்டிலும் அங்குதான் கிடைத்திருக்க வேண்டும்.

இவற்றைப் பாண்டியர் தமது வெற்றியின் நினைவாக இலங்கையில் வெளியிட்டிருக்கலாம் என்ற ஒரு கருத்து முன் வைக்கப்படுகிறது. பிருவ்ப்பே இக்கருத்தை மேலும் வலுவுள்ளதாகக் பாண்டியரும் இலங்கை மன்னர்களும் காளையை சின்னமாகப் பயன்படுத்தி கவிஞர் வம்சத்துடன் கொண்டிருந்த அரசியல் உறவுக் காப்பி அதன் வினைவால் இருவங்கக் கலப்புள்ள வகையில் பாண்டியர் இவற்றை வெளியிடக் காரணம் என்ற பொருளில் கூறுகிறார். ஆனால் இக்கருத்தும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக இல்லை. சோழ மன்னர்கள் இலங்கையில் அடைந்த வெற்றியின் நினைவாக வெளியிடப்பட்டாகக் கூறப்படும் "உரக" யீலங்கவீர் என்ற பெயர் பொறித்த நாணயங்கள் இலங்கையில் கிடைப்பது போல் தபிடி ஈட்டிலும் கிடைத்து வருகின்றன. மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் சோழரை வெற்றி கொண்டதன் நினைவாக வெளியிட்ட "சோணாரு கொண்டான்" என்ற பெயர் பொறித்த நாணயமும், பிற நாணயங்களும் தமிழ்காட்டின் பல இடங்களில் கிடைப்பது போல் வடஅலங்கையிலும் ஓரளவு கிடைத்துள்ளன (புஸ்பாட்னம் 1993:22-24). ஆனால் பாண்டியரின் இலங்கை மீதான வெற்றியின் நினைவாக இவை வெளியிடப்பட்டாயின் வடஅலங்கையில் பரவலாகக் கிடைக்கும் போது ஏன் தமிழகத்தில் கிடைக்கவில்லை என்பது புரியவில்லை. பாண்டியர் மீன் சின்னத்துடன் காளை உருவும் பொறித்த நாணயங்களை

வெளியிட்டுள்ளமையும் ஒரு சான்றாகக் காட்டப்படுகிறது. ஆனால் பாண்டிய நாணயங்களில் பெருவாலும் மன்னன் உருவத்துடன் தமிழில் மன்னன் பெயரும் பொறிக்கும் மரபு காணப்பட்டது. இந்த அம்சம் வடஅலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களின் மரபில் இருந்து முற்றாக வேறுபடுகிறது.

பாண்டியரின் ஆட்சி இலங்கையில் இருந்ததன் காரணமாக இங்காணயங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கலாம் என்ற இன்னொரு கருத்து முன்வைக்கப்படுகிறது. இலங்கையின் ரீண்ட வரலாற்றில் பாண்டியர் இலங்கைமீது படையெடுத்ததற்கும், பல வெற்றிகளைப் பெற்று தமது மேலாண்மையை ஏற்கச் செய்ததற்கும், இலங்கை மன்னர்களிடம் திறைபெற்றதற்கும் பல சான்றுகள் உண்டு. ஆனால் சோழரைப் போல் இலங்கையின் ஒரு பகுதியையோ அல்லது முழுஇலங்கையையோ கைப்பற்றி தமது சேரடி நிர்வாகத்தின்கீழ் வைத்திருந்ததற்குச் சான்றுகள் இல்லை. இங்காணயங்களில் பெரும்பாலானவை கிபி 1070க்கும் 1215க்கும் இடையெடுத்த காலத்தைச் சார்ச்தவை. இக்காலகட்டத்தில் சோழருக்கு அடிபணிக் தாநிலையிலிருந்த பாண்டியரும், ஏனைய வம்சங்களும் இவற்றை வெளியிட்டிருப்பார்கள் எனவும் கூறுமுடியாது. இரண்டாம் பாண்டியப் பேரரசு காலத்தில் (கி.பி.1215க்கும் 1256க்கு இடையெடுத்த காலத்தில்) பாண்டிய மன்னர்கள் நான்கு தடவை இலங்கை மீது படையெடுத்ததாக ஆறு மன்னர்களின் மெய்க்கீர்த்திச் சாசனங்கள் கூறுகின்றன. இதன் மூலம் பாண்டியமன்னர்கள் இங்கு ஆட்சியில் இருந்த மன்னர்களிடம் திறை பெற்று தமது மேலாண்மையையும் ஏற்கச் செய்தனரே தவிர தம்மையோ தமது பிரதிசிதிகளையோ ஆட்சியில் அமர்த்தவில்லை. ஆகவே பாண்டியர் இலங்கை மன்னர்களாக இருந்து இங்காணயங்களை வெளியிட்டனர் எனக் கூறுவது பாண்டியர் வரலாற்றைத் தெரிந்த நிலையில் கூறப்பட்ட கருத்தாகத் தெரியவில்லை.

மேற்கூறப்பட்டவற்றிலிருந்து இங்காணயங்கள் அனைத்தும் இலங்கை சூப்பவரால் வெளியிடப்படவை என்பது தெரியவருகிறது. இவற்றைத் தனிப்பட்டவர் களோ வணிகக் குழுக்களோ

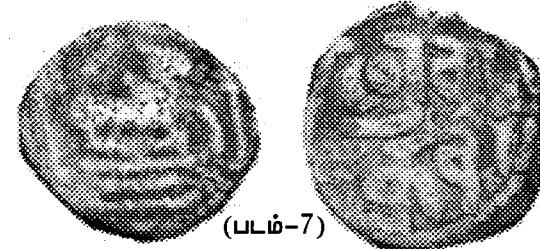
வெளியிட்டிருக்க முடியாது. அம்மறப் பீக்காலத்தில் இருந்ததற்கு தமிழ் நாட்டிலோ, இலங்கையிலோ இதுவரை சான் றுகள் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இலங்கையில் இருந்த அரசு ஓன்றினால் இவை வெளியிடப்பட்டவை என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய உண்மையாகும். நாணயங்களிடையே காணப்படுகின்ற வேறுபாடுகள் கால அடிப்படையில் பல மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்டவை என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. நாணயங்களில் இடம் பெற்றுள்ள பெரும்பாலான சின்னங்கள் இங்நாணயங்களை வெளியிட்ட மன்னர்களுக்கு கைவசயத்தின் மிதிருந்த ஈடுபாட்டைக் காட்டுகின்றன. ஆகவே இவற்றைச் சிங்கள மன்னர்கள் வெளியிட்டிருக்க முடியாது. கிடைக்கின்ற நாணயங்கள் பெரும்பாலும் வடத்திலங்கையாக இருப்பதால் இவற்றை வடத்திலங்கையில் சிங்கை கூடுவிருந்து ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களே வெளியிட்டனர் எனக் கூறலாம்.

சாவக மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்கள்

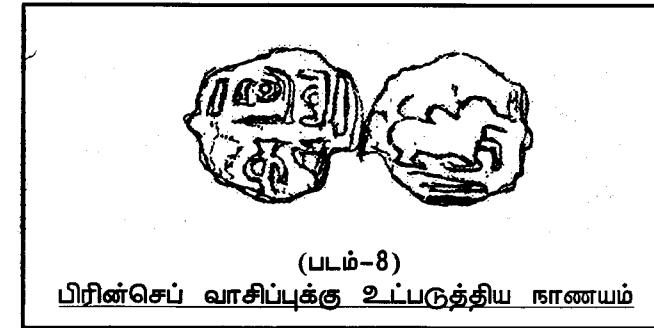
போலகறுவைக்குப் பின்னர் கவிஞர்களன் ஆட்சி கி.பி13ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதில் வடத்திலங்கையில் ஏற்பட்டிருக்கவாம் என்பது வரலாற்றாய்வாளர் பலரின் கருத்தாகும். ஆனால் நீண்ட காலம் இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்தவன் என்ற பெருமை இவனுக்கு வரலாற்று நூல்களில் காணப்பட்டாலும், அவன் வெளியிட்ட கல்வெட்டுக்களோ, நாணயங்களோ இதுவரை கிடைக்கவில்லை. ஆனால் மேற்கூறப்பட்ட நாணயங்கள் முழுமையாக வாசிக்கப்பட்டால் அவன் வரலாறும் தெளிவு பெற வாய்ப்புண்டு. கவிஞர்களனுக்குப் பின் வடத்திலங்கை சாவக மன்னான் ஆட்சி செய்யப்பட்டது. பாண்டியரின் குடுமியாமலைக் கல்வெட்டு இலங்கையில் இரு மன்னர்களிடையே ஏற்பட்ட தகராற்றில் ஒரு மன்னன் (சிங்கள அமைச்சன்) உதவி கேட்டதன் பேரில் பாண்டியர் படையெடுத்து நாக நாட்டு சாகல மன்னனைக் கொன்றதாகவும், பின்னர் இவன் மைந்தன் பணிந்ததன் பேரில் அவனிடம் ஆட்சியை ஒப்படைத்ததாகவும் கூறுகிறது (Puthukoddai Inscriptions.239,No.366).

இவற்றிலிருந்து சாகவனுக்குப் பின் அவன் மகனின் ஆட்சியும் வடத்திலங்கையில் இருந்தமை தெரிகிறது.

இவற்றை உறுதிப்படுத்துவதாக எம்மிடம் உள்ள நாணயங்கள் சிலவற்றில் "பூர்சாகவ" என்ற பெயர் இருப்பதை அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது(படம்-7). இதே பெயருள்ள நாணயத்தையே பிரின்செப் "பூவி-கச" என வாசித்துள்ளார் (1958:424) (படம்-8). இதே வாசிப்பையே யாழ்ப்பாணத்தில் கிடைத்த நாணயங்களுக்குக் கொட்டின்றனார்(1924:90).

(படம்-7)

பிரின்செப் வாசிப்புக்கு உப்படுத்திய நாணயம்

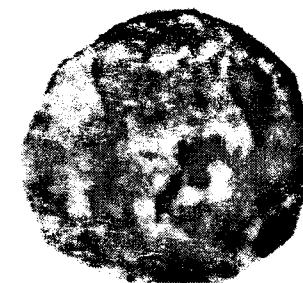
இக்காலகட்ட நாணயங்களில் வரும் "வ", "ச" போன்ற எழுத்துக்கள் ஒரேமாதிரியான அமைப்படையதாக இருப்பதைத் தமிழக நாணயங்களில் காணமுடிகிறது. இதில் "ச" வாசிக்கப்பட வேண்டிய முதல் எழுத்தை "வி" எனவும் "வ" என வாசிக்கப்பட வேண்டிய கடைசி எழுத்தை "ச" எனவும் வாசித்துள்ளார். இதற்கு சாவகன் என்ற மன்னன் பற்றி அறிந்ததை விட இவர்கள் விஜயபாகு, வீரபாகு,

போன்ற மன்னர்களின் வரலாற்றையும், நாணயங்களையும் என்கு அறிந்திருந்தமை முக்கிய காரணமாக இருக்கலாம். எனவே இதைச் பூர்சாகவ என வாசிப்பதே பொருத்தம் என்பது சீதாராமன் தும் கருத்தாகும்.

இங்நாணயங்களுக்கும் மேலே கூறப்பட்ட வட்டிலங்கை நாணயங்களுக்கும் அடிப்படையில் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. மற்றைய நாணயங்களில் மீன் முக்கிய சின்னமாக இடம் பெற்றுள்ளது. ஆனால் பூர்சாகவ பெயர் பொறித்த நாணயங்களில் மீனிற்குப் பதிலாக காளை உருவமும், தேவாகரி எழுத்தில் மன்னன் பெயரும் இப்பெற்றுள்ளது. சாவக மன்னன் பாண்டியருக்குப் பணிக்குது திரைகொடுக்க மறுத்தன் காரணமாகவே அவனைக் கொண்று அவன் மைச்தனை ஆட்சியில் அமர்த்தியதாகக் குருமியாமலைக் கல்வெட்டுக் கூறுவதை நாணயங்களில் இப்பெற்றாத மீன் சின்னங்கும் உறுதிப்படுத்துவதாக எடுத்துக் கொள்ள இடமிருந்து.

சாவகனைத் தொப்பிது அவன் மைச்தன் நாகாப்பட்டில் ஆட்சி செய்ததைக் குருமியாமலைக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. பூங்கரி வட்டாரத்திலிருந்து எமக்கு கிடைத்த இருவகை நாணயங்களின் பின்புறத்தில் மூன்று மீன் சின்னம் காணப்படுகின்றது. ஆனால் பாண்டிய மன்னர்கள் மூன்று மீன் சின்னம் பொறித்த நாணயங்களை வெளியிட்டதற்கு இதுவரை சான்றுகள் இல்லை. மதுரையைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்த போது ஒரு மீன் சின்னம் பொறித்த நாணயத்தையும், தின்னுவெலியை கைப்பற்றி ஆட்சி செய்த போது ஒரு மீன் சின்னம் பொறித்த நாணயத்தையும் வெளியிட்டுள்ளனர். வட்டிலங்கையைப் பாண்டியர் வெற்றி கொண்ட போது தமது கொடியில் இரு மீன் சின்னங்களையே பொறித்ததாகக் குருமியாமலைக்கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. இதனால் பாண்டியர் இலங்கையிலிருந்து மேலாண்மையை ஏற்றதன் நினைவாக மூன்று மீன் சின்னம் பொறித்த நாணயங்களை வெளியிட்டான் எனக் கூறலாம்(படம்-9).

அரசுமைத்து ஆட்சி பூர்த் தூரியச்சக்கர வர்த்தி மன்னர்கள் தமது நாணயங்களில் சேது என்ற மொழியோடு, காளையைத் தமது அரசு இலட்சனையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அத்தோடு அவ்வரசு தொட்டான் இலக்கியங்கள் இம்மன்னர்களின் அரசு சின்னமாகக் காளையையும், சேது மொழியையும் மட்டுமே கூறுகின்றன. எந்த இடத்திலும் மீன் அரசு சின்னமாகப் பயன்படுத்தியது பற்றிக் கூறவில்லை. இதனால் மூன்று மீன் சின்னம் பொறித்த நாணயங்கள் 1256இல் பாண்டியரால் சாவகன் வெற்றி கொள்ளப்பட்டதற்குப் பின் 1284இல் யாழ்ப்பாண அரசு தோன்ற முன் வெளியிடப்பட்டன. என்பது உறுதியாகிறது. இக்காலத்தில் சாவகன் மைச்தன் ஆட்சியிலிருந்தான் என்பது பாண்டியக் கல்வெட்டால் தெரியவருகிறது. இதனால் இவன் காலத்திலேயே இங்நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்ட தெனக் கூறுமேடும். பாண்டியரின் குலச் சின்னமான மீனைப் பிற வம்சத்தினர் பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சௌழர் பாண்டி நாட்டை வெற்றி கொண்டதன் நினைவாக அவர்களின் சீகாஷ் குமகு நாணயங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இங்கே சாவகன் மைச்தன பாண்டியரிடம் அடிப்படையில் திறை கொடுக்கச் சம்மதித்ததன் பேரில் அவனை ஆட்சி செய்ய அனுமதித்தாகக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. இதன் மூலம் பாண்டியரின் மேலாண்மையை ஏற்றதன் நினைவாக மூன்று மீன் சின்னம் பொறித்த நாணயங்களை வெளியிட்டான் எனக் கூறலாம்(படம்-9).

கோயோனின் நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது

சில நாணயங்களின் முன்புறத்தில் இரு மீன் சின்னமும், பின்புறத்தில் மூன்று மீன் சின்னமும் கணப்பகுனின்றது(பட்-10).

இதில் மூன்று மீன் சின்னம் பாண்டியரின் மேலாண்மையைம், இரு மீன் சின்னம் ஏற்கனவே இங்கு ஆட்சியிலிருந்த மன்னர்கள் வரவேண்டியது. நாணய மரனையும் நினைவபடுத்துவதாக இருக்கலாம். இதை கால நாணயங்களில் காணக்கூடிய இன்னொரு சிற்பு மூன்று மீன் சின்னத்துடன் நாணயத்தின் முன்புறத்தில் கம்பியான ஜோற்றுத்தில் கூடுதல் கொண்டிருக்கிறது. குத்துவிளக்கு போன்ற சின்னங்கள் கூடுதல்திருப்பதாகும். இவை இம்மன்னள் யேற்கொண்ட அவையிட பாகத்தைக் காட்டுகிறது எனவாம்.

இதுவரை கூறப்பட்டவற்றில் இருந்து கி.பி.7 ஆம்

நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.1 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை வட இலங்கையில் நாணயங்களை வெளியிடுகின்ற மரபு ஒன்று இருந்தது என உறுதிபடக் கூறலாம். ஆனால் இக்கால வரலாற்றை அறிய உதவும் பாளி, சிங்கள், தமிழ் நூல்களில் இங்கிருந்த அரசு, மன்னர்கள், அவர்கள் ஆட்சி செய்த காலங்கள் பற்றிய தகவல்கள் பெருமளவுக்குப் புகைப்பாட்டு நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. இதனால் இவற்றை ஆட்சியாளர்கள், வணிகக் குழுக்கள் வெளியிட்டதாக நியாயப்படுத்தவும் ஒரு காரணம் உண்டு. தென்னிச்சியாவில் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் பல்லவர் ஆட்சியுடன் எழுச்சி பெற்ற வணிக கணங்களின் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் தொடர்பான கல்வெட்டுக்கள் சமகாலத்தில் இலங்கையில் மட்டுமன்றி தென்கிழக்காசியாவிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்கள் வர்த்தகத்தில் மட்டுமன்றி, தனிப்பட்ட படைகளை வைத்திருப்பதிலும், சுயாட்சி கொண்ட கராண்களை உருவாக்குவதிலும், பண்பாட்டைப் பர்ப்புவதிலும் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர் என்பதை இக்கல்வெட்டுக்களில் இருந்து அறிய முடிகின்றது (பத்மாதன்1984). ஆனால் இவர்கள் வெளியிட்டதெனக் கூறக்கூடிய நாணயங்கள் இலங்கையிலோ அல்லது தமிழ் நாட்டிலோ இதுவரை கிடைத்ததற்குச் சான்றுகள் இல்லை. வட இலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களை அவ்வாறு எடுத்துக் கொண்டால் அவை வாட்தகத் தொார்பால் வட இலங்கைக்கு வெளியே பல இடங்களிலும் கிடைத்திருக்க வாய்ப்புண்டு. அவ்வாறு கூறக் கூடிய வகையில் நாணயங்கள் கிடைக்கவில்லை. அத்துடன் இலங்கையில் வணிக கணங்கள் பற்றிய ஒரு சில கல்வெட்டுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவை பெரும்பாலும் வட இலங்கைக்கு வெளியே கிடைத்துள்ளன என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இங்கிலையில் இவற்றை வணிக கணங்களுடன் தொடர்படுத்துவது எந்த வகையிலும் பொருந்தாது.

இங்காணயங்களை தமிழ் நாட்டு வம்சங்களுடன் அதிலும் சிறப்பாக பாண்டிய வம்சத்துடன் தொடர்பு படுத்துவதற்கு இங்கு கிடைத்த நாணயங்களில் உள்ள மீன், காளை போன்ற சின்னங்கள்

பாண்டிய மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் உள்ள சின்னங்களை தெத்திருப்பதை முக்கிய சான்றாகக் காட்டுகின்றனர். இதற்கு சமாலத் தமிழக நாணயங்களின் செல்வாக்கு ஒரு காரணம் என எடுத்துக் கொண்டிரும், தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் உள்ள சின்னங்களின் அதேவடிவத்தை இங்நாணயங்களும் கொண்டிருந்தன என்றோ அல்லது எவ்வாக்க காலத்திலும் பாண்டியரின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டிருந்த போதுதான் இவை வட்டிலங்கையில் வெளியிடப்பட்டன எனக் கூறுவதோ பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வெளியிடப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ள நாணயங்களை எடுத்தால் அவற்றின் இரு புறமும் மீன் சின்னம் காணப்படுகின்றன. ஆனால் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயங்களில் பெரும்பாலும் ஒருப்பத்தில் மட்டுமே மீன் சின்னம் காணப்படுகின்றது. மேலும் இதே வடிவுள்ள மீன் சின்னம் பாண்டிய நாணயங்களில் மட்டுமன்றி இந்திய நாணயங்கள் எதிலும் இதுவரை காணப்படவில்லை. இவற்றில் சிறப்பாகக் கவனிக்கக் கூடிய அம்சம் தமிழ் நாட்டில் சங்க காலத்தின் பின் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை அதாவது பூர்ணமாகவே வரை தமிழகத்தில் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயங்கள் எவ்வும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. ஆனால் அக்காலத்தில் வட்டிலங்கையில் மீன் சின்னம் கொண்ட நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பதினொராம் நூற்றாண்டிலிருந்து பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு முற்பகுதிவரை மீன் சின்னத்துடன் காளையுருவம் கொண்ட நாணயங்கள் வட்டிலங்கையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இச்சின்னங்கள் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயங்களிலிருந்து பல அம்சங்களில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் உள்ள மீன் சின்ன அமைப்பு பாண்டியர் கால மீன் சின்ன அமைப்பிலிருந்து முற்றாக வேறுபட்டிருப்பதுடன், அவை பீடத்தின் மேல் இருப்பது போல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் பீடத்துடன் கூடிய மீன் சின்னம் எவ்வும் தமிழகத்தில் பாண்டிய மன்னர்கள் வெளியிடப்பட்டதற்குச்

சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. சில நாணயங்களில் நாணயத்தின் பெரும்பகுதியை தத்துவரூபமாக வடிவமைக்கப்பட்ட மீன் சின்னமும், குத்து விளக்கும் அலங்கரிக்கின்றன. இவ்வகை மீன்வடிவம் காண்ட நாணயங்கள் தமிழகத்திலோ அல்லது இங்நியா விலோ பழக்கத்திலிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. சிலவகை நாணயங்களில் பீடத்துடன் கூடிய செண்டும், அதன் மேல் சாங்கும், இருப்பும் மீன் சின்னமும் காணப்படுகின்றன. இந்த அம்சம் தமிழகத்தில் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயங்களை இருந்து இவற்றை முற்றாக வேறுபடுத்துகின்றன. இங்கு சிறப்பாகச் சுட்டிக் காட்டக் கூடிய இன் நொரு அம்சம் வட்டிலங்கையில் இருந்து இங்நாணயங்கள் பழக்கத்திலிருந்த கி.பி.11 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரைக்கும் பாண்டியரின் மேலாதிக்கமோ அல்லது தொடர்போ இலங்கையில் ஏற்பட்டதற்கு சான்றுகள் இல்லை. இக்காலத்தில் சோழருக்கு அடிப்படையிலிருந்த பாண்டியர் தமிழ் நாட்டில் நாணயங்கள் வெளியிட்டதாகவும் தெரியவில்லை. கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து எழுச்சி பெற்ற பாண்டிய வம்சம் தமிழ் நாட்டில் இரு மீன் சின்னம் கொண்ட நாணயங்களை வெளியிட்டுள்ளன. ஆனால் வட்டிலங்கையில் மூன்று மீன் சின்னம் கொண்ட நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றைப் பாண்டியரின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்ற சாகவன் மைந்தன் வட்டிலங்கையில் ஆட்சி செய்த போது வெளியிட்டான் எனக் கூறும் போது, இதற்கு முற்பட்ட நாணயங்களும் வட்டிலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்ட தென்பது தெரிகிறது.

வட்டிலங்கை நாணயங்கள் காணக்கூடிய இன்னொரு சிறப்பம் சம் என்னவென்றால் அமர்ந்த நிலையிலுள்ள காளையுருவமாகும். யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் நாணயங்களில் காளை உருவத்தைப் பொறிக்கும் மரபை கலிங்க மன்னர்களிடம் இருந்து பெற்றதாகப் பலரும் கூறி வாத்துள்ளனர். ஆனால் தமிழ்நாட்டிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான பாரம் ரியத் தொடர்பை நோக்கும் போது சங்க காலத்திலேயே இம்ரூப இலங்கையில் ஏற்பட்டதனக் கூறலாம்.

அதில் கூட இலங்கைக்கும் தழிழகத்திற்கும் இடையில் சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. சங்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் குறிப்பாக பாண்டிய நாணயங்களில் காளை ஒரு முக்கிய சின்னாகப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் அவை பெரும்பாலும் விற்கும் நிலையிலேயே உள்ளன (Loventhan, 1888, Krishnamurthy 1997:Plate.1-19. Nos.1-253). ஆனால் சமகாலத்தில் இலங்கையில் விற்கும் காளையுருவத்துடன் அமர்த் காளையுருவம் நாணயங்களிலும், முத்திரைகளிலும் பயன்படுத்தும் மரபு இருந்ததை அண்மையில் தென்னிலங்கையில் கிடைத்த அச்சினால் பதிக்கப்பட்ட களிமன் நாணய வடிவங்கள் உறுதிசெய்கின்றன (Bopearachchi 1999:106-8, Plate. 23-4, Nos.K14-K31). இவற்றிலிருந்து காளை உருவம் கொண்ட நாணயங்கள் பண்டு தோட்டு இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டும் தெரிவதோடு, அதன் தொடர்ச்சியே மேற்கூறப்பட்ட நாணயங்களில் வரும் காளையுருவம் எனவும் எடுத்துக் கொள்ள இடமளிக்கிறது. இங்கிலையில் வடஇலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களில் உள்ள காளை உருவத்தை நோக்கும் போது அவை பெரும்பாலான நாணயங்களில் கிடையாக உள்ள முன்று கோடுகளையுடைய பித்தின் மேல் அமர்த் காணப்படுகின்றன. இந்த அம்சம் பாண்டிய நாணயங்களிலோ அல்லது இந்திய நாணயங்களிலோ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதேபோல் காளையின் கழுத்தும், ஏரியும் மிக ரீண்டும், உயர்த்தும் காணப்படுவதும் இங்காணயத்தில் காணக்கூடிய மற்றைய சிறப்பம் சங்களாகும். இவற்றிலிருந்து வடஇலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்கள் பெருமளவுக்கு இப்பிராந்தியத்திற்குரிய நாணய மரபை ஓட்டியே வெளியிடப்பட்டதெனக் கூறலாம்.

பாளி, சிங்கள, தமிழ் இலக்கியங்களிலும், பாண்டியக் கல்வெட்டுக்களிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் எல்லாரைத் தலைகராகக் கொண்ட அரசு தோன்று முன் வடஇலங்கையில் ஓர் அரசு இருந்ததென்பதைச் சூசகமாகத் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால் எங்குத்து

மன்னர் எப்போது ஆட்சி செய்தார்கள் என்பதற்குரிய சரியான சான்றுகள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இங்காணயங்கள் கதிரமலையும், சிங்கையும் தலைகராக இருந்த போது வெளியிடப்பட்டவை எனக் கூறலாம். கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து எல்லாரைத் தலைகராகக் கொண்ட அரசு இருந்ததை வரலாற்றிலக்கியங்கள் கூறுகின்ற போதிலும் அதை ஆட்சிபுரிந்த மன்னர்களின் கால வரலாறோ ஏனைய அம்சங்களோ இன்னும் முறையாக அறியப்படவில்லை (Pathmanathan 1978) இங்கிலையில் தமிழ் அரசு ஒன்று வடஇலங்கையில் இருந்ததென்பதற்கு சேது மொழி பொறித்த நாணயங்கள், அதுவும் வடஇலங்கையில் பெருமளவு கிடைத்ததை முக்கிய சான்றுகளில் ஒன்றாகக் காட்டப்படுகிறது. இங்கிலையில் மேற்கூறப்பட்ட நாணயங்கள் காட்டப்படுகிறது. இவற்றிலையில் கிடைத்திருக்கும் போது எப்படித் தமிழ் இலக்கியங்களிலும், பாண்டியக் கல்வெட்டுக்களிலும் வரும் கதிரமலையும், சிங்கையையும் வரலாற்றுக் கற்பண்யாகக் கொள்ள முடியும்?

நல்லூர் இராசதானி கால நாணயங்கள்

சிங்கை கெரின் பின்னர் தோன்றிய தமிழரசின் தலைகார நல்லூர் எனத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இந்தலைகார யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்திருப்பதால் இதை யாழ்ப்பாண அரசு எனவும், நல்லூர் இராசதானி எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. இதைப் பாண்டியர்களின் படைத்தளபதிகளாக இருங்கு இலங்கை மீது படையெடுத்த ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் என்னும் பிராமணர் தோற்றுவித்தனர் என்பது அறிஞர்கள் பலரது கருத்தாகும். இவ்வரசு கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டிலிருங்கு கி.பி.17ஆம் நூற்றாண்டின் மூற்பகுதி வரை அதாவது போத்துக்கேயர் வெற்றி கொள்ளும் வரை வட்டிலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்ததைப் பாரி, சிங்கள, தமிழ் இலக்கியங்கள், இலங்கை, தென்னிச்சியக் கல்வெட்டுக்கள், போத்துக்கேய ஆவணங்கள் உறுதி செய்கின்றன. இதே காலமாவில் தென்னிலங்கையில் கண்டி, கோட்டை அரசுகளும், கிழக்கிலங்கையில் திருகோணமலை, பழுகாமல், பானமை முதலான சிற்றரசுகளும் இருந்தன. நல்லூர் இராசதானியின் கீழ் வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வளிகாமல், பச்சிலைப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களும், மன்னார் மற்றும் பதின்மூன்று தீவுகளும், வன்னிமைகளான பணங்காமல், முளியவளை, தென்னமராடி என்னவும் உள்ளடங்கியிருந்தன. சில காலங்களில் இதன் ஆதிக்கம் கிழக்கிலங்கையிலும், தென்னிலங்கையிலும் பரவியிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவ்வரசு தோன்றியதற்கான சூழ்நிலைகளையும், இவ்வரசுகால வரலாற்றையும் கிடைத்த சான்றுகளின் அடிப்படையில் முழுமையாக வெளிப்படுத்திய பெருமை பேராசிரியர் இந்திரபாலா (1972), பேராசிரியர் பத்மநாதன்(1978) போன்ற அறிஞர்களுக்கே உரியது.

இவ்வரசு முன்னாற்றி ஜம்பது ஆண்டுகள் நல்லூர் ஏத் தலைகாராகக் கொண்டு வருவார்க்கையில் ஆட்சி புரிந்துள்ள போதிலும், அதன் வரலாற்றை முழுமையாக அறியக் கூடிய சான்றுகள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. இவ்வரசு தொடர்பாக சிங்கள, தமிழ் வரலாற்று இலக்கியங்களில் சில செய்திகள் காணப்பட்டாலும், அவை யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் வரலாற்றைக் காலாசிரைப்படுத்திக் கூற உதவவில்லை. ஒரிரு கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ள போதிலும் அவை விரிவான தகவல்களைத் தரவில்லை. ஆனால் அரசு ஒன்று கீண்ட காலமாக ஆட்சி புரிந்ததையும், அது அரசியல், பொருளாதாம், பண்பாடு, உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டு வர்த்தகத் தொடர்புகள் போன்றவற்றால் மேம்பட்டிருந்ததையும் ஓரளவுக்கு ஈடுத்துக்காட்டும் சான்றுகளில் ஒன்றாக இவ்வரசு கால மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்கள் விளங்குகின்றன.

சேது நாணயங்கள்

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் தமது ஆட்சியின் போது பல அளவுகளில், பல வடிவங்களில் நாணயங்களை வெளியிட்டுள்ளனர். இவை தோற்ற அமைப்பில் சோழர்கால, பொலாந்துவை அரசு கால நாணயங்களைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளன. இங்காணயங்கள் இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் கிடைத்து வருகின்ற போதிலும் என்னிக்கையில் அதிகமானவை வட்டிலங்கையில் திருக்கெல்வேலி, நல்லூர், கோப்பாய், அச்சுவேலி, புத்தூர், சண்டிலிப்பாய், மாதோப்பம், மாங்குளம், பூநகரி, வேலனை, காந்தரோடை, வல்லிபுரம் போன்ற இடங்களில் கிடைத்துள்ளன. இவையைனத்தும் செப்பு நாணயங்களாகும் (Gnanapragasam 1928, Rasanyakagam 1928, சிவாமி 1974:1-12, Pathmanathan 1980:410. கிருஷ்ணராஜா 1983:71-84). இதனால் செப்பு நாணயங்களை மட்டுமே யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் வெளியிட்டார்கள் எனக் கூறப்பட்டு வந்தது. ஆனால் பேராசிரியர் பத்மநாதன் பொன்றன் நூதன சாலையில் இம்மன்னர் வெளியிட்ட பொன் நாணயம் ஒன்றிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அன்மையில் இந்நுலாசிரியரால் இம்மன்னர் வெளியிட்டு, வெள்ளி நாணயங்களைக் கண்டு பிடிக்கமுடிந்தது (1999:6-9). ஆனால் வகையிலும், தொகையிலும் செப்பு நாணயங்களே அதிகமாகக் கிடைத்திருப்பனால் இந்நாணயங்களையே அதிகமாக வெளியிட்டனர் எனக் கூறலாம்.

இந்நாணயங்களில் "சேது" எனும் மொழியும், நந்தியும் முக்கிய அம்சங்களாகத் திகழ்த்தன. சேது என்பதற்கு அனை, அலை, எல்லை, ஏரி, கரை, கடல் வழிப்பாதை, பாலம், இராமேஸ்வரம், சிவப்பு போன்ற பல பொருள்கள் உள்ளன (T.L.II:715, Pathmanathan:1980:411). தமிழகத்திற்கும் ஈழத்திற்கும் இடையேயுள்ள பாக்குரிரினையில் காணப்படும் இராமர் கல்லணையும் சேது எனக் குறிப்படுவது முக்கம். பாண்டி நாட்டிலுள்ள தலங்கள், இடங்கள் சேது என்ற பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டதற்கு இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் சான்றுகள் உள்ளன (S.I.I. 8:N402). நாணயங்களில் வரும் சேது என்னும் மொழி இவற்றை வெளியிட்ட ஆரியச்சக்கரவர்த்தி மன்னர்கள் இராமேஸ்வரத்திலிருந்து வாந்தமையினையும், அத்தலத்துடன் தாங்கள் கொண்டிருந்த தொடர்பினையும் நினைவு கூறும் வண்ணம் இச்சொல்லை மங்கல மொழியாகவும், குலச்சின்னமாகவும் பயன்படுத்தினர் எனக்கூறலாம். இச்சொல்லை நாணயங்களில் மட்டுமன்றி தாம் வெளியிட்ட அரச ஆவணங்களிலும், கொடிகளிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் பயன்படுத்தியுள்ளனர் (Pathmanathan 1980:411-413). கல்வெட்டுக்கள் ஸ்வஸ்தி பீரி அல்லது லித்தம் என்ற மங்கல மொழியுடன் தொடங்குவது முக்கம். ஆனால் யாழ்ப்பாண மன்னர்களுடைய கல்வெட்டுக்கள் சேது என்ற மொழியுடன் தொடங்குகிறது. இவற்றிலிருந்து யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் சேதுவை ஒரு மங்கல மொழியாக, தெய்வீக ஆற்றல் பொருந்திய மொழியாகப் பயன்படுத்தினர் என்பது தெரிகிறது. யாழ்ப்பாண அரசின் கடைசி மன்னன் சங்கிலியனுக்கும் போது துக்கேயருக்குமிடையிலே போர் நடைபெற்ற பொழுது சங்கிலியன் படை சேது என்ற மொழிவரையப்

பெற்ற ஒரு பட்டயத்தை எடுத்துச் சென்றதாகக் குவேறோல் கவாயியார் கூறியுள்ளார்.

இம்மன்னர்கள் "சேது காவலன்" என்ற விருதினைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதைச் செகராசசேகரமாலை, தக்கின கைவாய்ப்பாணம் முதலான நூல்கள் கூறுகின்றன. செகராசசேகரமாலை ஆரியச்சக்கரவர்த்தி மன்னருள் ஒருவனை "விடைக் கொடியுடு சேதுவும் நீள்கண்டிகள் ஒன்பதும் பொறித்தது மிகைத்த கோவும்" எனக் கூறுகிறது (செகராசசேகரமாலை செய்யுள்.7, கயிலாயமாலை 5). இவ்வாதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாணயங்களில் வரும் சேது என்ற மொழியைச் சேதுகாவலன் என்ற விருதின் சருக்கமாக இருக்கலாம் எனப் பேராசிரியர் பத்ஞாதன் கருதுகிறார். நாணயங்களில் சேது என்ற மொழியோடு நந்தியையும் முக்கிய இலட்சனையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். தக்கின கைவாய்ப்பாணம் செகராசசேகரன் என்ற மன்னனை "இடப் வான் கொடி எழுதிய பெருமான்" எனவருணிக்கிறது. சோதிட நூலும் சங்கையாரியனுடைய விடைக்கொடியற்றிக் கூறுகிறது (Pathmanathan 1980:412-413). இவற்றிலிருந்து சேது மொழியையும், நந்தியையும் இலட்சனையாகப் பொறித்த நாணயங்களை யாழ்ப்பாண மன்னர்களே வெளியிட்டனர் என உறுதிப்பக் கூறலாம்.

இங்நாணயங்கள் பத் தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து ஆராயப்பட்ட போதிலும் இவற்றை யாழ்ப்பாண மன்னர்களே வெளியிட்டனர் என்ற முடிவுக்கு யாரும் முன்வரவில்லை. மதன் முதலில் சேது நாணயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்த பெருமை பிறின்செப், எலியட் என்ற அறிஞர்களையே சாரும். பிறின்செப் தனது இவங்கை நாணயங்கள் என்ற கட்டுரையில் இரு சேது நாணயங்களுக்குரிய படங்களைப் பிரசரித்து அவற்றைத் தென்னிடியாவில் கிடைத்த நாணயங்களுடன் தொடர்புபடுத்தினார் (Prese's 1858 :419-424). இதேகாலப்பகுதியில் இங்நாணயங்களை ஆராய்ந்த எலியட் இவற்றைச் சொழ நாணயங்கள் எனக் குறிப்பிட்டார்

(Elliot 1970:152G, No.72c). இவர்களைத் தொடர்க்கு இங்காணயங்களை ஆராய்ந்த றைஸ் டேவிட்ஸ் (Rhys Davids) பாண்டி நாட்டுப் பழக்கத்திற்காகச் சிங்கள மன்னன் முதலாம் பராக்கிரமபாகு வெளியிட்டாகக் கூறினார். முதன்முதலில் திரேசு சுவாமியார் (Rev.Tracey) என்பவர் இராமாதபுரத்துச் சேதுபதிகள் வெளியிட்ட சேதுபதி என்ற மொழி போறித்த நாணயங்களுக்கும், சேது என்ற மொழி பொறித்த நாணயங்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி சேது மொழி பொறித்த நாணயங்கள் இலங்கையில் சிறப்பாக வடஇலங்கையில் கிடைப்பதைக் கொண்டு இவை இலங்கையிலேயே வெளியிடப்பட்டாகக் கூறினார் (Tracey 1889-94:1-12). சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தமக்குக் கிடைத்த 70 சேது நாணயங்களை ஆய்வுக்கு அடிப்படையாகக் கொண்டு இவற்றை நல்லூரைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த யாழ்ப்பாண மன்னர்களே வெளியிட்டனர் என்ற கருத்தைத் தக்க சான்றுகளுடன் வெளியிட்டார் (Gnana prakasar 1920: 172-179).

பிற்காலத்தில் இங்காணயங்களை ஆராய்ந்தவர்களில் பேராசிரியர் பத்மாதன் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்தத்தக்கவர். இவர் தமக்குக் கிடைத்த 80க்கு மேற்பட்ட சேதுநாணயங்களை கால அடிப்படையில் முதன்முறையாக அடிவணைப்படுத்தியதோடு, நாணயங்களின் எடை, அளவு, குறியீடுகள், சின்னங்கள், கலைநயம் என்பவற்றின் பின்னணியில் அவற்றை ஆறு வகையாகப் பிரித்தார். அவற்றுள் சில நாணயங்களின் வடிவமைப்பு, அளவு, விறை என்பனவற்றில் உள்ள வேறுபாட்டைக் கருதி உபயிரிவளாகக் கணித்துள்ளார் (1980 :414-417). இங்காணயங்கள் தொடர்பாகப் பல கட்டுரைகள் வெளிவங்கிறுப்பதால் நாணயங்களுக்கிடையிலான முக்கிய வேறுபாடுகள் பற்றிச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம்.

1) நாணயத்தின் வலது பூறும் பார்த்த சிலையில் சிற்கும் மனித உருவம். வலதுகை உயர்த்தப்பட்ட சிலையில் சிறைகுடும் போன்ற ஏதோ ஒரு பொருளைத் தாங்கி சிற்கிறது. கீழே சங்கரன். இடப்பூறும்

குத்துவிளக்கு. வழக்கமாக சேது நாணயங்களில் வரும் காளையுருவம் இதில் காணப்படவில்லை. நாணயத்தின் பின்புறத்தில் வலது பூறும் பார்த்த சிலையில் அமர்த்திருக்கும் மனிதவருவம். அதனருகில் தமிழ் எழுத்துக்களில் சேது என்ற பெயர் காணப்படுகிறது.

2) இதில் இடப்பூறும் பார்த்து சிற்கும் மனித உருவம். இருபூறும் குத்து விளக்கு. பின்புறத்தில் இடப்பூறுமாக அமர்த்த காளையுருவம். மேல் பகுதியில் பிறைச்சங்கதிரன். காளையின் கீழ் தமிழில் சேது என்ற பெயர் காணப்படுகிறது.

3) இந்த நாணயம் முதலிரு நாணயங்களைப் போல், ஆனால் வலப்பூறும் சிற்கும் மனிதனுக்கு கீழே இடப்பூறுமாக பூரணகும்பும் போன்ற பொருள் காணப்படுகிறது.

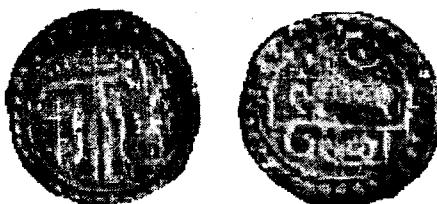
4) நாணயத்தின் முன்புறத்தில் இடப்பூறும் குத்துவிளக்கு. வலப்பூறும் காளை. நாடுவில் வலப்பூறும் பார்த்த சிலையில் சிற்கும் மனித உருவம். பின்புறத்தில் வலப்பூறும் பார்த்த சிலையில் அமர்த்திருக்கும் மனித உருவம். வலப்பூறும் தமிழில் சேது என்ற பெயர் உள்ளது.

5) முன்பூறும் வலப்பூறும் சிற்கும் மனித உருவம். இடப்பூறுமாக அமர்த்த காளையுருவம். அதன் மேற்பகுதியில் பிறைச்சங்கதிரன். இந்த அமச்சதை நான்காவது வகை நாணயங்களில் காணமுடியவில்லை. காளையின் வாற்பகுதியிடன் திரிசூலம் காணப்படுகிறது. இடப்பூறுத்தில் பீடத்துடன் கூடிய குத்துவிளக்கு உள்ளது. நாணயத்தின் பின்புறத்தில் இடப்பூறும் அமர்த்திருக்கும் மனித உருவம். வலப்பூறும் தமிழில் சேது என்ற பெயர் காணப்படுகிறது

6) முன்பூறும் வலப்பூறும் சிற்கும் மனித உருவம். வலக்கைத் தோலுக்கு மேலே ஏதோ ஒரு பொருளை எந்தியவாறு உள்ளது. வலப்பூறுமாக குத்துவிளக்கு. இதற்குப் பக்கத்தில் வேல் காணப்படுகிறது. இடது கை கீழ்நோக்கி ஏதோ ஒரு பொருளைத்

தொட்டவாறு உள்ளது. அது கிளைகளுடன் கூடிய மரமாக அல்லது வச்சிராயதுமாக இருக்கலாம். பின்புறத்தில் மனித உருவத்திற்குப் பதிலாக இடப்புறமாக அமர்ந்திருக்கும் காளையுருவம். அதன் மேற்பக்கமாகப் பிறைச்சங்திரனும், சூரியனும் உள்ளன. காளையின் கீழ் தமிழில் சேது என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. இவை மிகச் சிறியவை. யாற்றைய நாணயங்களில் இம் பெற்ற மனித உருவத்திற்குப் பதிலாக எட்டு இதழ் கொண்ட தாமரை மலரின் இதழ்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. காளையுருவம் பீதத்தில் அமர்ந்திருப்பது இன்னொரு சிறப்பாகும்.

பிற்காலத்தில் மேலும் பலர் சேது நாணயங்களைக் கண்டுபிடித்து ஆராய்ந்துள்ளனர். அவையினைத்தும் மேற்கூறப்பட்ட வகையைச் சேர்ந்தவை. அண்மையில் எமது கள் ஆய்வின்போது மேற்குறிப்பிட்ட நாணயங்களுடன் இதுவரை ஆப்வுக்கு உட்படுத்தாத நான்கு வகையான நாணயங்கள் கிடைத் துள்ளன. அபற்றுள் வெள்ளி நாணயங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன (படம்-1).

இதன் மூலம் செப்பு நாணயங்கள் மட்டுமன்றி வெள்ளி நாணயங்களும் வெளியிடப்பட்டமை தெரியவருகிறது.

மேலும் சில நாணயங்களுக்கு முன்னால் காளையின் முகத்தைப் பார்த்தவாறு தாமரை(படம்-2), மயில் (படம்-3), சிறிய வடிவில் மனிதன் (படம்-4) போன்ற சின்னங்கள் பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

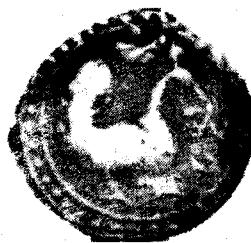

இவற்றில் இருந்து சேது மொழிபொறித்த நாணய வகைகள் மேலும் இருக்கலாம் என்பது தெரிகிறது.

கந்தன் பெயரில் நாணயம்

நல்லூர் இராசதானி கால நாணயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் சேது என்னும் பெயர் பொறித்த நாணயத்தையே இக்கால மன்னர்கள் வெளியிட்டார்கள் எனக் கூறிவந்துள்ளனர். ஆனால் எமது கள் ஆய்வின் போது இந்நாணயங்களுடன் "கந்தன்", ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் என்ற பொருள் தரும் இருவகை நாணயங்களை கிடைத் துள்ளன. இவ்வகை நாணயங்கள் வட்டுவகையில் மேலும் சிலரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. சில நாணயங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் திருக்கெல்வேலியில் உள்ள ஈவிலின் பண்பாட்டு நிறுவனத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. தமிழ் நாட்டில் கரூரில் இவை அரிதாகக் கிடைத்துள்ளது. வடதிலங்கையில் கிடைத்த சில

நாணயங்கள் அங்குள்ள ஒருவர் தமிழ் நாடு இராசபாளையத்தைச் சேர்த்த ஒருவர் மூலம் விழுப்பனை செய்த நாணயங்களில் சில சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன. இங்காணயங்கள் யாழ்ப்பாண மன் னர் களாவ் வெளியிடப்பட்டதென் பதற்கு உறுதியான காரணங்களைக் காட்டலாம். அவற்றுள் "கங்" என்ற பெயர் பொறித்த நாணயத்தை முதலில் ணோக்கலாம்(படம்-5).

இடம்	: மண்ணித்தலை(பூங்கரி)
உலோகம்	: செப்பு
அளவு	: 1.5ச.மி
எடை	: 2.0 கிராம்.

முன் புறம்

விளிம்பைச்சறி இருவட்டங்கள். இருவட்டிற்குள்ளும் தடித்த புள்ளிகள். இரண்டாவது வட்டத்திற்குள் இடப்புறம் பார்த்த நிலையில் மயில் சின்னம். இதன் தோகைகள் சுருங்கிய நிலையில் அதன் கொண்டை மிக உயரமாக உள்ளது. ஏனைய நாணயங்களில் மயிலின் வாயில் பாம்புச் சின்னம் காணப்படுகிறது. ஆனால் இங்காணயத்தில் உள்ள சின்னம் பாம்பு உருவத்திலிருங்கு சற்று வேறுபட்ட உருவமாக உள்ளது. மயிலுக்கு மேலே விளிம்பை ஒட்டியவாறு பிறைச்சுங்கிரன், சூரியன் காணப்படுகின்றன.

பின் புறம் :

முன்புறம் போல் விளிம்பைச் சுற்றி இரு வட்டங்கள், வட்டத்திற்குள் தடித்த புள்ளிகள். ஆனால் இவை விளிம்பிலிருங்கு சற்று விலகி முடிவுறாத நிலையில் உள்ளன. இடப்புறமாக வேல். அதன் கீழ் பெட்ட வடிவில் தூரக் கோரு. அதற்குள் சக அடையாளம். மைத்தில் மேற்புறமாக தமிழில் "கங்" என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. இதன் கீழ் இரு கால்களைக் குறிக்கும் உருவங்கள். இடப்புறமாக முக்கோண வடிவில் முடிவுறாத நிலையில் உள்ள வடிவம். இது குறியீடாக இருக்கலாம். இச்சின்னங்களைச் சுற்றி வட்டமான சிறு புள்ளிகள் உள்ளன.

இங்காணயத்தில் மயில் ஒரு முக்கிய சின்னமாக இடம்பெற்றுள்ளது. மயிலை ஒரு சின்னமாக நாணயங்களில் பயன்படுத்தும் மரபு இந்தியாவில் மிகத் தொன்மையானது. கி.மு. 4ஆம், 3ஆம், நூற்றாண்டில் இருங்கு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை வெளியிடப்பட்ட வடிநிதிய, தென்னிந்திய, தமிழக நாணயங்கள் பலவற்றில் மயில் ஒரு சின்னமாக இடம்பெற்றுள்ளது. வடிநிதிய நாணயங்கள் சிலவற்றில் மயில் சின்னத்துடன் வேலும் மருகளைக் குறிக்கும் கார்த்திகேய, குமார போன்ற பெயர்களும் பொறிக் கப்பட்டுள்ளது (Gupta 1969:187). தமிழ் நாட்டில் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவர் வெளியிட்ட நாணயங்களில் முன்புறம் காளையுருவமும் அதன் மேற்புறத்தில் பல்லவர் கால எழுத்தில் "தம்" என்ற சொல்லும், பின்புறத்தில் இடப்புறம் ணோக்கி நிற்கும் மயில் சின்னமும் இடம் பெற்றுள்ளன (சௌதாராமன் 1998). கி.பி.17ஆம் நூற்றாண்டில் இருங்கு தமிழகத்தில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர்கள் பலரும் மயில் சின்னத்துடன் பெயரையும் பொறித்தனர். இதற்கு இராமாதபாச் சேதுபதிகள், மதுரைநாயக்கர், ஆர்க்காரு நவாப்பு என்போரால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. மதுரையில் கிடைத்த நாணயம் ஒன்றின் முன்புறத்தில் இடப்புறம் ணோக்கிய மயிலும், அதற்கு மேலே வேல் சின்னமொன் ரும்

இடம் பெற்றுள்ளன. பின்புறத்தில் இருவரிகளில் தமிழில் குரான்து(கண) என்று எழுதப்பட்டுள்ளது (ஆறுமூக சீதாராமன் 1998:39). திருக்கெல்வேலியில் கிடைத்த இதே காலப்பகுதிக்குரிய இன்னொரு நாணயத்தில் மயில் சீது ஆறு தலைகளுடன் இருக்கும் கருகன் உருவறும், பின்புறத்தில் தமிழில் சேதுபதி என்ற பெயரும் காணப்படுகிறது (சீதாராமன் 1997). இலங்கையில் கி.மு.2 ஆம் நூற்றாண்டிலிருஞ்து வெளியிடப்பட்ட கைச்சி நாணயங்களில் பிற சின்னங்களுடன் மயில், வேல், சேவல் போன்ற சின்னங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதன் பின்னர் யாழ்ப்பாணமன்னர் வெளியிட்ட சேதுமொழி பொறித்த நாணயங்களில் பிற சின்னங்களுடன் மயில் சின்னமும் காணப்படுகின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட நாணயத்திலிருஞ்து பண்டு தொட்டு இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் முருகனின் உருவத்தோடு அவனின் வாகனமாகிய மயில், ஆயுதமாகிய வேல் என்பவற்றோடு அவன் பெயர்களையும் நாணயங்களில் பொறிக்கும் மரபு இருந்ததைக் காணமுடிகிறது. இப்பின்னணியில் வைத்து நாம் ஆய்வுக்கு உப்படுத்திய மேற்குறிப்பிட்ட நாணயங்களை ணோக்கும் போது அவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள மயில் சின்னம் நாணயங்களை வெளியிட்ட மன்னதுக்கு காந்தன்(மருகன்) வழிபாட்டில் உள்ள சட்டுபாடு தெரிகிறது. இதை நாணயத்தில் உள்ள வேல் சின்னத்துடன் "காந்" என்ற பெயரும் உறுதிப்படுத்துகிறது. இங்நாணயங்களில் இருஞ்து அந்தியப்படும் பல்வேறு அம்சங்கள் இந்தியாவில் இதுவரை கிடைத்த மயில் சின்னம் பொறித்த நாணயங்களில் இருஞ்து வேறுபடுகின்றன. அவற்றின் அடிப்படையில் இங்நாணயத்தை யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் வெளியிட்டனர். எனக் கூறமுடிகிறது.

நாணயத்தில் உள்ள எழுத்துக்கள் கி.பி.14 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவை என்பதை அவற்றின் எழுத்துமைத் தொண்டு கணிப்பிடமுடிகிறது. அதில் வரும் "காந்" என்ற பெயர் இங்நாணயங்களை தமிழ் மன்னர்கள் அல்லது தமிழ் மக்களை ஆட்சி

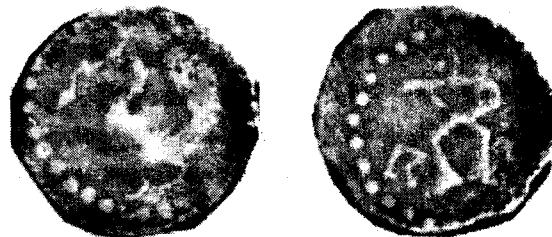
புரிச்த மன்னர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றன. சமகாலத்தில் தமிழ் ஈட்டு மன்னர்கள் இவ்வகை நாணயங்களை வெளியிட்டதற்கோ அல்லது வேறு வடிவங்களில் மயில் சின்னத்துடன் தமிழில் யெய் பொறித்த நாணயங்களை வெளியிட்டதற்கோ இதுவரை சான்றுகள் கிடைத்தாகத் தெரியவில்லை. மாறாக யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் இம்மரபு காணப்படுகிறது. மேலும் மேற்குறிப்பிட்ட நாணயங்கள் வடிலங்கையில் கிடைத்த அளவிற்கு தமிழகத்தில் கிடைத்தாகவும் தெரியவில்லை. அத்துடன் இந்தியா குறிப்பாக தமிழக நாணயங்கள் தொப்பாக வெளிவாந்த எதை நூலிலும் இவ்வகை நாணயம் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டாகவும் தெரியவில்லை.

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் வெளியிட்ட சேது மொழி பொறித்த சில நாணயங்களில் பிற சமயச் சின்னங்களுடன் வேல், மயில் ஆகிய சின்னங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றில் இடப்படும் ணோக்கி அமர்த்திருக்கும் நங்தியின் முகத்திற்கு ஞேரத்திறை வலப்படும் பார்த்த சிலையில் மயில் காணப்படுகிறது (பக.148). இம்மயில் சின்னத்திற்கும் மேலே குறிப்பிட்ட நாணயத்தில் வரும் மயில் சின்னத்திற்கும் இடையே தோற்ற அமைப்பில் கெருங்கிய ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. இரண்டிலும் மயிலின் தோகை சுருங்கிய சிலையிற் காணப்படுகிறது. ஆனால் இந்திய நாணயங்களில் இடம்பெற்றுள்ள மயில்கள் பெரும்பாலும் தோகையை விரித்து ஆரூம் சிலையில் காணப்படுகின்றன.

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் வரும் "சேது" என்ற சொல்லின் விரித்த வடிவமே அம்மன்னர்கள் பயன்படுத்திய சேதுகாலன் என்ற விருதுப் பெயராகும் என்பது போசிரியர் பத்மாதனின் கருத்தாகும் (1980). செக்ராசெக்ராமலை எனும் நூல் யாழ்ப்பாண மன்னர்களில் ஒருவனான செக்ராசெக்ரானை கந்துகைவரியர்களே என வருணிக்கிறது (பத்மாதன் 1992:317). கந்துமலை எனப்படுவது தென்னிச்சியாவின் தென்முலையிலுள்ள கந்தமாதனம் என்பதாகும். சேது எனும் தலம் கந்தமாதனத்தில்

உள்ளதாகச் சேதுபுராணம் கூறுகிறது. இது ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளது பூர்விக இடங்களில் ஓன்று. எனவே சேதுகாவலன் என்ற விருதுப் பெயரின் சுருக்கமே நாணயங்களில் வரும் "சேது" எனக் கொண்டால், செஞ்சாக்செஞ்சாமாலையில் வரும் சுந்தரமையாரியர்களை என்ற விருதுப்பெயரின் சுருக்கமாக நாணயங்களில் வரும் "கந்த" என்ற பெயரைக் கொள்வது முற் றிலும் பொருத் தமாகும். ஆரியச்சக்கரவர்த்தி மன்னர்கள் சேது எனும் சொல்லைக் குலச்சின்னாக, அரசுசின்னாமாகப் பயன்படுத்திய அதேவேளை அச்சொல்லை மங்கல மொழியாகவும், தெய்வீக மொழியாகவும் நாணயங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதற்கு ஆரியச்சக்கரவர்த்தி மன்னர்கள் சைவசமயத்தின் மீது கொண்ட சடுபாடு காரணமாகும். அதேபோல் நாணயங்களில் வரும் "கந்", என்ற பெயரும் "கந் தமலையாரியர் கோன்" என்ற விருதுப் பெயரும் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி மன்னர்கள் மருகவறிபாட்டுடன் கொண்ட சடுபாட்டைக் காட்டுகிறது எனக் கூறலாம்.

ஆரியச்சக்கரவர்த்தி பெயரில் நாணயம் (படம்-6)

இடம் : வீரபாண்டியன்றுணை(பூநகரி).
உலோகம் : செப்பு.
அளவு : 1.3 செ.மீ.
எடை : 1.9 கிராம்.

மன்புறம்

விளிம்பைச்சுற்றி இருவட்டங்கள். இருவட்டத்தின்னாலும் தடித்த புள்ளிகள். இதில் காணப்படும் மயில் உருவம் முதல் கூறப்பட நாணயத்தில் காணப்படும் மயில் உருவத்தைப் பெருமளவு ஒத்திருந்தாலும் சில அம்சங்களில் வேறுபடுகின்றன. முதலாவது நாணயத்தில் இடப்புறம் பார்த்த நிலையில் உள்ள மயில் இங்ஙனணயத்தில் வலப்புறம் பார்த்த நிலையில் காணப்படுகிறது. அத்துடன் இதன்வாயில் காணப்படும் சின்னம் பாம்பு எனத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இங்ஙனணயத்தில் உள்ள பிழைச்சுந்திராலும், சூரியனும் பெருமளவு தேய்வடைந்த நிலையில் உள்ளன.

பின்புறம்

விளிம்பைச் சுற்றி வட்டம். இதில் வேல் சின் எஃ காணப்படவில்லை. முதலாவது நாணயத்தில் "கந்" என எழுதப்பட இடத்தில் இருக்கு "ஆ" என்ற எழுத்துக் காணப்படுகிறது. இதனுடன் இணைந்த நிலையில் முதலாவது நாணயத்தில் வருவது போல் மனித வடிவில் அமைக்க கால் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இதற்கு இடது, வலது புறமாக முதலாவது நாணயத்தில் வரும் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன.

இங்ஙனணயம் "கந்" என்ற பெயர் பொறித்த நாணய அமைப்பைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளது. ஆனால் "கந்" என்ற பெயருக்குப் பதிலாக இதில் "ஆ" என்ற எழுத்து மட்டும் காணப்படுகிறது. இரு நாணயங்களில் உள்ள மயிலின் தோற்று அமைப்பு, சின்னங்களினையே காணப்படும் ஒற்றுமைகள், நாணயங்களின் வடிவமைப்பு, எழுத்துக்களின் கால ஒற்றுமை என்பவற்றை ணோக்கும் போது இவை குறிப்பிட்ட காலப் பகுதியில் குறிப்பிட்ட ஒரு வம்சத்தால் அல்லது மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்டவை என்பது தெரிகிறது. இருவகை நாணயங்களிலும் உள்ள சின்னங்களில் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இந்த வேறுபாடுகள் குறிப்பிட்டகாலப் பகுதிகள் வெளியிடப்பட்ட எல்லா நாட்டு நாணயங்களிலும் காணக் கூடிய ஒன்றாகும்.

இங்ஙனையத்தில் வரும் "ஆ" என்ற எழுத்துப் பல சிலையில் ஆராய்ட் வேண்டிய ஒன்று. இடைக்காலத்தில் தெள்ளிச்சியாவில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களை ஆராய்தால் அவற்றுள் சிலவற்றில் மன்னன் பெயருக்குப் பதிலாக அவன் அல்லது அவனது வகுக்குத்தின் முதலெழுத்தை நாணயங்களில் பயன்படுத்தும் முறை காணப்பட்டது. இதற்கு சேரமன்னர் நாணயங்களில் பயன்படுத்திய "ச" என்ற எழுத்தையும் (Mitchiner1998:160-61), தமிழ் நாட்டிலுள்ள கொங்கு நாட்டை மூன்றாம் பல்லளா மன்னன் ஆட்சி செய்த போது (கி.பி. 1292-1345) வெளியிட்ட நாணயங்களில் வரும் "ப" என்ற எழுத்தையும் குறிப்பிடலாம். இதேபோல் இருக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் மன்னனின் அல்லது வகுக்குத்தின் பெயருக்குரிய முதலெழுத்தை, மன்னனின் தலையாகக் கொண்டு உடலின் கீழ்ப் பாகங்களை நாணயங்களில் போறிக்கும் யூடு காணப்பட்டது. இதற்கு மூன்றாம் பல்லளன் வெளியிட்ட நாணயங்களே சிறந்த சான்றாகும் (ஆரூருக சீதாராமன் 1996: 89-97). இங்கே "கா" என்ற எழுத்திற்கு கீழே இருப்பது போல் "ஆ" என்ற எழுத்திற்கு கீழேயும் மனிதனின் இடுப்புன் இணைக்க காற்படுகுதி காணப்படுகிறது. இதை "ஆ" எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்களில் தெளிவாகக் காணமுடிகிறது. இங்கே "கா" என்ற பெயரின் விரித்த வடிவமாக "கங்குமலை யாரியர்கோன்" கொள்ளப்படும் போது "கா" என்ற எழுத்திற்கு கீழேயுள்ள மனித உருவம் அப்பெயருக்குரிய மன்னனைக் குறித்ததெனக் கூறுவதுமிகையல்ல. அப்படியானால் "ஆ" என்ற எழுத்திற்கு கீழேயுள்ள மன்னன் யார் என்ற கேள்வி எழுகின்றது. தமிழ்ப்பேர்கராதியில் "ஆ" என்பதற்கு இப்பும் என்ற பொருள் உண்டு (T.L.V:201). யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் நங்தியை நாணயங்களில் பயன்படுத்தியதால் அவ்வாறு கொள்ளவும் இடமுண்டு. ஆனால் "ஆ" என்ற எழுத்திற்கு கீழே இருக்கால் மட்டுமே காணப்படுவதால் இதை ஒரு மன்னனைக் குறித்த உருவமாகக் கொள்வதே பொருத்தமாகும். இதனால் "ஆ" என்ற எழுத்து ஒரு மன்னனுக்குரிய பெயரையே கூட்டி நிற்பதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் ஆட்சி புரித்த ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் மன்னர்கள் தமது பெயருக்குப்

பதிலாக தமது குலத்தை அல்லது பூர்வகத்தைக் குறிக்கும் "சேது" என்ற பெயரையே நாணயங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதனால் நாணயங்களில் வரும் "ஆ" என்ற எழுத்து ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் என்ற வகுப்பெயரைக் குறிக்கும் "ஆ" என்ற முதலெழுத்து எனக் கூறுவது மற்றிலும் பொருத்தமாகும்.

இதுவரை கூறப்பட்டவற்றிலிருந்து கல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரித்த ஆரியச்சக்கரவர்த்தி மன்னர்களே சேது என்ற பெயருடன் காங்கள், ஆரியச்சக்கரவர்த்தி என்ற பெயர்களிலும் நாணயங்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள் என்பது தெரிவிற்கு. இவை கல்லூர் இராசதானி பற்றிய வரலாற்று ஆய்வுக்கு கிடைத்த மேலும் ஒரு முக்கிய ஆன்று என்பதில் ஈடுதேகமில்லை. இவ்வரசைப் பஸ்வேறு மன்னர்கள் ஆட்சி புரித்துள்ளனர். ஆயினும் எங்கெந்த காலப்பகுதியில் எந்ததெந்த மன்னன் ஆட்சிபுரிக்கான் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறுவதற்கு இதுவரை தக்க சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. முறைப்படி ஆராய்ப்பட்டதென்ற வகையில் போசிரியர் பத்மாநாதனின் யாழ்ப்பாண இராசசியம் என்ற நூலைச் சிற்பாகக் குறிப்பிடலாம் (1972). அதில் கூட சான்றுகள் அற்ற சிலையில் சில மன்னர்கள் பற்றியும், அவர்களின் ஆட்சிக் காலம் பற்றியும் ஜயங்கள் எழுப்பப்படுள்ளதைக் காணலாம். இங்கிலையில் மேற்கூறப்பட்ட இரு நாணயங்களை எந்த மன்னர்கள் வெளியிடார்கள் என அறுதியிட்டுக் கூறுவது கடினமாகும். ஆனால் நாணயங்களில் இடம் பெற்றுள்ள "கா" என்ற பெயருக்கும், இராசதானியின் தலைநகராக இருந்த கல்லூரில் காங்கள் ஆலயத்தைக் கட்டிய மன்னனுக்கும் மற்றும் "கந்தமலையாரியர்கோன்" என்ற விருதுப்பெயரைச் சொல்கிய மன்னனுக்குமிடையே ஒருவித தொப்பு இருப்பது போலக் காணப்படுகிறது.

கைலாயமானலையில் வரும் தனிச் செய்யுள் கல்லூரில் காட்டுன் ஆலயத்தையும், யாழ்ப்பாண நகரத்தையும் அமைத்தவன் புவனேகபாகு எனக் கூறுகிறது.

"இலக்கிய சகாப்த மெண்ணூர் நெழுபதா மாண்ட தெல்லை

அலர்பொவி மாலை மார்பனாம்புவ னேக வாகு
ஏலம்மிகும் யாழ்ப்பாணத்து
உகரிகட்டுவித்து அல்லைக்
குலவிய கந்த வேட்குக்கோயிலும் கட்டுவித் தானே"

இங்கெய்து குறிக்கும் காலத்தை சகவரும் எண்ணாற்றிறமுடதாக எடுத்துக் கொண்டு பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ் மந்திரி புவனேகபாகு காலத்தில் அரசும், கந்தன் ஆலயமும் தோன்றியதாகக் கூறுகின்றனர். ஆனால் பத்தாம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள அல்லுாரில் இராசதானி இருந்ததற்கோ, புவனேகபாகு என்ற பெயரில் மந்திரி ஆட்சி புரிந்ததற்கோ சான்றுகள் இல்லை. இலங்கையில் புவனேகபாகு என்ற பெயரில் 7மண்ணர்கள் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். இவர்களுள் 6ஆம் ப்ராக்கிரும்பாகு தென்னிலங்கையில் ஆட்சி செய்த காலத்தில் அவன் வளர்ப்பு மகனாகிய சபுமால்குமர என்ற செண்பகப்பெருமாள் கி.பி.1540 இல் அல்லுார் இராசதானியைக் கைப்பற்றி 18ஆண்டுகள் புனேகபாகு என்ற பெயருடன் ஆட்சிபுரிந்துள்ளனன். இதை யாழ்ப்பாணத்தில் கிடைத்த இவன்காலக் கல்வெட்டே உறுதிப்படுத்துகிறது (Indrapala 1971:29-31). இவனே மேற்படி செய்யிலில் வரும் புவனேகபாகு என்பதையும், அவனே ஏற்கனவே இருந்த கந்தன் ஆலயத்தைப் புதுப்பித்துக் கட்டினான் என்பதையும் வரலாற்றினர்கள் தக்கசான்றுகளுடன் நிறுவியுள்ளனர். இன்றும் அல்லுார் கட்டியத்தில் ஒத்தப்படும் சபுமால், பூர்ச்சுக்கபோதி, புவனேகபாகு போன்ற பெயர்கள் இவனையே குறிக்கிறது. இவன் கஜவல்லி, மகாவல்லி, சப்பிரமணியர் (கந்தன்) போன்ற கடவுளாட்சிம் மிகுந்த பக்தியுடையவன் என்று அக்கட்டியம் மேலும் கூறுகிறது (பத்மாதன் 1972:57).

கந்தன் ஆலயத்தோடு இவனுக்குள்ள தொடர்பை ணோக்கும் போது மயில் மற்றும் "கந்" என்ற பெயர் பொறித்த நாணயங்களை இம்மன்னன் வெளியிட்டானா? என்ற கேள்வி எழுதின்றது. நங்தி உருவம் பொறித்த அனைத்து நாணயங்களிலும் சேது மொழி

இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இதற்கு ஆரியச்சக்கரவர்த்தி மன்னர்களின் குலமரபுச் சின்னமாக சேது இருந்ததே காரணமாகும். புவனேகபாகு ஆரியச்சக்கரவர்த்தி குலமரபைச் சாராத மன்னன். இதனால் இம்மன்னன் சேதுவுக்குப் பதிலாக "கந்" என்ற பெயரையும், நங்திக்குப் பதிலாக சேது நாணயங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட மயில் சின்னத்தையும் தான் வெளியிட்ட நாணயங்களில் முக்கிய சின்னமாகப் பொறிப்பித்தான் என தொப்புடுத்திப் பார்க்க இடமுண்டு. ஆனால் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி வம்சத்தைக் குறிக்கும் "ஆ" என்ற மதவை முத்தும், இம்மன்னர்கள் பயன்படுத்திய "கந்" என்ற பெயரும் மயில் உருவம் பொறித்த நாணயங்களில் வருவதால் இந்நா ணயங்களைப் புவனேகபாகு மன்னானுடன் தொப்புடுத்திப் பார்ப்பது மரண்பாடாகத் தோன்றுகிறது. இதனால் இவற்றை ஆரியச்சக்கரவர்த்தி மன்னர்களுடன் தொப்புடுத்துவதே பொருத்தமாகும்.

பொதுவாக இவர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்கள் அனைத்திலும் நங்தியும், சேது என்ற மொழியும் முக்கிய சின்னங்களாகக் காணப்பட்டுள்ளன. ஆனால் எல்லா நாணயங்களிலும் இவை ஒரே முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றதாகக் கூறமுடியாது. சில நாணயங்களில் வழக்கமாக நங்தி பொறிக்கப்பட்ட இடத்தில் அமர்த்த அல்லது நிற்கும் நிலையில் மன்னன் உருவமும், இதற்கு இடப்படுமாக பக்கவாட்டில் சிறிய நங்தி உருவமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. வேறு சில நாணயங்களில் சேது மொழி பொறிக்கப்பட்ட இடத்தில் அமர்த்த அல்லது நிற்கும் நிலையில் மன்னன் உருவமும், இதற்கு இடப்படுமாக பக்கவாட்டில் சேது மொழியும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் சிறப்பாகக் கூடிய அம்சம் சில நாணயங்களில் நங்தியுடன் கந்தன் வழிபாட்டைக் குறிக்கும் வேல் சின்னமும் மயில் சின்னமும் இடம்பெற்றிருப்பதாகும். இது மயிலைத் தனியொரு சின்னமாக நாணயங்களில் பொறிக்கும் முன்னரே அதை நங்தியுடன் பொறிக்கும் மாபு இருந்ததைக் காட்டுகிறது. இது ஒருவகையில் இந்நாணயங்களை வெளியிட்ட மன்னர்கள் சிவ வழிபாட்டுடன்

கந்தன் வழிபாட்டிலும் சுடுபாடு கொண்டிருந்ததை எடுத்துக் காட்டுவதாகக் கொள்ளலாம். இதன் இன்னொரு கட்டத்தைத்தனன் இக்கால நாணயங்களில் வழக்கமாக இடம்பெற்ற நந்தி, சேது மொழிக்குப் பதிலாக கந்தன் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய யில், வேல் சின்னங்களுடன் "கந்" என்ற பெயரும் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காட்டுகிறது எனலாம். இந்த வேறுபாடுகள் ஒருவகையில் இங்ஙனையங்களை வெளியிட்ட மன்னானுக்கு ஏனைய மன்னர்களை விட கந்தன் வழிபாட்டோடு மிகுந்த சுடுபாடு இருந்ததை இவை காட்டுவதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதன் காரணமாகவே ஆரியச்சக்கரவர்த்தி மன்னர்களுள் ஒருவன் கந்தமலையாரியர்கோன் என்ற விருதுப் பெயரைப்பெறக் காரணம் எனக் கருதலாம்.

செகராசசேகரமாலை என்ற நூல் "கந்தமலையாரியர்கோன்" என்ற விருதுப் பெயரைத்தாங்கியவன் செகராசசேகர மன்னன் எனக் கூறுகிறது. செகராசசேகரம், பராராசசேகரம் என்பது யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் மாறிமாறிச் சூடிக் கொண்ட சிம்மாசனப் பெயர்களாகும். இதில் கந்தமலையாரியர்கோன் என்ற விருதுப் பெயரைத் தாங்கிய செகராசசேகர மன்னன் யார் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் கந்தமலையாரியர்கோன் என்ற விருதுப்பெயர் பற்றிக் கூறும் செகராசசேகரமாலை என்ற நூல் 14ஆம் நூற்றாண்டில் வரோதய சிங்கையாரியன் காலத்தில் எழுதப்பட்டதாகும். இவனும் செகராசசேகரன் என்ற சிம்மாசனப் பெயரைப் பெற்றிருந்தான். இதனால் இவனும் "கந்தமலையாரியர்கோன்" என்ற விருதுப்பெயரைப் பெற்றிருக்கலாம் எனக் கருதவும் இடமுண்டு. இவன் ஆட்சியில்தான் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் அரசியல், பொருளாதாரம், வெளிநாட்டு வர்த்தகம் என்பவற்றில் உன்னதானிலையில் இருந்ததை பல்வேறு வரலாற்று மூலங்களில் இருந்து அறியமுடிகிறது. இவன் தென்னிலங்கை மன்னர்களிடம் திறைபெற்றான் எனவும், மூஸ்லிம் படையெடுப்பால் பலவீனமுற்ற பாண்டியப் பேரரசுக்கு ஆதாவாக பொன்னையும், யானைகளையும் கொடுத்தான் எனவும் வரலாற்றிலக்கியங்கள் கூறுவது இம்மன்னனின் ஆட்சிக்காலச்

சிறப்பைக் காட்டுகிறது. இவன் தமிழழுயம் வடமொழியையும் வளர்க்க உள்ளூர் மற்றும் தமிழகத்திலிருந்து வந்த புலவர்களுக்கு பொன்னாலான பல பொருட்களைப் பரிசாகக் கொடுத்தது பற்றி செகராசசேகரமாலைக்கூறுகிறது (1942:10). இம்மன்னன் பற்றி யாழ்ப்பாண அரசு கால இலக்கியங்கள் கூறுகின்றவற்றைச் சிங்கள இலக்கியங்களுடனும், சமகால பாண்டிய, சிங்களக் கல்வெட்டுக் களுடனும் ஓயிட்டு இவனின் ஆட்சிக்காலம் 14ஆம் நூற்றாண்டெனப் பேராசிரியர் பத்மாதன் கணித்துள்ளார் (1972:44-247). ஏறத்தாழ இதே காலத்தோடு "கந்" என்ற பெயர் பொறித்த நாணயங்களையும் தொட்புடுத்தக் கூடியதாக இருக்குமாயின் இவனே இங்ஙனையங்களை வெளியிட்டான் எனக் கூறுவது பெருமளவு பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் மேற்குறித்த சின்னாஸ் கருடன் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளைக் குறிக்கும் "ஆ" என்ற எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்களும் இக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்டதால் இவ்வகை நாணயங்கள் இவன் ஆட்சிக்காலத்தில் மட்டும் தான் வெளியிடப் பட்டதா? என்பதை அறிஞர்கள் மேலும் ஆராய இடமுண்டு.

நாணயங்களால் அறியப்படும் தமிழர் வரலாறு

பண்டைய கால வரலாற்றை அறிய உதவும் நம்பகாமான வரலாற்று முவொதாரங்களில் நாணயங்களும் ஒன்றாகும். இவற்றை வரலாற்றாய்வுக்குப் பயன்படுத்தும் மரபு ஜோப்பியரிடையே பதினெட்டாம் நூற்றாண்டளவில் உணரப்பட்டாலும், இந்தியாவில் அதிலும் குறிப்பாக இலங்கையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஏருப்பகுதியில் இருந்தே ஏற்பட்டதனக் கூறலாம். ஒரு நாட்டில் அல்லது வட்டாரத்தில் சுதேச நாணயங்கள் மட்டுமன்றி, வணிகத்தொடர்பால் அயல் நாட்டு நாணயங்களும் பூர்க்கத்தில் இருந்ததற்கு சான்றுகள் உண்டு. இதில் அயல் நாட்டு நாணயங்கள் பெரும்பாலும் அவை கண்டெடுக்கப்பட்ட இடத்திற்கும் அயல் நாடுகளுக்கும் இடையில் இருந்திருக்கக் கூடிய அரசியல், வர்த்தகத் தொடர்புகளை அறியவே பெரிதும் உதவுகின்றன. சுதேச நாணயங்கள் அவை கண்டெடுக்கப்பட்ட வட்டாரத்தின் அல்லது அந்த நாட்டில் வாழ்த் தமக்களின் குடியிருப்பு, மொழி, எழுத்து, மதம், பண்பாடு என்பவற்றைக் கால அடிப்படையில் கண்டு கொள்ளப் பெரிதும் உதவுகின்றன. அண்மைக் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் பலரும் இலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களையும் ஒரு சான்றாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஆயினும் கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன் இலங்கையில் பூர்க்கத்திலிருந்த அனைத்து தமிழ் நாணயங்களும் தமிழகத்தில் இருந்து வந்தவை என்ற கண்ணோட்டத்திலேயே அவற்றை இலங்கைத் தமிழர் வரலாற் றோடு இணைத்துப் பார்த்துள்ளனர். இதில் தப்பான வரலாற்று முடிவுகள் ஏற்படவும் இடமுண்டு. இங்கிலையில் பண்டு தொட்டு

இலங்கைத் தமிழர்கள் நாணயங்கள் வெளியிட்டு வந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைத்திருப்பது தமிழரின் பூர்வீக வரலாற்றுக்கு இவை புது வெளிச்சம் ஊட்டும் என்பதில் சாக்தேகமில்லை.

நாணயங்களின் எழுத்தும் மொழியும்

ஒரு நாட்டில் அல்லது வட்டாரத்தில் பூர்க்கத்தில் இருந்த எழுத்தையும், மொழியையும் அடையாளம் காண் பதில் கல்வெட்டுக்களைப் போல் நாணயங்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இலங்கையில் இவற்றை அறிய உதவும் தொடக்க காலச் சான்றுகளாகக் கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிடைக்கும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் விளங்குகின்றன (Paranavithana 1970, 1983). இவை சமகால இந்தியப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களைப் போல் பிராமிக்குத் தொடர்பான பெளத்த மதம் தொடர்பான செய்திகளைக் கூறுவதாக இருந்தாலும், அதில் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துக்களும், தமிழ் மொழிப் பெயர்களின் செல்வாக்கும் கலந்து காணப்படுகின்றன (Karanaratne 1960, Veluppillai 1980, Sitrampalam 1980, Ragupathy 1991). அந்த அம்சம் கி.மு.2.ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வெளியிடப் பட்ட நாணயங்களிலும் காணப்படுகின்றது. இங்காணயங்களில் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்து, தமிழ் மொழி தொடர்பாக மூன்று அம்சங்களை அவதானிக்க முடிகிறது. 1) தமிழ்ப் பிராமியில், தமிழ் மொழியில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள். 2) "அன்" என முடியும் தமிழ்ப் பெயர் கொண்ட நாணயங்களில் சில வடபிராமி எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருத்தல். 3) பிராகிருதப்பெயர் கொண்ட நாணயங்களில் சில தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டமை. இதற்கு உதாரணமாக தமிழ் மொழிக்குரிய "ள்", தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துக்கே சிறப்பான "ம்" போன்ற எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம் (Bopearachchi 1999:58, 63). இவற்றின் மூலம் இலங்கையில் கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ்ப் பிராமி எழுத்தும், தமிழ் மொழியும் பூர்க்கத்தில் இருந்ததெனக் கூறமுடியும். எழுத்துக்கு முன் மொழி தோன்றியதால் இங்கு தமிழ்

மொழியின் பயன்பாடு மிகத் தொன்மையானதெனக் கூறலாம். இடைக்கால நாணயங்களில் தமிழோடு தேவாகரி எழுத்தும் பயன்படுத்தப்பட்டதைச் சாலக என்ற பெயர் பொறித்த நாணயங்களில் அறியுடிகிறது. சமகாலத்தில் சிங்கள மன்னர்களும், தமிழ் நாட்டு மௌரியர்களும் நாணயங்களை தேவாகரி எழுத்தில் வெளியிட்டுள்ளனர். இதற்கு சர்வதேச வர்த்தகம் காரணமாக இருக்கலாம். அந்த நோக்குடன் வடதிலங்கையிலும் நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் வடதிலங்கை மன்னர் தமிழோடு வட மொழியையும் வளர்க்கப் பல பணிகள் ஆற்றியதாகத் தமிழ் அரசு தொடர்பாகத் தோன்றிய இலக்கியங்கள் கூறுவதையும் இங்கு விணைவுபடுத்தலாம்.

நாணயங்களும் தமிழர் குடியிருப்புக்களும்

நாணயங்களை மட்டும் அடிப்படையாக வைத்து ஒரு இடத்தில் வாழ்ந்த மக்களை அடியாளம் காணமுடியாது. ஏனெனில் ஒரு இடத்தில் அல்லது சாட்டில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் வர்த்தகம் போன்ற பல காரணங்களால் பிற இடங்களுக்குச் செல்லவும், பயன்படுத்தப்படவும் அதிக வாய்ப்புண்டு. ஆனால் குறிப்பிட்ட நாணயங்கள் குறிப்பிட்ட வ்டாரங்களில் கூடுதலாகக் காணப்படும் போது அங்கு வாழ்ந்த யற்றும் வாழுகின்ற மக்கள் தொடர்பான வரலாற்றுச் சான்றுகளை நாணயங்களோடு தொடர்புபடுத்தி அங்கு வாழ்ந்த மக்களையார் என அடியாளம் எனக் கூறுவதில் தவறில்லை. பொதுவாக இவ்வகைத் தமிழின் தொடக்க காலக் குடியிருப்புக்களை பெருங்கற்காலக் குடியிருப்புச் சின்னங்கள் காணப்படும் மையங்களோடு தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கும் மரபு காணப்படுகிறது. இதற்கு இப்பண்பாட்டுச் சின்னங்களுக்கும், தமிழகப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமை சான்றாகக் காட்டப்படுகிறது. ஆனால் இப்பண்பாட்டு வழிவாங்க மக்களே காலப்போக்கில் மொழியிடப்பட்டையில் கூடிழ, சிங்களம் எனப் பிரிந்து சென்றதால் இச்சின்னங்கள் காணப்படும் இடங்களை

எல்லாம் தமிழ்க் குடியிருப்புக்களே இருந்தன எனக் கூறமுடியாது. பெள்த மதம் பரவிய போது இப்பண்பாட்டு வழிவாங்க மக்களில் ஒரு பிரிவினர் அம்மதத்தைப் பின்பற்றியதையும், ஆதரவு கொடுத்ததையும் இப்பண்பாட்டு மையங்களோடு காணப்படும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் உறுதி செய்கின்றன. இவை பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டாலும், அவற்றில் தமிழரோடு தொடர்பான ஆட்டெயர்கள், உறவுப் பெயர்கள், பட்டப்பெயர்கள், சமகப் பெயர்கள், இடப்பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வரலாற்று மையங்களை அண்டியே பெரும்பாலும் பண்டைய கால நாணயங்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு வணிகம் மற்றும் பண்பாட்டுத் தொடர்புகள் காரணமாக இருந்துள்ளன. இவற்றுள் இங்கு வாழ்ந்த மக்களுக்குரிய நாணயங்களும் உள்ளடங்குகின்றன. இவற்றில் தமிழ் நாணயங்கள் செறிவாகக் காணப்படும் இடங்களைப் பெருங்கற்காலக் குடியிருப்புக்குரிய சின்னங்கள், கல்வெட்டுக்கள், பிராமி எழுத்துப் பொறித்த ம்பாண்டங்கள் என்பவற்றோடு தொடர்புபடுத்தி தமிழர் குடியிருப்புக்கள் இருந்த முக்கிய சில இடங்களை அடையாளம் காணமுடிகிறது .

கி.பி.6ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழ் நாணயங்கள் காணப்படும் இப்பகுள் தென்னிலங்கையில் திசமாரம (Tissamarama), அம்பாங்தோட்டை, அநூராதபுரம், வடதிலங்கையில் மாதோட்டம், முல்லைத்தீவு, பூகரி, கஞ்சரோடை, வல்லிபுரம் போன்ற இடங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றுள் தென்னிலங்கையில் திசமாரம், மொனராகலை, அந்பாங்தோட்டை போன்ற வெளாத்தில் எண்ணிக்கையில் அதிகமான உள் நாட்டு, வெள்ளாட்டு நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு பண்டு தொட்டு இங்கு அரசரைப் போன்றி வளர்ந்தது மட்டுமன்றி கடல்சார் வர்த்தகத்திற்குரிய துறைமுகங்களைக் கொண்டிருந்தமையும் முக்கிய காரணங்களாகும். இவ்வப்பாரத்தில் செறிவான தமிழர் குடியிருப்புக்கள் இருந்ததை பரவாக்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பெருங்கற்காலக் குடியிருப்புகளுக்குரிய மையங்களில்

கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அதிக எண்ணிக்கையுடைய பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இக்கல்வெட்டுக்களில் தமிழ்ப் பிராமிக்கே உரிய "ந", "எ", "ழ", "ன" போன்ற எழுத்துக்கள் காணப்படுவதுடன் (புஷ்பரட்டணம் 2000) பாத என்ற சமூகப் பெயரும் (I.C.No.643), வேள், பருமக (பெருமன்), பருமகள் என்ற பட்ப்பெயர்களும் (I.C.Nos.612, 647,745,795,61043), மகள், மருக, மருமான், மருமகன் என்ற உறவுப்பெயர்களும் (புஷ்பரட்டணம் 2000ஆக:1-10) வயல், மடு, நகர் என்ற பின்னொட்டுச் சொல்லுடன் முடியும் இப்பெயர்களும் (I.C.Nos. 794,656,538) மற்றும் தனிச்சப் பெயர்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இவ்வட்டாரங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பதினாறு கல்வெட்டுக்களில் வரும் மீன் அரசன் (மஜிமஹராஜ) பற்றிய செய்திகளும், அவற்றில் இடம்பெற்ற மீன் கோட்டுருவங்களும் இங்கு வாழ்ந்த தமிழர்கள் சிங்கள மன்னர்களுக்கு கட்டுப்படமால் சுதந்திரமாக ஆட்சி புரிந்ததைக் காட்டுவதாக அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர் (மெண்டிஷ் கருத்து- பார்க்க வேங்கடசாமி 1983:610). பாளி இலக்கியங்கள் கூட அநூராதபுரத்தில் ஆட்சி புரிந்த எல்லாள என்ற தமிழ் மன்னன் மீது படையெடுத்த தூட்டகாமினி அதற்கு முன்னோடியாக தென்னிலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த முப்பத்திரண்டு தமிழ் மன்னர்களை வெற்றி கொள்ளப் பல மாதங்கள் சென்றதாகக் கூறுகிறது (C.V.XXV:75). இதில் மிகைப்படுத்தப்பட்ட செய்திகள் இருப்பினும் இக்காலத்தில் தென்னிலங்கையில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்கு இந்த ஒரு முக்கிய சான்றாகக் கொள்ளலாம். கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னர் இலங்கையில் கட்டப்பட்ட ஆலயங்களில் தென்னிலங்கையில் தெவிநுவரை என்ற இடத்தில் அமைக்கப்பட்ட விஸ்தூ ஆலயமும் ஒன்றாகும் (இந்திரபாலா 1999). இவை பண்டு தொட்டுத் தமிழர்கள் இங்கு வாழ்ந்ததற்குச் சான்றாகும். இதை இங்கு கிடைத்த பண்டைய தமிழ் நாணயங்கள் மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. அநூராதபுரம் கி.மு.3 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சோழர் வெற்றி கொள்ளும் வரை இலங்கையின்

பலம்மிக்க அரசாகத் திகழ்ந்தது. இவ்வரசைத் தமிழ் மன்னர்கள் பல தடவைகள் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். இதன் ஆரம்ப கால மக்கள் தென்னின் தீயாலை ஒத்த நூண்கற்கால, பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்குரியவர்கள். இலங்கையில் மிகக் கூடுதலான பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் இவ்வட்டாரத்திலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் தென்னிலங்கையைக் காட்டிலும் தமிழர் தொட்டான சான்று கள் இக்கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன. இங்கு கிடைத்த கல்வெட்டான்று தமிழர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு குழுவாக வெளி நாட்டு வர்த்தகத்தில் ஈருப்பது பற்றிக் கூறுகின்றது (I.C.1970.No .94). இதனால் இங்கு தமிழ் நாணயங்கள் காணப்பட்டமைக்கு தமிழர் குடியிருப்புக்கள் மட்டுமன்றி, வர்த்தகரும் ஒரு காரணம் எனக் கூறுகிடமுண்டு.

வடஇலங்கையைப் பொறுத்தவரை வவுனியா மாவட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 59 குகைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களைத் தவிர வேறு எங்கும் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை (Paranavithana 1970.Nos.222-275). ஆனால் தமிழ் நாணயங்கள் காண்டெட்டுக்கப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் பெருங்கற்கால மற்றும் வரலாற்றுத் தொடக்க காலக் குடியிருப்புக்களுக்குரிய சான்றுகள் பரவலாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன (Seneviratne 1984, Ragupathy 1987, புஷ்பரட்டணம் 1993). மாதோட்டத்தில் தமிழ் நாணயங்களுடன் பலவகையான உள்ளாட்டு, வெளிஜாட்டு நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன (Carswell 1984). இதற்கு இலங்கையின் முக்கிய பண்டைய காலத் துறை முகமாக இது விளங்கியது ஒரு காரணமாகும். ஆயினும் தொன்மையான குடியிருப்புக்கள் கொண்ட வட்டாரமாக இது விளங்கியதைத் தெர்க்கே பொம்பரிப்பு தொட்டு வடக்கே கந்தரோடை வரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள் சான்றுபகர்கின்றன. இச்சான்றுகள் இதற்கு எதிரே தமிழ் நாட்டில் உள்ள அரிக்கமேடு, ஆதிச்சஙல்லூர் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுள்ள வெருங்கிய ஒற்றுமை கொண்டுள்ளது (Sitrampalam 1980:112-155). இங்கு தமிழ் மொழி பேசிய மக்கள் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்தில்

இருந்து வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதையும், சுதை தமிழ் அரசு ஏற்கு தோண்றியிருக்கலாம் என்பதையும் பூசுகரி வட்டாரத்தில் பெறப்பட்ட தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துக்களுடன் கூடிய ம்பாண்ட ஒருக்களும், வேள், சுழும் பற்றிய ம்பாண்ட சாசனங்களும் (புஷ்பரட்னம் 1993:38-41) ஆணைக்கோட்டையில் பெறப்பட்ட கோவேத என்ற பெயர் பொறித்த முத்திரையும் (Ragupathy 1987:202-203) உறுதிப்படுத்துகின்றன. இப்பின்னணியில் வைத்து கோக்கும் போது எண்ணிக்கையில் அதிகமான பண்டைய தமிழ் நாணயங்கள் வடதிலங்கையில் கிடைத்தமைக்கு தமிழ்க் குடியிருப்புக்கள் செறிவாக இருந்ததே காரணம் எனலாம்.

கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிடைக்கும் தமிழ் நாணயங்கள் தொண்ணாறு விழுக்காட்டிற்கு மேல் வடதிலங்கையில் கிடைத்துள்ளன என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. இவற்றில் கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதெனக் கணிக்கப்பட்டுள்ள நாணயங்கள் வடதிலங்கையைத் தவிர வேறு எந்த இடத்திலும் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவற்றுள் ஒரு சில நாணயங்கள் அநூராதபுரத்திலும், தென்னி வங்கையிலும், அரிதாகத் தமிழ் நாட்டிலும் கிடைத்துள்ளன. இதனால் வடதிலங்கையில் கிடைத்த அனைத்துவகை நாணயங்களும் வடதிலங்கைக்கு வெளியே கிடைத்ததெனக் கூறுமுடியாது. நல்லூரைத் தலைங்கராகக் கொண்ட அரசு 350 ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இருந்தும் அக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் மிக அரிதாகவே வடதிலங்கைக்கு வெளியே கிடைத்திருப்பதையும் இங்கு நினைவுபடுத்தலாம். இவற்றில் இருந்து கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னர் வடதிலங்கையில் தமிழ்க் குடியிருப்புக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தன எனக் கூறலாம். இதனால் வடதிலங்கைக்கு வெளியே இக்காலத்தில் தமிழ் மக்கள் வாழுவில்லை என அந்தம் கொள்ள முடியாது. கி.பி.8 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிடைக்கும் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களில் பெரும்பான்மையானவை வடதிலங்கைக்கு வெளியே அநூராதபுரம், பொலநறுவை, குருளாகல், பண்டுவள்ளவரை,

திருகோணமலை, பதவியா, நிலாவெளி, குச்சவெளி போன்ற இடங்களில் கிடைத்த கல்வெட்டுக்களை உதாணமாகக் குறிப்பிடலாம் (Veluppillai 1972, பத்மாதன் 1971-72:13-36, குணசிங்கம் 1973, சுப்பாயலூ, சண்முகம், 1998:32-43, 1999:11-12). இவற்றுள் பெரும்பாலான கல்வெட்டுக்கள் தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் குழக்கிலங்கையில் கிடைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கன. வடதிலங்கையில் மாதோட்டம், ஊர்காவற்றுறை, யாழ்ப்பானம், உரும்பிராம் போன்ற இடங்களில் ஒரு சில கல்வெட்டுக்களே கிடைத்துள்ளன (இந்திரபாலா 1969:8-12). இதற்கு எழுத்துப் பொறிப் பதற்குரிய கற்கள் கிடைக்காமல் ஒரு காரணமாக காட்ப்ப்டாலும், கல்வெட்டுக்கள் கிடைக்கக் கூடிய வன்னிப் பிராந்தியத்தில் முறையான களையீட்டு கீழ் கொள்ளப்படாததையும் ஒரு காரணமாகக் கூறலாம். இவ்வாறு வேறுபட்ட மூலாதாரக் கண்டுபிடிப்புக்கள் மத்தியில் பல வகையான தமிழ் நாணயங்கள் வடதிலங்கையில் கிடைத்திருப்பது இங்கு செறிவான தமிழர் குடியிருப்புக்கள் இருந்ததை மட்டுமன்றி தமிழ் அரசு உருவாக்கம் ஓன்று ஏற்பட்டதையும் இங்காணயங்கள் உறுதிப்படுத்துவதாகக் கூறலாம்.

நாணயங்களும் தமிழர் அரசு உருவாக்கமும்

நாணயங்களுக்கும் அரசு உருவாக்கத்திற்கும் இடையில் கொருங்கிய தொப்பு காணப்படுகின்றது. இதை வடதின்தியாவின் மகாஜனபதாங்கள் என அழைக்கப்பட்ட அரசுகளால் வெளியிடப்பட்ட முத்திரை நாணயங்களின் காலத்திலிருந்து காணமுடிகிறது. இவற்றில் எழுத்துக்களோ, அரசு சின்னங்களோ இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால் 200க்கு மேற்பட்ட குறியீடுகள் யயன்படுத்தப்பட்டுள்ளனமை அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன (Gupta 1969). இலங்கையின் நகரமயாக்கமும், அரசு உருவாக்கமும் வடதின்தியாவிலிருந்து கி.மு.5.ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட வடதின்தியக் குடியேற்றத்துடன் ஏற்பட்டாகப் பாளி நூல்கள் கூறுகின்றன (M.V.VI-VII). ஆனால் இக்காலச்சில் நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டதற்கோ அல்லது அரசு

இன்று தோன்றியதற்கோ உறுதியான சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுடன் ஏற்பட்ட நீர்ப்பாசன விவசாயம், இரும்பின் உபயோகம், சிறுதொழில்நுப்பு அறிவு, அயல் நாட்டு வணிகத் தொப்பு போன்றவற்றுடன் நகரமயமாக்கமும், அரசு உருவாக்கமும் ஏற்பட்டதெனக் கூறலாம். இதை இப்பண்பாட்டு மையங்களில் கிடைத்த பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் இருங்கு காணமுடிகிறது. இக்கல்வெட்டுக்களில் ரஜா, மஹாராஜா, கமணி, கடதி, பருமக, வேள் போன்ற பட்டங்கள் வருகின்றன. இப்பட்டங்கள் ஆட்சியாளர்களோடு மட்டுமன்றி சமூகத்தில் உயர் நிலையில் இருங்க பலரும் பயணபடுத்திக் கொண்டதை அவர்களின் புதவி, தொழில், சமூக அந்தஸ்து என்பன எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இப்பட்டங்களில் பல இலங்கையில் குருசில்கள், குறுபில் மன்னர்கள் எனக் கூறக்கூடிய சிற்றரசுகள் தோன்றியதற்குரிய சான்றாக அறிஞர்களால் பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் இவற்றுள் பலவற்றை இனக்குழு நிலையில் இருங்கு அரசு தோன்றுவதற்கு இடைக்கட்டாக இருங்கு ஆட்சி புரிந்த தலைவர்களுக்குரிய பட்டாகக் கொள்ளலாம்.

இவற்றுள் வேள், பருமக என்பவை தமிழ் மொழிக்குரிய பட்டங்கள் எனலாம். வேள் என்ற பட்டம் ஒரு இனக்குழுவுக்குரிய பெயராகப் பார்க்கப்பட்டாலும் ஆர்ப்ப காலங்களில் குறிப்பிட்ட இனக் குழுக்களிடையே தோன்றி வலிமையிக்க தலைவனுக்குரிய பட்டாகவே அது இருங்குள்ளது. வடமொழியில் ராஜா என்ற சொல்லுக்கு என்னின்ன பொருள் உண்டோ அதே பொருளையே வேள் என்ற பட்டமும் டகாண்ருள்ளது (Thapar 1984:24). இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் பெயர்கள் ஒத்துக்கொட்டுக் காட்டுகின்றன (புத்தாண்டம் 2000:அ:1-11). இவற்றிலிருங்கு பண்ணயகால இலங்கையில் கடதை அரசு மற்பான்று தோன்றியமை தெரிகிறது. இதை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதாகவே இங்கு கிடைத்த தமிழ் நாணயங்கள் விளங்குகின்றன.

கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டிலிருங்கு வெளியிடப்பட்டதாகக் கருதப்படும் நாணயங்களில் வரும் தொண்ணாறு விழுக்காட்டிற்கு மேற்பட்ட பெயர்கள் சமகாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் பெயர்களை ஒத்துள்ளன. ஆனால் குடும்பத் தலைவனைக் குரிக்கும் கடதி என்ற பட்டத்தைத் தவிர கல்வெட்டுக்களில் வரும் வேறு எந்தப்பட்டமும் நாணயங்களில் இடம்பெறவில்லை. அநூராதபுரத்தில் கிடைத்த கி.மு.3ஆம்,2ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய அச்சினால் பதிக்கப்பட்ட களிமன் தட்டில் மஹா பருமக (Tisaputa mahaga "புதமக) என்ற பட்டப் பெயர் காணப்படுகிறது (Conningam 1999: 73-97). ஆயினும் இதுவரை கிடைத்த நாணயங்களில் இப்பட்ட காணப்படவில்லை. இதனால் இங்நாணயங்களை குருசில்கள்,

கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டிலிருங்கு வெளியிடப்பட்டதாகக் கருதப்படும் நாணயங்களில் வரும் தொண்ணாறு விழுக்காட்டிற்கு மேற்பட்ட பெயர்கள் சமகாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் பெயர்களை ஒத்துள்ளன. ஆனால் குடும்பத் தலைவனைக் குரிக்கும் கடதி என்ற பட்டத்தைத் தவிர கல்வெட்டுக்களில் வரும் வேறு எந்தப்பட்டமும் நாணயங்களில் இடம்பெறவில்லை. அநூராதபுரத்தில் கிடைத்த கி.மு.3ஆம்,2ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய அச்சினால் பதிக்கப்பட்ட களிமன் தட்டில் மஹா பருமக (Tisaputa mahaga "புதமக) என்ற பட்டப் பெயர் காணப்படுகிறது (Conningam 1999: 73-97). ஆயினும் இதுவரை கிடைத்த நாணயங்களில் இப்பட்ட காணப்படவில்லை. இதனால் இங்நாணயங்களை குருசில்கள்,

குறுஷிலத்தலைவர்கள் அல்லது சிற்றரசர்கள் ஆட்சியிலிருந்து வெளியிட்டார்கள் எனக் கூறுவதையிட, வணிகர்கள் மற்றும் சமூகத்தில் உயர் விவையில் இருந்தவர்கள் வெளியிட்டார்கள் எனக் கூறலாம். இது ஒருவகையில் அரசு தோன்றுவதற்கான ஆரம்ப விவையைக் காட்டுவதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். சமகாலத்தில் எழுத்துப் பொறிப்பற்ற சதுரவடிவில் அமைந்த செப்பு, சுய நாணயங்கள் புழக்கத்தில் இருந்துள்ளன. இவை சிற்றரசர்களால் அல்லது அநூராதபுரத்தில் ஆட்சிப்பிட்ட மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்டவை எனக் கருதலாம். இவ்விரு நாணயங்களும் இலங்கையின் பல வட்டாரங்களில் அதிலும் சிறப்பாகத் தென்னிலங்கையில் கிடைத்திருப்பதைப் பிற வரலாற்று மூலங்களுடன் பூபிரும் போது மேற்காலத்தில் தமிழர்கள் பரந்துபட்ட வட்டாரங்களில் குழுவாக வாழ்ந்ததையும், அவர்களிடையே வலிமையிக்க தலைவர்களின் சிறு அரசு மரபு உருவாகியதையும் இவை உறுதிப்படுத்துவதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். சமகால இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டில் "ஆ" என்ற தமிழ் சொல் யம்பாட்டில் இருந்துள்ளது (I.C.1970.No1175), இது குறிப்பிட இரத்த உறவுள்ள தமிழர்கள் இனம் அல்லது மொழி யடிப்படையில் குழுவாக வாழ்ந்ததைக் காட்டுகிறது. கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் சீர்கள் மன்னர்களுக்கிணமிலான போராட்டம் பற்றிக் கூறும் மகாவஸ்சம் தென்னிலங்கையில் ஆட்சிப்பிட்ட மூத்த திரண்டு தமிழ் மன்னர்களைப் பற்றிக் கூறுகிறது (C.V.XXV:75). இது குழுவாக வாழ்ந்த தமிழர்களிடையே வலிமையிக்க தலைவர்கள், குறுஷிலத் தலைவர்கள் தோன்றியதைக் காட்டுகிறது எனக் கருத இடமளிக்கிறது.

கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறப்பட்ட பெரும்பாலான தமிழர் நாணயங்கள் வடிலங்கையிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மாற்றம் இதுவரைகாலமும் பல வட்டாரங்களில் குறிப்பிட இனக்குழு அடிப்படையில் தோன்றிய குறுஷிலத் தலைவர்கள், குருசில்கள், சிற்றரசர்கள் என்ற விவை மாறி ஒரு மன்னன் ஆழுகைக் குப்பட் அரசு ஒன்று வடிலங்கையில் தோன்றியதைக் காட்டுவதாக

எடுத்துக்கொள்ளலாம். தமிழகத்தில் கி.பி.6 ஆம் நூற்றாண்டோடு ஏற்பட பத்தியியக்கத்தின் தோற்றும், வணிக கணங்களின் எழுச்சி, இலங்கையினான படையெடுப்பு என்பன இலங்கையில் இந்து, பெருத்த என்ற மதவேறுபாடு ஏற்படவும், தமிழர்கள் மதம், மொழி, இனம் போன்ற அடிப்படையில் தமது தனித்துவத்தை விவைங்களுக்கும் காரணம் என்பது பேராசிரியர் கே.எம்.டி. சில்வாவின் கருத்தாகும் (Silva 1981:20-21). இது பிரதேச தனித்துவத்திற்கும், அங்கு அரசு ஒன்று தோன்றவும் காரணமாக இருந்திருக்கலாம் என்பதை பெரும் பாலான தமிழர் நாணயங்கள் வடிலங்கையில் கிடைத்திருப்பதன் மூலம் உறுதிப்படுத்தலாம்.

நாணயங்களும் தமிழர் வர்த்தகமும்

நாணயங்களின் தோற்றுத்திற்கு வர்த்தகம் அடிப்படைக் காரணமாக இருந்ததால் வர்த்தகத்தில் இதன் பயன்பாடு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஆரம்ப காலங்களில் மன்னானின் அனுமதி பெற்று வணிகர்களும் நாணயங்கள் வெளியிடதற்குச் சான்றுகள் உண்டு. இலங்கையின் பண்டைய அரசு பொருளாதாரத்தில் வெளிணாட்டு வர்த்தம் கணிசமான பஸ்கு வகித்ததால் பண்டு தொட்டு இலங்கைக்கும் அயல் நாடுகளுக்கும் இடையே கொருங்கிய வர்த்தக, கவசார உறவுகள் ஏற்பட்டன. இதை இலங்கையில் கிடைத்த பல்வேறு நாடுகளுக்குரிய நாணயங்கள் மற்றும் தொல்பொருட் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இந்த உறவு ஒருபக்க உறவாக இல்லாது இருபக்க உறவாக இருந்தாலும் அயல் நாடுகளில் சிறப்பாகத் தமிழகத்தில் பெறப்பட்ட நாணயங்கள், பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்கள், தொல்பொருட் சின் ஓரங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன (Rajan 1994). இவர்த்தகத்தில் தமிழர்களே அதிகம் பங்கெடுத்ததாகப் பாளி இலக்கியங்களும், சமகாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களும் கூறுகின்றன (M.VXXI:10, I.C.1970 Nos 94, 356, 357). இதற்கு இலங்கையின் அமைவிழம், ஜிலகுவாக இங்கு கிடைத்த வர்த்தகப் பொருட்கள், வடிலங்கையிலிலும், தென்னிலங்கையிலிலும்

அமைந்திருந்த இயற்கைத் துறைமுகங்கள் என்பன முக்கிய காரணங்களாக இருந்தன.

இவ்வர்த்தகத்தில் நாணயங்கள் பொருட்களின் மாற்றிடாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட போதிலும், இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் உள்ளாட்டு வர்த்தகத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. போன்று வெளி நாட்டு வர்த்தகத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்டதற்கு அதிகச் சான்றுகள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. குறிப்பாகப் பிராமி எழுத்துப் போறித்த நாணயங்கள் முக்கிய வர்த்தக மையங்களில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டும் அவை இலங்கைக்கு வெளியே இதுவரை கிடைக்கவில்லை. இதற்கு இங்நாணயங்களை வெளியிட்டதன் நோக்கம் பெளத்த மத்திற்குக் கொடையளிப்பதாகவும், உள்ளாட்டு வர்த்தகத்திற்குப் பயன்படுத்துவதாகவும் இருந்துக்கொம். இருப்பினும் இது குறித்து மேலும் ஆராய்ப்பட வேண்டியுள்ளது. இலங்கைக்கு வெளியே குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் கிடைத்த நாணயங்களில் வகுக்கி உருவும் பொறித்த நாணயங்களும், சிங்க உருவும் பொறித்த நாணயங்களும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றுள் வகுக்கி நாணயங்கள் சங்க காலச் சேரரின் தலைகரான கருரில் கிடைத்திருப்பது இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும், தமிழகத் தமிழர்களுக்கும் இடையிலான வர்த்தகத் தொடர்புகளுக்குச் சிறந்த சான்றாகும். கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண் கூக்குப்பின் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் காளையுருவும், மீன்சின்னம் கொண்ட நாணயங்களும், சேது மொழி பொறித்த நாணயங்களும் தமிழகத்தில் ஒரு சில இடங்களில் கிடைத்துள்ளன. இவை வட்டிலங்கைக்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையிலான வர்த்தகத் தொடர்பைக் காட்டுகின்றன. ஆயினும் ஓப்பிட்டளவில் சமகாலத் தமிழ் நாட்டு நாணயங்கள் இலங்கையில் கிடைத்த அளவுக்கு வட்டிலங்கைத் தமிழ் அரசுகளின் நாணயங்கள் தமிழகத்தில் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. இதற்கான காரணங்கள் மேலும் ஆராய்ப்படக் கூடியன.

நாணயங்களும் தமிழர் சமயங்களும்

தொன்று தொட்டு நிலவிய சமயங்கள், தெய்வங்கள், தெய்வங்கள், அவற்றின் கலை மரபுகள் போன்ற அம்சங்களைக் கால அடிப்படையில் ஏருத்துக்கூறும் வரலாற்று மூலாதாரங்களில் நாணயங்களுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. இந்தியாவில் நாணயங்களை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு வட்டாரத்தின், ஒரு அரசின் அல்லது ஒரு காலப்பகுதியின் சமய வரலாற்றை ஆராயும் போக்கு காணப்படுகிறது (Sarma 1990, Mansuhla 1968, நாகசாமி 1992, சீதாராமன் 1998). இலங்கையைப் படியுத்த வரை அதன் பொது வான வரலாறு அல்லது அதன் சமயவரலாறு பற்றிய ஆய்வில் இலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்கள் ஒரு சான்றாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட போது, அவை வெளிப்படுத்துகின்ற சமயங் கும் சுட்டிக்காப்பட்டுள்ளன (Parkar 1981:459-521, சிவசாமி 1975:32-37, பத்மாதன் 1985, சிற்றம்பலம் 1995:398-408). இங்கிலையில் இலங்கைத் தமிழருக்கேயுரிய நாணயங்களை மட்டும் வைத்து இலங்கைத் தமிழருக்குரிய சமயங்களின் வரலாற்றைப் பார்ப்பது பல வகையில் முக்கியத்துவம் உடையன என்பதில் சந்தேகினில்லை.

இந்திய நாணயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்தோர் அவற்றில் மன்னாருக்கு கீழ்ப்பட்ட சின்னங்கள், குறியீடுகள் இருப்பதாகக் கணித்துள்ளனர் (Mansuhla 1968). அவற்றுள் பெரும்பாலானவற்றின் தொடக்கம் ஹரப்பா நாகரீக கால முத்திரைகளுடனும், இந்து சமயத்துடனும் தொடர்புடையவையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றுட் பல பிற்காலத்தில் பெளத்த, சமண மதங்களுக்குரிய சின்னங்களாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன (Sarma 1990). வட இந்திய, தென்னிந்திய நாணயங்களில் வரும் சமயச் சின்னங்கள் பற்றி ஆராய்ச்சு மன்றங்களால் பெளத்த, சமண, இந்து மதங்களுக்குப் பொதுவான பன்னிரண்டு சின்னங்கள் பற்றிச் சிறுப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். குறிப்பிட்ட ஒரு மதத்தில் குறிப்பிட்ட தெய்வத்துடன் தொடர்புடைய சின்னம் பிற தெய்வங்களுடனும் தொடர்புடைகின்றன. இதனால் நாணயங்களில்

உள்ள சின்னங்களை வைத்து தெய்வங்களை அடையாளம் காணும் போது அவற்றோடு தொடர்புடைய பிற சின்னங்களையும் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழர் நாணயங்களில் காணப்படும் சமயச் சின்னங்களுள் சிவலிங்கம், ஈந்திபாதம், ஈந்தி, காளை, திரிசூலம், அஷ்டி, மழு, வேல், மயில், சேவல், பூவெஞ்சல், லசங்மி, தாமரை, யானை, ஆழமை, மீன், குதிரை, சங்கு, சக்கரம், வேலியிடப்பட்டமரம், சுவல்திகா, சங்கிரன், தூரியன் என்பவை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இவை சைவ, வைஷ்ணவ சமயங்கள் இலங்கைத் தமிழர்களுடன் நன்கு வேறுந்து இருந்ததைக் காட்டுகின்றன. இலங்கையில் பௌத்த மதம் அரச ஆதாவுடன் வளர்க்கப்பட்டாலும், பௌத்தத்திற்கு முன் இங்கு நிலைத்திருந்த இந்து மதம் அதைச் சுனித்துவதைத் தீர்மானிக்கின்ற விகாரையில் இலங்கையில் பௌத்த மதவெஞ்சலமறு கூறும் பாவி இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், தொல்பொருட் சின்னங்கள் என்பவற்றிலிருந்து அறிய முடிகிறது. இதன் தொடக்க காலச் சான்றாகப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டில் பெறப்பட்ட கருமண்பாவைகள் (Deraniyagala 1953:133-138), வேல், சேவல் போன்ற சின்னங்கள் (புதிப்பாட்னம் 1993:27-31), மட்பாண்டங்களில் பெறப்பட்ட இருதலை, முத்தலைச் சூலங்கள் (சிற்றம்பலம் 1995) விளங்குகின்றன. இவற்றின் தொடர்ச்சியை நாணயங்களில் வரும் சின்னங்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இலங்கைத் தமிழரின் வழிபாடுகளுள் சிவ வழிபாடு மிகத் தொன்மையானது. கி.மு.4ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர்கள் சிலரின் பெயரில் "சிவ" என்ற சொல் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (M.V.X:29,XXI:1). கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிடைக்கும் 80 கல்வெட்டுக்களில் அக்காலச் சமூகத்தின் பலதரப்பட்ட மக்கள் சிவ என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தி யுள்ளனர் (சிற்றம்பலம் 1995:169). இதற்கு இம்மக்கள் சிவ வழிபாட்டுடன் கொண்டிருங்க சடுபாடே காரணம் எனக்

கூறப்படுகிறது. சமகாலத்தில் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட எழுத்துப்பொறிப்புள்ள நாணயங்கள் சிலவற்றில் சிவ என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. இதை வெளியிட்டவர்கள் சிவ வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையவர்களாக இருக்கலாம் என்பதற்கு தென்னிலங்கையில் கிடைத்த நாணயத்தின் முன்புறத்தில் சிவனுக்குரிய எந்தி பாதரும், நாணயத்தின் பின்புறத்தில் ஸிவஹ என்ற பெயரும் காணப்படுவதிலிருந்து கண்ணுகொள்ளமுடிகிறது (Bopearachchi 1999:54, No13). சிவனைக் குறிக்கும் ஆயுதங்களில் திரிசூலம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவில் வெளியிடப்பட்ட முத்திரை நாணயங்களில் இவை காணப்படாது, பிற்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களிலேயே காணப்படுகின்றது (Sarma 1990:13). இலங்கையில் இவற்றின் தொடக்கத்தைப் பெருங்கற்கால மட்பாண்டங்களில் குறியீடாகக் காணமுடிகிறது. காலப் போக்கில் இவற்றின் தொடர்ச்சியைப் பல்வேறு காலகட்டத்திற்குரிய நாணயங்களிலும் காணமுடிகிறது. தென்னிலங்கையில் கிடைத்த கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய நாணயம் ஒன்றின் பின்புறத்தில் மல்லக திலைஹ என்ற பெயரும் அதன் முன்புறத்தில் இடப்படும் பார்த்து நிற்கும் மனிதனுக்கு முன்னால் திரிசூலமும் காணப்படுகின்றன (Bopearachchi 1999:53, No11). சமகாலத்திற்குரிய வகுங்மி நாணயங்கள் சிலற்றில் லசங்கமியின் இடப்புறத்தில் தாமரைத்தண்ணுக்குப் பதிலாகத் திரிசூலம் காணப்படுகிறது. பிற்காலத்தில் நல்லூர் இராசதானி கால நாணயங்கள் சிலவற்றில் சிவனுக்குரிய பிற சின்னங்களுடன் திரிசூலமும் இடம்பெற்றுள்ளது.

பண்டைய தமிழ் நாணயங்களில் வரும் சிவனுக்குரிய சின்னங்களுள் சிவலிங்கம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவே சிவவடிவங்களுள் மிகத் தொன்மையானதெனக் கூறப்படுகிறது. இது குணமும், குறியும் கடங்க பேரொளியாகிய சிவனை ஒரு குறியின் கண் வைத்து வழிபடும் பொருட்டு தோன்றிய குறியீடாகும் (சிவகுருநாதபிள்ளை 1991:4). இச்சின்னத்தை லசங்கி உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் சிலவற்றில் சிறப்பாகக் காணலாம்.

இங்ஙனயங்களின் பின்புறத்தில் சுவல்திகா சின்னமும் இதற்கு இப்பூர்மாகக் காளையும், வலப்பூர்மாக ஆவடையுடன் கூடிய விளக்கமும் காணப்படுகின்றன (புட்பாட்டண் 1998:1-13). சில நாணயங்களில் விளக்கத்திற்குப் பதிலாக பூரணகும்பமும் (Parkar 1981:480), வேறு சில நாணயங்களில் சிவனுக்குரிய தீரிதலமும், மழுவும் காணப்படுகின்றன. இவையிரண்டும் சிவனுக்குரிய முக்கிய படைக்கலன்களாகும். பூரானாலும் சிவபிரானை "ஏற்றுவன் உயரிய எரிமருள் அவிர்சடை மாற்றருங்கணிச்சி மணிமிடற்றேன்" என்றும், சீற்றும் நிறைந்த கூற்றும் என்றும், ஒரே கணை கொண்டு முப்பாத்தை எரித்துஅமர்க்கு வெற்றி தாஞ்ச கறைமிடற்று அண்ணல், என்றும் கூறுகிறது (பூரம் 54-55). சிவனுக்குரிய வாகனமாகக் காளை காணப்படுகிறது. இந்திய நாணயங்கள் பலவற்றில் தனித்தும், பிற சின்னங்களுடன் சேர்த்தும் காளை பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. சங்க கால மூவேந்தர் வெளியிட்ட நாணயங்கள் பலவற்றில் காளை முக்கிய இடம் பெற்றது. இம்மரபு இலங்கைத் தமிழர் வெளியிட்ட நாணயங்களிலும் காணப்படுகிறது. கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய நாணயங்கள் சிலவற்றில் நிற்கும் சிலையிலும், அமர்த்த சிலையிலும் காளை உருவும் காணப்படுகிறது. வகுக்கி நாணயங்களின் பின்புறத்தில் சுவல்திகாவுக்கு வலப்பூர்மாகக் காளை அமர்த்த சிலையில் காணப்படுகிறது. சமகாலத்தில் வெளியிடப்பட்ட சில சதுர நாணயங்களில் பூரணகும்பம் அல்லது தொட்டி போன்ற சின்னத்திற்கு முன்னால் நிற்கும் சிலையில் காளை காணப்படுகிறது.

இடைக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் ஏனைய சின்னங்களை விடக் காளை முக்கியத்துவம் பெற்றது. இதில் பீத்தின் மேல் இடம் அல்லது வலப்புறம் பார்த்த சிலையில் காளை அமர்த்திருக்க இதன் இருபுறமும் குத்துவிளக்கும், மேலே தூரியனும், பிறைச் சாந்திரனும் காணப்படுகின்றன. ஆரம்ப காலங்களில் தனித்தனி தெய்வங்களாக வழிபடப்பட்ட தூரியனும், சாந்திரனும் இங்கு சிவ வழிபாட்டுடன் இணைந்து கொண்டதைக் காணமுடிகிறது. நல்லூர் இராசதானி கால நாணயங்கள் பலவற்றில் காளைக்கு கீழே சேது என்ற மொழி பொறிக்கப்பட்டதுடன், சில நாணயங்களில்

காளைக்குப்பதிலாக மன்னன் உருவும் அதற்கு இப்பூர்மாகச் சிறிய காளையும், அருகில் சிவனுக்குரிய தீரிதலமும் காணப்படுகின்றன. இக்கால மன்னர்கள் சிவ வழிபாட்டில் நிதுஞ்ச சுடுபாடு கொண்டிருக்கும் என்பதற்கு காளையை நாணயங்களில் மட்டுமன்றி அரச கொடிகளிலும், ஆவணங்களிலும் அரச இலட்சனையாகப் பயன்படுத்தியமை சான்றாகும். அத்துடன் இக்கால மன்னர்களுள் ஒருவனை தசவினகைலாசபுராணம் "இடபவான் கொடி எழுதிய பெருமான்" என வருணிக்கின்றது. இதைச் சோதிட நூலும் உறுதிப்படுத்துகிறது (Pathmanathan 1980:412-413).

சிவ வழிபாட்டை போல் முருக வழிபாடும் இலங்கைத் தமிழரிடையே முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கலாம் என்பதை நாணயங்களில் வரும் சின்னங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இதில் முருகனுக்குரிய சின்னமாக நாணயங்களில் வரும் வேலும், மயிலும் விளங்குகின்றன. இதில் முருக வழிபாட்டின் ஆரம்ப தோற்றுமாக வேலவழிபாடு இருந்தது (Zvelebel 1981). தமிழகத்தில் வேல வழிபாடு சிறப்புற்றிருந்ததைச் சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான முருக்தொகையிலும் (குறு.111:1-2), மதுரைக்காஞ்சியிலும் (மதுரை: 613-615) வரும் அடிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இலங்கையிலும் இவ்வழிபாடு இருந்ததென்பதற்கு பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் வேலே, வேலா என்ற பெயர்கள் சான்றாகும். இம்முருக வழிபாடே வடிவிட்டியாவில் குரங், சுப்பிரமணியன், கார்த்திகேயன் என வழிபப் படுகிறது. இலங்கைப் பிராமிக்கல்வெட்டுக்களில் குமார, விசாக என்ற பெயர்கள் பல கல்வெட்டுக்களில் வருகின்றன (I.C.1970:Nos 575,582,356,357). இதில் விசாக என்ற பெயர் தமிழருக்குரிய பெயராகக் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இப்பெயர்கள் முருக வழிபாடு இலங்கையில் இருந்ததற்கான சான்றாகக் கூறப்படுகிறது (சிற்றம்பலம் 1995:181-225). இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் பண்டைய நாணயங்கள் சிலவற்றில் முருகனுக்குரிய சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. தென்னிலங்கையில் கிடைத்த மஹாசாத்தன் என்ற பெயர் பொறித்த கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய நாணயம் ஒன்றின் முன்புறத்தில் மயில் முக்கிய சின்னமாக இடம்பெற்றுள்ளது. இலங்கைத் தமிழரின் பூரதன் முருக வழிபாட்டுத்தலமான கதிர்காமம்

அமைந்த வட்டாரத்தில் இங்ஙனணயம் கிடைத்துள்ளமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. சமகாலத்தில் வெளியிடப்பட்ட வகுக்கி நாணயங்களின் முன்புறத்தில் வேலும், பின்புறத்தில் மயிலும் ஒரு முக்கிய சின்னமாக இடம்பெற்றுள்ளது. முருக வழிபாட்டுடன் இணைந்த தொன்றாகக் கடம்பூர வழிபாடு விளங்கியது. இதன் காரணமாக முருகன் "கடம்பூர்க்கு செல்வன்" எனப் பரிபாடலில் விளிக்கப்படுகிறான் (பரி 8:126). வகுக்கி உருவம் பொறித்த நாணயங்களில் குறிப்பாகப் பூங்கரி, சிங்தவூர் ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த நாணயங்களின் பின்புறத்தில் சுவன்திகாவுக்குப் பதிலாக வேலியிடப்பட்ட மரம் காணப்படுகிறது. இதில் வரும் வேலியிடப்பட்ட மரத்தைச் சங்க இலக்கியத்தில் வரும் முருகனுக்குரிய கடம்ப மரத்துடன் தெர்பு படுத்திப் பார்க்கலாம்.

நல்லூர் இராசதாங்கி காலத்தில் சில வழிபாட்டுடன் முருக வழிபாடும் முக கியத் துவம் பெற்றதற் கான சான் றுகள் நாணயங்களிலேயே காணப்படுகின்றன. குறிப்பாகச் சேது மொழி பொறித்த நாணயங்கள் சிலவற்றில் வலப்பறும் பார்த்து அமர்ந்துள்ள காளைக்கு எதிரே இடப்பறும் பார்த்த நிலையில் மயிலூம், வேலூம் காணப்படுகின்றன. வேறு சில நாணயங்களில் காளை பெற்ற முக்கியத்து வத்தை மயில் பெற்றதுடன், அவற்றில் கேளும், முருகனைக் குறிக்கும் கந்தன் என்ற பெயரின் சுருக்கமாக "காஞ்" என்ற பெயரும் காணப்படுகின்றன. இது இக்கால மன்னர்கள் பயன்படுத்திய கந்தமலையாரியர்கோன் என்ற விருதுப்பெயரின் சுருக்கம் எனலாம். இச்சான்றுகள் இடைக்காலத்தில் இலங்கைத் தமிழர்கள் பலர் முருகனைக் கந்தனாக வழிபட்டதற்குச் சான்றாகும். இன்றும் இலங்கையிலுள்ள முருக ஆலயங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கந்தன் ஆலயங்கள் என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் வரலாற்றுப் பழமௌவாய்க்கு முருகன் ஆலயங்கள் உள்ள பழனி, திருச்செங்கூர் போன்ற இடங்கள் கந்தமலை என இலக்கியங்களில் அழைக்கப்பட்டாலும் நடைமுறையில் முருகன் ஆலயங்கள் என அழைக்கப்படும் மரபே பெரும்பாலும் காணப்படுகிறது. இலங்கையில்

சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தன் வழிபாடு சிறப்புப் பெற்றதற்கு கந்தபூராணமே உதவியிருக்க வேண்டும் எனக் கூறும் போசரியான் வேலுப்பின்னள் இது அருணகிரினாதர் காலத்திற்கு முன்பாக கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டளவில் காஞ்சியில் கச் சியப்ப சிவாச்சாரியாரால் பாடப்பட்டது எனகிறார் (1985: 231). கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டில் சமூத்து மருகத்தலங்கள் பற்றிக் கூறும் அருணகிரினாதரின் திருப்புகளில் கதிர்காமத்துடன் யாழ்ப்பாணமும் குறிப்பிடப்பட்டிருள்ளனமை அக்காலத்திலேயே கந்தன் ஆவயங்கள் சிறப்புறிருஞ்சைதக் காட்டுகிறது. இதற்கு மேற்கூறியிடத் தாண்யங்கள் மேலும் சான்றாக அமைகின்றது எனக் கூறினால் மிகையாகாது.

சைவ சமயத்தைப் போல் விஸ்தூவைப் பிரதான கடவுளாகக் கொண்ட வைத்தைவ சமயமும் பண்டு தொட்டு இலங்கைத் தமிழரிடையே செல்வாக்குப் பெற்ற சமயாக இருந்ததை நான்யாக்கள் இப்பாக அறிய முடிகிறது. இலங்கை இந்து மதம் பற்றிய ஆய்வில் வைத்தைவ மதத்திற்குரிய ஆரம்ப காலச் சான்றுகளாகப் பாளி இலக்கியங்களிலும், பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் வரும் சில செய்தி கள் சான்றாதாராளாகக் காட்டப்படுகின்றன. கல்வெட்டுக்களில் இரு இடங்களில் விஜு என்ற பெயரும் (I.C.1970:Nos.1217,1218), வேறு சில கல்வெட்டுக்களில் ராம (I.C.1970:Nos.347,843), கொஸல (I.C. 1970:Nos.1217,1218), நரை (I.C.1970:Nos.990) போன்ற பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் விஜு என்ற பெயர் விஸ்தூவையும், மற்றைய பெயர்கள் ராம, கோஸல, நாராயண போன்ற விஸ்தூவின் அவதாரங்களையும் குறிப்பதாகக் கூறப்படுகிறது (சிற்றம்பலம் 1995:339-340). காந்த ரோடையில் கிடைத்த கி.பி.4 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய கார்ணியன் கல்மணி முத்திரை ஒன்றில் "விஸ்தூ பூதிலை" என்ற வாசகம் காணப்படுகிறது (இந்திரபாலா 1972: 31). இது விஸ்தூ வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது.

ஊண்யாங்களைப் பொறுத்தவரை விள்ளூவின் தேவியார் வகுமியினாலும், அவருடன் தொடர்புடைய சின்னாங்களுமே அதிகமாகக்

காணப்படுகின்றன. தென்னிலங்கையிலும், வடஇலங்கையிலும் கிடைத்த பிராமி எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்களிலும், வச்சிமி நாணயங்களிலும் பூவுக்கள் முக்கிய சின்னமாகக் காணப்படுகிறது. நாணயங்களிலும் பூவுக்கள் முக்கிய சின்னமாகக் காணப்படுகிறது. இதுவே வச்சிமியின் சின்னமாகக் கூறப்படுகிறது (Mansukhiai 1968). இதுவே வச்சிமியின் ஆரம்ப தோற்றுமாகும். இதன் ஆரம்ப தோற்றும் இங்கியாவில் செம்புக் கலாசாரத்திலும், தமிழ் நாட்டில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிலும் கல் உருவாகப் பெறப்பட்டுள்ளது. பிற்காலத்தில் இந்து, பௌத்த, சமண ஆலயங்களில் சிற்பமாக வடிக்கப்பட்டன. இலங்கையில் இதன் ஆரம்ப தோற்றும் பிராமிக் கல் வெட்டில் கோட்டுருவமாகக் காணப்படுகிறது (I.C.1970:No268). வடஇலங்கையில் கங்கஹோடையிலும் (Seyone 1998:84,No.3), தென்னிலங்கையில் அக்குறுகொட என்ற இடத்திலும் (Bopearachchi 1999:53, 67; Nos. A11, E17,18) கிடைத்த கிழ.2ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய தமிழ் நாணயங்களின் முன்புத்தில் இவ் உருவம் முக்கிய சின்னமாக இப்பெற்றுள்ளது. இதே வடிவம் விவரம் முக்கிய சின்னமாக இப்பெற்றுள்ளது. இவ்வடிவம் வச்சிமி நாணயங்களின் பின்புத்தில் காணப்படுகிறது. இவ்வடிவம் எவ்வாறு வச்சிமி வடிவமாக படிப்படியாக வளச்சியடைத்தித்துப்பதை வேறுபட்ட வடிவில் உள்ள வச்சிமி நாணயங்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்வதன் மூலம் கண்டு கொள்ளலாம் (புதியரட்னம் 1998: 1-12). இதன் முழுமையான வடிவத்தை கிடப்பி 11ஆம் நூற்றாண்டில் வடஇலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட பூவுக்கீர்த்தி என்ற பெயர் பொறித்த நாணயங்களில் காணலாம்.

வச்சிமி நாணயத்தில் இருப்பும் தாமரை சலர்மீதிருங்கு இரு யானைகள் வச்சிமி மீது நீர்சொரிவது போல் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதில் வரும் யானைகள் இந்திரனுடைய ஜிராவத்திதைக் குறிக்கிறது எனக் கூறலாம். இந்திரன் தேவர்களுக்கெல்லாம் அரசன். அதே போல் இந்நாணயத்தை வெளியிட்ட மன்னனும் தேவின்திரன் என நீகழ்வான் என்பது பொருள், பண்டைய கால மன்னர்கள் மகேந்திரப்ராக்கிரமன்" எனக் கூறிக் கொள்ளும் மரபுண்டு.

அதை இங்ஙனையத்தில் வரும் யானைச் சின்னங்கள் நினைவுபடுத்துவதாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். நாணயத்தில் வரும் தாமரை பல மதங்களுக்குப் பொதுவாக இருப்பினும் அது வச்சிமி நாணயத்தோடு வருவது சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இங்ஙனையத்தில் வரும் யார்பாரு சின்னமான சுவல்திகாவின் தோற்றும் ஹரப்பா நாகரிகத்துடன் தொடர் புபுதுத்தப்படுகிறது. இது சூரியனைப் பிரதிவிதிப்படுத்துவதாகவும், அதிட்டம், ஈண்ட ஆயுளைக் குறிப்பதாகவும் கருதப்படுகிறது (Sarma 1990:72). ஆரம்ப காலங்களில் இங்கு மதத்துடன் தொடர்புடைய இச்சின்னம் பிற்காலத்தில் பெளத்த, சமண மதங்களுக்கும் உரிய சின்னமாகக் காணப்படுகிறது. இந்திய நாணயங்கள் பலவற்றில் இச்சின்னம் இப்பெற்றிருந்தாலும் இலங்கை நாணயங்களில் மட்டுமே பித்துடன் கூடிய சுவல்திகா காணப்படுகிறது. சில எழுத்துப்பொறித்த நாணயங்களில் ஆழமையும், மீதும் முக்கிய சின்னங்களாக இப்பெற்றுள்ளன (Bopearachchi 1999:59-60). பிற்கால வடஇலங்கை அரசனால் நாணயங்களில் மீன் முக்கிய சின்னமாக இப்பெற்றுள்ளது. இவ்விரு சின்னங்களும் விள்ளுவின் மச்ச அவதாரமாக வைங்கவேல் கோவில்களில் சிற்பமாக சொலுக்கப்பட்டுள்ளது (Mansukhiai 1968). இதனால் நாணயங்களில் வரும் இச்சின்னங்கள் விள்ளுவப்பிபாட்டுடன் தொடர்புடையவை எனக் கூறலாம். இதை நாணயங்களில் வரும் சங்கும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

மேற்கூறப்பட்டவற்றைத் தவிர மேலும் சில சின்னங்கள் நாணயங்களில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சூரியன், சந்திரன், குத்துவிளக்கு, பூரணகும்பம், முத்து, சங்குபோன்றவை குறிப்பிடத் தக்கன. இதில் தனி வழிபாடாக இருங்க சூரியனும், சந்திரனும் பிற்காலத்தில் சிவ வழிபாட்டுடன் இணைத்து கொண்டதை நாணயங்களில் காணலாம். விளக்கு, பூரணகும்பம் பிற மதங்களில் காணப்படாலும் சைவ, வைங்ஞவ மதங்களில் முக்கிய மங்கலச் சின்னங்களாக இப்பெறுகின்றன. சங்கும், முத்தும் நாணயங்களை வெளியிட்டவர்களின் வர்த்தக நோக்கத்தைப் புலப்படுத்துவதாக

இருக்கலாம். ஏனெனில் வடிவங்கையில் பொருளாதார வளம் பண்டைய காலத்தில் சங்கு, முத்துக் குளித்தலூடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு. ஆயினும் இதில் சங்கு விள்ளுவடன் தொடர்புடைய சின்னமாக இருப்பதான் அதற்கு மங்கலம், தூய்மை என்ற கருத்தும் இருப்பதால் அதற்கு சமய முக்கியத்துவம் கூடுதலாக இருந்திருக்கலாம். இவ்வைத் தமிழின் வழிபாட்டில் பெரிதும் முக்கியத்துவம் பெற்ற நாக வழிபாட்டிற்குரிய சின்னங்கள் நாணயங்களில் அதிகம் இடம்பெறவில்லை. ஆயினும் பல நாணயங்களில் நாக என்ற பெயர் இப்பெற்றுள்ளனம் அவற்றை வெளியிட்டவர்கள் நாக வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையவர்களாக இருக்கலாம் என்பதைக் காட்டுகிறது. சின்னம் கொண்ட நாணயங்களின் முன்பக்கக்கூட்டில் ஜாது துங்கங்கள் கொண்ட கூரைக் கோயில் காணப்படுகிறது. இது இவ்வைத் தமிழின் பண்டைய காலக் கோயில் அமைப்பாக இருக்கலாம்.

இதுவரை கூறப்பட்ட நாணய ஆதாரங்களிலிருங்கு இவ்வைத் தமிழின் பண்டைய கால எழுத்து, மொழி, குடிப்பாம்பல், அரசு உருவாக்கம், மதம் தொடர்பான சில வரலாற்று உண்மைகளை அறியமுடிகிறது. ஆயினும் இவை ஒட்டுமொத்த தமிழ் மக்களுடைய வரலாற்றுத் தரவுகளையும் தருவதாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்திய நாணயங்கள் இவ்வைக் காணயங்கள் தொடர்பாக வெளிவாஞ்ச நூல்கள், கட்டுரைகள் என்பவற்றில் எமக்குத் தெரியவாஞ்சவேயும், களமூட்டிவின் போது யாம் கண்டுபிடித்தவையும் என்பது இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும்து வரும் வட்டாரங்களில் ஒன்றான கிழுக்கிலங்கையில் லக்ஷ்மி நாணயம் தொட்டு வடிவங்கை அரசு காலத்தில் வெளியிட்ட சேது நாணயங்கள் வரை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது பற்றிய ஒரு சில தகவல்கள் கொட்டிறங்கள் நூலில் காணப்பட்ட போதிலும், அவை வட்டார அடிப்படையிலோ அல்லது கால அடிப்படையிலோ இதுவரை அட்டவணைப்படுத்தப்படவில்லை. அத்துடன் வடிவங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட குறைங்களவிலான களமூட்டுகள்

கூட கிழுக்கிலங்கையில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அண்ணமக் காலங்களில் களமூட்டிலிலும், அகழ்வாய்விலிலும் கிடைத்த நாணயங்களை ஆராய்வதில் சிங்கள அறிஞர்கள் அதிக அக்கறை காட்டியுள்ளனர். அவர்களுள் பலர் சிங்கள மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களை ஆராய்த் தளவுக்குப் பிற நாணயங்களை ஆராய்வதில் அக்கறை காட்டவில்லை. இதனால் இவை கண்டெடுக்கப்பட்ட இடங்களும், அவற்றின் வகையும், தொகையும் தெரியாமலே போய் விடுகின்றது. இவை ஒன்று சேர ஆராய்ப்படுமானால் தமிழர் வரலாற்றில் மேலும் பல உண்மைகள் வெளிவர வாய்ப்புண்டு.

பின்னினைப்பு

கல்வெட்டுக்கள் நாணயங்களில் வரும் பெயர் ஒற்றுமை

நாணய இலக்கம்	கல்வெட்டில் வரும் பெயர்	நாணயங்களில் வரும் பெயர்	கல்வெட்டு இலக்கம் I.C.1970
1	உதிரன்	உதி(த)ர	643
2	தஸபிளூன்	தச.	389
3	கபதி கஜபதி	ஹபதிகன்(ந)	94,406
4	மஹாசாத்தன்	மஹா, சாத்தன்(ந)	423,896d
5	மல்லக திசுவு	மல்லன், மல்லை, மல்லஹ	202,345
6	சட ஜாதம்	சட, ஜாத	358,1172
7	சட ச. சமணவு	சட, சமணிய, ச. சமணவு	643,203
8	பரத திசுவு	பரத திசு.	330,270
9	மழிமஹ	மழிம	406
10	குத்தஹ	குத்தஹ, குட திசுவு	143
11	சடணாக ராசன்	சட(ட)நாஹ?	360
12	உதிஹபன்	உதியஹ	958

திவங்கைத் தமிழ்ரோடு தொடர்புடைய பட்டம், வங்சம், உறவுமறை, இடப்பெயர் என்பவற்றைக் காட்டும் கி.பி.1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு மற்பட்ட சில பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள்.

கல்வெட்டுப்பெயர்	தமிழ்வாடிவம்	கல்வெட்டு இலக்கம்
1)பருமக	பெருமகன்	331
2)பறுமக	பெருமகன்	148
3)பருமகள்	பெருமகள்	331
4)பரத	பரதவர்	270
5)வேள்	வேள்	355
6)ஆய்	ஆய்	424
7)புலய	புலையர்	279
8)மருக	மருக(மருமகன்)	83
9)மருமகன்	மருமகன்	643
10)மருமகன்	மருமகன்	289
11)மருமான்	மருமான்(மருமகன்)	1161
12)மகள்(மகள்?)	மகள்	925
13)சஹல	சகவன்	274

14)மல்லன்	மல்லன்	202
15)அடி	அடி(இடம்)	925
16)மளை	மளை	94
17)குடி	குடி(சருகல்)	1175
18)கரை	கரை	53
19)ஞா	ஞா	656
20)குவி	குவி	276
21)வய	வயல்	794
22)காடு	காடு	1142
23)தொட்டு	தொட்டு(தொட்டுவெய்)	86
24)மடு	மடு	837
24)நகர்	நகர்	1120

வினாக்கள் போன்ற பதில்கள்

643

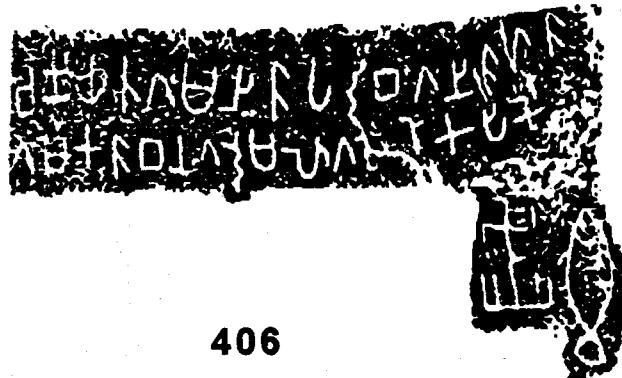
வினாக்கள் போன்ற பதில்கள்

வினாக்கள் போன்ற பதில்கள்

389

வினாக்கள் போன்ற பதில்கள்

94

406

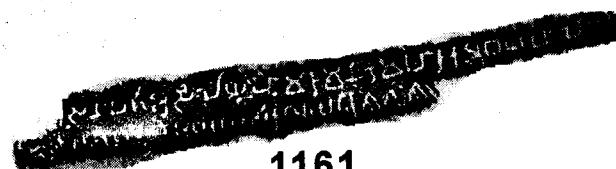
423

896

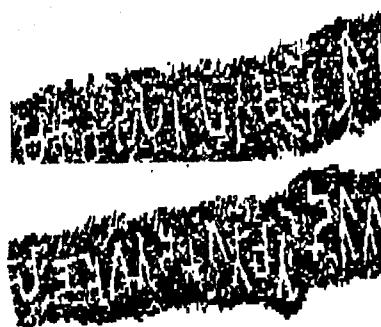
202

1161

279

203

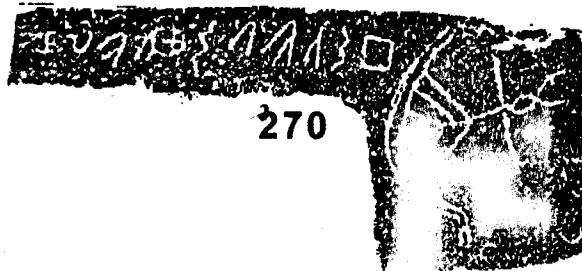
330

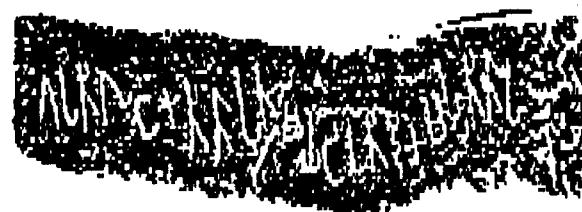
925

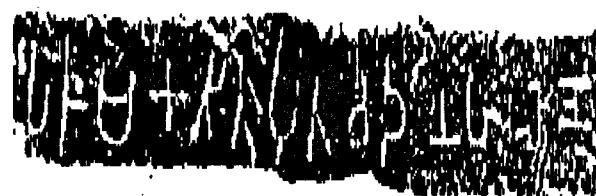
656

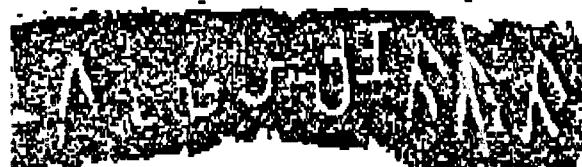
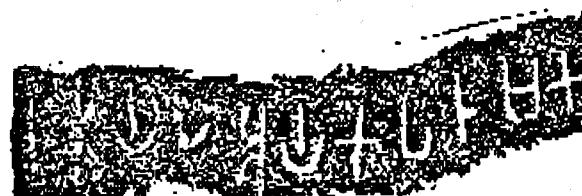
270

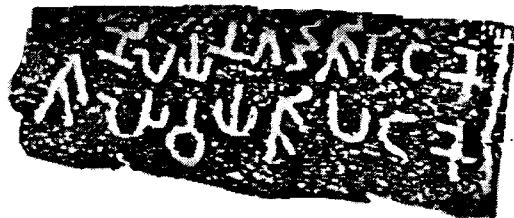
143

360

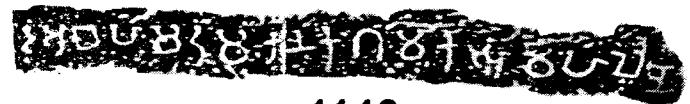
958

794

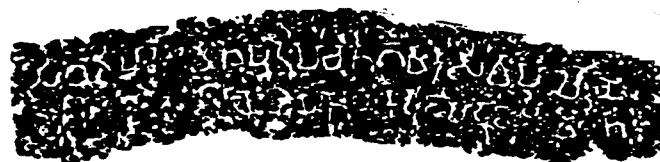
656

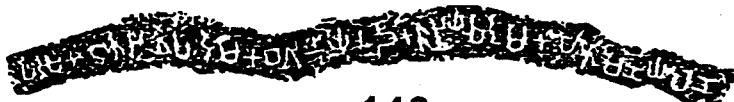
1142

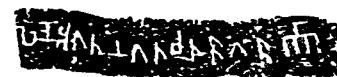
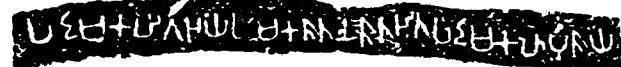
837

1120

148

331

சருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகம்	- அகநானாரூ
சிலப்	- சிவப்திகாரம்
தொல்	- தொல்காப்பியம்
நற்	- நற்றினை
பட்டினப்	- பட்டினப்பாலை
பதிற்	- பதிற்றுப்பத்து
புறம்	- புறநானாரூ
பெரும்பானை	- பெரும்பாணாற்றுப்படை
மணிமே	- மணிமேகலை
மதுரை	- மதுரைக்காஞ்சி
மலைபடு	- மலைப்படுகடம்
C.V.	- Culavamsa
D.E.D.	- <i>Dravidian Etymological Dictionary</i>
D.V.	- Dipavamsa
E.I.	- Epigraphia Indica
E.Z.	- Epigraphia Zeylanica
I.C.	- Inscriptions of Ceylon
M.V.	- Mahavamsa
S.S.I.	- South Indians Inscriptions
S.S.I.C.	- Studies in South Indian Coins
T.L.	- Tamil Lexicon

உசாத்துணை நூல்கள்

அகநானாரூ,	1974, பெருமழைப்புவர் உரை, கழகப்பதிப்பு, சென்னை, முன்றாம் பதிப்பு.
அங்கலிலக்கியம்,	1967, வையாபுபிப் பிள்ளை, எ. (ப.ஆர்), (இரண்டுதொகுதிகள்), பாரிசிலையம், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு.
சிவப்திகாரம்,	1927, சாமிகாதையர், உ.வே., பதிப்பு, சென்னை.
செகராசசேகரம்,	1932, இராகுநாதையா, இ.சி. (பதிப்பு), அச்சவேலி.
செகராசசேகர மாலை,	1942, இராகுநாதையா, இ.சி. (பதிப்பு) யாழிப்பாணம்.
ஏற்மினை,	1976, பின்னத்தூர் நாராயணாசாமி ஜயர் உரை, கழகப்பதிப்பு, ஜந்தாம் பதிப்பு.
புத்துப்பாடு,	1976, உ.வே.சா., நச்சினார்க்கிளியர் உரை, பதிப்பு, சென்னை, ஜந்தாம் பதிப்பு.
பதிற்றுப்பத்து,	1904, உ. வே.சா., பழைய உரை, பதிப்பு, சென்னை.
மல்லவ செப்பீடுகள் மூப்பு,	1999, உலகத் தமிழாராக்சி நிறுவன வெளியீடு.

புதுநாறு	1971, உ.வெ.சா., பழைய உரை, பதிப்பு, சென்னை, ஏழாம்பதிப்பு.	இராசவேலு, ஈ.,	1995, ரெகனூர்ப்படி தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டு, சித்தன்னவாசல் களையுய்வு, ஆவணம், தமிழகத் தொல்லியல் கழகம், 67-12.
மணிமீகலை,	1971, சோமசுந்தரனார்,பொ.வே. சென்னை.,	இராசவேலு, ஈ	1999, பூஞ்சாரில் சிச்களப் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த ம்பாண்டத்துண்டு, ஆவணம், 9:154.
யாழ்ப்பாண கவுபவாலை,	1953, சுபாநாதன்,குல. (பதிப்பு), கொழும்பு.	இராச, செ.	1983, தஞ்சை மாட்டியா செப்பேடுகள், தஞ்சாவூர்.
மூத்தசுந்ன கைவாசடிராணம்,	1942, இராநாததீயர், இ.சி. யாழ்ப்பாணம் (பதிப்பு)	இராச, செ.	1995, வெளிசாட்டில் புதிய தமிழக் கல்வெட்டுக்கள், தமிழ்ப் பக்பாரு, சென்னை : 22-28.
இந்திரபாலா, கா.,	1972, யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றும், கண்டி.	இராச, செ.	1991, கொங்கு ஈட்டு ஆவணங்கள், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.
இந்திரபாலா, கா.,	1999, இலங்கையில் திராவிடக் கட்டிடக் கலை, (இரண்பாம் பதிப்பு), ஞான்ப்பிளிஸ், சென்னை.	இராஜன், கா.,	1994, கொருமணல் அழூய்வு ஓர் அறிமுகம், மனோபாதிப்பகல், தஞ்சாவூர்.
இந்திரபாலா, கா.	1969, யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வெட்டுக்கள் சித்தனை, தொகுதி.2, இதழ்.4. பேராதனை.	காசினாதன், நடன்.,	1995, தமிழர் காச இயல், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
இராசகோபால், சு.	1991, இலங்கை, தமிழக பிராமி எழுத்துக்கள்- ஓர் ஒப்பாய்வு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்த சாசனாவியல் கருத்தராச்சில் வாசிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை. தஞ்சாவூர்	கிருஷ்ணராசா, செ.,	1983, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் கிடைத்த நாணயங்கள், சித்தனை, 1 : 71-84.
		கிருஷ்ணராசா, செ.,	1998, தொல்லியலும் யாழ்ப்பாணத்

- தமிழர் பண்பாட்டுத் தொன்மையும், பிறைவிலா வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
- கிருஷ்ணராமரத்தி, இரா., 1986, சங்க காலச் சோழர் நாணயங்கள், சென்னை.
- கிருஷ்ணராமரத்தி, இரா., 1987, சங்க காலப் பாண்டியர் பெருவழநி நாணயங்கள், சென்னை.
- கிருஷ்ணராமரத்தி, இரா., 1990, சங்க கால மணியங்கள் நாணயங்கள், சென்னை.
- குணசிங்கம், செ. 1973, கோவேஸ்வரம், போதனை.
- சிவகுருநாதன், மா., 1991, சிவஷாஸ்கள், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தல்சூலூர்.
- சிவசாமி, வி., 1974, யாழ்ப்பாணக் காசுகள், நான்காவது அணைத்துவகத் தமிழராய்ச்சி மாண்ட்ரு நிகழ்ச்சிகள், (ப.ஆ.), வித்தியானந்தன், சு., அனைத்துவகத் தமிழராய்ச்சி மன்ற இலங்கை கிளை, கொழும்பு : 26-36.
- சிவசாமி, வி., 1975, யாழ்ப்பாணத்தில் இந்து சமயம்-சில வரலாற்றுக் குறிப்புகள், வசந்தம், நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயம் ஆண்டு மலர் : 32-37.
- சிவசாமி, வி., 1998, தமிழும் தமிழரும், குமரன் பள்ளியில், சென்னை.

- சிற்றம்பலம், சி.க., 1993, யாழ்ப்பாணம் தொன்மை வரலாறு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, திருசெல்வேலி.
- சிற்றம்பலம், சி.க., 1996, சிறுத்து இந்து சமய வரலாறு பாகம் 1, கி.பி. 500 வரை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, கொழும்பு.
- சீதாராமன், ஆறுமக, 1994, தமிழகத் தொல்லியல் சான்றுகள் அண்மைக்காலக் காண்டு பிழிப்புகள், தொகுதி-1. தனவட்டி பதிப்புக், தல்சாவூர்.
- சீதாராமன், ஆறுமக, 1995, பல்லவர் காசுகள், Coins X 95 Madras, Madras Coins Society, Madras.
- சீதாராமன், ஆறுமக, 1996, தல்சைமராட்டியர் காசுகள், ஆவணம், தமிழகத் தொல்லியல் கழகம், தல்சாவூர்.
- சீதாராமன், ஆறுமக, 1996அ, தென்னிடியிக் காசுகள் புதிய கண்டுபிழிப்புகள், வரலாறு, 6: 89-8,
- சீதாராமன், ஆறுமக, 1998, கடவுள் பெயரில் தமிழ்க் காசு, Coins X 98 Madras, Madras Coins Society, Madras.

சீதாராமன், ஆறுமக,	1989, மறவர் நாணயங்கள், 9.12. 1989இல் சிவகந்தை வரலாற்றுப் பேரவையில் நடந்த வரலாற்றுக் கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை.	ஞானப்பிராகாசர், சுவாமி.,	1928, யாழ்ப்பாண வைவாவிஸ்சனம், அச்சுவேலி.
சீதாராமன், ஆறுமக,	1989, இராஜராஜனின் ஈழக்காசகள், தமிழ் நாடு நாணயவியல் கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை.	பத்மாநாதன், சி.	1992, ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலம், யாழ்ப்பாண இராச்சியம், (ப.ஆ.) சிற்றப்பலம், சி.க. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
சீதாராமன், ஆறுமக,	1997, சேதுபதியின் தமிழ்க் காசகள், தினமணி 14.5.1997.	பத்மாநாதன், சி.	1972, தமிழ்ச் சாசனங்களும் ஈழ வரலாற்றாராய்ச்சியும், இளங்தென்றல், கொழும்பு.
சுப்பராயலு, எ.,	1983, பொருளியலும் வணிகமும், தமிழ்நாட்டு வரலாறு சங்ககாலம் - வாழ்வியல், தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக்குழு, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை : 146-156.	பத்மாநாதன், சி.	1984, இலங்கையில் தமிழ் வணிக கணங்களும் நகரங்களும் (கி.பி.1000. 1200), சித்தனை, தொகுதி. 2. யாழ்ப்பாணம்.
சுப்பராயலு, எ. சண்முகம், ப,	1998, இலங்கையில் ஜங்நாற்றுவர் கல்வெட்டுகள், ஆவணம், 9:32-34.	பத்மாநாதன், சி.	1998, (ப.ஆ.), தக்ஷணாகலாச புராணம், இலங்கை இந்து கலாசாரத் தினைக்கள் வெளியீடு. கொழும்பு.
சுப்பராயலு, எ.	சண்முகம், ப, 1999, அநூராதபுரத்தில் ஒரு தமிழ்க் கல்வெட்டு, ஆவணம், 10 : 11-13.	பாலகங்தரம், இ.,	1986, ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாடு பற்றிய ஆய்வில் வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்கள் பெறும் முக்கியத்துவம், தமிழோசை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்மன்ற வெளியீடு.
சௌந்தரபாண்டியன், ச.,	1997, பாலி மொழி பெற்ற தமிழ்ச் சொற்கள், கல்வெட்டு, தமிழ் நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை, 50-51		

- பவானி, மா. 2000, இடைக்காலத் தமிழ் கல்வெட்டுக்களில் நாணயப் பெயர்களும் அவற்றின் பூர்க்கறும், ஆவணம், 11 : 130-134.
- பவானி, மா. 1999, இடைக்காலத் தமிழ் கல்வெட்டுக்களில் வட்ட வீதம், ஆவணம், 10 : 133-136.
- பவானி, மா. 1999, காலங்தோறும் பணம், தமிழ் நாட்டு நாணயங்கள், அருங் காட்சியங்கள். சென்னை. 47-51.
- பாலசுப்பிரமணியம், குடவாயில். 1988, சமூத்து வெற்றியும் ராஜாராஜன் காசம், தினமணி (9.12.1988)
- பாலசுப்பிரமணியம், குடவாயில். 1998, சோழனின் சாதனை காட்டும் சேந்துனின் காச, தமிழில், Journal of Tamil Studies, June & December : 145 -14-54
- புலவர் குழந்தை, திருச்சிராப்பள்ளி. 1953, கொங்கு ஈரும் தமிழும், திருச்சிராப்பள்ளி.
- புஷ்பரட்னம், ப., 1993, பூங்களி-தொல்பொருளாய்வு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
- புஷ்பரட்னம், ப., 1998, பூங்களியில் கிடைத்த அரிய சங்ககால நாணயங்கள், ஆவணம், தமிழகத் தொல்லியல் கழகம், 9 : 114-119.
- புஷ்பரட்னம், ப., 1998, அண்மையில் வட்டிலங்கையில் கிடைத்த வகுக்கி நாணயங்களுட் ஒரு மீள் காரிசலனை, ஆன்பதாவது தமிழக தொல்லியல் கழக ஆய்வராங்கு, புதுக்கோட்டை. 1-12.
- புஷ்பரட்னம், ப., 1999அ, வட்டிலங்கையில் அரசதோற்றமும் பாண்டியர் வெளியிட்டாணயங்களும், தமிழ் நாட்டு நாணயங்கள், அருங்காட்சியகங்கள். சென்னை. 6-9.
- புஷ்பரட்னம், ப., 1999ஆ, தென்னிலங்கையில் கிடைத்த பண்டைய தமிழ் நாணயங்களின் வரலாற்றுப் பின்னணி, நாவாவின் ஆராய்ச்சி, ஜூலை 49 : 55-70.
- புஷ்பரட்னம், ப., 2000அ, இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் மருமகளைக் குறிக்கும் உறவுப் பெயர்கள்- கல்வெட்டு மொழி பற்றிய ஒரு பார்வை, பதினேராவது தமிழகத் தொல்லியல் கழகக் கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை.

- கண்பாட்சைம், ப., 2000, தூாவ்வியல் கோக்கில் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு, மூன்று பயிரிடர்ஸ், சென்னை.
- பூங்குன்றன், ஆர்., 1999, பண்டைய தமிழகத்தில் அரசு உருவாக்கம், முனைவர் பட்டத்திரியாக அளிக்கப்பட்ட ஆய்வேலு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
- மகாதேவன், ஜி., 2000, தூங்னிவாங்கையில் பழந்தமிழ் நாணயங்கள், ஆவணம், 11 : 116-120.
- வேங்கடசாமி, மயிலை. சீனி., 1983, இலங்கையில் தமிழர், தமிழ்நாட்டு வரவாறு சங்ககாலம் அரசியல், தமிழ்நாட்டு வரவாற்றுக்குழு, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் சிறுவனம், சென்னை, 592 -639.
- வேலூப்பிள்ளை, ஆ., 1986, தொடக்கால ஈழத்து இலங்கையங்களும் அவற்றின் வரவாற்றுப் பிரிவானதிலும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
- வேலூப்பிள்ளை, ஆ., 1985, தமிழர் சமய வரவாறு, பாரி புத்தகப் பண்ணை, சென்னை.
- Begley, Vimala., 1973, Proto historic Material from Sri Lanka [Ceylon] and Indian Contacts
- in Ecological Background of South Asian Prehistory, [E.d], Kennedy, A.R. and Possehl, L., *South Asian Occasional Papers and Thesis, South Asian Program*, Cornell University: 190 -196.
- Begley, Vimala., 1996, The Ancient Port of Arikamedu, [New Excavation and Researches 1989-1992], De Ecole Francaise D'extreme -Orient, Pondicherry,1. Co-Cooperation in Sri Lanka
- Biddulph, C.H. 1986, *Coins of Pandyas*, NNMno11 of the Numismatic Society of India.
- Bopearachchi, O., 1998, *Archaeological Evidence on Changing Patterns of International Trade Relation of Ancient Sri Lanka in Origin and Circulation of Foreign Coins in the Indian Ocean*, [E.d], Bopearachchi, O. and Weerakkody, D.P.M, Sri Lanka Society for Numismatic Studies and French Mission of Archaeological Cooperation in Sri Lanka, New Delhi.
- Bopearachchi, O. and Wickramesinhe, W. 1999, *Ruhuna an Ancient Civilization Revisited*, Nugegoda.

- Burrow, T. and Emeneau, M.B., 1961, *Dravidian Etymological Dictionary*, Oxford.
- Carswell, John. and Martha, Prickett., 1984, *Mantai 1980: A Preliminary Investigation in Ancient Ceylon*, Journal of the Archaeo-logical Survey Department of Sri Lanka, 5 : 3-68.
- Champakalakshmi, R., 1975, Archaeology and Tamil Literary Tradition in *Puratattva*, 8 : 110-122.
- Codrington, H.W. 1924, *Coins and Currency, Memoirs of the Colombo Museum, Series A*, No.3, Colombo.
- Conningham,R.A.E., 1999, Passage to India-Anuradhapura and the Early Use of the Brahmi Script in Cambridge Archaeological journal, 6 [1] : 73-97.
- Culavamsa, 1953, Geiger, W. [E.d], Ceylon Government Information Department Colombo.
- Dipavamsa, 1959, Bimala Churn Law .,[E.d], The Ceylon Historical Journal Vol. III No. 1-4.
- Desikachari, T. 1933, *South Indian Coins*.

- Elliot, W. 1858, Numismatic Gleanings in *Madras Journal of Literary and Science*, New Series, 6 : 220-249,
- Elliot, W. 1858, Numismatic Gleanings in *Madras Journal of Literary and Science*, New Series, 7 : 75-99.
- Elliot, W. 1970, *Coins of South India*, Prithivi Prakasan, Varanasi.
- Fernando,P.E.E., 1949, Paleographical Development of the Brahmi Script in Ceylon from 3rd Century B.C. to 7th Century A.D. in *University of Ceylon Review*, Colombo,III : 282-301.
- Girijapthy, M. and Ganesh, K. 1999, Peacock Motif Coins of Kalyani Chalukyas in *S.S.I.C*, IX : 82-3
- Goonetilleke, S. 1980, Sinhalisation-The Origin in *Lanka Guardian*, 3(1) : 22-29.
- Gnanapragasar, S. The forgotten Coinage of the Kings of Jaffna in *Ceylon Antiquary*, 5.
- Gunawardana, R.A.L.H., 1977, Prelude to the State an Early Phase in the Evolution of Political Institution in Ancient Sri Lanka in *The Sri Lanka Journal of the*

- Humanities*, University of Peradeniya,
VIII[1&2] :1-39.
- Gunawardhene, W. 1924, *Kokilasandesaya* (e.d),
Colombo.
- Gupta, P.L., 1965, *The Early Coins from Kerala*,
Department of Archaeology
Government of Kerala, Trivandrum.
- Gupta, P.L., 1969, *Coins*, National Book Trust,
India, New Delhi.
- Havalaiah, N. 1999, Two Unpublished Copper
Coins of Mysore Wadeyars in
S.S.I.I,IX: 130-2.
- Hettiaratchi, D.P.E., 1950, Numista Zeylanica on a Newly
Discovered Type of Lakshmi Plagues
in *Journal of the Ceylon Branch of
the Royal Asiatic Society*,
Colombo, I : 04-22.
- Hettiaratchi, D.P.E., 1955, A Note on an Unpublished
Pallava Coin in *Journal of the Ceylon
Branch of the Royal Asiatic
Society*, Colombo, IV [1] :72-76.
- Hultzsch, F., 1969, Inscriptions of Asoka in *Corpus
Inscriptionum Indicarum*, Delhi,1.
- Indrapala, K. 1971, A Cola Inscription from the
Jaffna Fort in *Epigraphia Tamilica*,
Jaffna Archaeological Society,
Jaffna,1[1] : 52-56.
- James, E., 1887-88, Pandyan Coins in Southern
India in *Madras Journal of Literary and
Science*, New Series, 138-144.
- Kasinathan, Natana., 1996, Archaic Tamil Inscription from
Excavation in *Kalvettu*, Tamil Nadu
Archaeological Department,
48 : 27-35.
- Kannangara, K. T., 1984, *Jaffna and the Sinha Heritage*,
Colombo.
- Karunaratne, S.M., 1960, Brahmi Inscriptions of Ceylon
in *Unpublished Ph.D Thesis*,
University of Cambridge, Cambridge.
- Krishnamurthy, R., 1997, *Sangam Age Tamil Coins*,
Garnet Publications, Madras.
- Krishnamurthy, R., 1991, Oblong Coin With a Mother,
- Indrapala K. 1969, Early Tamil Settlements in

- Goddess Symbol from Karur,
Tamilnadu in *Journal of the
Numismatic Society of India*,
53 : 59-61.
- Loventhan, E., 1888, *The Coins of Tinnevelly*,
Higginbotham and Co Madras.
- Mahadevan, I., 1966, *Corpus of the Tamil-Brahmi
Inscriptions*, Reprint of Seminar on
Inscriptions, Department of
Archaeology Government of
Tamil Nadu, Madras.
- Mahadevan, I., 1970, Some Rare Coins of Jaffna in
Damilica, I : 111-120.
- Mahadevan, I., 1994, Recent Epigraphical Evidence
for Ancient Tamil Contacts Abroad in
*Rev, Fr. Thaninayagam Memorial
Lecture*, Thaninayagam Foundation
Trust, Colombo, :1-26.
- Mahadevan, I., 1994a, Old Sinhalese Inscriptions
from Indian Ports: New Evidence for
Ancient India- Sri Lanka Contacts,
*Paper Presented at the Post-
Graduate Institute of Archaeology*,
Colombo,:1-19.
- Mahadevan,I., 1995, Recent Trends in Early Tamil
Epigraphy: An Overview in *Journal*
- Mahadevan,I.,
- Mahadevan,I.,
- Mahalingam, T.V.,
- Mahalingam, T.V.,
- Mahavamsa,
- Maloney,C.,
- of the *Institute of Asian Studies*,
XIII[1] : 1-31.
- 1996 Pottery Inscriptions in Brahmi
and Tamil Brahmi in *The Ancient Port
of Arikamedu*,(e.d) Begley, Vimala.,
[New Excavation and Researches
1989-1992], De Ecole Francaise
D'extreme -Orient, Pondicherry,1.
Co-Coope ration in Sri Lanka : 287-
315.
- 2000, Ancient Tamil Coins From Sri
Lanka, To be published in the
*Journal of the Institute of Asian
Studies*, Madras.
- 1967, *Early South Indian Paleography*,
University of Madras.
- 1988, *Inscriptions of Pallava*, Indians
Council of Historical Research New
Delhi.
- 1950, (e.d) Geiger,W., The Ceylon
Government Information Department,
Colombo.
- 1969, The Paratavar : 2000 Years
of Culture Dynamics of a Tamil Cast
in *Man in India*, 49 : [1] : 224-240.

- Mitchiner, M 1998, *The Coinage and History of Southern India*, Hawakins Publication.
- Narasimha Murthy, A.V. 1975, *The Coins of Karnataka*, Geetha Book House, Mysore.
- Naswamy, R., 1981, *Tamil Coins*, Madras.
- Nagaswamy R. 1995, *Roman Karur, Brahad Prakashan*, Madras.
- Nedumaran, S.D. and Ramachandran, S., 1999, *The Velirs: Were the Velalas in journal of the Epigraphical Society*, The Epigraphical Society of India, Mysore, XXV : 139-152.
- Nedumaran, S.D. and Ramachandran, S., 2000, *Ancient Tamil Monarchy and thy Sethupati Kings in journal of the Epigraphical Society*, The Epigraphical Society of India, Mysore, XXVI : 158-172.
- Nicholas, C.W., 1963, *Historical Topography of Ancient and Medieval Ceylon in Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society*, Colombo, VI.
- Nilakanta Sastri, K.A., 1958, *A History of South India*,
- Panneerselvam,R. 1969, *Further Light on the Bilingual Coin of the SATAVAHANA in Indo Dravidian Journal*, 11(4) : 281-288.
- Paranavithana, S., 1928, *Anuradhapura: Slab-Inscription of Khudda Parinda in Epigraphia Zeylanica*, The Archaeological Department of Ceylon, II : 111 -114.
- Paranavithana, S., 1961, *The Arya Kingdom of Northern Sri Lanka in Journal of Royal Asiatic Society of Ceylon Branch*, VII:174-224.
- Paranavithana, S., 1970, *Inscription of Ceylon: Early Brahmi Inscriptions*, The Department of Archaeology Ceylon, Colombo,I.
- Paranavithana, S., 1983, *Inscription of Ceylon:Late Brahmi Inscriptions*, The Department of Archaeology Sri Lanka, Moratuwa, II[1].
- Parkar, H., 1981, *Ancient Ceylon*, Asian Educational Services, New Delhi.
- Pathmanathan, S., 1978, *The Kingdom of Jaffna*, Arul M.Rajendran, Colom-bo.

- Pathmanathan, S., 1980, Coins of Medieval Sri Lanka: The Coins of the Kings of Jaffna, in *Spolia Zylanica*, Vol. 35, part I and II : 409-417
- Peris, P.E., 1922, Nagadipa and Buddhist Remains in Jaffna Part.I in *Journal of the Royal Asiatic Society Ceylon Branch*, 11-20.
- Peris, P.E., 1925, Nagadipa and Buddhist Remains in Jaffna Part. II in *Journal of the Royal Asiatic Society Ceylon Branch*, 40-67.
- Peyatissa Senanayake, 2000, Reference to Kahavana in Early Historic Inscriptions of SriLanka in *Studies in Indian Epigraphy*, XXVI: 84-95
- Pillai, K.K., 1975, *South India and Ceylon*, [Sir William Meyer Lectures [1958-59] University of Madras, Madras.
- Prensep's 1858, *Ceylon Coins, Essays on Indians Antiquities*, London.
- Ragupathy, P., 1987, *Early Settlements in Jaffna: An Archaeological Survey*, Mrs.Thillimalar Ragupathy, Madras.
- Ragupathy, P., 1991 , The Language of the Early Brahmi Inscription in Sri Lanka, [Unpublished].
- Rajan, K., 1994, *Archaeology of Tamil Nadu: (Kongu Country)* Book India Publishing Co,Delhi.
- Rajan, K., 2000, Mani, Kacu and Kanam- A Explanation S.S.I.C., X:114-118.
- Rajavaliya, 1959, (e.d) Pemananda Bhikhu, Colombo.
- Ramchandramurthy, S.S., 1985, *A Study of the Telungu Place Names*, Agamkala Prakasan, Delhi.
- Rasanayagam, C., 1926, *Ancient Jaffna*, A.S., Everyman's Publishers Ltd, Madras.
- Ray, H.C., 1960, (e.d) *University of Ceylon History of Ceylon*, Vol.1, Part.II. Colombo.
- Schoff, W.H., 1912, [E.d], *The Periplus of Erythraean Sea*, New York.
- Seneviratne, S., 1984, *The Archaeology of the Megalithic-Black and Red Ware Complex in Sri Lanka in Ancient*

- Seneviratne, S., 1985, The Baratas: A Case of Community Integration in Early Historic Sri Lanka in *Festschrift 1985 James Thevathasan Ratnam*, [E.d], Amerasinghe, A.R.B., Colombo : 49-56.
- Seneviratne, S., 1993, From Kudi to Nadu: A Suggested Framework for Study pre State political Formations in Early Iron Age South India in *The Sri Lanka Journal of the Humanities*, XIX [1&2] : 57-77.
- Seyon, K.N.V. 1998, *Some Old Coins Found in Early Ceylon*, Nawala. Sri Lanka.
- Shanmugam, P., 1994, Two Coins of the Tamil Origin from Thailand in *S.S.I.C.*, IV : 95-100.
- Sharma, S., 1990, *Early Indian Symbols- Numismatic Evidence*, Agam Kala Prakashan, Delhi.
- Silva, K. M.D., 1981, *History of Sri Lanka*, Colombo.
- Singaravelu, S., 1966, *Social Life of the Tamils -The Classical Period*, University of Malaya, Kula Lumpur.
- Sircar, D.C., 1968, *Studies in Indian Coins*, Motilal Banarsi das, Delhi.
- Sircar, D.C., 1971, [e.d], *Early Indian Indigenous Coins*, Sri Sibendranath Kanjilal, Calcutta.
- Sivasamy, V., 1985, *Some Aspects of Early South Asian Epigraphy*, Thirunelvelly.
- Srinivasan, C.R. 1969, Itakkasu in *Journal of Numismatic Society of India*, XXXI:171-175.
- Srinivasa Iyenger, P.T., 1995, *History of Tamils from the Earliest Times to 600 A.D*, Asian Education Service, Newdelhi.
- Srinivasan, K.R., 1946, The Megalithic Burial and Urn Field of South India in the Light of Tamil Literature and Tradition in *Ancient India*, 2:9-6.
- Sitrampalam, S.K., 1980, The Megalithic Culture of Sri Lanka in Unpublished Ph.D. Thesis Deccan College, University of Poona, Poona.

- Sitampalam, S.K., 1990, Proto Historic Sri Lanka: An Interdisciplinary Perspective in *Journal of the Institute of Asian Studies*, VIII [1] : 1-8.
- Sitampalam, S.K., 1992, A Note on the Lakshmi Plaques of Sri Lanka in *S.S.I.C*, Madras, II : 151-158.
- Sitampalam, S.K., 1993, The Parumakas of the Sri Lankan Brahmi Inscriptions in *Kalvettu*, Tamil Nadu Archaeological Department, 29:19-28.
- Sivathamby, K., 1998, *Studies in Ancient Tamil Society*, New Century Book House, Chennai.
- South Indian Inscription*, 1986, [Vol.-26] Archaeological Survey of India, New Delhi.
- Subbarayalu,Y., 1991, Kodumanal, Excavation 1985-1990 [unpublished Interim Report], Tamil University, Thanjavur.
- Subbarayalu,Y., Brahmi Graffiti on Pots From Kodumanal Excavation (unpublished article).
- Tracey, J.E. 1889-94, Setupathi Coins in *Madras Journal of Literature and Science*.
- Tufnel,R.H.C., 1886-87, Hints to Coins- Collectors in Southern India in *Madras Journal of Literary and Science New Series*, 33-196.
- Thapar, Romila., 1995, [e.d], *Recent Perspectives of Early Indian History*, Popular Prakashan, Bombay.
- Thaplyal,K.K., 1972, *Studies in Ancient Indian Seals*, Akhila Sharatiya Sanskrit Parishad, Lucknow.
- Vasudeva Rao, B. 1998, Peacock-type Mysore Wadeyars Coins in, *S.S.I.C*. V.I.I.: 114-6.
- Veluppillai, A., 1980, Tamil Influence in Ancient Sri Lanka with Special Reference to Early Brahmi Inscriptions in *Journal of Tamil Studies*, 17:6 -19.
- Veluppillai, A., 1980a, *Epigraphical Evidences for Tamil Studies*, Publisher International Institute of Tamil Studies Madras.
- Zvelebil,V.Kamil., 1997, *Dravidian Linguistics An Introduction*, Pondicherry Institute of Linguistics and Culture, Pondicherry.
- Zvelebil,V.Kamil., 1981, *Tiru Murukan*, Madras.

இந்நால்

இவ்வகைத் தமிழரிடையே அரசு உருவாக்கமும், நாணயங்களும்
கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னர் தோன்றியதென்ற நீண்டகாலக் கருத்துக்கு
முன்னால் இந்நால் கி.மு.2 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ் அரசு மரபும், நாணயங்களும்
தோன்றின என்ற கூத்தை தக்க சாம்ராதாங்களுடன் விளக்குகிறது. அவற்றின்
அடிப்படையில் இவ்வகைத் தமிழரின் பண்டைய கால மொழி, எழுத்து, குடியிருப்பு,
அரசு உருவாக்கம், வர்த்தகம், அபல் நாட்டு உறவு, சமயம் போன்ற அம்சங்களும்
பார்க்கப்பட்டுள்ளன. நாணயங்களை அடிப்படை மூலாதாரமாகக் கொண்டு ஒரு
நாட்டின் அல்லது வட்டாரத்தின் பண்டைய கால வரலாறு பார்க்கப்படலாம் என்ற
தொல்லியல் அறிஞர்கள் பலத்து நீண்ட காலக் கருத்திற்கு முன்னுதாரணமாக
வெளிவந்த முதல் தமிழ் நூல் என்ற சிறப்பு இதற்குண்டு.

இந்துஸரியர் சுயத்தில் கிடைத்த பல நாணயங்கள் தமிழ் நாட்டு விருந்து
கொண்டுவரப்பட்டன என்ற பல்வூடைய பழங்குத்துக்களை வங்கமொக யற்றது
அவை ஈழத் தமிழர்கள் கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வெளியிடப்பட்டன என்பதை
அரசுக்க முடியாத ஆதாரங்களுடன் ஏற்ற முறையில் இந்துஸில் விளக்கியுள்ளார்.

பேராசிரியர் புலவர் செ.இராச

இலங்கைத் தமிழர் நாணயவியலுக்கு ஒரு தொல்மெடைபக் காட்டும்
இந்நால் இவ்வகை மற்றும் தமிழக நாணயவியலுக்குக் கிணாத்த
நல்லதொரு மூலநூல் என்று சுருங்கக் கூறலாம்.

கலாந்தி ச. இராசகோபால்.